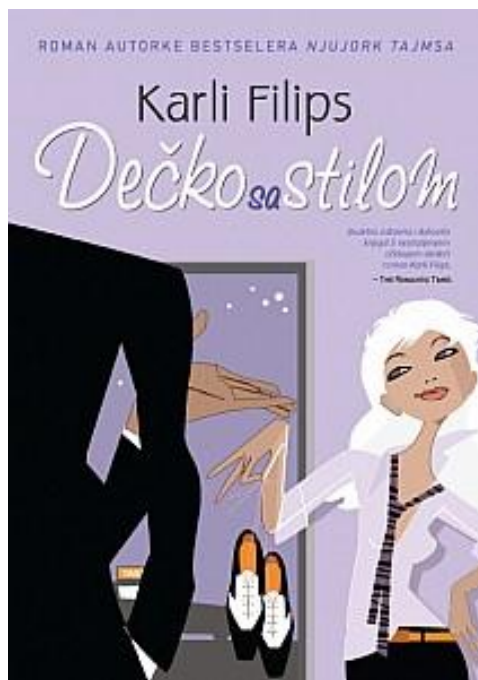

Karli Filips

Dečko sa stilom

PRVO POGLAVLJE

Pozornik Rik Čendler zaustavio je patrolna kola ispred mirne kuće u ulici Fulton i oprezno izašao. Jorkšir Fols, gradić u državi Njujork, imao je 1.725 stanovnika. Stopa kriminala bila je mala u poređenju s velikim gradovima, a ljudi su imali živopisnu maštu. Na primer, poslednji veliki talas kriminala uzdigao se oko kradljivca gaća, a što je najbolje, Rikov mlađi brat Roman bio je prvi među

osumnjičenima.

Liza Barton, žena koja je ovog popodneva uputila hitan poziv policiji, bila je nastavnica u osnovnoj školi, ne baš sklona preterivanju, a ni plašljiva, a Rik - mada ni sada nije predosećao nikakvu nevolju - ništa nije uzimao zdravo za gotovo. Preliminarnim pregledom terena utvrdio je da je sve bezbedno pa je prešao preko dvorišta i popeo se uz kamene stepenice. Vrata su bila dobro zatvorena i on je glasno pokucao. Zatresle su se zavese na prozoru sa strane, a iza njih su se oprezno pojavile nečije oči.

„Policija.“ Obelodanio je svoje prisustvo. Usledio je zvuk otključavanja brave dok se vrata nisu odškrinula. „Pozornik Čendler“, rekao je, držeći ruku na pištolju iz predostrožnosti.

„Hvala bogu.“ Prepoznao je glas vlasnice kuće. „Mislila sam da nikad nećeš stići.“

Lizin zadihani i promukli glas nije ga zaprepastio. Uprkos tome što je bila konzervativna nastavnica, saznao je da se Liza loži na njega. I ranije je iznosila seksualne ponude i, premda nije želeo da pomisli da je bez razloga zvala policiju, zbog njenog zavodljivog glasa Rik je stisnuo vilicu. „Prijavila si neko uznemiravanje?“ pitao je.

Vrata se širom otvoriše. On uđe unutra - isprva sa oprezom - jer ona još nije bila izašla iza zaklona masivnih vrata od hrastovine.

„Prijavila sam potrebu za policijskim prisustvom.“ Gurnula je vrata koja se zatvoriše iza njega. „Prijavila sam potrebu za tobom.“ Neki unutrašnji osećaj govorio mu je da nema potrebe za proceduralnim merama zaštite pa je sklonio ruku s pištolja u opasaču. Ali zadržao je oprez i, kad je udahnuo vazduh, shvatio je da ga instinkt ne vara. Okružio ga je težak miris parfema i uključili su se svi muški mehanizmi odbrane koje je posedovao. Nakašljao se, daveći se u nečemu što je valjda trebalo da bude moćan afrodisijak. I bio je moćan, ali žena koja je uputila telefonski poziv bila je osuđena na razočaranje. Jedino što će se tu popaliti bila su svetla.

Pritisnuo je prekidač na zidu u istom trenutku kada je Liza izašla na videlo. Trebalo je da ga iznenadi njena pojava, ali valjda je bio isuviše otupeo usled nedavnih dešavanja. Neugledna nastavnica preobrazila se u drsku dominu. Ceo kostim, od njenih crnih kožnih čizama koje su sezale do polovine butina, preko kožnog korseta, pa do divlje, tamne i perverzne kose, poručivao je: uzmi me sad, na podu, uza zid, nije važno gde.

Rik je zatresao glavom. Iako je već znao odgovor, ipak je pitao: „Šta se dešava, kog đavola?“

Ramenom se oslonila na zid i zauzela izazovnu pozu. „To bi do sada trebalo da bude očigledno. Odbio si ponudu svake obične žene u gradu, uključujući i moju. Spremam se da to promenim. Uprkos svom poslu i

normalnom izgledu, ja umem da budem *neverovatno* neobična.“ Uperila je u njega nalakiranim crvenim noktom. „Dođi da ti pokažem svoje rekvizite.“

Rik je na to samo podigao obrvu. A potom mu se oteo težak uzdah, jer je bio siguran samo u jedno. Njegova majka Rejna, koja voli da se petlja u sve, stajala je iza Lizinih upornih i ne baš suptilnih napada.

Rejna je svim ženama utuвила u glavu da bi se njen srednji sin smirio samo kad bi našao neku posebnu osobu koja bi mu stalno držala pažnju. Liza je, poput mnogih drugih žena u gradu, očigledno primila k srcu reči njegove majke. Iako je Rejna s pravom mislila da Rik ceni jedinstvenost, varala se ako je verovala da će se on ikada više oženiti, a kamoli imati decu. S obzirom na njegovo prethodno bračno iskustvo, trebalo je da majka bude pametnija.

Zašto bi rizikovao da mu srce bude slomljeno kad može da uživa u nepreglednom nizu žena bez uplitanja bola? Iako je njegova reputacija plejboja bila uveliko preuveličana, činjenica je bila da on uživa u ženama. Ili je bar uživao sve dok ženska populacija Jorkšir Folsa nije pokrenula sveopšti atak na njegov status neženje.

„Pa, da li si spreman da me vežeš?“ Liza je zazveckala krznenim lisicama u njegovom pravcu.

Da je neko drugo vreme i neko drugo mesto, ma do đavola - neka druga žena, možda bi ga i zainteresovala. Ali s Lizom nije bilo te hemije i više je želeo njeno prijateljstvo nego njene ženske čari. Prekrstio je ruke na grudima i rekao joj ono što je rekao i prethodna dva puta kad mu je iznosila takve predloge, mada ne ovako otvoreno kao sada: „Žao mi je. Nisam zagrizao.“

Trepnula je, a u očima joj se iznenada pojavio neki nagoveštaj ranjivosti. „U redu je. Ja mogu da grickam za oboje.“ Nasmejala se, otkrivajući bele zube, a njene reči su raspršile svaku iluziju blagosti koju je pomislio da je video.

„Ne sad, Lizo.“ Protrljao je bolne slepoočnice. „Da budem iskren, ni bilo kad.“ Te reči mu nisu lako pale. Rik je brinuo za njena osećanja uprkos njenim napadačkim postupcima. Ipak ga je majka vaspitala da bude džentlmen. Ali kladio bi se da čak ni Rejna, ma kako naporna bila, nije pretpostavljala koliko daleko će žene Jorkšir Folsa da idu ne bi li privukle njegovu pažnju.

Ako je Liza više volela kožu nego čipku, verovatno je posedovala i grubu stranu. Osim toga, morala je da zna da ovako razmetljivim gestom rizikuje odbijanje. Baš kao što je i on znao da rizikuje reprizu ove epizode ako iole omekša prema njoj. To se dešavalo i ranije, ne samo s Lizom. Druge žene, drugi sramni podvizi. Ovo je bio treći pokušaj zavodenja ove sedmice.

Slegnula je ramenima i skrenula pogled, očigledno zbunjenija nego što je htela da prizna. Ali opet se povratila, ovaj put liznuvši jezikom svoje sjajne usne. „Jednog dana ću pogoditi pravu žicu.“

Sumnjao je u to. Rik je pošao ka vratima, ali onda se okrenuo. „Možda bi trebalo da obratiš pažnju na činjenicu da je protivzakonito zvati policiju ako stvarno nisi u nevolji.“ Trebalo bi da objavi proglas u novinama, ali zašto zalud trošiti drveće i mastilo kad žene neće da slušaju? A i zašto bi, kad je njegova odlučna majka želela unučad i nije joj bilo važno koji će sin prvi da joj ih podari.

„Vidimo se na nastavničkoj obuci IZAZOV“, rekla je Liza pre nego što je zatvorio vrata za sobom.

„Sjajno“, promrmljao je.

Sat kasnije, kad mu je smena već bila pri kraju, Rik je iskoristio vreme da popuni izveštaj, izostavljajući izvesne detalje svog poslednjeg obilaska. Nije smatrao da će Lizi prirediti ikakve neprijatnosti ako incident prijavi kao lažnu uzbunu. Ali nadao se da je najnovije odbijanje očitalo nastavnici lekciju o bespotrebnom pozivanju policije.

Podigao je gumicu i naciljao na drugi kraj prostorije. Svojevremeno su mu majka i ta njena bulumenta žena bile zabavne, ali više ne. Morao je nekako da ih natera da odstupe, ali proklet bio ako je znao kako to da učini. Začkiljio je očima i ispalio gumicu. Pogodila je metu - sliku priglupih mladenaca, iscepanu iz nekog magazina, koja je visila na prljavom zidu bež boje. „Pravo u centar.“

„Bolje ti je da mama to ne vidi.“

Rik se okrenuo kad mu je Čejs, njegov najstariji brat, prišao s leđa i pridružio mu se za stolom.

Čejs se smejao, ali Rika to nije zabavljalo. Rejnina odlučnost bila je legendarna. Čak ni bolesno srce nije je usporilo. Nije joj bilo dovoljno što je oženila njihovog najmlađeg brata, Romana. Ne, u svom pohodu na unuke sad se okomila na Rika.

Čejs je bio pravi neženja koji je već pomogao Rejni da podigne njegovu mlađu braću nakon smrti njihovog oca dvadeset godina ranije. Pošto je obavio svoju porodičnu dužnost, bio je izuzet iz većine provodadžijskih šema svoje majke - za sada.

Rik nije bio te sreće. „Čovek bi pomislio da je mama previše zauzeta svojim obnovljenim društvenim životom da bi se maltretirala i s mojim.“

Nakon toliko godina udovištva, njegova majka je počela da izlazi s muškarcima. *Uvrnut izraz za ženu njenih godina*, mislio je Rik. Ali to je radila: izlazila s doktorom Erikom Felonom. Njena usamljenost zabrinjavala je svu trojicu njenih sinova i Rik je bio presrećan što je konačno nastavila svoj život. Samo, bio se ponadao da će biti previše zaokupljena svojim novim životom da bi se petljala u njegov.

Čejs je slegnuo ramenima. „Mama nikad nije toliko zauzeta da se ne bi petljala. Gledaj čime sve sad žonglira: s jedne strane - dobri doktor, a s druge

pokušava da iscima bebu od Romana i Šarlot“, rekao je, misleći na njihovog najmlađeg brata i njegovu novopečenu ženu. „I da bude reditelj tvog društvenog života.“ Podigao je olovku i vrte je između dlanova.

Rik je razgibavao ramena, pokušavajući da opusti mišiće, napete od previše vremena provedenog u patroli. U njihovom malom gradu, hijerarhija ništa nije značila, i svi momci su uskakali u patrolne smene.

„Barem joj Erik zaokuplja pažnju“, reče Čejs.

„Ali nedovoljno. Možda je vreme da joj nađemo neki posao. Ti bi trebalo da je zaposliš.“

„Kao šta?“ Čejs nije krio zaprepašćenje u glasu.

„Trač kolumnista deluje mi prikladno“, prasnuo je Rik i izazvao osmeh i na bratovljevom licu.

Ali Čejs se brzo otrezno. „Nema šanse da nju dovedem u kancelariju. Odmah će početi i meni da se petlja u društveni život.“

„Koji društveni život?“ nacerio se Rik. Čejs je bio toliko prokletu povučen da Rik nije mogao a da ne maltretira svog ozbiljnijeg brata.

Čejs je zatresao glavom. „Toliko toga ne znaš o meni.“ Lukavi osmeh mu iskrivi usne dok je prekrštao ruke na grudima. „Užasno si tup za jednog policajca.“

„Zato što sve zadržavaš za sebe.“

„Upravo tako.“ Čejs je klimnuo glavom, a zadovoljstvo je svetlucalo u njegovim plavim očima. „Ja volim svoju privatnost i zato glasam da mi pustimo mamu da se još malo bavi tvojim ljubavnim životom.“ „Baš ti hvala.“ Razgovor o Rejni podsetio je Rika na njeno uplitanje, i u mislima se ponovo vratio na svoj poslednji obilazak tog dana. „Jesi li video Lizu Barton u poslednje vreme?“ upitao je brata. „Jutros, kod Normana, dok je doručkovala. Što?“

Slegnuo je ramenima. „Samo pitam. Ovog popodneva sam imao lažnu uzbunu kod nje.“

Čejs se trgnuo, očigledno s probuđenim novinarskim instinktima. „Kakvu lažnu uzbunu?“

„Uobičajenu.“ Nema smisla sada govoriti Čejsu da je nastavnica volela sado-mazo akciju uz svoju kajganu. Verovatno je bila dovoljno osramočena, a Rik nije bio od onih koji prepričavaju ljubavne zgone. Čejs ga je naučio da poštuje žene, zasluživale one to ili ne. „Neka buka napolju.“ Slegnuo je ramenima. „Sve je bilo bezbedno.“

„Verovatno neka životinja.“

Rik je klimnuo glavom. „Je li ti delovala napeto?“

Čejs je zavrteo glavom. „Nimalo.“

„Dobro je.“

„Kad smo već kod večere...“ Čejs ustade sa stolice.

„Ja nisam.“

„E pa ja jesam. Jesi li spreman da se uputimo kod mame?“

Riku zakrčaše creva, podsećajući ga na to da je gladan koliko i njegovbrat.

„To mi zvuči kao dobar plan. Hajdemo.“

„Rik, čekaj.“ Feliša, dežurna dispečerka, ude u sobu. „Neka žena se zaglavila u vozilu na trasi 10 koja vodi prema gradu. Filipš je kasno stigao. Možeš li ti da se pozabaviš time dok se on pripremi za smenu?“

Rik je klimnuo glavom. „Zašto da ne?“ To će odgoditi suočavanje s majkom i njenim oštrim pitanjima o njegovom društvenom životu. Okrenuo se prema bratu. „Reci mami da mi je žao i da ću stići što pre budem mogao.“

„Neću spominjati taj kez na tvom licu, niti olakšanje koje očigledno osećaš što si dobio odlaganje. Ali ako tamo kod nje čeka neka ženska, platićes“, rekao je Čejs.

Feliša pride Čejsu, samopouzdana i ženstvena čak i u policijskoj uniformi. „Ja završavam za pet minuta. Povedi me kod svoje majke i ja ću te spasti njenog provodadžisanja.“ Zatreptala je trepavicama iznad očiju boje lešnika.

Rikje posmatrao sa zanimanjem. Feliša je imala dobro srce i još bolje telo, sa svim oblinama i ženstvenošću ispod odeće. Ni slepcu ne bi promakla činjenica da je zgodna ženska.

„Pa šta kažeš?“ upita ona Čejsa.

On se nacerio i obrlio je oko ramena, a prsti su mu visili u opasnoj blizini onih oblina koje je Rik maločas primetio.

„E sad, znaš da ne mogu da te povedem kući sa sobom, dušo. Jezici bi se razvezali, a mi bismo se već koliko sutradan našli na naslovnoj strani *Gazete*“, rekao je Čejs, spomenuvši svoj magazin.

Feliša ispusti prenaplašen uzdah. „U pravu si. Jedna noć s najstarijim Čendlerom i moj ugled bi bio uništen.“ Stavila je ruku na čelo sa očiglednim dramskim gestom. „Na šta li sam mislila?“ Nasmejala se, a potom ispravila i poravnala bluzu. „Osim toga, imam sastanak. Bolje da pustimo Rika da ode do tog nasukanog vozila“, reče Feliša. „Vidimo se, Čejs.“

„Vidimo se“, rekao je on, a onda se okrenuo prema Riku. „A tebi je bolje da požuriš do mame čim budeš mogao.“

Rik je vrteo glavom. „Ne brini. Siguran sam da mama smatra kuću neutralnom teritorijom. Ne bi ti nameštala dok je i ona tu da trpi posledice.“ Posegnuo je za ključevima od kola.

„Kad je mama u pitanju, ne bih se ja previše opuštao“, upozorio ga je Čejs.

Rik je priznao da je njegov brat u pravu kad je desetak minuta kasnije shvatio da je na putu da odgovori na još jedan hitan poziv i spasava još jednu damu u nevolji. Na osnovu prethodnog iskustva, Rik je sumnjao u to da je ovo rutinski obilazak. Pre će biti još jedna majčina nameštaljka.

Uprkos tome što je nezadovoljstvo u njemu raslo, morao je da prizna da je ovaj put razočaran nedostatkom kreativnosti. Sve do sada, neprilike su predstavljale sveže i inovativne načine da se privuče pažnja oficira policije Rika Čendlera.

Ostati bez benzina, ako je to ono što se desilo, kotiralo se vrlo nisko na skali originalnosti.

Odveo se do oboda grada i peške otišao do mesta gde je vozač vatrenocrvenih kola čekao pomoć. Dok se približavao, pogled mu je zapeo za nabranu belu čipku koja nije mogla biti ništa drugo nego veo venčаницe koji vijori iznad vrata. Očima je zakolutao prema nebesima. Prvo domina, a sad i nevesta. Haljina je potvrdila njegove sumnje da ga verovatno očekuje još jedna nameštaljka. Neveste se u Jorkšir Folsu nisu događale tek tako, a danas u gradu nije bilo zakazano nijedno venčanje. Najbliža radnja s kostimima bila je u Haringtonu, susednom gradu, i Rik se ne bi iznenadio da je ova žena prvo svratila tamo.

Očigledno je bila kreativnija nego što je on mislio, ali nije dobro obavila istraživanje. Rik Čendler je voleo da spasava žene, ali nevesta bilo koje vrste kotirala se na poslednjem mestu njegove liste. Poslednji put kad je odgovorio na sličan poziv u pomoć, bilo je prošlo oko dve godine otkako se vratio kući s koledža i počeo da radi u policiji. Jedna od njegovih najboljih drugarica i devojka prema kojoj je gajio duboka osećanja, Džilijen Frenk, napustila je koledž zato što je ostala trudna, a roditelji su je izbacili iz kuće. Rik je priskočio bez razmišljanja. Imao je te proklete čendlerovske gene. Odanost u njemu bila je jaka, a potreba da zaštiti još jača.

Počeo je tako što je Džilijen pružio krov nad glavom, ali na kraju se i venčao s njom. Nameravao je da detetu da svoje prezime, a Džilijen je pružio dom. Mislio je da će biti porodica. S obzirom na to da ga je privlačila i pre nego što je otputovala na studije, nije mu teško palo da učini dobro delo za prijateljicu.

Zaljublivanje je predstavljalo prirodan sled - za njega. Dok su živeli zajedno za vreme njene trudnoće, on je popustio odbrambene mehanizme i dao svoje srce - samo da bi ono bilo zgaženo kad se vratio otac deteta nekoliko nedelja pre nego što je ona trebalo da se rodi. Njegova nekad zahvalna žena otišla je i ostavila Rika s papirima za razvod braka i lekcijom koju je izvukao iz tog iskustva.

Tada je odlučio da više nikad ne izgubi srce, ali svakako se dobro zabavljao

i uživao u životu. Naposljetku, on je bio muškarac koji voli žene. Njegov kratkotrajni brak nije to promenio. Istina je da nije iznajmio bilbord kako bi objavio svoju nameru da se nikad više neće ženiti, ali ženama s kojima se zabavljao savršeno jasno je stavljao do znanja šta misli i oseća. Ova takozvana nevesta mogla bi slobodno da se ponudi i ciglastom zidu, izazvala bi žešću reakciju nego kod Rika Čendlera.

S jednom rukom na pištolju, a drugom na otvorenom prozoru, nagnuo se naniže. „Mogu li da vam pomognem, gospođice?“

Zena se okrenula prema njemu. Imala je jedinstvenu nijansu crvene kose i najkrupnije zelene oči koje je ikada video. Možda joj je u nekom trenutku šminka i bila nevestinski savršena, ali suze su joj razmazale maskaru i u potocima ispresecale rumenilo.

Nešto kod nje delovalo mu je poznato, ali Rik nije umeo da odredi šta. U malom mestu, prepoznavao je većinu ljudi, ali tu i tamo neko bi ga i iznenadio. „Pretpostavljam da imate problema s kolima?“

Klimnula je glavom i duboko uzdahnula. „Ne biste mogli da me odšlepate?“ Njen promukli glas zvučao je kao da je upravo ispila gutljaj kuvane rakije.

Želja da pije s njenih usana i sam se uveri u to zatekla ga je nesprenog. Ne samo da je mislio kako je dovoljno očeličio da odoli čarima ove žene nego uopšte nije ni reagovao na neku ženu ili pokušaj zavođenja otkako je počela ova bračna hajka njegove majke. A ipak pred ovom takozvanom porumenelom nevestom počeo je da se znoji od unutrašnje vreline, a ne od žarkog letnjeg sunca.

Oprezno ju je pogledao. „Ne mogu ja da vas odšlepam, ali mogu da pozovem Ralfa, a on će poslati kamion.“ Koncentrisao se na problem s njenim kolima, a ne na njene usne koje su delovale ukusno.

„Da li biste prvo mogli da mi pomognete da izađem odavde?“ Pružila je ruku na kojoj nije bilo prstena. „Izašla bih i sama, ali mislim da sam se zaglavila.“ Tkanina je šuštalala dok je ona pokušavala da se izvuče iz kola.

I dalje nije bio siguran da li pred sobom ima pravu ženu u nevolji, i u sebi je vagao verovatnoće. Nevesta minus verenički prsten ili burma nije išlo u prilog rutinskom obilasku.

Što nije bilo ni važno. Morala je da izađe iz prokletih kola. Otvorio je vrata, a onda ispružio ruku. Kad je stavila svoje sićušne prste u njegovu šaku, prodrmao ga je žestok trzaj. Nije umeo da objasni taj osećaj, ali kad su se te zaprepašćene, živahne zelene oči zagledale u njegove, znao je da je i ona to osetila.

Pokušavajući da se otrese tog uznemirujućeg osećaja, povukao ju je k sebi. Čvršće je stegnula njegovu ruku, ali kad se odgurnula da ustane, zateturala se

napred i pala u njegovo spremno naručje. Grudima je udarila u njegova prsa i svest o njenom slatkastom parfemu preplavila ga je kao bujica, a srce mu je zakucalo u brzom i divljem ritmu.

„Proklete štikle“, promrmljala mu je na uvo.

Nije mogao, a da se ne nasmeje. „I ja sam od onih što najviše vole ženske noge.“

Uхватиła se za njegova ramena i ispravila se. Iako je sada stajala dovoljno daleko od njega da je mogao bistrije da razmišlja, njen miris mu se urezao u sećanje - još čistiji zbog paperjaste bele haljine i dijademe koja joj je bila na glavi.

„Hvala na pomoći, pozorniće.“ Nasmešila se i on je primetio da ima rupice na oba obraza.

„Nema na čemu“, rekao je, ali to je bila laž. Voleo bi da nikad nije ni odgovorio na njen poziv u pomoć.

Rik je u svom životu upoznao mnogo žena, ali nikad ga nijedna nije ovako uzdrimala. Samo mu nije bilo jasno zašto baš *ova* žena?

Pogledom je prešao preko njenog tela u pokušaju da otkrije u čemu je njena privlačnost. Okej, grudi su joj primamljivo izgledale ispod dobro skrojene haljine. Velika stvar. Video je grudi i ranije. Štaviše, sve žene koje su u poslednje vreme pokušavale da ga zavedu gledale su da njihove budu na videlu, ali ni zbog jedne nije pozeleo da odbaci svaku racionalnu misao i odvuče dotičnu ženu u obližnju šumu kako bi vodili ljubav dok sunce ne zađe - pa nek ide do đavola i to što je prevarantkinja.

Riku zadrhta telo od same pomisli na to pa se prisilio da nastavi pregled njenih mnogobrojnih kvaliteta. Sledeće što je osmotrio bila su njena sočna usta. Usne su joj bile namazane bezbojnim sjajem i tako prirodno pune i napućene da su mamilе na poljubac. A on je već priznao svoju slabost da to želi.

Hemija je očigledno radila prekovremeno i morao je da prizna da je bila prokleta privlačan mamac za ženu koju bi poslala njegova majka. *Ako* ju je poslala njegova majka. Da li je Rejni ponestalo žena iz grada pa je odlučila da uveze neku sa strane? Možda u tome leži objašnjenje. Možda ga je zaintrigirala činjenica da je ona nova u gradu, nova za njega, bila ovo nameštaljka ili ne.

„Nešto nije u redu?“ Nabrala je nos. „Gledate me kao da nikad ranije niste videli ženu u venčanicima.“

„Pokušavam da izbegnem takve stvari.“

Nacerila se. „Osvedočeni neženja, a?“

Nije želeo ništa da doda toj izjavi pa je odlučio da je vreme da otkrije istinu. „Da li vam je potrebno da vas odbacim do crkve na vreme?“ upitao je, kao policajac kakav jeste, a ne kao muškarac koga je uzбудila.

Zagrcnula se. „Nema crkve, nema venčanja.“

Znači, ako je i bila nevesta, sada više nije. U stvari, verovatno je ostavila nekog jadrnika da sedi u crkvi i čeka da se ona pojavi. „Nema venčanja, a? Eto, kakav šok. Da li je mladoženja još pred oltarom?”

Kendal Saton se susrela sa očima boje lešnika ovog seksepilnog policajca. Nikada nije videla muškarca s tako gustim trepavicama i tako lepim očima. I tako podozrivim.

Čovek pored nje očigledno je pomislio da je pobešla nekoliko minuta pre nego što će reći da' i nije bio impresioniran njenim karakterom. Uopšte. Trebalo bi da bude uvređena. Umesto toga, ta njegova cinična crta budila je njenu radoznalost. Zašto bi tako zgodan muškarac gledao na žene tako ogorčenim očima? Nije znala, ali iz nekog neobjašnjivog razloga, nije želela da i nju gleda na tako negativan način.

Zatreptala je od bleštavila popodnevnog sunca, setivši se kako je dospela ovamo, a samo nekoliko sati ranije stajala je u nevestinskoj sobi crkve u kojoj je nameravala da se venča. Pokušala je da ubedi sebe u to da je pojas venčanice previše steže i da joj je tkanina preseklala dotok kiseonika. Kad ta laž nije upalila, pokušala je da se natera da poveruje kako će sasvim lepo da diše čim je prođe nervoza i bude rekla da'. Lagala je.

Taj predstojeći brak ju je gušio. Jasno, lako je došla do svežeg vazduha čim su ona i Brajan na sam dan venčanja raskinuli veridbu, a da ničije srce tu nije bilo slomljeno. Pogledala je policajca koji je čekao odgovore.

Nije morala da bude preopširna pred svojim nevoljnim spasiocem, ali želela je da objasni. „Moj verenik i ja smo se sporazumno razišli.“ Odabrala je najpozitivnije aspekte tog jutra u nadi da će on uvideti kako ona nikoga nije napustila, niti prekršila zavet.

„Naravno.“ Prošao je rukom kroz tamnu kosu boje čokolade.

Dugi pramenovi pali su mu preko čela, a to je bilo isuviše seksepilno za njen duševni mir.

„Pa čemu onda suze?“ pitao je.

Obrisala je vlažne oči. „To je od sunca.“

„Stvarno?“ Zažmirio je promatrajući je. „A otkud onda sasušene fleke od šminke?”

Pronicljiv, inteligentan i seksepilan. *Moćna kombinacija*, pomislila je Kendal. Gledao je dublje od površine, i ona je zadržala uprkos žegi.

Uzdahnula je. „Okej, uhvatili ste me kako se ponašam kao tipično žensko. Malopre sam imala napad plača.“ A i dalje nije znala da li je to odložena reakcija na nedavnu smrt njene tetke, ili čisto olakšanje što nije završila zarobljena u braku. Ili oboje. Kako god bilo, ispunjena olakšanjem, uskočila je u kola i odvezla

se odande. „Impulsivna sam.“ Nasmejala se.

On nije.

Kendal je znala da je trebalo da sačeka, a potom se sabere i uputi na zapad. Sedona u Arizoni bila je njen san, mesto gde se nadala da će izbrusiti zanat i naučiti još više o izradi nakita. Ali pošto je još uvek osećala bol zbog tetkine smrti, privukao ju je Jorkšir Fols, stara kuća njene tetke i uspomene u njoj. Praktična činjenica da bi mogla da sredi poslove oko tetkine imovine bila je dodatni plus, a ne pažljivo osmišljen plan. Ipak je trebalo da ode kući da se presvuče pre nego što krene na put.

Pošto policajac nije progovario, Kendal je razvezla, jer ju je nervoza nagonila da priča dok ju je ovaj posmatrao. „Tetka mi je uvek govorila da me impuls nikad neće odvesti dalje od prve autobuske stanice. Proročanski, a?“ Sagledala je svoju situaciju - nasukana ovde u venčanicu, bez ikakve druge odeće osim one za medeni mesec u prtljažniku, i s malo novca u džepu, uputila se ka kući svoje pokojne tetke.

„Zvuči kao da vam je tetka pametna žena“, napokon je rekao. „Jeste. Mislim, bila je.“ Kendal proguta knedlu u grlu. Tetka Kristal je umrla nekoliko nedelja ranije, u staračkom domu zbog kojeg se Kendal skoro odrekla svoje slobode kako bi mogla da ga plati. Nije da je tetka išta tražila od nje. Ona je svojevolumeno davala. Na ovom svetu bilo je samo dvoje ljudi za koje bi Kendal učinila sve - njena tetka i njena četrnaestogodišnja sestra. Tokom godina, Kendal je prešla put od prezira do ljubavi prema svojoj mlađoj sestri. Kad završi s Kristalinom kućom i stvarima, Kendal će posetiti Hanu u školi pre nego što krene na zapad.

Policajac ju je obazrivo posmatrao, škiljeći na suncu. Oči boje lešnika bile su mu uokvirene borama, ali zbog bleštavih sunčevih zraka delovale su još zlatnije.

„Tako.“ Prišao je bliže. Okružio ju je njegov muževni miris, moćniji od vreline sunca. „Hajde. Priznaj pravi razlog što si ovde i možemo da nastavimo dalje.“

Šta da nastavim? „Ne znam o čemu pričate.“ Ali adrenalin u njoj počeo je da kola brzo i žestoko.

„Ma daj, srce. Spasao sam te. Šta si mislila da će sledeće da se desi?“ „Pa, sad. Ne znam. Seks na zadnjem sedištu tvojih patrolnih kola?“ Kad su mu se oči smračile do neke olujne nijanse, prepoznala je u njima seksualnu privlačnost i najradije bi sebi pregrizla jezik napola što je dopustila da joj se omakne ta sarkastična primedba. Ipak, iskrenost ju je primoravala da prizna kako i ona oseća to isto. Kendal je zapravo padala u iskušenje da ga odvuče u šumu i tamo se i sama baci na njega. I dalje nije mogla da veruje, ali taj policajac ju je palio. Više nego ijedan muškarac ikada, uključujući i Brajana. „I to je neki napredak. Znači,

priznajesh zamku?“

„Ne priznajem ja nikakvu zamku. U stvari, pojma nemam o čemu pričaš, kog đavola.“ Stavila je ruke na bokove. „Pa, reci ti meni, pozorniče. Zar ovako uzdanice Jorkšir Folsa pozdravljaju pridošlice? Bezobraznim, sarkastičnim i zakukuljenim optužbama?“ Nije čekala da on odgovori. „Ako je tako, jasno mi je što vam broj stanovnika ostaje tako mali.“

„Izbirljivi smo povodom toga koga ćemo pustiti da se doseli.“

„Pa, dobro je za oboje što ja ne nameravam dugo da ostanem.“

„Jesam li ja rekao da te ne želim ovde?“ Usne mu se iskriviše u očigledno nevoljan osmeh.

I dok je bio na vrhuncu sarkazma, pa čak i optuživao, imao je taj harizmatični glas koji asocira na krevet. Seks. Zadrhtala je.

A potom je oblizala svoje suve usne. Morala je da briše odavde. „Ma koliko mrzela da te molim za bilo šta, možeš li, molim te, da me odvezeš do ulice Edžmont 105?“ Nije imala izbora nego da veruje u njegovu značku, njegov integritet, i u svoj sopstveni instinkt o tom čoveku, uprkos njegovom raspoloženju.

„Sto pet Edžmont.“ Telo mu se očigledno ukočilo od iznenađenja.

„To sam i rekla. Odbaci me tamo pa da me se rešiš.“

„To ti misliš“, promrmljao je on.

„Molim?“

Zatresao je glavom i promrmljao upola glasa: „Ti si nećaka Kristal Saton.“ A onda se susreo s njenim pogledom.

„Da, ja sam Kendal Saton, ali otkud...“

„Ja sam Rik Čendler.“ Počeo je da pruža ruku, a onda očigledno shvatio da je bolje da se njih dvoje ponovo ne dodiruju, pa je zabio pesnicu u džep.

Bio je potreban ceo minut da njegove reči dopru do nje, ali kad se to desilo, Kendalin pogled polete prema njegovim očima. „Rik Čendler?“ Njena tetka Kristal zadržala je samo jednu prijateljicu nakon što ju je Kendal prebacila iz njenog doma u Jorkšir Folsu u tu ustanovu blizu Njujorka. Kendal je zurila u njegovo lepuškasto lice. „Sin Rejne Čendler?“

„Taj sam.“ I dalje nije delovao previše zadovoljno.

„Mnogo vremena je prošlo. U stvari, čitava večnost.“ Otkako je imala deset godina i proživela jedno radosno leto s tetkom Kristal pre nego što je starici otkriven artritis, a Kendal bila primorana da ode. Nejasno se sećala da je upoznala Rika Čendlera, ili to beše neki od njegove braće? Slegnula je ramenima. Pošto je tu provela samo jedno leto, sa samo deset godina, nije se zbližila s ljudima u gradu, niti je ostala u vezi s bilo kim kad je otišla.

Seljakanje je bila priča Kendalinog života. Roditelji su joj bili arheolozi i putovali su na ekspedicije u najudaljenije krajeve sveta. Retko je i znala gde su dok je bila dete, a toliko malo se interesovala za to gde su tačno, koliko i oni za nju.

Kendal je živela s njima u inostranstvu do svoje pete godine, kad su je poslali nazad u Ameriku da ide od jednog do drugog člana porodice. Često se pitala zašto su njeni roditelji i dobili dete koje nisu nameravali da podižu, ali retko je bila dovoljno dugo s njima da bi ih pitala - dok se nije rodila Hana, a njeni roditelji se vratili u zemlju na pet godina. U dvanaestoj, skoro trinaestoj godini, Kendal se ponovo vratila da živi s njima, ali nije otvorila svoje srce ljudima koji su je u suštini napustili i vratili se kući zbog svog novorođenog deteta. Jaz između Kendal i njenih roditelja produbio se iako ih više nisu razdvajali kontinenti i okeani, a tako je ostalo do njihovog ponovnog odlaska. Kendal je tada imala osamnaest godina i bila je samostalna.

„Porasla si.“ Rikov glas ju je vratio u sadašnjost. Razvukao je usne u zanosan osmeh.

Nema sumnje, bilo je nečeg u tom čoveku. „I ti si. Porastao“, glupavo je promucala. Pred jednim neverovatnim muškarcem. Dublje ukorenjenim u ovaj grad nego kakvo drvo. Korenjenje je bilo nešto o čemu ona nije imala pojma, a seksepilan muškarac koji ga je imao značio je samo nevolju za ženu kojoj je suđeno da luta.

„Da li je moja majka znala da danas dolaziš u grad?“ pitao je Rik.

Ona odmahnu glavom. „To je bila jedna od mojih impulsivnih odluka.“ Baš kao i njena kosa, pomislila je i podigla ruku do pramenova ofarbanih u roze.

Uzdahnuo je i kao da se malo opustio. „Podstaknuta propalim venčanjem?“

Klimnula je. „Usled međusobnog ostavljanja.“ Ugrizla se za donju usnu. „Danas ništa nije išlo po planu.“

„Uključujući i ovo spasavanje?“

Nacerila se. „To je iskustvo svoje vrste, pozorniče Čendler.“

„To jeste.“ Nasmejao se.

Od tog dubokog, promuklog glasa utroba joj je uzavrela i zgrčila se od želje.

„Vidi, znam da će to zvučati bizarno, ali misliš da bismo mogli da zadržimo za sebe detalje ovog prvog susreta?“ Istinsko rumenilo oblilo mu je obraze, a sumnjala je da se to Riku Čendleru dešava baš često.

„Samo me skloni sa ove vrućine i odvedi u kuću s klimom i obećavam da neću ni pisnuti.“

On podiže obrvu. „Prilično dugo nisi bila u Kristalinoj kući.“ Nije to bilo

pitanje; više objava činjenice za koju su oboje znali da je tačna.

Samo Kendal je znala razloge. Zavrtela je glavom. „Godinama. Zašto?“

Slegnuo je ramenima. „Videćeš i sama. Imaš li neki prtljag u prtljažniku?“ pitao je.

„Mali ručni prtljag i kofer.“ Pun kupaćih kostima i ostale odeće za odmor. Uzdahnula je. Tu sad nije mogla ništa, pa će morati kasnije da ode u kupovinu i nabavi praktičniju odeću.

Izvukao je njene torbe i stavio ih u svoja kola pre nego što se vratio da je pridrži za lakat poput pravog džentlmena - za razliku od ciničnog ponašanja kakvo je ispoljio dotad.

Nekoliko minuta kasnije, bili su na putu. Znoj je curio Kendal niz leđa pa joj se prokleta haljina zalepila za mokru kožu. Uprkos klimi u kolima, hladni talasi vazduha nisu mnogo ublažavali žestoku vrelinu. U tolikoj blizini Rika Čendlera njena temperatura je divljala, dok je on naizgled ostajao ravnodušan prema njenim dražima.

Postao je njen turistički vodič i pokazivao joj značajna mesta, kakva-takva, u svom malom rodnom gradu. Sve vreme održavao je pristojnu udaljenost dok je pričao. *Previše pristojnu*, mislila je ona iznervirano.

„Tu smo.“ Rik joj je skrenuo pažnju na ulicu Edžmont.

Podigla je pogled. Iz te daljine, stara kuća je bila baš kao što se sećala, ogromno viktorijansko zdanje opasano tremom i velikim travnjakom ispred. Mesto gde je priređivala čajanke i prvi put probala da pravi perle i nakit pre nego što je tetkin artritis sve promenio. To je takođe bilo i mesto gde je Kendal gajila detinje snove o tome da zauvek ostane s tetkom koju je obožavala.

Ali Kristalin dom bio je privremen, baš kao i svako mesto pre i posle njega. A kad je tetka bila primorana da je pošalje odatle zbog svog zdravlja, Kendal je naučila da ne ulaže mnogo u nade i sne u bilo koje mesto ili osobu. Ali ako je tu lekciju tako dobro naučila, otkud onda u njenom grlu ta knedla dok je gledala tu oronulu kuću izbliza, odraslim očima? Nemoćno je uzdahnula.

Rik je zaustavio kola i okrenuo se, dok mu je jedna snažna ruka bila prebačena preko naslona. „Malo se istrošila tokom godina.“

„Malo je reći.“ Nabacila je osmeh. Nema smisla da opterećuje čoveka svojim problemima. Već je dovoljno učinio za nju. „Tetka Kristal je rekla da je iznajmila kuću. A pošto od mene nikad nije tražila da se pobrinem za bilo šta dok je bila u staračkom domu, čak i kad sam je zapitkivala, pretpostavila sam da je sve u redu. Pretpostavljam da nisam bila u pravu.“

„Izgled može da prevari. *Sve jeste* u redu. To zavisi samo od tvog ugla posmatranja.“

Eto ga opet taj njegov uvrnuti humor. Nasmejala se naglas, isuviše joj se

dopadao.

„Da li te Perl i Eldin očekuju?“ upitao je. „Stanari?“ Klimnula je. „Zvala sam s puta i rekla da ću biti u gradu, ali da ću otići u hotel. Insistirali su da odsednem u gostinskoj kući pozadi.“ Pitala se da li je ona u boljem stanju od ove glavne kuće ispred nje. „Nadala sam se da ću od *njih* isposlovati neki dogovor o kupovini.“ Uz tetkine prevelike račune, Kendal je morala da proda kuću po ceni koja je u visini ili iznad tržišne vrednosti, a nikako ispod nje.

Ugrizla se za donju usnu. „Ako lako postignemo dogovor, mogla bih da odem odavde do kraja nedelje“, rekla je sa više optimizma nego što je osećala.

Rik nije ništa rekao.

„Šta?“

Odmahnuo je glavom. „Ništa. Jesi li spremna da uđeš unutra?“

Klimnula je glavom, shvativši da odugovlači. Pre nego što je uspela da se još malo sabere, Rik ju je čekao pored njenih vrata od kola, spreman da joj pomogne da izađe. Stisnula je zube pre nego što ga je dotakla, a potom stavila ruku u njegovu. Elektricitet je prostrujao, s još više naboja nego pre. Nije mogla da ga se otrese, niti je želela, ali on očigledno jeste, jer ju je brzo pustio i ostavio da skupi haljinu i uputi se ka kući.

Kendal se popela uz dugačak prilaz. Njene špicaste štikle stalno su zapinjale za popucale delove prilaza, ali uspela je da se održi na nogama - sve do poslednjeg koraka pre staze, kad joj je štikla upala u vrelu katran i dobro se zaglavila. Dok joj je jedna noga ostala iza, celo telo joj je poletelo unapred, osuđeno da se naglavačke prostre po tvrdoj zemlji.

Ciknula je i zatvorila oči, ne želeći da vidi šta će se sledeće dogoditi.

DRUGO POGLAVLJE

Šta je to sa ženama i visokim potpeticama? Rik nije znao, ali ova je izgledala prokleta slatko, čak i u venčanici. Gledao ju je kako se gega uz prilaz i pomogao bi joj on, ali imao je kofer u ruci i predosećaj da su oboje bezbedniji na diskretnoj udaljenosti - sve dok ona nije izgubila ravnotežu.

Nije mogao da spreči taj pad, ali mogao je da ublaži udarac i bacio se napred, tako da je pala na njega umesto pravo na zemlju. Primio je taj udarac uz teški ropac kad je leđima bolno dodirnuo stepenicu. Isprekidano je disao, a njen opojni, uzbuđljiv miris zatekao ga je nesprenog.

Prokletstvo, ona je zaista bila nešto posebno. Iako mu je dah bio izbijen, bio je svestan nje, i to ne samo zato što ga je njena meka, rasuta kosa golicala po licu. Bila je ženstvena i nežna, sve što bi jedna žena i trebalo da bude, a opet, ta enigma ružičaste kose bila je jedinstvena i originalna.

„Jesi li dobro?“

Nije bio siguran u to ko je prvi postavio to pitanje.

„Ništa nije ugruvano osim mog ponosa“, priznala je. „Ti?“

„Trpeo sam i žešće padove dok sam uklizavao u drugu bazu.“

„U bejzbolu?“

„Softbolu, protiv susednih odeljenja policije.“

Taj isprazni razgovor nije mu mnogo skrenuo misli sa činjenice da mu se opet našla u naručju. Želja koja ga je obuzimala bila je sve jača, ali ona to nikako nije mogla da oseti pored svih tih nabora čipke između njih. Ali uprkos haljini, on je mogao da oseti mnogo toga i bilo je vreme da se njihova tela raspetljaju pre nego što od sebe napravi budalu i bezumno je poljubi. „Misliš da bi mogla da se skloniš pre nego što me smrviš?“

„Je li to neki prikriveni osvrt na moju težinu?“ pitala je.

Samo samopouzdana žena bi se šalila na taj način, i utisak da ona uopšte nije kao ostale žene samo se učvrstio. Prevrnula se na drugu stranu, a on je shvatio da mu nedostaje taj lagani pritisak na telu.

Bacio je pogled prema njoj i prigušio smeh. Umesto da se lako oslobodi, još više se upetljala u haljinu. „Znaš kako se kaže. Ako hoćeš da se nešto uradi dobro, moraš to sam da obaviš.“ Izustio je jedan prenaplašen jecaj i ustao na noge. A onda se sagnuo i podigao taj paperjasti beli smotuljak u naručje.

„Šta to radiš?“ Zgrabila ga je za vrat i čvrsto se držala.

Leđa su mu pretrpela žestok udarac i nije nameravao da rizikuje da se ta epizoda ponovi. „Štitim svoje vitalne delove tela od daljih povreda.“

„Čudo jedno, ali meni si delovao prilično netaknuto.“

Oštro je udahnuo. Toliko o iluziji sigurnosti ispod slojevite haljine. Zeleo ju je, i ona je to znala.

Žena koja je tek raskinula veridbu i ostavljala ovako snažan utisak na njega bila je opasna. Bila je i zabavna, a tek sad je primetio da to baš i nije imao u poslednje vreme. Život mu se pretvorio u rutinu. Tužno je to što je svoju majku i njenu malu žensku armiju regruta mogao da smatra rutinom. Ali Kendal nije bila jedna od žena njegove majke i zbog toga mu se još više dopadala.

Išao je stazom, ostavivši prtljag za sobom, i čak je uspeo da se popne stepenicama do kuće s njom u naručju. Bez ikakvog upozorenja, vrata su se širom otvorila. Pred njima je stajala Perl Robinson, žena koja je iznajmljivala kuću njene tetke i polovina starijeg para koji „živi u grehu“, kao što je Perl volela da govori svima u gradu.

„Eldine, imamo društvo“, doviknulaje Perl preko ramena. Bila je sa Eldinom Vingejtom oduvek. Uvezala je svoju sedu kosu u punđu. „Očekivala sam Kristalinu nećaku, ali ne vas dvoje.“ Pogled joj je lutao preko Rika i žene u njegovom naručju. „Znači skrivao si sve od nas, Rik. A skrivao si sve i od svoje majke. Baš jutros je kukala nad svojom sudbinom što nema unučad.“

On prevrnu očima. „Nisam iznenađen.“

Perl baci pogled preko ramena. „Eldine, dovlači ovamo tu svoju lenju zadnjicu“, viknula je pošto Eldin nije stigao dovoljno brzo da joj udovolji. „I požuri pre nego što mu ova ispadne.“

„Nema šanse da se to desi.“ Rik prošaputa Kendal na uvo, ne toliko da je razuveri koliko da sebi dopusti da još jednom udahne božanstveni miris njene kose.

„Ali nećeš imati ništa protiv ako ja ne budem htela da rizikujem. Za svaki slučaj.“ Pojačala je stisak svojih malih, nežnih ruku oko njegovog vrata.

Dopadao mu se taj osećaj.

„Stižem, ženo.“ Perlina druga polovina prišla je iza nje, visok čovek bele kose i sa sopstvenim zubima. Ili je barem on to tvrdio. „Šta je toliko važno da nisi mogla da uvedeš goste unutra...“ Bacio je samo jedan pogled na Rika i iznenada utihnuo.

„Hej, Eldine.“ Rik se pomirio s neizbežnim pitanjima. „Prokletstvo, pozorniće.“

„Zar ti nisam rekla?“ pitala je Perl, gledajući u svog dragog. „Eto zašto se ja neću udavati za tebe u skorije vreme.“ Okrenula se prema Riku i Kendal. „Mi živimo u grehu“, rekla je, spustivši glas, iako u okolini nije bilo nikog ko bi je čuo.

„Prokleta žena neće da se uda za mene iz najglupljeg razloga.“ „Eldin ima slaba leđa, a ja odbijam da se udam za čoveka koji ne može da me prenese preko praga. Jesam li vam rekla da živimo u grehu?“ Opet je spustila glas.

Dok se Kendal smejala, grudima se očešala o Rikova prsa i njegovo telo je sasvim uzavrelo. „Možemo li da uđemo pre nego što je ispustim?“ pitao je.

„Oprostite mi na ponašanju.“ Perl je gurnula Eldina unazad i oslobodili su ulaz. „Hajde, Rik, samo ti prenesi svoju nevestu preko praga.“

Nikad ovo neće preživeti. Rik je koračao po zagušljivoj i vreloj gostinjskoj kući iza glavne kuće Kristal Saton. Eldin ih je doveo da bi mogli „da se smeste“, a Perl je navalila da ode u grad po neke namirnice.

„Ma, đavola namirnice“, mrmljao je Rik. Želela je da kaže celom svetu da je videla Rika Čendlera kako prenosi svoju nevestu preko praga. Nema veze što nikad nije ni bilo venčanja, niti što su se mlada i mladoženja tek upoznali. Perl nije ni slušala.

Napetost u Rikovim ramenima se pojačala. Mogao je samo da se nada da će njegova majka prestati s glupostima kad čuje taj trač. Rejna je znala da Rik ne bi opet pobeo da se oženi. Znala je da ne treba da naseda na neosnovane priče. Ali vest će se raširiti, svi u gradu će nagađati o Riku Čendleru i dami u venčanici koju je preneo preko praga.

Zastenjao je i prvi put razmislio o tome da se preseli u neki veliki grad gde može da bude anonimniji u ogromnoj masi. Zavrteo je glavom, znajući da se to nikada neće desiti. Uprkos ovdašnjim uspomjenama, previše je voleo svoju porodicu, prijatelje i taj osećaj koji je pružao mali grad kakav je Jorkšir Fols da bi otišao. Ali čovek ima pravo da sanja, zar ne?

Pogledao je u zatvorena vrata kupatila gde je Kendal otišla da se presvuče. Njegova *nevesta*. Zakolutao je očima na taj apsurd i rukom obrisao vlažno čelo. Prokletstvo, ali ovde je bilo kao u sauni. Moraće da se pobrine za to da Kendal ode do supermarketa i kupi klimu.

Gde je ona uopšte? Rekla je da mora da se presvuče i skine tu haljinu, ali to je bilo pre deset minuta. Prišao je vratima kupatila i dvaput kucnuo. „Je li sve u redu s tobom tamo unutra?“

„Na neki način“, stigao je prigušen odgovor.

Pritisnuo je kvaku i shvatio da su vrata zaključana. Još jednom je pokucao. „Otvori mi, ili razvaljujem vrata.“ Nadao se da do toga neće doći. Mišići na leđima i ramenima još su ga boleli od onog skoka na prilazu.

Vrata se uz škripu širom otvoriše. Ušao je unutra taman na vreme da je vidi kako se spušta na poklopljenu klotetsku šolju i stavlja glavu među kolena. „Taaaako mi se vrti u glavi.“

Zabrinuto ju je pogledao. „Nije ni čudo kad ti ta prokleta haljina preseca cirkulaciju. Mislio sam da ćeš je skinuti.“

„Pokušala sam, ali ovde je tako vruće i nisam mogla sama da otkopčam haljinu pa sam sela na trenutak. Onda sam počela da razmišljam o svojoj tetki i svim tim godinama koje je provela ovde. Ustala sam, pa mi se opet zavrtelo u glavi...“ Nekako je slegnula ramenima.

Volela je ona da odluta, to je shvatio kad je pričao s njom tamo pored puta. Misli su joj skakale s jedne teme na drugu, ali jedno mu se urezalo u sećanje. Njen bol. Rik je izgubio oca kad je imao petnaest godina. Bio je mlad, ali ne toliko mlad da ne bi zapamtio čoveka. Bio je to otac koji je uvek pri ruci, išao je na sve bejzbol utakmice svojih sinova i roditeljske sastanke na početku školske godine.

„Ja sam odavno izgubio oca. Razumem kroz šta prolaziš sad“, rekao je, prinuđen da otvori dušu ovoj ženi iz razloga koje nije razumeo. Razloga koji su ga nagonili na oprez. Ali nije se ustručavao. „Bilo je to pre dvadeset godina. Meni je bilo petnaest“, rekao je, prisećajući se. „Ali ponekad je bol toliko svež kao da je bilo juče.“ Susreo je Kendalin suzni pogled i srce mu se zgrčilo od razumevanja. Nije očekivao da će osetiti povezanost s njom na bilo kojem planu, pogotovo ne na emocionalnom, gde se uvek ograđivao. Bio je iznenađen što tako dobro razume ovu nepoznatu ženu. „Žao mi je zbog tvoje tetke.“ Nije to rekao ranije, a hteo je.

„Hvala.“ Glas joj je bio dubok. „I meni zbog tvog tate.“

Klimnuo je glavom. Ona i Kristal su očigledno imale poseban odnos. Porodične veze su još nešto s čim je Rik mogao da se poistoveti. Čendlerovi su bili bliskiji od mnogih, povezani zajedničkim uspomnama, kako dobrim tako i lošim. Pošto je Kendalin bol bio i nov i rovit, zatekao je sebe u želji da joj olakša patnju - i to ne samo zato što mu je u opisu posla bilo da štiti i služi.

Progutao je jecaj. Već je prošao kroz sve ovo i ranije, pa je za svoje napore dobio šut u stomak. „Kad ti se zavrtelo u glavi, zar ti nije palo na pamet da pozoveš u pomoć?“ Vratio ih je nazad na tekući problem.

Nakrivila je glavu u stranu. „Tako jednostavno rešenje. Kako li se ja nisam toga setila?“

Zakikotao se. „Previše slaba, a?“

„Tako nekako. Da mi pomogneš?“

Njene krupne oči su ga dirnule i nije mogao da odoli njenoj molbi. „Odakle je najbolje početi?“

„Dugmad otpozadi.“ Pognula je glavu napred, a rozikasto-crveni pramenovi padali su po čisto beloj haljini. Kad se bude bolje osećala, moraće da je pita za tu boju kose, mada to nije bilo ni važno. Sviđala mu se u svakom

slučaju. A ovamo je mislio da više voli plavuše, iako je morao da prizna da pojma nema koja joj je prava boja kose ispod tog ružičastog bleštavila.

Posegnuo je za prvim bisernim dugmetom kad ga je pogodila intimnost tog čina. Stajao je u malom kupatilu i raskopčavao nevestinu haljinu. Nisu ga gušile nikakve emocije pošto su on i Džil pobjegli da se tajno venčaju; Rik je nosio uniformu, a Džil trudničku haljinu. U ovom trenutku, odavno je preboleo taj bol i tu ljubav. Poslednje što je Rik čuo o Džil bilo je da živi u Kaliforniji, srećno udata i sa troje dece. Sve je to bilo pa prošlo, a sad je zaboravljeno, *osim pouka koje je izvukao*, mislio je Rik.

Baš zato ga je šokirala i ova nevesta i osećanja koja je budila u njemu. Iako Kendal nije bila *njegova* nevesta, to nije menjalo posednička osećanja koja je u njemu izazivala. To ga i nije brinulo toliko koliko bi da ona duže ostaje u gradu.

Ponovo se usmeravajući na svoj zadatak, otkopčao je prvo sićušno dugme, a potom i sledeće, otkrivajući kožu poput porcelana. Imala je dugačak, graciozan vrat i neverovatno glatka leđa, koja je poželeo da ljubi, dok joj klizi jezikom niz kičmu i isprobava njen ukus, jedan po jedan slatki pedalj.

„Oh, već mi je bolje“, rekla je s dugim uzdahom koji se graničio sa uzdahom orgazma.

Da već nije bio moker od vrućine, oblio bi ga znoj. Nagnuo se napred, na pedalj od ostvarenja svoje fantazije, kad je ona nesvesno podigla ruku da skloni neke pramenove kose s potiljka. Rik nije više mogao da se opire iskušenju. Kad je udahnuo njen aromatični miris, usne su mu kliznule po njenoj svilenkastoj koži koja je bila topla od vrućine i mokra od vlage.

Zadrhtala je i blago uzdahnula, ali nije se otrgnula, niti ga odgurnula. *Dobri znaci*, mislio je Rik, a postalo je još bolje kad je okrenula glavu i usnama dodirnula njegove.

Zatvorio je oči dok je ona odgovarala na njegov neizgovoreni zahtev i puštala ga da je prvi put okusi. Usne su joj bile tople, meke i podatne, toliko žestoko su hranile njegovu glad da je postojala pretnja da će ga progutati. Srce mu je jako lupalo u grudima, a dlanovi su počeli da mu se znoje, što je smešno za jednog tridesetpetogodišnjeg muškarca koji je ljubio mnoge žene, ali na ovu je žestoko reagovao od samog početka. Jezikom je dodirnuo njene usne i vatra je suknila između njih, plamenovi su ga obuzimali i spolja i iznutra, ali pre nego što je uspeo da potraži ulaz u njena vlažna usta ona je prekinula poljubac.

Pognula je glavu i nije mu uzvratila pogled. „Izvini, ali nezgodno je.“

A on je ovamo mislio da ona hoće. „Nisi baš rekla ne“, rekao je, a osećao se kao da ga je neko udario u stomak.

Ispravila se, pogledala ga i zatreptala od iznenađenja. „Nisam.“ Razrogačila je oči kad joj je sinulo. „Mislio si da hoću da kažem kako je poljubac nezgodan? O, ne. Poljubac je bio neverovatan.“ Osmeh nelagode titrao je na tim usnama.

„Ali moj položaj je bio nezgodan. Neugodan. Pomalo kao ovaj razgovor.“

Zatresla je glavom, a rumenilo joj je oblilo obraze. Potom se uhvatila za potiljak i počela da masira mišiće koji su se očigledno istegli u toku poljupca.

Nasmejavao se s nekim budalastim olakšanjem pre nego što je shvatio koliko mu je stalo da ga ona ne odbije. „Ponudio bih se da te izmasiram, ali mislim da bismo upali u još veću nevolju.“

„A kao predstavnik zakona ti moraš da se kloniš takvih *nevolja*“ Oči su joj se nestašno zacaklile i jasno otkrile prikriveno značenje.

„Ne u slobodno vreme.“ Te reči su mu se otele pre nego što je uspeo da ih zaustavi.

Prasnula je u smeh. „Stvarno mi se dopadaš, Riče Čendlere.“

„Osećanje je obostrano, gospođice Saton.“ Nacerio se. Prokletstvo, ali mogao bi duboko da zabrazdi s ovom ženom. A zar *to* ne bi rešilo njegov trenutni problem?

Veza s Kendal primorala bi njegovu majku i bulumentu žena koje šalje u poteru za njim da se povuku. Kendalin neobični dolazak svakako bi raspirio tračeve. Obazrivije žene iz grada klonile bi ga se dok ne saznaju da li je Rik u vezi s pridošlicom, dok bi onim drskijim, poput Lize, bila potrebna jasna i glasna poruka koju je nemoguće prevideti. Poruka nalik na Kendal, s tom njenom ružičastom kosom i venčanicom.

Ni na trenutak nije pomislio da bi Kendal pristala na njegovu sumanutu ideju da se pretvaraju da su u vezi ne bi li se žene držale podalje od Rikovog praga. Nije čak nameravao ni da to predloži, ali morao je da prizna da je delovalo kao zabavan plan dok je trajalo. „Još uvek te nismo izvukli iz te haljine“, napokon je rekao.

„Tu sam i čekam.“

Stisnuo je zube i dovršio raskopčavanje dugmadi uz što manje gungule i priče, koncentrišući se isključivo na svoj zadatak, a ne na sve ogoljeniju kožu njenih leđa.

Zastao je kad su mu prsti konačno došli do njenog struka. „Šta kažeš da te malo ostavim samu pa da ti preuzmeš odavde?“ Pošto bi sledeći korak značio da će joj skinuti gornji deo haljine i otkriti gole grudi. To bi značilo da će svlačiti tkaninu sve niže, preko njenih nogu i onda...

„To bi verovatno bilo najbolje.“ Njen glas je taman na vreme prekinuo njegovo sanjarenje.

„Ostaviću vrata otvorena.“ Zakoračio je da izađe. „Viči ako ti nešto treba.“

„Hoću.“ Osmehnula mu se sa zahvalnošću.

„Dobro. Dobro.“ Rik se iskrao, bežeći pre nego što bude mogao dalje da

udovoljava ičijim potrebama, bilo njenim bilo svojim.

Venčanica joj je visila oko struka dok je ona zurila u svoj porumeneli odraz u ogledalu. Volela bi da može da okrivi vrućinu, ali znala je da su za to odgovorne Rikove usne na njenom telu i njegove snažne ruke na njenoj goljoj koži.

Nije očekivala da je poljubi, ali seksualna napetost koja je strujala između njih nije se mogla prevideti. Kao ni povezanost koju su uspostavili kroz razumevanje u bolu. A povrh toga joj je skidao i venčanicu, zaboga. Da li uopšte postoji intimniji čin? Kad su njegove usne dotakle njenu kožu... telo joj je i sada zadrhtalo od sećanja na to, a bradavice se nadražile od uspomene na taj osećaj.

Kendal inače nije „upražnjavala“ drskost. Ali morala je da mu vidi lice i zato je okrenula glavu - i usnana dotakla njegove. Taj poljubac joj je poljuljao svet. Bio je toliko seksepilan da se sva istopila na samo jedan njegov pogled. Tako snažno i sigurno štitio ju je dodirom. Pored njega se osećala poželjno. A time je u njoj zadovoljio potrebu za koju nije ni znala da još postoji.

Oduvek je bila izmešteno dete koje niko ne želi. I mada je Brajan osećao želju prema njoj, nikada joj nije uzvratio emocije. Njihova veza je predstavljala pogodbu. On joj je pronalazio manekenske poslove koji su joj bili potrebni da bi plaćala staranje o tetki, a ona se pretvarala da mu je devojkica kako bi mu pomogla u prelaznom periodu posle raskida. Iako se njihova lažna veza pretvorila u pravu, nikada nije osetila nikakvu povezanost s Brajanom.

Ne ovakvu kao s Rikom. Jedan poljubac, i osetila je više od fizičke privlačnosti. Skućenost u malom kupatilu s Rikom bila je drugačija vrsta ropstva. Senzualna vrsta. Koju bi volela dalje da istraži. *Zašto da ne?* Ta iznenađujuća pomisao blesnu joj kroz glavu.

Kao i odgovori. Okončala je veridbu s Brajanom i jednu dugu fazu svog života samo nekoliko kratkih sati ranije. Iako nije bila zaljubljena u njega, celo to iskustvo bilo je traumatično. Mada ju je vrtoglavica već prošla, ispljuska se hladnom vodom po licu, a potom protresla glavom i obavila ledene, mokre šake oko potiljka da se povрати.

Mora biti da ne razmišlja jasno, kad pada u iskušenje da se upusti u romansu s potpunim strancem. Ipak, delovao je kao sve samo ne to. Na kraju krajeva, videla je želju u njegovim očima, osetila je drhtavicu u njegovim ogrubelim prstima. Kendal inače nije bila zainteresovana za afere niti za seks na brzaka s muškarcima koje jedva poznaje, ali Rik Čendler, svojom dobrotom i snagom, otvorenošću i predanošću - seksepil da se i ne spominje - stavljaio je njenu odlučnost na probu.

Svukla je haljinu i potražila opušteno odeću, ostavljajući nevestinsku zamku u odbačenoj gomili na podu. Venčanje je bilo u njenoj prošlosti. U

budućnosti, čekao ju je otvoren put. Iako bi bilo predivno uživati u malo nežnosti, i mada pozornik Rik Čendler možda izgleda kao savršen muškarac za taj posao, to ne bi bilo fer prema njemu.

Ne bi mogla tako da ga iskoristi, bez obzira na to koliko se dobro oseća pored njega. Čovek koji je živeo u jednom mestu, cenio stabilnost i bio porodičan

prijatelj, teško da je bio dobar izbor za aferu, pod pretpostavkom da je uopšte i bila spremna za to. A nije, uveravala je sebe.

Šteta što se njeno sopstveno telo rugalo tom njenom ubeđenju. Ispravila se i krenula u drugu sobu, čeličeći se protiv te hemije koju nije mogla ni da kontroliše ni da porekne.

Rik se šetkao ispred kupatila kako bi mogao da čuje zvuk udarca ako je opet obori vrućina pa se onesvesti i sruši na pod. Bio je zahvalan kad su se, nekoliko minuta kasnije, otvorila vrata i ona izašla odande, ali ta zahvalnost je isparila kad je bolje osmotrio njenu novu odeću, koju je izvadila iz malog kofera koji joj je malo ranije doneo.

Ružičasta isečena majica na cvetiće isticala je njen ravan, goli stomak, dok joj je iscepani beli šorc grlio kukove i otkrivao okrugle obline i duge noge. Bila je savršeno proporcionalna i želeo ju je još više nego malopre. A nije verovao da je to uopšte moguće.

Ali koliko god da je spektakularna bila njena pojava, on nije mogao da skine pogled, ne s njenog tela, nego sa čipkane podvezice koja joj je još uvek krasila butinu.

„Šta nije u redu?“ Spustila je pogled. „Oh. Oh!“ Oblilo ju je rumenilo u neverovatnoj nijansi ružičaste boje koja joj se slagala s kosom. „Žurila sam pa sam zaboravila.“

Sagnula se da skine taj prateći detalj, vukući gumu preko tih dugih nogu. Nogu koje je mogao da zamisli oko svog struka dok iznova i iznova vodi ljubav s njom.

„Evo ga.“ Podigla je glavu i susrela se s njegovim pogledom. „Izgleda da te fascinira ova stvarčica. Hoćeš da je vidiš izbliza?“ Mahala je plavo-belom čipkom po vazduhu.

Pa da po tradicionalnom verovanju bude sledeći mladoženja? „Ni slučajno.“ Ali zakasnio je. Već je bacila podvezicu i nije mu preostalo ništa drugo nego da je uhvati, ili pusti da padne na prašnjavi, drveni pod. Rezignirano je uhvatio taj uvredljivi predmet.

„Dobro hvatanje!“ Zapljeskala je rukama s odobravanjem. „Zadivljena sam.“

„Samo mi reci da tradicija ne važi ako mlada nikad nije izgovorila da’.“

Lukavi osmeh iskrao joj se na usnama. „Plašiš se.“ Naglas se nasmejala.

„Ja sam policajac. Ne plašim se ničega“, rekao je. Ali ako je to istina, zašto mu srce tako jako lupa u grudima, a dah mu je neujednačen i ispresecan?

„Okej, ne boj se. Ali stvarno izgledaš kao da će ti pozliti.“ Prišla mu je i stavila mu ruku na rame.

Njen dodir ga je prodrmao i uživao je u tom osećaju više nego što je pametno.

„Mogu li išta da učinim?“

Gledao je tu prokletu podvezicu. „Možeš da odgovoriš na pitanje.“

„Pošto se nikad nisam udala i tehnički nisam nevesta, sigurna sam da je podvezica bezopasna. Je l' ti sad bolje?“

Teško, pomislio je. Njeni prsti su mu i dalje dodirivali ramena, paleći mu kožu kroz tamnoplavu policijsku majicu. Pogled mu je ponovo skliznuo na njeno neverovatno telo. „Izgledaš kao da ti je mnogo udobnije“, rekao je da promeni temu.

Nacerila se. „Čudo jedno koliko može da učini skidanje onog albatrosa od haljine.“

On podiže obrvu. „Žena koja deli moje stavove o venčanju? Nemoguće.“ Nije mogao ni da zamisli ženu koja bi se tresla pri pogledu na venčanicu. Ali ovo je bila Kendal, a ona je bila jedinstvena. Nije ni čudo što ga je privlačila.

„Da li ti to hoćeš da kažeš da nikad ranije nisi sreo nezavisnu ženu?“

„Ne u ovom gradu. Izgleda da sve planiraju brak.“

Razrogačila je oči od radoznalosti. „Mora da ima i žena koje žele da ostanu samostalne. Slobodne da rade šta god hoće i kad god hoće.“

„Je li to tvoj pristup?“ pitao je.

Kendal je klimnula. Rik ju je dobro procenio. „Ja sam u prolazu“, rekla je sa osmehom.

„Zašto?“

Odgovor je ležao u njenoj prošlosti. Seleći se od jednog do drugog mesta, nije dopuštala sebi da se za bilo koga i bilo šta veže. Ali mislila je da Rik ne mora da zna za njene lične blokade, pa je nemarno slegnula ramenima i rekla: „Jedino to znam.“

„Tvoje detinjstvo.“ Očigledno je zapamtio šta je čuo o njenoj prošlosti. „Ali sada nema potrebe da se seljakaš. Jesi li ikada razmišljala o tome da negde pustiš korenje?“

„Ne u ovom životu.“ *Već sam to pokušavala*, pomisli Kendal. „Upravo sam provela dve godine u Njujorku da bih bila uz tetku Kristal i pokrivala račune u njenom staračkom domu. Vreme je da sebe stavim na prvo mesto.“

Klimnuo je glavom s razumevanjem.

„Zašto ne bismo seli?“ predložila je.

„Ovo je najbolje što imaš.“ Pokazao je na kauč prekriven čaršavom kao i ostatak nameštaja u gostinjskoj kući. Odavno niko nije boravio tu tako da joj očigledno predstoji mnogo posla - čak i za privremenu posetu.

Pridružila mu se na sofi prekrivenoj čaršavom koji je poprimio bež nijansu. „Izvini što ne mogu da ti ponudim bolje, čistije mesto da sedneš.“

Slegnuo je ramenima. „Nema veze.“

„Pa, pričaj mi o stepfordskim ženama.“ Ponovo je vratila temu na njega.

Nasmejao se. „Ma nije to tako strašno. Samo, majka mi je bila bolesna i stekla je utisak da je vreme da joj se sinovi smire i podare joj unučad.“ Uozbiljio se na pomen majčinog zdravlja. „Sad je pokrenula opštu kampanju, a gradske samice sa oduševljenjem učestvuju.“

Setila se Perlinih reči odmalopre kad je rekla da njegova majka kuka nad sudbinom što nema unučice. Očigledno tu ima još nešto. „Jadničak. Sve žene iz grada ti se nabacuju.“ Coknula je jezikom, mada je neki deo nje bio zaista ljubomoran što nije jedina kojoj je ovaj momak neverovatno seksepilan. Nije da je imala ikakvu želju da se uda i smiri, ali mogla je da uvidi zašto ga žene koje su imale tu želju smatraju savršenom prilikom.

„Veruj mi, mnogo je teže nego što zvuči s obzirom na to da ja nisam zainteresovan.“

„Čudi me što mi to pričaš.“

„Oh, čučeš za to pre ili kasnije. Pogotovo kad Perl svima ispriča za tebe i tvoj dramatični dolazak.“ Prošao je rukom kroz tu zanosnu, tamnu kosu. „Bićeš obeležena.“

Kendal je počela da se smeje, setivši se kako ju je Rik prenosio preko praga dok je Perl zviždala muzičku temu „Evo neveste“, a u pauzama prekorevala Eldina i koristila njegova bolesna leđa kao izgovor da izbegne brak. Kendal bi spomenula da Eldin deluje nestrpljivo da joj stavi prsten na ruku, ali osetila je da je Perl tvrdoglava žena. Baš kao i Rikova majka, izgleda.

Ali Riku nije bila zabavna ta situacija, pa je pljesnula rukama i probala da bude iskrena. „Nije moguće da bi iko poverovao da si se oženio, a da nikom nisi rekao.“

„Moguće je, s obzirom na to da se to već dešavalo.“ Oči mu se zamagliše, uspomene su ga očigledno pritiskale i bilo mu je neprijatno.

Već se ženio. Tajno, izgleda. Nije ni čudo što se sada opirao majčinim pritiscima. Nagnula se napred, neverovatno iznenađena. „Pričaj.“ „Ne u ovom životu“, citirao ju je. Ustao je sa sedišta. „Pa, kakvi su ti planovi?“ Vratio je

lopticu na njen teren.

Očigledno su oboje imali emocionalne zidove i nisu želeli da ih ruše. Koliko god da je umirala da sazna više o njemu, on ju je isključio. Pošto nije želela da deli ikakvu bliskost koja bi ih povezala, kad je već nameravala uskoro da ode, morala je da poštuje njegovu privatnost.

Hteo je da zna njene planove i pretpostavila je da misli na kratkoročne. Osvrnula se po prašnjavom pokućstvu oko sebe i prisetila se svih onih stvari koje su izgledale staro i pohabano u glavnoj kući. Umornom rukom je protrljala oči. „Pretpostavljam da ću večeras očistiti sobu u kojoj ću spavati, i možda kuhinju.“ Nabrala je nos na samu pomisao o tolikoj prašini koja će se dići oko nje. „Sutra ću početi da dovodim kuću u red. O, i pretpostavljam da bi trebalo da kontaktiram neku agenciju za nekretnine i vidim kakve su mi mogućnosti, iako i sada znam da moram da završim sređivanje pre nego što budem mogla da pokazujem kuću.“

Klimao je glavom, ruku zabijenih u stražnje džepove, dok je i on gledao kolika je šteta. „Pomoći ću ti u čišćenju.“

Dirnula ju je njegova ponuda, ali nije mogla da je prihvati. „Ne moraš to da radiš. Iskreno, mogu i sama da dovedem jednu prostoriju u pristojno stanje.“

„Čime? Trebaće ti neke potrepštine, a ako je vremenska prognoza tačna, i klima uređaj. Nema šanse da spavaš ovde bez vazduha.“ Pokušala je da udahne, ali zagrcnula se. Rik je bio u pravu. Vazduh je bio ustajao i neprijatan. Preplavi je zabrinutost i talas očajanja. „O, bože. Stvarno nisam predvidela sve te dodatne troškove.“ U sebi je računala koliko novca ima na račun. Nažalost, biće joj potrebno više nego što ima u banci samo da bi ovde preživela sledećih mesec dana.

„Pretpostavljam da si mislila da ćeš doći, oglasiti kuću, prodati je i nastaviti put?“

Kendal klimnu glavom. „Pomalo previše optimistično, a?“ „Pomalo.“ Nacerio se. „Ali sviđa mi se tvoj stav. Čemu bavljenje problemima dok se ne nagomilaju?“

„Previše si ljubazan prema meni. Nećeš novu devojkicu u gradu da nazoveš glupačom ili impulsivnim idiotom.“

Njegov seksepilan osmeh pretvorio se u prekornu grimasu dok su mu se usne povijale nadole. „Hej, prestani da budeš tako stroga prema sebi. Preturila si mnogo toga. Sad, imaš li neki konkretan plan?“

Što se tiče novca, imala je svoje kreditne kartice, a Brajan bi joj više nego rado poslao nakit i stvari. Kad bi našla neku radnju gde bi mogla da ih založi, možda bi uspela da skupi još gotovine. Okej, znači imala je plan. Na neki način. Pogledala je u Rika. „Samo mi pokaži kuda se ide do grada i ja ću...“

„Odleteti tamo na svom čarobnom ćilimu?“

Oteo joj se uzdah i na svoj spisak troškova dodala je popravku kola. „Možda bih mogla da užickam neki prevoz?“ Kendal se ugrizla za donju usnu

uvidevši da za muškarca umornog od žena koje od njega nešto traže, ona verovatno predstavlja više nevolja nego što vredi.

„Ja idem do grada. I, pre nego što upitaš - da, mogu posle da te vratim kući.“

Kući. Da li je ikad imala svoju kuću? Pošto trenutno nije htela da tone u teška razmišljanja, podarila mu je osmeh zahvalnosti. „Pravi si vitez na belom konju, Riče Čendlere.“

Iscerio se. „Šta da kažem? Nikad nisam mogao da odolim dami u nevolji." U glasu mu se čuo prizvuk mešavine humora i neočekivane tuge uprkos tom seksepilnom osmehu. Da li ta tuga ima neke veze s njegovim bivšim brakom, pitala se ona.

Još jednom se Kendal zapitala zašto, kad je reč o ovom enigmatičnom muškarcu. Šta ga je motivisalo, šta se to desilo u prošlosti pa sad izbegava brak, a opet je stekao naviku da spasava žene u nevolji? Znajući koliko je privlačni i kakav efekat ima na nju, bilo joj je drago što neće biti tu dovoljno dugo da bi otkrila.

TREĆE POGLAVLJE

Sat kasnije, Rik je vodio Kendal kroz prodavnicu Herba Kupera i pomagao joj da izabere potrebštine za kuću. Dok su hodali među redovima polica, Rik je više nego jednom imao utisak da ih neko gleda. Ali svaki put kad bi se osvrnuo oko sebe, redovi su bili prazni.

Pripisao je to činjenici da je proveo previše sati na dužnosti, kad ga je prenula neka buka kao od udarača pozadi i okrenuo se taman na vreme da spazi Lizu Barton. Razvlačila se na kraju reda sa sirom i krekerima i buljila kad bi pomislila da on ne gleda. Progundao je i požurio odatle pre nego što im se pogledi susretnu. Nije mu bio potreban još jedan obračun s napaljenom učiteljicom.

„Odjednom si se učutao.“ Kendal je progovorila u tišini. „Skoro sam gotova i cenim što si odvojio vreme da sačekaš dok ja kupujem.“ „Bilo mi je zadovoljstvo“, rekao je. I bilo je. Uživao je u Kendal, u njenim dosetkama i smislu za humor. Bila mu je draža od bilo koje žene s kojom se družio, uključujući i Lizu koja je vrebala.

Jedan brzi osvrt preko ramena otkrio mu je da je Liza nestala. Nema sumnje u to da je otišla niz susedni prolaz, u nameri da ga presretne na drugom kraju. U tom trenu, Rik je skovao plan. Ako pretpostavi da će naleteti na nju i deluje pre nego što ona njemu priđe, Liza i njene bračne ambicije mogle bi postati daleka uspomena - a njemu će biti jedna žena manje i još pun grad, ali i to je neki početak.

„Večera.“ Kendal se nacerila i ubacila u kolica pakovanje viršli u košarkaškom stilu.

Večera. „Prokletstvo.“ Majka i Čejs su ga očekivali - bacio je pogled na sat - već više od sat vremena. Nije bio iznenađen što nijedno od njih dvoje nije pokušalo da ga nazove. Kad je bio na zadatku, njegova porodica je navikla da dugo čeka.

„Priznajem da nisu gurmanska hrana, ali brzo se skuvaju i nisu skupe. Savršena hrana za neženje, pa čemu onda ta psovka?“ Kendal ga je proučavala krupnim očima.

„Zaboravio sam da treba da budem kod majke na večeri.“

„A umesto toga zamajavaš se sa mnom.“ Pružila je ruku i dotakla ga po mišići.

Varnice su sevnule između njih i napravile sprdnju od njenih reči, ali i učvrstile ga u uverenju da bi ona njegova ideja da natera Lizu da se povuče mogla da uspe.

„Žao mi je što sam te zadržala“, rekla je Kendal.

„Meni nije.“ Uživao je u druženju sa ovom ženom koja ga je zabavljala, uzbuđivala, a opet nije želela od njega ništa osim onoga što je on bio voljan da da.

Izvukao je mobilni telefon iz borbene opreme oko pasa i ukucao brojeve po sećanju dok se Rejnin glas nije oglasio. „Zdravo, mama. Izvini što kasnim. Nešto me je omelo.“

„Tvoja nova nevesta?“ Zasmejala se, a zvučala je živahno i ni nalik onoj osobi bez daha kakva je inače bila.

Još otkako je njegovoj majci nekoliko meseci ranije utvrđeno da ima slabo srce, brinuo se za njeno zdravlje. I on i Čejs su na smenu proveravali kako je, starali se o tome da redovno jede i da ne preteruje u radu. Otkako im je umro otac, trojica braće Čendler stalno su pazila na Rejnu. „Nadam se da ste jeli?“

„Čejs i ja smo jeli“, uveravala ga je. „Pozvali su ga nazad u novine, ali tebi sam ostavila jelo na toplom. A ja nisam pojela desert tako da mogu da ti pravim društvo. Jedva čekam da čujem sve o tvom nedavnom venčanju.“

Prevrnuo je očima. Rik je znao da njegova majka ne veruje u tračeve, ali priča se očigledno već raširila. Pogled na drugi kraj prolaza otkrio mu je da je Liza tačno tamo gde je i pretpostavio da će biti, čeka u zasedi, bez sumnje pokušavajući da odgonetne s kim je on. Rik je morao da pruži Lizi čvrst i konačan razlog da poveruje da joj on ne uzvraća interesovanje. Istovremeno, morao je majci da obezbedi ženu na koju može da se usredsredi umesto onih hordi koje su ga izluđivale.

„Drago mi je što čuvaš večeru, majko. Biću tamo za...“ Pogledao je na sat, računajući koliko im još vremena treba da završe sve. „Jedno pola sata. O, i dovodim gosta.“

Pored njega, Kendal je vrtela glavom. „Ne moraš to da radiš“, prošaputala je. „Biću ja dobro.“

Odmahnuo je na njene primedbe i uhvatio kraj majčinog pitanja. „Žensko društvo, mama, i bićeš prijatno iznenađena.“ Pre nego što je njegova majka uspela da započne ispitivanje, on je prekinuo vezu, poklopio telefon i vratio ga u futrolu.

„E to je glupo.“ Kendal je zurila u njega.

Prišao joj je, a pažljiva Liza se šunjala iza ugla. „Pomalo nezahvalno s obzirom na to da sam te spasao kuvanih viršli i prašine za večeru.“ „Upravo si mi ispričao da majka hoće da te oženi. Svi u gradu verovatno misle da smo obavili taj čin i sad me vodiš kući na večeru? Jesi li ti lud?“

„Verovatno.“ Izdržao je Kendalin zaprepašćeni pogled i počastio je osmehom. „Imam plan. *Quidpro quo*1, na neki način, i moraš da me saslušaj pre nego što odbiješ.“

Nagoveštaj zabrinutosti blesnuo joj je u očima i pomislio je da će odbaciti

njegovu ideju i pre nego što on uspe da je predloži.

Stavila je ruke na bokove i okrenula se prema njemu. „Zašto misliš da ću odbiti?“ pitala je i tako ga iznenadila izazovom.

Shvatio je da se nameračila da dokaže kako može da se nosi s bilo čim što mu padne na pamet, a posle onog poljupca, ni njemu ne bi smetalo da dokaže upravo to.

„Pa, kakvu vrstu razmene si imao na umu?“ Oprez u njenom glasu nije se promenio.

Ako je želeo priliku da je ubedi u to da pristane na njegov plan, morao je da izmeni taj njen stav. Naslonio je ruku na staklena vrata iza njene glave i zagradio je između svog tela i police sa smrznutom hranom u prilično intimnom položaju. Takvom da nijedan posmatrač ne bi mogao drugačije da ga protumači, položaju koji je trebalo da spusti njene odbrambene zidove i učini je njegovom. „Predlažem svojevrsno čišćenje kuće.“ Spustio je glas, omamljen njenom blizinom dok mu je svest o njoj burno strujala kroz vene. „Ja ću očistiti tvoju kuću ako ti očistiš moju.“

Zavrtela je glavom, a iz dubine njenog tela navirao je lagani smeh. „Ne misliš bukvalno.“

„Što se tiče tvoje kuće, mislim. Što se tiče moje, ne mislim.“ Impulsivno je pružio ruku, dohvatio pramen njene kose i vrteo ga između palca i kažiprsta, uživajući u senzualnom dodiru pramenova na koži. „Pomoći ću ti da dovedeš kuću svoje tetke u dobro stanje za prodaju, a ti ćeš meni pomoći da dovedem svoju kuću u red. Moju ličnu kuću.“

Šta je više mogao da kaže u objašnjenju? *Budi moja ljubavnica, Kendal?* Koža mu je bridela od uzbuđenja, a telo drhtalo. I rečju i delom, sve je bilo kako treba. *Ona* je bila kako treba. Pa kako je onda mogao da joj iznese predlog koji zvuči tako teško i neosetljivo? „Prestani da okolišaš i reci mi šta imaš na umu.“

Udahnuvši duboko, opredelio se za neprikrivenu istinu. „Hoću da se pretvaraš da si moja ljubavnica. Da gradski jezici i dalje pričaju, a žene da se drže podalje od mog praga.“ Zagledao se u njene oči. „Šta kažeš?“

Nervozni titraj zaigrao joj je na usnama. „Kao što rekoh malopre... Ti si lud“, rekla je dok je svojim krupnim očima zurila u njegove.

Da li mu se to učinilo ili je povređenost blesnula u tim zelenim očima pre nego što je uspela da prikrije tu emociju. „Nisam lud“, ispravio ju je. „Ja sam samo čovek kome je dosta ženske pažnje. A slučajno i uživam u tvom društvu i od ovog dogovora oboje bismo imali koristi.“ Zar joj telo nije reklo ono što je njegovo već znalo? Da su savršene polovine koje samo čekaju da se spoje?

Vrteo je glavom i podsećao sebe da je predložio lažnu vezu. Ali telo ga nije slušalo dok je ona grizla svoje pune usne.

„Ne znam.“

„Rekla si da baš nisi pri parama. Možeš li da priuštiš stolara?“ Hvatao se za sve što je neophodno da je ubedi u to kako on ima ono što je njoj potrebno. *On* je ono što joj je potrebno. „Molera?“ nastavio je. „Bilo šta što je potrebno toj kući?“

Kendal gromoglasno izdahnu vazduh. „Verovatno ne.“ *Definitivno ne*, pomislila je. Čak i ako bude poradila na nakitu dok sređuje kuću, i dalje nije mogla da garantuje dovoljan prihod da plati za popravke. Rik je nudio da ih obavi - za izvesnu cenu. Cenu koju je već platila s Brajanom i završila u venčanici.

Drhtaj koji nema nikakve veze sa zamrzivačem iza nje prošao joj je niz kičmu. Više nije htela da se oslanja ni na koga da bi zadovoljila svoje potrebe ili ostvarila snove. Što je najvažnije, nije želela da se iko nađe na putu njenim ciljevima. A Rik, sa svojim zlaćanim očima, seksepilnim osmehom i šarmantnom ličnošću, bio je mnogo opasniji po sve te stvari nego Brajan ikada.

Ali nije mogla da porekne da njegova pogodba ima smisla. Čelo mu je i dalje dodirivalo njeno, a zbog tog bliskog kontakta bilo joj je teško da razvrsta i izvaga svoje opcije. Nije ni sumnjala da mu je to i bila namera.

„Kao dodatni podsticaj, slučajno sam vrlo vešt s rukama.“

Koliko vešt, poželela je da pita, ali se uzdržala. Njeno telo već je odreagovalo na ovu njegovu namernu dvosmislicu - od prijatne topline grčio joj se stomak, a drhtaj želje pulsirao joj je među nogama.

Liznula je usne da ih navlaži i bezuspešno pokušala da se usredsredi na ovozemaljske stvari. „Ne drži me u neizvesnosti. Kaži mi šta te ruke umeju da urade.“ Nažalost, svaka rečenica je zvučala željno, kao što se ona u tom trenutku i osećala.

Nacerio se. „Radio sam sve i svašta po majčinoj kući tokom slobodnih dana“, rekao je, sa više usredsređenosti nego ona. „Mogu da obavim većinu onoga što ti treba, a što ne mogu ja, naći ću nekog da mi učini uslugu, a srećom po tebe, imam opušteno smene. Četiri desetke.“

„Na engleskom, molim te?“

Prevrnuo je očima u razigranom gestu koji joj je bio neverovatno privlačan. „Vi laici ste tako patetični. Radim četiri desetosatne smene nedeljno, imam tri slobodna dana. Mnogo vremena da ti pomognem oko kuće i da istovremeno ljudima odamo pravi utisak.“ Stiskala je i opuštala svoje vlažne ruke. „A koji bi to utisak bio?“ Nežno ju je pomilovao po obrazu. „Da ne mogu bez tebe. Da sam konačno sreo ženu za sebe. I da me niko drugi ni najmanje ne zanima.“ Govorio je tako duboko da je to moglo da bude i od srca - ali nije, podsetila se Kendal. Ovo je bila samo još jedna pogodba. On je bio muškarac rešen da izbegava veze i brak. Sad joj je samo dokazivao da može da odglumi ulogu njenog ljubavnika.

I ona će morati da učini isto to ako pristane. Pošto je imala sličan sporazum s Brajanom, znala je koliko bliski Rik i ona potencijalno mogu da postanu. Ali Rik nije tražio njenu budućnost, samo je želeo privremeno rešenje svog problema. Baš kao što je i njoj bilo potrebno privremeno rešenje njenih problema. *Quidpro quo*. Jedva da je imala išta novca u banci, a ovaj čovek je nudio rešenje koje joj je očajnički bilo potrebno.

„Kendal?“ Prekinuo je dugu tišinu, a time i njene misli.

Mogla je ona to. Ako bude dobro zaključala srce i podsećala sebe na to da uskoro ide dalje, neće biti nikakve šanse da se veže za ovog usamljenika niti za ovaj grad.

Mogla je da izađe na kraj s tom njegovom pogodbom. Susrela se s njegovim prodornim pogledom. „Da“, rekla mu je.

„Da, sad obraćaš pažnju ili da...“

„Biću ti ljubavnica“, rekla je pre nego što se predomisli. „Pretvaraću se da sam...“

Pre nego što je uspela da dovrši, poljubio joj je usne i zatekao je nespremnu. Njegove usne su se zadovoljile jednim kratkim trenutkom, ali dovoljno dugim da pakao proključa, da se varnice zapale i nanovo prostruje. A onda, prebrzo, prekinuo je poljubac i podigao glavu da joj uzvрати pogled. „Hvala ti.“

Usne su joj zadržtale. Neočekivana toplina razlila joj se oko srca, i to ju je uplašilo. Još uvek potresena, namerno je zadržala bezbrižan ton. „A da li ima na čemu, tek će se videti.“

Bez ikakvog upozorenja, prodoran vrisak odjednom je zaparao vazduh oko njih. Kendal se naglo okrenula i videla ženu na kraju prolaza kako zaokreće i trči u suprotnom smeru, toliko brzo da nije uspela ni da joj vidi lice. Kendal čak nije ni znala da li je onaj zvuk dopirao od žene koja se okrenula i otrčala. Opet se okrenula prema Riku. „Šta je to bilo?“

Slegnuo je ramenima. „Ne bih mogao da ti kažem.“ Neka vrsta emocije zatreperila mu je u očima, ali taj trenutak je brzo prošao. „Mislim da će ovaj aranžman dobro funkcionisati za nas oboje.“ Ona nesigurno slegnu ramenima. „I dalje tvrdim da si lud.“ „Jok. Ja sam samo čovek koji voli malo da uzburka stvari.“ Svetlost mu je plesala u pogledu. „Hajde sad da završimo ovde pa da krenemo.“

„Ako ti tako kažeš, ali ne preuzimam nikakvu odgovornost za sve što sledi ubuduće.“

„Dojahala si u grad u venčanici, dušo. Nema šanse da ja prihvatim ikakvu krivicu.“ Rik je to i dokazao nekoliko minuta kasnije kad je vlasnik počeo da naplaćuje ono što je Kendal kupila.

„Mladenci, a?“ Stariji, proćelav ćovek rućno je ukucavao cene. Skeniranje oćigledno joć nije bilo stiglo do ove prodavnice. „Selić se iz svog stana u Kristalinu gostinsku kuću?“ pitao je Rika, ali nije ćekao odgovor. „Ćao mi je zbog vaće tetke, gospoćice Saton. Mislim, gospoćo Ćendler.“

Kendal se zagrcnula. „Kendal. Zovite me Kendal“, rekla je. „Kendal Saton.“

Herb je podigao pogled i oboje ih prekorno odmerio. „Oćenio si se jednom od onih feministkinja?“ pitao je Rika. „Ne daj joj da zadrći svoje prezime. Dok se okreneć, traćice joć veća prava, kao na primer daljinski. A onda ćoveku viće nića ne ostane, ćak ni ponos.“ Rikje duboko udahnuo i, primetila je Kendal, suspregao smeh. Ali nije ispravio ćoveka.

„Zar nećeć nića da kaćeć?“ proćaputala je Kendal.

„To ne bi bilo ni od kakve koristi, a osim toga, ne moće da ćkodi ako i dalje naćađaju, je l' tako?“

„O vezi, a ne o braku.“

„Dovoljno brzo ćeć upoznati ovaj grad, ali udovoljiću ti.“ Rik ju je potapćao po ruci. „Nismo venćani, Herb. I cenio bih da ispravić taj nesporazum ako ćujeć ljude da govorkaju. Iako to neće biti ni od kakve koristi“, rekao je Rik, spustivći glas toliko da ga samo Kendal ćuje.

Herb se pogladi po ćeli. „E sad, ja znam da sam ćuo kako je Perl rekla da te videla kako prenosić preko praga ovu lepu damicu u venćanici.“

„Pa, to je taćno...“

„To je duga prića, gospodine...“ Shvatila je da ne zna njegovo prezime. „To je duga prića, Herb.“

„I bać bismo voleli da ti sve objasnimo, ali kasnimo na većeru kod moje majke.“ Rik je ćvrćeće stisnuo Kendalinu ruku.

Kendal je pokućala da obradi taj kratki razgovor i shvatila je da Rik već igra svoju ulogu - ćiri vest da ona ide na većeru kod njegove majke, drći je za ruku u javnosti. Od njegovog dodira ćirila se sve vrelija toplina i ona je progutala knedlu.

Herb se nasmejao. „Rejni će se dopasti da ima snaju koja zaista i ćivi u Jorkćir Folsu.“

„Ja ne...“

Rikje nećno gurnuo Kendal laktom, opominjući je da saraćuje. Moćda ona i nije njegova nevesta, ali od sada je svakako njegova ljubavnica - barem u oćima celog grada.

Nek ćarada poćne, pomislila je, i dala Herbu svoju kreditnu karticu da obavi transakciju. Pogledao je njeno ime na kartici, pa odmerio prvo Rika pa nju,

a potom promrmljao nešto o ženama i njihovim prokletim napadima nezavisnosti, ali nekoliko minuta kasnije završio je s prodajom i popakovao stvari u kese.

„Jesi video kako je Liza Barton izletela odavde?“ pitao je Herb.

„Je li to ona žena koja je malopre vrisnula?“ pitala je Kendal.

„Aha. Ispustila je korpu i odjurila, a ja ostadoh da kupim razbijena jaja i sve.“

„Nikad se ne zna šta će razjariti ženu, Herb.“ Rik je dohvatio Kendal za lakat kao pravi džentlmen.

„Baš lepo što sam te video.“ Rik se rukovao sa čovekom.

„Takođe.“

„Drago mi je što smo se upoznali“, reče Kendal dok je pomagala Riku da pokupi kese.

„Siguran sam da ćemo se vidati. Dosta toga je potrebno da se stvore uslovi za život udvoje u staroj kući i...“

„Naravno da jeste. Zato moramo sad da krenemo.“ Rik je prekinuo Herba i izgurao Kendal na vrata pre nego što bi počela sledeća runda razgovora o periodu posle venčanja.

Dobro je da jeste, jer je Kendal shvatila da ih verovatno očekuje dovoljno ispitivanja od Rikove majke - provodadžike.

Rik je izgledao kao da ga je pogodio meteor, pomislila je Rejna, neizmerno zadovoljna. Nije videla taj zaljubljeni, zacakljeni pogled na nekom od svojih sinova još otkako... pa otkako je Roman video Šarlot na plesu povodom Dana svetog Patrika. Mora da to ima neke veze sa svom tom golotinjom koju pokazuju današnje žene. Ili je možda zbog pupka. Rejna je primetila da Rik nije mogao da skine pogled s Kendalinog golog stomaka i pupka.

Pogled na dvoje mladih omogućio je Rejni da nađe meru mira i sreće. S povratkom Kristaline bistrooke nećake, Rejna je osećala prisustvo svoje prijateljice. Pitala se da li je Kristal poslala Kendal ovamo da na neki način utiče na živote svih. Ako je tako, Rejna je nameravala da pomogne.

„Pa, šta planiraš da uradiš s kućom?“ upitala je Rejna Kendal. „Sam Gospod zna da bi Perl i Eldin bili srećni da i dalje ostanu tu.“ Mlada devojka je spustila viljušku. „Stvarno? To je divno.“ Rejna je klimnula glavom. „Drago mi je što se ti slažeš, s obzirom na to da oni žive od skromnih prihoda. Dogovor koji su imali s tvojom tetkom bio je jedino što mogu da priušte.“

„Kad smo već kod tog dogovora, moram da saznam detalje njihovog ugovora o iznajmljivanju“, reče Kendal.

„O, pa nema ga.“ Rejna odmahnu rukom u vazduhu.

„Kako to mislite?“

„U ovom gradu, ljudi koji se poznaju oduvek i dalje sve završavaju uz rukovanje. Smešno, znam. Ali tako je. Kad se tvoja tetka razbolela, Perl i Eldin su otišli iz svojih stanova koje su plaćali i uselili se kod nje kao kućepazitelji. Da održavaju kuću dok je ona odsutna.“

Kendal se zagrcnula gutljajem vode. „Izvinite. Nisam znala da ne plaćaju stanarinu.“ Ponovo se zakašljala, a potom potapkala usne papirnim ubrusom.

Rik je sa ozbiljnošću posmatrao tu radnju, primetila je Rejna. „To što su oni radili, vi to zovete održavanjem?“ pitala je Kendal kad se povratila.

„Eldin kreći u slobodno vreme, a ima ga dosta pošto je u invalidskoj“, reče Rik. „Ako si pažljivo posmatrala, možda si primetila čudne brljotine po zidovima glavne kuće.“

„Premaze“, objasnila je Rejna.

„Još uvek ne mogu da verujem da nisu plaćali stanarinu tetki Kristal“

„O, Kristal nije videla nikakvog razloga za to. Godinama je posedovala tu kuću bez ikakvih kreditnih opterećenja. Znala je da Perl i Eldin kubure s parama, pa ih je pozvala da se usele kad ona ode u dom.“ Rejna je pružila šaku i potapšala Kendal po ruci. „Tvoja tetka je bila dobra žena.“

„Jedna od najboljih“, rekla je Kendal, spuštajući glas dok ju je obuzimala tuga.

Odmah potom se nasmešila pokazujući unutrašnju snagu, što je zadivilo Rejnu.

„Ali ipak ću morati da sredim kuću“, rekla je Kendal. „A onda mogu da odlučim šta ću s njom...“ Prekinula se. Susrela se s Rikovim pogledom i među njima je proletelo nešto neizgovoreno.

O, Rejna je dobro pamtila te dane. Sitna zagledanja, pogledi koje je razumeo samo par u početnoj fazi veze.

„Mislim, ja...“

„Nije sigurna šta da radi s kućom“, prekinuo ju je Rik, dovršavajući njenu rečenicu.

„Pa nemoguće je da nameravaš da *prodaš* tetkinu kuću. To je tvoje nasleđe!“ Rejna nije razumela šta se sve krije u pozadini, ali nije mogla da veruje da bi Kristalina nećaka odustala od svog nasleđstva.

„Nije tvoja stvar šta će Kendal da radi sa svojom imovinom, majko“, rekao je Rik.

Kendal uzdahnu. „Teško mi je i da pomislim da imam nekakvo nasleđstvo kad sam ceo život provela seljakajući se od mesta do mesta.“

„Oh, da. Jesu li tvoji roditelji još uvek u inostranstvu? Kristal mi je svojevremeno pričala o njihovim putovanjima.“ Rejna je zamišljeno lupkala

prstima po stolu. Nestalnost nije bila korisna osobina, ali možda Kendal nije bila poput svojih ćudljivih roditelja.

„Oni su arheolozi. Sad su negde u Africi.“

„A sestra? Kako je ona?“

„Hana je u internatu u Vermontu. Dobro je. Primila sam nekoliko poziva koji su me naveli da pomislim da je pomalo nevaljala, ali oduvek je bila temperamentna. Planiram da odem tamo i ispričam se s njom čim ovde sve sredim.“

Rejna je vrtela glavom. „Tužno je kad porodica ne živi kao porodica.“

„Majko.“ Rikju je opomenuo svojim tonom. „Kendal je upravo izgubila tetku. Nije joj potrebno da je ti kinjiš. Njen život i šta će da učini s njim nije tvoja briga.“

Zaštitnički, pomislila je Rejna, i mada je Rik imao tu crtu po prirodi, ovoga puta je osetila da njegova odbrana Kendal ima ličniji karakter. Rejnu obuze osećaj zadovoljstva dok je posmatrala svog sina.

„Rik, nemam ništa protiv da objasnim. Većina ljudi ne shvata moj način života. Iskreno, da ga ne živim, verovatno ga ni ja ne bih shvatala.“ Nasmejala se Rejni. „S obzirom na to da vi imate tako toplu porodicu punu ljubavi, sigurna sam da vam moj porodični život deluje čudno.“

„Glupost. Pa, možda“, priznala je Rejna, opredelivši se za iskrenost. *Ljudi mogu da se promene*, mislila je, *samo uz pravi podsticaj*. „Želim da se smatraš članom ove porodice. Kristal bi to želela, kao i ja.“ Više nego što je Kendal mogla i da pretpostavi.

Iz onoga što je Rejna videla do sada, Kendal Saton bila je ne samo lepa nego i topla, saosećajna i inteligentna. Takođe je i mislila svojom glavom. A Rejna je pretpostavljala da je njena nezavisnost i imala najviše draži za njenog sina koga su bombardovale žene koje su razmišljale više kao domaćice. Rejna je samo sebe mogla da krivi za to, ali sada su se stvari promenile.

Rik je očigledno pao na Kendal, čak i ako to ni sam još nije znao. Možda bi Kendal, ako bi joj se pružile ljubav i nežnost, naučila da voli stabilnost koju je propustila u detinjstvu. A ko bi je naučio porodičnim vrednostima bolje nego Čendlerovi? Pogotovo Rik.

„To je baš slatko. Ne znam šta da kažem.“ U Kendalnim očima pojavio se neki blistav sjaj.

„Ja znam. Nasamarena si. Od najbolje u svom poslu“, ironično reče Rik.

Rejna prekorno pogleda sina.

„Kojem poslu?“

„Bračnom poslu.“

„A, da.“ Kendal se nagnula napred i nasmešila. „Čula sam sve o vašim provodadžijskim sklonostima, gospodo Čendler.“

„A ja sam čula sve o tvom srećnom dolasku. Sad mi ispričaj kako si završila pokraj puta u venčanici od svih stvari?“

„Majko...“

„To je pošteno pitanje, Rik.“ Kendalini obrazi poprimiše ružičastu nijansu, ali junački je nastavila. „Trebalo je jutros da se venčam“, rekla je, posramljena što priznaje da je samo sat vremena pre nego što je trebalo da kaže „da“, na svu sreću sve propalo. „Ali oboje smo shvatili da bi taj brak bio greška i razišli se.“

Rejna je bila srećno udata skoro dvadeset godina dok Džon nije umro. Nije mogla da zamisli venčanje s nekim koga ne voli ili tako naglo okončavanje svega. „Tako naglo otkazati venčanje... Je li te varao?“ pitala je Rejna, zgrožena i uvređena u Kendalino ime.

Rik ju je lagano gurnuo ispod stola.

Kendal odmahnu glavom. „Ne, ali više smo bili dobri prijatelji nego išta drugo. Učinio mi je nekoliko usluga, izvukao me tako što mi je pronalazio neke manekenske poslove kako bih mogla da platim starački dom tetke Kristal, i osećala sam da mu dugujem. A odatle se sve nekako otelo kontroli, ali shvatili smo to na vreme, hvala bogu. Osetila sam takvo olakšanje da u stvari nisam ni razmišljala. Samo sam izašla odande, ušla u kola i vozila.“

Taj impulsivni čin zaprepastio je Rejnu koja je ceo život provela u istoj kući radeći sve što se u životu i očekuje. „Tek tako?“

„Tek tako.“

Rejna je zatreptala, zapanjena. Ali pošto je dobila ovoliko podataka, može i sve ostalo. „A ružičasta kosa bila je za taj manekenski posao?“ Kendal podiže ruku do ružičastih pramenova. „Kamo sreće. U stvari, bio je to neki spontani poriv.“

„Još jedan?“ pitao je Rik, proždirući Kendal pogledom.

Rejna je poželela da tapše od radosti.

„Sinoć sam se uspaničila. Stajala sam ispred ogledala u kupatilu i samo sam...“ Pogled kao da joj je odlutao. „Paničila. Nisam mogla da zamislim da se udam za Brajana. Volim ga kao prijatelja, ali nikad u životu nisam bila vezana ni za koga i ni za šta. Videla sam svoj odraz i uplašila sam se da neću moći da obavim to venčanje.“ Glas joj se stišao. „Ali dala sam reč, obećala sam, a on je bio tako dobar prema meni. Mislila sam da, možda, ako ne budem ličila na sebe, ta nova ja može da prihvati taj novi život.“

„Pa si kupila ružičastu farbu?“

Nasmejala se. „Ne. Imala sam crvenu farbu u ormaru kod kuće. Nijansu Čeri kola, u stvari, ali ja imam bledoplavu kosu i boja se prosto nije primila onako

kako sam ja mislila. Umesto crvene poput 'kokakole', dobila sam ružičastu.“ Slegnula je ramenima. „Ima i gorih stvari.“

„Trebalo je da znam da si u stvari plavuša“, rekao je Rik, dubokim, promuklim glasom.

„Zbog mog impulsivnog, luckastog ponašanja danas?“ pitala je Kendal kroz smeh.

„Zbog toga što je Rik slab na plavuše“, Rejna ponudi pomoć. „A ako ikad poželiš da vratiš svoju boju, mogla bih da te povedem u grad i upoznam te s Luen i njenom kćerkom Pem. One drže 'Luenine lokne'. Jedini frizerski salon u gradu.“

„Ti bi morala da ležiš“, oštro reče Rik.

Prokletstvo, pomislila je Rejna. To lažno oboljenje srca ipak će je dokrajčiti. Mrzela je to što tera svoje dečake da prolaze kroz ovu farsu, mrzela je što joj to toliko ograničava društveni život, ali bilo je neophodno. Ideja se rodila kad je nekoliko meseci ranije odvezena u hitnu pomoć i dobila dijagnozu ništa kobniju od slabe probave. Ali njeni dečaci nisu znali istinu i Rejna je iskoristila tu situaciju da im pomogne da uvide koliko greše što su neženje.

Pustila ih je da misle da je ozbiljno bolesna, a zauzvrat oni su se okupili da udovolje njenoj najvećoj želji. Roman je bio određen za sina koji će joj podariti unuča. Rejna se još uvek nadala da će on i Šarlot učiniti upravo to iako je Roman insistirao na tome da njemu i njegovoj nevesti treba malo vremena nasamo pre nego što zasnuju porodicu.

Ali unučad nisu bila sve što je Rejna priželjkivala. Želela je da se njeni sinovi srede i žive do kraja života sa ženama iz svojih snova i sopstvenim porodicama. Nije želela da žive u samoći. Već je postigla jednu trećinu. Čejs i Rik bili su sledeći.

„Jeste li bolesni?“ pitala je Kendal zabrinutim glasom.

Rejna duboko udahnu i pokri srce rukom. „Nedavno sam imala jednu epizodu.“

„Slabo srce“, objasnio je Rik. „Mora da pazi kako živi i šta jede, a to je samo početak.“

„Tako da mi Norman donosi jelo, a momci su unajmili kućnu pomoćnicu.“ A Rejna je otvorila bankovni račun da vrati pare sinovima kad se ova farsa završi. Mrzela je to što tako tvrdoglavo odbijaju da je puste da sama plaća za svoju negu. A to njihovo obigravanje sve joj je više i više smetalo.

Ali sama je kriva za takvu situaciju i moraće da izdrži do kraja. Za sada je delovalo da Kendal ima najbolje izgleda da joj postane snaja broj dva.

„Prava ste srećnica što imate tako pažljive sinove, gospođo Čendler.“ „Zovi me Rejna, molim te, i - da, moji momci su najbolji. A biće i divni muževi.“

Slobodno pitaj moju prvu snaju. Maznula je Romana, svetskog putnika. Čejs je malo lakši pošto njega ne treba ubeđivati da se skrasi. Ali ti...“

„A-hm.“ Rik se glasno nakašlja. „Mama, ja volim da se udvaram ženama sam, bez tvoje pomoći.“ Rik stisnu Kendalinu ruku, a nju obli rumenilo za nijansu tamnije od njene kose.

„Znači priznajesh da romansa cveta?“ zadovoljno upita Rejna. „Samo ti ostavi to posuđe, mama“, rekao je Rik, ignorišući je. Ali Rejnu to nije odvrátilo. Rik nikada ranije nije doveo neku ženu na porodičnu večeru i Kendalino prisustvo govorilo je više nego što bi Rik ikada mogao da kaže.

„Sintija će doći ujutru da pospremi. U međuvremenu, Kendal i ja moramo da krenemo. Obecaó sam da ću joj pomoći da sredi sobu ili dve kako bi večeras mogla da spava u čistoj kući.“

„Gluposti. Odešće ovde“, rekla je Rejna glasom koji je umeo da uzdrma njene sinove u doba kad su bili dečaci. „To mesto je svinjac, nije za ljudsko biće, i nekoliko sati pospremanja to neće promeniti. Nisam nameravala da te uvredim, Kendal.“

Mlada žena je vrtela glavom. „Nisam se uvredila. Ali ne mogu da smetam.“

„Ti nikad ne bi bila na smetnji.“

„Dragi ste, ali ja sam navikla da budem samostalna.“

„A vi mladi hoćete privatnost?“ Rejna je nagađala sa olakšanjem što ju je Kendal odbila. Pored gošće u kući, uništila bi najbolju priliku da hoda po sobnoj traci za vežbanje kad nema njenih sinova u blizini. Kad je smišljala ovaj tajni plan, trebalo je da kaže da je srčani bolesnik, a ne bolesnik sa slabim srcem koji mora da izbegava sve aktivnosti, ali nije razmišljala unapred.

Rik je ustao, a za njim i Kendal. Potom joj je prislonio ruku na leđa. „Nećemo odgovarati ni na kakva intimna pitanja, mama.“ Nagnuo se i poljubio je za laku noć.

Rejnina radost potrajala je još dugo nakon što joj se Kendal zahvalila i otišla s Rikom, i bilo joj je teško da se opusti. Odavno nije videla svog srednjeg sina da se tako slobodno smeje, bar ne da je uzrok tome neka žena, u svakom slučaju. Ne otkako mu je ona Džilijen slomila srce. Ali to je bila prošlost.

Kendal je bila budućnost. I mada Rik nije verovao da će se opet ženiti, Rejna je bila pametnija. Zahvaljujući Kendal i njenoj impulsivnoj prirodi, i Rik će početi da veruje u to.

Rik je pridržao vrata od kola da Kendal uđe, a onda odšetao do svoje strane, ušao i vezao pojas pre nego što se okrenuo prema njoj.

Ispružio je šaku, a ona mu je uzvratila pljesnuvši je svojom. „Misija obavljena.“

„Misliš?“

„Znam svoju majku i ona sigurno veruje da je večeras videla kako među nama lete varnice.“ *Jer je tako i bilo*, mislio je Rik.

Ali to je ostalo za neko drugo vreme. Senke su zatamnile nežnu kožu ispod Kendalinih očiju dok ju je očigledno savladavala iscrpljenost. Bio joj je potreban odmor.

„Obustaviće pritisak za snajkom?“

Zavrteo je glavom. „Nisam to rekao.“ Okrenuo je zglob i motor se upalio. „Pojačaće kampanju, ako ništa drugo.“

„Pa u čemu je onda bila večerašnja svrha?“ pitala je Kendal. „Više mi neće nametati druge žene. Umesto toga, usmeriće svu svoju pažnju na onu koja ima najviše potencijala.“

Pogledao ju je taman na vreme da vidi kako se otvaraju i zatvaraju te usne koje su ga toliko izazivale.

„Misliš na mene?“

Nakezio se. „Svakako da mislim na tebe.“ Ali Rik se brzo otreznio jer je morao s njom da raspravi nešto daleko bitnije. „Kendal, kakav si odnos imala s Brajanom?“

Ukočila se na svom sedištu, a smeh je zamenila napetost. „Mislim da to nije važno.“

„Naravno da jeste. Rekla si da ti je činio usluge i da si se osećala kao da mu duguješ.“ Nad njihovu pogodbu nadvila se sena kad je čuo Kendalin opis koji ga je uznemirio. „I mi ulazimo u sličan aranžman. Ne želim da ti bude neprijatno pored mene.“

„Ako se brineš da će moj prethodni dogovor s Brajanom uticati na mene i sprečiti me da izvedem ovu šaradu s tobom, nemoj. Do sada sam postala profesionalac u tome“, zajedljivo je rekla.

Zato je i brinuo. Rik nije želeo da u Kendalinih očima bude još jedan muškarac koji je iskorišćava. „Znam da ti je pronalazio manekenske poslove kako bi mogla da platiš za tetkinu negu. Šta si ti njemu davala zauzvrat?“

Kendal umorno protrlja oči.

On je uhvati za ruku i jako je stisnu.

„Brajan se oporavljao od jedne propale veze. Jako ga je povredila jedna manekenka s kojom je morao često da se viđa na raznim događajima u branši. Želeo je, što bi on rekao, lepu ženu pored sebe da pokaže bivšoj da ju je preboleo. Bilo mu je potrebno da se pretvaram da sam njegova...“

„Ljubavnica.“ *Pretvaraj se da si moja ljubavnica, Kendal*. Rik ju je molio da uradi isto to.

Isto ono što ju je nateralo da beži iz Njujorka u venčanici. A pošto je bila očajna, pristala je. Zbog čega se Rik osećao kao govno, jer ju je opet doveo u isti nezgodan položaj.

Ispustio je težak uzdah. „Žao mi je.“

„Meni nije. Ne radim ono što ne želim“, uveravala ga je. „A veruj mi, i ja ću izvući mnogo iz ovog sporazuma.“

„Osim mog predivnog društva?“ Silom je pokušao da unese opuštenost u razgovor.

„Aha, osim toga.“

Nasmejala se i zagrejala ga i spolja i iznutra. „A šta bi to bilo?“

„Kad ti završiš sređivanje tetkine kuće, ja ću biti na putu u sasvim novi život.“ Zavalila se u sedište i zatvorila oči, a na usnama joj se pojavio osmeh zadovoljstva.

Pa, pitao je i ona je odgovorila. Šteta što mu se njen odgovor nije dopao.

ČETVRTO POGLAVLJE

Rik je, tokom slobodnih dana, sa Kaendal čistio i popravljao gostinjsku kuću. Prljavština i prašina letele su na sve strane zajedno sa seksualnom napetošću i neverovatnim varnicama. Varnicama koje su oni s najvećim naporima ignorisali i izbegavali. Kendal je imala predosećaj da prosto gaze na prstima po minskom polju kojem je bilo suđeno da eksplodira u svakom slučaju, ali kad bi se Rik vratio na svoju smenu, ona bi dobila odlaganje.

Kad bi ostala sama, okretala se radnom prostoru za dizajniranje nakita. Život u njujorškom stanu pružao joj je neprirodno svetlo koje ju je sputavalo u izboru boja, a time i u veštini dizajniranja. Kad joj je, zahvaljujući Brajanu, stigao nakit i kofer pun odeće, pretražila je kuću u potrazi za najboljim mestom za rad, i gore, na ustajalom tavanu, našla velike prozore koji propuštaju predivnu prirodnu svetlost.

Uzbuđena i u naletu adrenalina, Kendal je provela ceo dan sređujući tavan, uklanjajući prašinu i postavljajući stolove za kartanje koji su tamo bili sklonjeni. Nekoliko sati kasnije, njene plastične kante s materijalom strateški su postavljene, perlice poređane po veličini i boji, a alat položen nadohvat ruke. Odmakla se korak unazad i gledala svoju majstoriju. Tavan je bio preobražen u san svakog umetnika.

Kakva ironija, zapravo. Namestila je savršen studio na istom mestu gde je nanizala svoju prvu ogrlicu, od nejednakih kuglica od testa. Ovde joj je tetka Kristal pokazivala mustre, između ostalog. Talas nostalgije, zajedno sa izrazitim osećajem gubitka, preplavio je Kendal. Nedostajala joj je tetka isto koliko joj je nedostajalo i ono što je moglo biti, život kakav bi imala da je tetka Kristal bila u stanju da je zadrži.

Kendal je zatresla glavom. Nema potrebe da tone u prošlost. Živi u trenutku i idi dalje, to je bio savet tetke Kristal i mudrost koju je Kendal uvek sledila. Ako je ovde na tavanu guše uspomene, prosto će ih ostaviti za sobom i otići u grad. Stavila je ruke na bokove, okrenula se i izašla, pokupila ključeve od kola i krenula na put.

Sunce je sijalo dok je Kendal vozila svoja popravljena, voljena crvena kola prema gradu. Njena 'folkswagen džeta' imala je neki električni problem, ali popravka je mogla i gore da prođe i da košta mnogo više. Tako da je Kendal odlučila da njena prva stanica bude salon lepote u kojem će da sredi kosu dok joj se sudbina još uvek smeška.

Ušla je u 'Luenine lokne', mesto koje joj je prethodne večeri predložila Rejna. Jak miris amonijaka smesta ju je pogodio, zagušivši joj pluća i terajući joj suze na oči. Kad je konačno prestala da lije suze, uspela je da se osvrne oko sebe. Okruživale su je ružičaste tapete, bordo stolice, hrom koji se presijavao i ogledala.

Staklene police s proizvodima za kosu zauzimale su ceo jedan zid u prednjem delu objekta, savršeno mesto za Kendalin nakit koji bi ulepšao taj izložbeni prostor - ako vlasnica pristane na komisionu prodaju.

Kendal je nudila mnogim gazdama u raznim gradovima da uzmu njen nakit, a nadala se da će i ova vlasnica biti prijemčiva. Niko nije sedeo za prijemnim stolom, pa se uputila dublje unutra i zastala na vrh jedne stepenice koja je razdvajala ulazni deo od radnog. Za tako mali lokal, salon je bio prepun žena, a žamor je zvučao glasno i ljubazno i ulivao joj nadu.

Kendal duboko udahnu i zastade kod prve radnice. „Izvinite. Možete li da me uputite do vlasnice ili recepcionera?“

„To sam ja.“ Frizerka, žena s natapiranom kosom koja je podsećala na pedesete, okrenula se prema njoj sa češljem u ruci. „Kako mogu da vam pomognem?“

Kendal se nasmešila. „Ja sam Kendal Saton i htela bih da zakažem.“

Frizerka nije stigla ni da odgovori. Mušterija koja je sedela u stolici nagnula se napred i glasnim šapatom se obratila drugoj ženi s viklerima u kosi koja je sedela na susednoj stolici. „To je nova devojka Rika Čendlera“, rekla je, naprežući pluća.

Informacija je otputovala do dve manikirke koje su sedele nekoliko koraka dalje, i za nekoliko sekundi tišina je zavládala salonom, a svi pogledi bili uprti u Kendal, i nijedan od njih nije delovao prijateljski. Nada koju je gajila da će pridobiti vlasnicu isparila je zajedno s njenim pozitivnim raspoloženjem.

Kendal je ceo život provela kao nova devojka. Ulazila je u mnoge učionice i situacije gde nikoga ne poznaje, odvojena od ostalih, i u životu je rano naučila da se nikad tu neće dovoljno dugo zadržati da bi joj mišljenja drugih bila važna. Sve dok se osećala srećno i sigurno, sve dok je živela poštenim životom i mogla da se pogleda u ogledalo, to je jedino što se računa - još jedna mudrost koju joj je prenela tetka Kristal, reči koje je Kendal primila k srcu i uvek nosila u sebi. Mudrost koja je uvek uspevala da joj podigne duh.

Do sada. Obuzeo ju je neki čudan osećaj nelagode. Neobično za nekog ko je navikao da bude autsajder.

„Kosa joj je ružičasta.“ Ta izjava je odjeknula kao vrisak u inače tihoj prostoriji.

Dok je desetak radoznalih žena razrogačenih očiju buljilo u nju, Kendal je stisnula šake u pesnice da ne bi podigla prst do pramenova. Stomak joj se zgrčio i obuzela ju je preterana samosvest. Još jedan nepoznat osećaj za nekoga ko nikad ranije nije mario za to šta drugi misle.

Prisilila se na osmeh i bezbrižno prošla rukom kroz kosu, bar se nadala da deluje bezbrižno. „To sam i došla da sredim ovde.“ Iako su je ovi ljudi poljuljali, odbila je da pokaže nesigurnost.

„Vratite se tračarenju i prestanite da buljite u devojku.“ U stražnjem delu salona ukazala se privlačna crvenokosa i došetala do mesta gde je stajala Kendal. „Ignoriši ove ljude.“ S gađenjem je odmahнула glavom. „Ja sam Pem, suvlasnica ovog lokala, a ova dama pored mene, što stoji razjapljenih usta, jeste moja majka, Luen.“ Lagano je gurnula majku laktom. „Ona je druga vlasnica i obično je mnogo pristojnija prema svojim mušterijama.“

„Oprosti mi za nepristojno ponašanje.“ Luen je ispružila ruku i Kendal ju je protresla. „Svi su pričali o Rikovoj novoj prijateljici i onda sam podigla pogled, kad - eto tebe.“ Luen podiže ruku do usta. „Sad ću da zavežem.“

Pem zavrte glavom. „Dobra ideja, mama.“

„Nema problema, stvarno. Osim toga, sigurna sam da je najveću pažnju privukla ova ružičasta kosa.“

Pem je stavila ruke na bokove i proučavala je. „Ti stvarno ne znaš.“ Slegnula je ramenima, nagnula se bliže i progovorila šapatom: „Mama je ozbiljna. Nije u pitanju tvoja kosa, tvoj status je izazvao govorkanje. Imaš li ti ikakvu ideju o tome koliko je ovih žena pokušalo da upeca Rika Čendlera za samo jedan sastanak pa nije uspelo?“

„Čula sam glasine...“

„Nisu to glasine. Činjenice. Ja sam verovatno jedina slobodna žena u ovom salonu, ovog trenutka, koja nije pokušala da zavede omiljenog gradskog policajca. Više volim svetlokose muškarce, ali većina žena u ovom gradu nije toliko mušičava. Samo hoće zlatan prsten.“ Pem odmahnu rukom u pravcu Kendal. „Nije da ja mislim kako i ti hoćeš tako nešto. Tek sam te upoznala. Ne bih znala. Ali shvataš šta hoću da kažem.“

Kendal je klimnula glavom, omamljena od Peminog govora. Pošto je navikla na usamljenički život velegrada, Kendal nije bilo prijatno da deli intimne informacije s nepoznatima. Ali očigledno ništa nije bilo previše lično za diskusiju u malom gradu. „Mogu li da zakažem termin za kosu?“ pitala je Kendal da promeni temu.

Pem se nasmešila. „Imaš sreće. Uzela sam slobodno prepodne da nešto obavim, a vratila sam se ranije. Ja ću to da ti sredim pošto...“ Ponovo se nagnula bliže. „Ne želiš da te moja mama preobrazi iz ružičaste u bukvalno plavu. Mama je specijalista za sve nijanse plave.“ Pem se zakikotala, a njen opuštenu smeh delovao je zarazno na Kendal. „Bila bih zahvalna za tvoje usluge.“

„Onda dođi sa mnom.“

Kendal je sledila Pem u stražnju prostoriju, trudeći se iz petnih žila da ignoriše poglede, mada je osećala kako neke žene bulje u nju iza leđa.

Pem ju je smestila u salonsku stolicu i obmotala joj crni plašt oko vrata, pokrivši je od glave do pete. „Ignoriši ih, dušo. Jutrošnja grupa mušterija ne predstavlja naš grad u celini, obećavam.“ Pem je potapša po ramenu. „Sad hoćeš da se vratiš u plavušu?“

Kendal je klimnula. „Što je približnije moguće.“

„Okej, moraćemo da obavimo ozbiljno skidanje boje pre nego što dodamo malo farbe.“ Pem je otišla do malog prostora nalik na ormar i pričala dok je radila. „Možda ćeš i dalje imati neke nijanse, čak i kad završimo. Crvena boja se najteže skida - osim ako ti ne smeta da predeš u zeleno.“

Kendal je razrogačila oči, a Pem se zakikotala. „Šalim se. Samo hoću da shvatiš protiv čega se borimo. Možda će biti potrebno nekoliko pokušaja tokom nekoliko nedelja dok se nova boja ne primi.“ Kendal je sumnjala u to da će biti ovde toliko dugo, ali zašto bi ulazila u tu priču s Pem. „Neupadljivi crveni tonovi su u redu. Bilo šta što izgleda prirodnije od ovoga sad“, uveravala ju je Kendal.

„Šišanje?“ Pem promoli glavu iza radnog ormara. „Umirem od želje da isprobam frizuru Meg Rajan na nekome, ali niko u gradu nema hrabrosti.“

Kendal pogleda svoju kosu do ramena u ogledalu. „Znači hoćeš da ja budem tvoje zamorče?“

Pem se naceri. „Biću ti najbolja drugarica“, rekla je pevušeći.

Ta melodija je podsećala Kendal na dečju pesmicu koju je čula da drugi pevaju, ali nikad njoj. Od vesele pesmice zastalo joj je u grlu zbog čežnje za... ni sama nije znala čime. Kendal duboko udahnu. „Naravno. Zašto da ne. Ošišaj me da ličim na Meg.“ Nasmejala se, pokušavajući da se reši tog obeshrabrujućeg osećaja gubitka praćenog saznanjem da nikad nije imala najbolju drugaricu iz detinjstva.

Kad je dobila dozvolu, Pem je ciknula od oduševljenja. „Stekla si prijatelja zauvek.“

Ta pomisao ne samo da je razveselila Kendal nego joj je donela i nešto posebno, što nikada nije imala. „I ti isto, Pem.“

U sledećih petnaest minuta, Pem je čavrljala dok je radila, i kad je završila, Kendal je imala farbu po celoj glavi i novu prijateljicu u ovom gradu. Ali uprkos Peminom toplom ophođenju, niko drugi u salonu nije se potrudio ni da ljubazno mahne, ili makar kaže zdravo. Kendal je pokušavala da ubedi sebe kako to nije važno, ali duboko u srcu znalaje da jeste.

Za četiri dana koliko je bila u ovom gradu, suočila se sa stvarima koje nikada u životu nije imala - bliskim prijateljima i porodicom. I prvi put, taj gubitak je zaboleo.

„Još dvadeset minuta i ispraćemo ti kosu.“ Pem je navila alarm i stavila ga na pult. „Ti se malo opusti, važi?“

Kendal je postupila po njenom predlogu i zatvorila oči, ignorišući žamor oko sebe. Smišljala je najbolji način da priđe Pem u vezi s postavljanjem svog nakita u izlog salona. Konačno, sva buka je odlepršala u daljinu i okružio ju je mir.

„Zdravo, dušo.“

Bez upozorenja, poznat muški glas poremetio joj je odmor. Zavodljiva kolonjska voda uzбудila joj je čula. Otvorila je oči i zatekla Rika kako se naginje nad nju, rukama se oslanjajući na njenu stolicu s obe strane.

„Sviđa mi se ta frizura“, nacerio se.

Ignorišući vrelu rumenilo za koje je Kendal bila sigurna da joj je oblilo obraze, slegnula je ramenima. „Znaš kako kažu - šta sve žene neće uraditi zarad lepote.“

„Lepa si, čak i s tim splaćinama na glavi. A to ne može da kaže mnogo žena.“

„Molim te.“ Odmahnula je na njegovo očigledno preterivanje. „Da su me i u jednoj agenciji za fotomodele videli ovakvu, nikada ne bih uspela da isplatim tetkine račune.“

Njegove seksepilne usne povile su se nadole usled mrštenja. „Neki ljudi ni sami ne znaju koliko vrede.“

Zurio je u njene oči, skoro kao da želi da je svojom voljom natera da veruje u to, sve dok se pod njegovim potčinjavajućim pogledom ne oseti lepom. Kompliment ju je otrkavio iako su joj zvona upozorenja odzvanjala u glavi. „Laskaš mi, ali imam neki predosećaj da si užasno dobar u tome“, rekla je u pokušaju da se distancira od podivljalih emocija i sve jačih osećanja koje je gajila prema Riku Čendleru.

„Dobar sam i tačka.“ Nakezio se, dajući joj do znanja da se šali. „Na koje moje attribute konkretno misliš?“

Prevrnula je očima. „Na tvoju sposobnost da laskaš svim ženama, pozorniče Čendlere.“

„Nikad nisi spomenula da imaš problema s kratkoročnim pamćenjem. Od pre nekoliko dana, nema drugih žena. Samo ti.“ Njegove oči boje lešnika zaigrale su od oduševljenja, a šarmu koji je emitovao teško bi odolela i najtvrdokornija žena.

„Sećam se.“ Liznula je svoje suve usne. „Pa, da li imaš naviku da svraćaš do frizerskog salona?“ Pokušavala je da promeni temu. „Samo kad je ispred parkiran izvesni crveni automobil.“ „Došao si mene da vidiš?“

Namignuo je, a onda joj okrznuo usne poljupcem, što ju je zateklo potpuno nespremnu. „Naravno da jesam. Sediš u tračerskoj centrali. Ima li boljeg načina da se svi ti jezici pokrenu?“

Usta su je peckala od njegovog dodira i ukusnog nagoveštaja 'peperminta' u njegovom dahu, ali u stomaku zavladao joj je razočaranje. „Naravno. To ima smisla.“ *Izvodi farsu do kraja*, mislila je Kendal. Kako je mogla da bude toliko glupa i da to zaboravi makar i na sekund?

Sad kad je preusmerila pažnju gde treba, uvidela je da je u Lueninom salonu opet zavladao tišina dok su tračare uzaludno pokušavale da čuju njihovo šaputanje.

„Nasmeši se.“ Pružio je ruku i dodirnuo joj krajičak usta, podižući njene nevoljne usne nagore. „Imamo publiku.“

Naterala se da se naceri, a potom se podsetila da nema razloga dabude uznemirena niti razočarana. Imali su pogodbu. Nije želela ništa ozbiljno s Rikom Čendlerom, ništa više nego što je on želeo vezu s njom. Ali seksualne varnice nisu mogle da se poreknu, i neki osećaj govorio je Kendal da su oboje na putu za propast.

„Jesi li upoznala sve ovde?“ Rukom je mahnuo po radnji veličanstvenim pokretom.

Zatresla je glavom. „Kao tvojoj... boljoj polovini, bar po reputaciji, nisu mi baš postavile tepih za dobrodošlicu. Osim Pem. Ona je divna.“

„Pem je prava duša. Ali hoćeš da kažeš da ove ostale žene nisu bile ljubazne?“ Namrštio se. „Nikad nisam hteo da patiš zbog našeg dogovora.“

Ozbiljan izraz lica nimalo mu nije umanjio privlačnost, na Kendalino beskrajno zaprepašćenje.

„Hej!“ povikao je, okrećući se od Kendal prema svima u prostoriji.

„Rik...“ Pokušala je da ga uhvati za ruku, ali promašila je.

„Želim da vas sve upoznam s Kendal Saton. Znam da ste sve volele Kristal i da ćete preneti svoje prijateljstvo i simpatije i na njenu nećaku.“

Kendal je primetila da Rik nikoga nije pitao za uslugu, ali podrazumevalo se šta je mislio. Šteta što Kendal nije želela prijateljstva zasnovana na činjenici da je Rik zamolio ljude da budu fini prema njoj. Niti je planirala ovde da ostane dovoljno dugo da bi joj to bilo važno, podsetila je samu sebe.

Ponovo se okrenuo prema Kendal. „Misija obavljena.“ Počastio ju je koketnim namigivanjem. „S *tobom* ću se videti kasnije.“ Još jedan poljubac, ovaj put temeljan i obeznanjujući, i otišao je.

Ali njegov uticaj je ostao. Dugo nakon što je izašao na vrata, u glavi joj se i dalje vrtelo, a srce joj je divljački tuklo u grudima. Dugo i sporo je uzdahnula u pokušaju da uspostavi ravnotežu.

„Našla si ti dobrog momka.“ Pemin uzdah bio je eho malopredašnjeg Kendalinog.

Zagrizla je obraz s unutrašnje strane. „I to što kažeš.“ „Spremna za pranje?“

Kendal je klimnula. Kad ju je Pem namestila nad lavaboju i nagnula joj glavu unazad, a topla voda počela da joj klizi niz kosu, Kendal je shvatila da ima priliku da porazgovara s njom o potencijalnom poslu, a da niko ne prisluškuje. „Imam jedan predlog za tebe, Pem.“ „Hm. Zvuči zanimljivo.“

„Da li si razmišljala o tome da postaviš neki izlog s nakitom ili pratećim detaljima? Tamo kod ulaza ili pored stražnjeg zida?“ „Nisam, ali zvuči kao interesantna zamisao. Šta imaš na umu?“ „Moje kreacije. Žičani nakit i drago kamenje. Nešto sam razmišljala, ako mi dozvoliš da ovde ostavim neke komade, videćemo da li će izazvati interesovanje. Ako se budu prodavali, daću ti procenat od prodaje. Kako god okreneš, na dobitku smo.“ U ovom trenutku, Kendal je bio preko potreban dodatni prihod. Samo potrepštine za čišćenje kuće probušile su joj rupu u novčaniku, a budžet joj je otišao do đavola i nazad.

„Hmm.“ Pem je nanela poslednji sloj balzama na Kendalinu kosu. „Obožavam nakit i mrzim da odbijem takvu ponudu, ali možda bi imala više uspeha ako bi porazgovarala sa Šarlot o postavljanju svog nakita u njenu radnju.“ Nakon što joj je isprala kosu hladnom vodom, Pem je joj je obmotala peškir oko glave i trljala joj kosu dok joj je pomagala da ustane.

Krv je pojurila Kendal u glavu dok je ustajala, ali vrtoglavica je brzo prestala. Šteta što uzbuđenje koje je ostalo posle Rikove posete nije nestalo tako lako. „Ko je Šarlot?“

Pem je stala ispred nje, a onda stavila ruke na bokove. „Koliko ti tačno poznaješ svog momka?“

„Dovoljno, zašto?“

Suzila je oči. „Zato što je Šarlot Rikova snaja. Ona je prva žena u ovom gradu koja je upecala Čendlera. I pomislila bih da ti to znaš.“ Kendal proguta gundanje. Rikova kola bila su parkirana pred gostinskom kućom tokom većine njegovih slobodnih dana. Dolazio je u šest ujutru i uglavnom ostajao do posle pola deset uveče. Ribali bi, čistili i svima odavali utisak da su novopečeni ljubavnici, toliko zaljubljeni jedno u drugo da još uvek ne mogu da se odreknu trenutaka koje provode nasamo. A ljubavnici brzo saznaju intimne detalje jedno o drugom, uključujući i porodične. Šteta što ona i Rik to nisu uzeli u obzir pre nego što su pustili Kendal samu.

„Neprestano ste zabijeni u onoj kući, ali očigledno niste proveli mnogo vremena u priči.“ Pem se nacerila, pružajući Kendal rešenje koje joj je bilo potrebno.

Hvatajući se za Peminu sugestivnost, Kendal je klimnula glavom. „Provešćemo zajedno dovoljno vremena da saznamo sve.“ Provokativno je izvila obrve. „Ali samo sam odlutala na trenutak, naravno da znam na koju Šarlot misliš.“

Pem ju je gledala kao da joj ne veruje ni reč, i bila je u pravu. „Okej, dobro, ako Šarlot ne bude zainteresovana, dođi da me pitaš ponovo i nešto ćemo već smisliti.“

„To ću i da uradim.“ Sledeći put kad se bude videla s Rikom, pitaće ga za snaju - kakva je i da li bi bila voljna da prihvati nakit na komisionu prodaju. „Hvala na predlogu.“

Pem je odvela Kendal do stolice i počela da joj raščestljava novostečenu plavu kosu. „Sviđa ti se?“

Iskreno se nasmešila Pem. „Veoma.“

„Dobro. Sada, hajde da šišamo!“ Pem je podigla makaze i počela da secka. Rik se zavalio u stolicu za svojim radnim stolom i ponovo ispalio gumicu u onu sliku mladenaca. Ali ovoga puta nije bio besan na nevestu, nego na sebe. Kad je skovao plan da natera svoju majku i ceo grad da misle kako su on i Kendal ljubavnici, pogrešio je. Dvapat. Nikada mu nije bila namera da ponovi Kendalinu nedavnu bolnu prošlost, a svakako nije nameravao da je usput i izoluje. Nikada nije ni pomislio na tu mogućnost.

A opet, nikada nije uzeo u obzir karaktere tih žena. Video je Lizu u stražnjem delu salona i znao je da ona mora da stoji iza hladnog prijema na koji je naišla Kendal. Liza je verovatno naterala sve da se prema njoj ponašaju kao prema autsajderki koja je jednog neženju skinula sa liste dostupnih muškaraca u malom gradu.

„Poruke.“ Feliša je tresnula mali smotak ružičastih papirića pred njega.

Rik podiže pogled prema sićušnoj brineti. Imala je dovoljno veza s muškarcima i mnogo prijateljica među ženama. Možda bi ona mogla da mu pruži uvid u način razmišljanja žena u ovom gradu i objasni zašto bi se navrzle na jednu savršenu neznanku da je kinje? „Šta je to sa ženama?“

„Mene pitaš?“ Feliša sede na metalnu stolicu pored njegovog stola. „Mislila sam da si ti napisao knjigu o lepšem polu.“

Zavalio se u svoju stolicu i prekrstio ruke iza glave. „Nikad nisam tvrdio da razumem žensku psihu.“

„I Lens kaže isto to“, rekla je, misleći na svog trenutnog dečka. „Pa, je l' ti to nova devojka već zadaje probleme?“ pitala je, sa znalačkom iskrom u oku.

U stvari, nije bio problem u Kendal, nego u njemu. On je želeo da joj olakša prelaz u grad, da je usreći i da joj ovde bude prijatno - što mu nikad nije ni padalo na pamet s drugim ženama koje su prolazile kroz njegov život.

Kendal, s tom njenom ružičastom, a sada ko zna kakvom kosom i vedrim raspoloženjem, uvukla mu se pod kožu.

„U redu je, ne moraš da odgovoriš“, rekla je Feliša. „Ali ako te tera da se trudiš umesto da ti se baca pred noge, onda jedva čekam da je upoznam.“

Da je upozna. Možda je to rešenje. Neka ljudi upoznaju Kendal kao što ju je on upoznao. Feliša mu je upravo pružila rešenje. Upoznaće Kendal s prijateljima i porodicom, s ljudima kojima će se dopasti i koji će se dopasti njoj. Biće joj prijatnije u gradu kad bude imala saveznike na svojoj strani. Niko u gradu ne bi se usudio da izaziva Čendlerove kad izađu u punoj snazi.

Skočio je na noge i zagrlio svoju dispečerku. „Feliša, ti si genije.“

„Genije, a? Ne znam šta sam rekla, ali trebalo bi češće da te zavitlavam. Jesam li pomenula da hoću povišicu?“ Dobroćudno se nasmejala.

„Reći ću zapovedniku neku lepu reč za tebe.“ Namignuo joj je i zgrabio telefon.

Miris čistoće od sredstva za dezinfekciju dočekaio je Kendal kad je ušla u svoju kuću. Taj miris svežine bio je pravi napredak u odnosu na prašinu i vlagu, ali Kendal ni izbliza nije bila gotova. Na spisku poslova za doterivanje kuće i dalje je bilo čišćenje ormara punih starudija, krećenje iznutra i spolja, održavanje travnjaka i još mnogo toga.

Rukom je prošla kroz tek ošišanu kosu. Poslovi su bili beskrajni. A njen bankovni račun nije. Otvorila je torbu i potražila karticu s brojem telefona koju joj je dao Rik, nazvala ga i ostavila poruku da mora da razgovara s njim. Nije želela „prolaz“ kod Šarlot, samo da sazna ponešto i korak u pravom smeru. Kendal je bila uverena u to da će se njene kreacije same prodati.

Uz malo sreće, Šarlot će biti ljubaznija nego neki koje je danas sreća. Dok je plaćala frizuru, dve žene su se brecnule na nju u razmaku od nekoliko sekundi. Teri Vajthol, blagajnica u banci, i Liza Barton, učiteljica, obe naduvane i uobražene, sudeći po Pem, odsečno su odbile Kendalin pokušaj da ih ljubazno pozdravi. Pem je uzvratila verbalnom paljbom, što je nasmejalo Kendal pa je napustila salon raspoložena, znajući da ima bar jednu prijateljicu u ovom gradiću.

Mobilni telefon joj je zazvonio i javila se na prvo zvono. „Halo?“ „Gospođicu Kendal Saton bih molio“, zahtevao je nazalan, ali inače bezizražajan muški glas.

„Kendal je.“

„Ovde gospodin Vankuver iz internata Vermont Ejkers.“ Kendal stisnu telefon. „Je li Hana dobro?“

„Fizički jeste. Međutim, u poslednje vreme se ponaša neprimereno.“ U njegovom monotonom glasu nije bilo kolebanja, i zbog toga je Kendal bio izrazito antipatičan. Mogao je da priča i o potpuno nepoznatoj osobi, što se njega tiče.

„Hana je pominjala nekoliko dopunskih časova zbog kazne, ali obećala je da će to srediti.“

„Pa, nije. Pokušao sam da zovem vaše roditelje, ali oni nisu dostupni, a vaš broj je sledeći u hitnim slučajevima. U stvari, jedini. A vi ste jedini srodnik u Americi. Gospođice Saton, vaša sestra je na uslovnoj.“

„Akademskej uslovnoj?“

Gospodin Vankuver se oholo nasmejao, ali ni izdaleka nije zvučalo kao da mu je zabavno. „Nauka joj je izgleda najmanja briga, a trenutno je manje važna od njenog ponašanja. Da budem iskren, gospođice Saton, vaša sestra je napast. Zapušila je toalete u zbornici i skinula dirigentu tupe s glave dok se poklanjao pred publikom.“ Kendal je snažno pritisnula slepoočnicu ne bi li ublažila glavobolju koju je počela da oseća. Prigušila je poriv da se nasmeje apsurdnosti svega toga. Nije bilo smešno. Hanino ponašanje bilo je zabavno koliko i arogantan ton gospodina Vankuvera. „Žao mi je, gospodine Vankuver. Obećavam da ću danas porazgovarati s njom.“

„Bolje bi vam bilo, ili ćete doći po nju pre zalaska sunca. Ne mogu da dozvolim takav nered u svojoj školi.“

„Gde je Hana sad?“

„U pritvoru. Trebalo bi da se vrati u sobu za sat vremena. Imam još jedan poziv na čekanju.“ Otpisao ju je bez razmišljanja. „Do viđenja, gospođice Saton.“

Uobraženi upravnik prekinuo je vezu i ostavio Kendal s grčevima u stomaku i sve jačim porivom da zadavi sestru. Kendal su bili potrebni odgovori na pitanje zašto bi Hana odjednom pravila nestašluke koji samo mogu da dovedu do izbacivanja iz škole.

Nakon deset minuta nespokoja, Kendal je ostavila telefonsku poruku za Hanu i naredila joj da se pod hitno javi, a potom pokušala svim sredstvima da stupi u kontakt s roditeljima preko organizacije koja je njenom ocu dodelila novac za proučavanja, ali uzalud. Uzdahnula je i osvrnula se po kuhinji. Oguljena boja i fleke na zidu bile su iste u svakoj prostoriji kuće, kao simboli problema koji je okružuju. Problema koji su izgleda s vremenom samo rasli.

„Volela bih da nisam sama“, viknula je zidovima. Glas joj je odzvanjao u praznoj kući i uplašio je.

Iznenadna potreba da podeli teret zatekla je Kendal nespremnju, kao i sve veća želja da ponovo pozove Rika, samo da vidi da li će se javiti pa da mu čuje glas. Čak i ruka, u kojoj je i dalje bila slušalica, peckala ju je i nagonila da okrene broj.

Ne. „Ne“, rekla je naglas, da pojača odluku. Iako je znao da ona želi da proda kuću i da joj nedostaje novca, nije shvatao u kolikoj je nestašici ona u stvari

bila. Niti će, iz istih razloga iz kojih sada nije htela da podeli s njim svoju zabrinutost za Hanu.

Iz nužde ga je držala podalje od svojih ličnih problema - nije mogla da dozvoli sebi da se oslanja na njega. Njegovo prisustvo moglo je da je oraspoloži, a iz celog svog života i prošlosti naučila je da mora da se oslanja samo na sebe. Sad nije bio trenutak da menja ono što funkcioniše.

Čak i bez pozivanja agenta za nekretnine, Kendal je znala da je za dobru prodaju ključno da se unutrašnjost oživi novim slojem boje. Rik je već ogulio i ošmirglao mnoga područja u gostinjskoj kući, tako da je procenila da može i sama da počne s krećenjem glavne kuće. Dovoljno se seljakala okolo tako da je iznajmljivala mnogo stanova i okrečila mnoge zidove.

Otrčala je pozadi u spavaću sobu, presvukla se u radnu odeću, a potom pregledala štetu u hodniku. Već je kupila galone sveže bele boje i odlučila je da počne odatle, gde će potencijalni kupac da stekne prvi utisak. A potom može da radi dalje kroz celu kuću, tako da će videti napredak svaki put kad uđe. U međuvremenu, nađala se i da će joj brže proći vreme, da ne mora stalno da gleda na sat dok čeka da joj se jave sestra ili njeni ćudljivi roditelji.

Nakon što je uključila radio i nemilosrdno ugušila još jedan poriv da zove Rika i traži njegovo rame za plakanje, ili bilo koji drugi deo njegovog tela koji ju je mamio, prionula je na posao.

Rik je mislio da mu se smena nikad neće završiti. Dok je stigao do Kendaline kuće u ulici Edžmont, već se bio spustio sumrak. Nije ga očekivala, ali morao je da joj uputi jedan poziv. I nadao se da ga neće odbiti, delimično zbog toga što je želeo da joj olakša prelazak u Jorkšir Fols, ali najvećim delom zbog toga što mu je nedostajala i što je opet želeo da provede vreme s njom. S obzirom na to da neće dugo ostati u gradu, Rik je znao da je njegovo prvo opravdanje jadno i patetično, ali nije ga bilo briga. Prouzrokovao joj je bol, i proklet bio ima to da popravi pre nego što ona ode dalje.

Pokucao je na vrata, i kad ona nije otvorila, sam je ušao unutra. Očigledno nije bila toliki novajlija čim je ostavljala vrata otvorena. Niko u Jorkšir Folsu nije mnogo brinuo za brave, što je Riku i ostatku policije zadavalo mnogo jada.

Kad se našao unutra, do ušiju mu je doprla muzika. Osvrnulo se okolo i ugledao Kendal kako peva dok kreči zid širokim potezima četke. Dosezala je samo do visine svoje ispružene ruke, pa se jasno videla neravnina između čiste donje boje i ofucane stare farbe na vrhu. Iako je ono što je uradila izgledalo sjajno, prvi utisak je u najboljem slučaju odavao amatera.

Rik je zavrteo glavom i nasmejao se. „Mogla bi da staneš na crtu jadnom Eldinu.“

„Rik!“ U glasu joj se čula mešavina topline i zadovoljstva dok se baktala sa opremom kako bi se spustila i pozdravila ga. „Verovatno je trebalo da izađem i

kupim merdevine, a?“ Na licu joj se pojavio glupavi osmeh. „Samo, bila sam toliko nestrpljiva da počnem i zabavim se nečim da nisam htela da čekam.“

„Što me nisi zvala da ja ponesem merdevine?“

„Nisam se setila.“

Zakoračio je napred, prema njoj, gonjen silom jačom od njegovog uma ili volje. „Pretpostavljam da očekuješ da sredim ono što je preostalo?“

Ugrizla se za donju usnu i podarila mu neodoljiv osmeh. „Imamo pogodbu.“

„Imamo.“ Prokleta pogodba.. koja ih je imenovala ljubavnicima u javnosti, ali Riku nije davala pravo na njeno telo kad su nasamo. Proklet bio ako ne želi to da promeni.

Ta pomisao mu se vrzmala po glavi ceo dan. Ova žena koju je jedva poznavao, koju je iz nekog razloga želeo da štiti emocionalno i poseduje fizički, uvukla mu se pod kožu. Više nego ijedna žena mnogo vremena unazad. Prišao joj je i zarobio je uza se. Nije mogla da uzmakne inače bi udarila u sveže okrečen zid, pa se primakla bliže njemu.

Udahnuo je i obavio ga je njen zanosni miris. Gledao je njeno vitko telo, pokriveno samo trikoom za vežbanje od spandeksa. Nema sumnje u to da je ova užasna vrućina bila objašnjenje za njen izbor odeće. Klima uređaj koji je kupila rashlađivao je samo njenu spavaću sobu. Ostatak stare kuće bio je prepušten sam sebi, jer je Kendal odbijala da potroši ijedan novčić na mesto koje će ionako uskoro napustiti.

On je odbijao i da pomisli na njen odlazak. Nije bio spreman da kaže zbogom. Ne, kad još nije ni počeo da se pozdravlja s njom.

Sad je nameravao da počne.

Pogledala ga je širom otvorenih očiju i čekala njegov sledeći potez. Rukama se oslonio iznad njene glave, i kad je na dlanovima osetio nešto hladno i mokro, smesta je uvideo grešku.

„Zid je mokar.“ Nasmejala se.

„E, baš ti hvala što si me podsetila.“ Kreč mu je bio na obema rukama.

„Samo se ponašam dobrosusedski.“

„Sigurno možeš da smisliš i bolji izraz od dobrosusedski - za svog ljubavnika.“

„Samo po imenu.“ Iznela je činjenice, ali pogled joj je bio ispitivački.

Da je to pitanje bilo upućeno njemu, i on bi se zamislio. Da li bi mogli sebi da dozvole više?

Drhtavo je uzdahnula.

Od tog dubokog udaha ispravila su joj se ramena i isturila prsa, a njene oble grudi mamile su ga kroz pripijeni spandeks.

„Mogli bismo to da promenimo“, ponudio je.

Nagnula je glavu na stranu. Njena sveže ofarbana i ošišana plava kosa padala joj je po ramenima i uokvirivala joj lice, onako razbarušena i seksepilna. Prokletstvo, baš je bio slab na plavuše. Na *ovu* plavušu.

„Mogli bismo.“ Njene reči su zvučale kao izdah.

Iskoso je glavu i pritisnuo njene usne svojimima. Ranije u toku dana glumio je pred publikom. Ovaj poljubac bio je samo njihov. Uprkos tome što mu je krv jurila kroz vene, nije žurio, grickao joj je donju usnu i uživao u zvucima zadovoljstva kojima mu je uzvraćala. A kad joj je dlanom obuhvatio dojku, taj gest mu je delovao prirodno i ispravno, a izazvao je bol u preponama dok mu je u glavi tuklo i pulsiralo.

Nije se zadovoljio pukim dodirrom kada je njegovo telo zahtevalo mnogo više, ali pre nego što je mogao da uzme šta je hteo, Rika prekinu jasan zvuk zvonjave mobilnog telefona. Iz navike je posegnuo za telefonom zakačenim za opasač.

Sa očiglednim žaljenjem, ona se odmakla. „To je moj“, rekla je promuklim glasom.

Ali ona je njegova, pomislio je Rik, kao što je i pokazivao otisak njegove ruke, potpuno beo na crnoj tkanini njenog gornjeg dela. I nameravao je da nastavi tamo gde su stali čim se završi ovaj neželjeni prekid.

„Halo?“ Dohvatila je telefon i javila se kao daje očekivalahitan poziv.

Nije prisluškiavao, ali nije moglo ni da mu promakne to da je podigla glas, i kad je završila razgovor, Rik je shvatio da je onaj trenutak između njih dvoje prošao. Seksualnu napetost zamenila je čista ljutnja dok je uznemirena Kendal šetkala gore-dole na drugom kraju prostorije i mrmljala nešto za sebe.

„Šta nije u redu?“

„Porodični problemi.“ Prešla je preko poda i došla do njega. Nabrala je obrve i čelo joj se naboralo.

Poželeo je da joj izglati kožu i otkloni brige. Nevolja u kojoj se našla vukla ga je ka njoj iako ga je glava upozoravala da gleda svoja posla. „Mogu li ja ikako da pomognem?“ ipak je upitao

Odmahnula je glavom. „Hvala, ali nije to ništa čime bi ti trebalo da se zamaraš.“ Pričala je kao da nisu upravo bili u vrelom zagrljaju, kao da je nemoguće da je njemu stalo do ičeg drugog osim do njenog tela.

Nemoćno je uzdahnuo. Isključivala ga je. Fizički je bila blizu, ali emocionalno se povukla i bila miljama daleko. Onaj otisak ruke koji ju je malopre obeležavao kao njegovu sada je delovao kao bleštavi znak STOP.

U tišini se oglasio njegov biper i on je spustio pogled, samo da bi ga broj podsetio na to zašto je uopšte i dolazio do Kendaline kuće. Čejs ga je zvao iz Normanovog restorana gde su porodica i prijatelji čekali da iznenade Kendal.

Rik nije znao šta je muči, kakavje porodični problem trebalo da reši, ali očigledno je bilo nešto ozbiljno i sumnjao je u to da bi sad išla bilo kuda. Ne bez dobrog razloga.

Presrela je njegov pogled, a u očima i na licu ogledale su joj se pomešane emocije. „Moja sestra je na korak do izbacivanja iz internata“, napokon je rekla.

Zakoračio je prema njoj i obgrlio je jednom rukom, da pokaže podršku jedinim gestom koji je osećao da bi prihvatila. Bio je u pravu. Uzdahnula je i naslonila mu glavu na rame.

Gore nije moglo da bude, pa se Rik ohrabrio i rekao: „Ne verujem da je sad pravi trenutak da ti kažem da moja porodica i prijatelji čekaju kod Normana da ti prirede zabavu dobrodošlice u grad?“ Kendal uzdahnu. Njegovo priznanje ju je iznenadilo, i uprkos besu na sestru, opet je omekšala prerria Riku. Nije bila raspoložena za ljude, ali pošto je Riku bilo dovoljno stalo da okupi porodicu i prijatelje zbog nje, najmanje što je mogla da učini bilo je da odloži svoje probleme na stranu i ode s njim do Normana.

Okrenula se prema njemu sa osmehom zahvalnosti. „Hvala ti.“ Nagnuo je glavu. „Bilo mi je zadovoljstvo.“

Udahnula je njegov potentni muški miris, a želja da se izgubi u njemu i zaboravi na svoje probleme i tu zabavu, postajala je sve jača. Nije mogla. „Daj mi nekoliko minuta da se istuširam i presvučem.“ „Dogovoreno.“

Brže nego što je mislila da je to moguće, uskočila je pod vrelu vodu, saprala farbu, stavila penu na kosu i brzo izabrala šta će obući. Pomoglo je to što je u Brajanovom paketu bila većina njene garderobe. Predao je njene ključeve stanodavki koja mu je spakovala stvari iz njenog ormara i fioka da joj pošalje. Zahvalila je samoj sebi što je bar jednom bila dovoljno razborita da misli unapred. Na brzinu se pogledala u ogledalo i ispravila ramena, spremna da krene, ali ipak ne i potpuno spremna da se suoči s Rikom. Kako i da bude, kad treperenje u venama od njihovog kratkotrajnog maženja još nije bilo prestalo?

Ali prisilila se da korača opušteno, sjurila se niza stepenice i naglo zaustavila ispred njega. „Spremna sam.“

Oteo mu se dug i spor zvižduk. „Svakako da jesi.“ Uhvatio ju je za ruku i zavrteo.

Da bi je video sa svih strana, pretpostavljala je. Kožne pantalone ostale su joj iz manekenskih dana, kao i čipkana majica. Ni jedno ni drugo nije bilo preterano skupo pošto nije radila za kompanije koje su pravile dizajnerske kataloge, ali znala je da će se zbog te odeće izdvajati iz gomile. Uprkos činjenici da ova zabava nije bila ništa više od sredstva da se učvrsti ideja o njima kao paru,

želela je da ostavi dobar utisak. Mada se ustručavala da to prizna, želela je da se dopadne Rikovoj porodici i prijateljima. Želela je da se dopadne i njemu.

Čvršće joj je stisnuo ruku. „Kendal, što se tiče onoga malopre...“

„Zaboravi.“ Nije želela da čuje kako taj poljubac nikad nije ni trebalo da se desi, kad je značaj tog poljupca još uvek strujao kroz nju i zbog njega se osećala živo.

„Nemoguće.“ Pogled mu je oklevao, topao i uzavreo kao što su malopre bile njegove usne. Na njenim usnama i skoro na njenim grudima. Progutala je vazduh.

„U pravu si“, priznala je i oteo joj se težak uzdah. „Pa, šta si hteo da kažeš?“ Odbila je da beži od onoga što je imao da joj kaže, ma šta to bilo.

Još jednom ih je prekinuo iritirajući zvuk zvonjave telefona. Ovaj put smetnja je dolazila s Rikovog mobilnog i on se javio, sa žaljenjem u očima. „Halo?“ Slušao je, a potom rekao: „Sad ćemo da dođemo.“ Zaklopio je telefon. „Kasnimo.“

Klimnula je glavom, prihvatajući odlaganje. Ne bi trebalo da se upušta u intimne razgovore s Rikom. Nije mogla da porekne privlačnost, ali nije bilo pametno da dopusti sebi da mu se približi. Kendal je nameravala da uskoro napusti ovaj grad - i Rika. Njene stavove ne bi ništa moglo da promeni. I niko. Čak ni taj seksepilan policajac zanosnog osmeha i toplog srca.

PETO POGLAVLJE

Kendal je posmatrala okruženje i uživala u drugačijem ambijentu kod Normana. Čovek je verovatno u prošlom životu bio posmatrač ptica, jer su na zidovima dominirale fotografije raznoraznih vrsta, a dekorativne kućice za ptice visile su sa plafona.

„Rik je uvek znao kako da iskoristi svoje najjače adute“, rekla je Rejna Čendler, vraćajući Kendal nazad na razgovor koji je bio u toku. „Koristio je izgled da šarmira žene čak i kad je bio dete.“ Izi, Normanova supruga i suvlasnica restorana, potvrdno je klimnula glavom. „Kad je imao dvanaest godina, dolazio bi ovamo i delio mi komplimente u nadi da će dobiti besplatne žvake. Zamislite da neko ko izgleda kao ja“, pokazala je na svoju sedu kosu i gojazno telo, „nasedne na ideju da sam zgodna kao Sindi Krofrod. Rik je oduvek bio šarmer.“

Kendal se nasmejala. „U to mogu da poverujem.“ Još uvek je bio. U izbledelim farmerkama i mornarskoj polo majici, bio je oličenje seksepila. Ali što je još važnije, imao je dobro srce.

Predstavio ju je porodici i prijateljima, ljudima koji su bili topli, brižni i ponašali se prema njoj mnogo drugačije nego oni u salonu. Ljudima koji su joj poželevi dobrodošlicu i pomogli joj da bar na neko vreme zaboravi svoje probleme.

„I, Kendal, koliko nameravaš da ostaneš u gradu?“ pitala je Rejna, i to ne prvi put.

Kendal je ponestajalo načina da promeni temu. „Pa...“ „Dovoljno dugo si je zauzela.“ Umešao se Rikov brat Čejjs. Izrazito crne kose i usplamtelih plavih očiju, nije ličio ni na Rika ni na Rejnu. Po onome što je Kendal čula, i Čejjs i najmlađi, odsutni brat Roman bili su slika i prilika svog pokojnog oca. Ali sudeći po glasinama, sva trojica braće Čendler izazivala su komešanje među ženama. Čejjs je samo bio najuzdržaniji od njih trojice.

„Hajde, Čejse, pusti me da uživam dok sam s Kristalinom nećakom.“ „To više liči na isleđivanje.“ Čejjs je frknuo i uhvatio Kendal za lakat kao pravi džentlmen. „Sad bih ja malo da se upoznajem s njom.“ Bez čekanja na majčin odgovor odveo ju je od žena koje su čavrljale.

„Još jedan od braće Čendler koji voli da spasava žene u nevolji?“ pitala je Kendal kad su ostali nasamo.

Čejjs podiže oči prema nebesima. „Ma ne. To je Rikov posao. Samo sam video da se moja majka zahuktava u ispitivanju i odlučio da te poštedim.“ Naslonio se jednim ramenom na zid i proučavao je svojim prodornim plavim očima.

Seksepilnim očima, pomislila bi da je nije toliko privlačio njegov brat. „Dakle, cenim što si izveo onu blokadu kao u ragbiju. Pa, ispričaj mi nešto o sebi. Koliko sam razumela, ti vodiš lokalne novine?“ „*Gazetu*.“

Zabio je ruke u džepove, potez toliko nalik na Rikov da se skoro nasmejala. „O, da. To je nedeljnik, je l' tako?“

Klimnuo je.

Doduše, za razliku od Rika, njegov brat nije bio pričljiv. Ipak joj se dopadao, ako ni zbog čega drugog, a ono zbog toga što je podigao braću i očigledno imao dobro srce. To je bilo još nešto zajedničko kod braće. Kendal se osvrnula prema mestu gde je Rik stajao i pričao mobilnim telefonom, gestikulirajući jednom rukom. Nasmešila se. I kad nije radio, radio je. Divila se njegovoj posvećenosti poslu. Ma, do đavola, prosto se divila tom čoveku.

„Nemoj previše da se vezuješ za njega“, Čejs je prekinuo tišinu.

Trepnula je i okrenula se nazad, posramljena što je uhvaćena kako bulji. „Nisam to ni planirala.“ Ali jeste želela da zna zašto je on osetio poriv da joj objavi to upozorenje. Ugrizla se za donju usnu. „Ima li šanse da mi kažeš zašto?“

„Ne baš.“ Oči mu tajanstveno i znalački zasijaše. „Ali reći ću ti. Rik će otići pre nego što te pusti da mu se približiš.“

„Zbog njegovog prethodnog braka?“ pitala je, izgovarajući te reči pre nego što je razmislila. Sumnjala je u to da će najstariji brat da raspravlja o prošlosti svog brata.

U svakom slučaju, njegove oči se suziše. „Rik ti je ispričao za to?“ Kendal ne bi lagala, čak ni da bi dobila informaciju koju bi više volela da čuje od Rika lično. Odmahnula je glavom. „Ne, preneo mi je samo toliko.“

Čejs je klimnuo, a razumevanje mu je izgledilo bore na čelu. „Pa, recimo samo da, kad čoveka ostavi žena, on gleda da u budućnosti bude oprezniji.“

Znači, to je bila ta priča. Kendal je to i predosetila, a srce joj se steglo na samu pomisao da je neko povredio Rika. Pogotovo neka žena.

Čejs ju je posmatrao čeličnim pogledom, kao da procenjuje *njen* karakter i hvata zalet da kaže još nešto.

„I?“ upitala je, ne želeći da se on suzdržava ili cenzuriše. Mada je imala osećaj da bi ovaj čovek iz novina uvek izneo hladnu, surovu istinu. Sviđalo se to njoj ili ne.

„Ne računaj da će on pokloniti srce bilo kojoj ženi. Pogotovo ne nekoj koja je samo u prolazu.“ Spustio je glas kao da pokušava da ublaži udarac.

Čejs joj se dopao od početka. Sada ga je i poštovala. Ali ipak joj je srce klonulo. Nerazumno, znala je, pošto nije davala *svoje* srce, kao što nije bila sposobna ni da se skrasi.

„Je li tako?“ upitala je Čejsa u pokušaju da odglumi hladnokrvnost. Nakrivio je glavu. „Jeste. Vidiš, ja baratam činjenicama.“

„Reči pravog novinara“, ironično je rekla.

„To sam što sam.“ Usne su mu se izvile u poluosmeh.

„Doduše, nešto me zanima. Mora da u ovom gradu ima bar desetak žena koje kucaju tvom bratu na vrata. Da li i njima držiš isti govor?“ „Ne, gospojo. Mojoj majci je bilo stalo do tvoje tetke, pa si samim tim i ti poput člana porodice.“

Opet ta reč. Porodica. Čendlerovi su se olako razbacivali s njom, ali za Kendal, stvari nisu bile tako jednostavne. Ne kad je u pitanju porodica - jedino što nikad nije imala. Grlo joj se steglo. Pogledala je u Čejsa i uspela zahvalno da klimne glavom.

Rukama joj je podigao bradu. „Samo pokušavam da pomognem. Dakle, smatraj ovaj razgovor mojim poklonom dobrodošlice u grad, važi? Možda ćeš mi čak i zahvaljivati jednog dana.“

Možda i hoće. U međuvremenu, borila se da što čvršće ukopa stopala u pod i ispravi Čejsov utisak da je ona ta koja će biti povređena. „Novinari ne rade po pretpostavkama, zar ne?“ pitala ga je. „Jok. Što pitaš?“

„Zato što ti pretpostavljaš da ću ja pasti na tvog brata.“ Nagnula se prema Čejsu i šapnula mu na uvo: „Evo vesti: neću se zadržati ovde dovoljno dugo da brinem o tome da li ću biti povređena ili ostavljena. Ali tu i tamo mi se dešavalo da ostavim prilično jak utisak na momka.“ Nadala se da će njene reči biti proročanske. Bez padanja, bez slomljenog srca, ne za nju. „Tako da možda ovo upozorenje treba tvom bratu. O njegovim osećanjima treba da brineš. A ne mojim.“ Prisilila se na osmeh.

Čejs se glasno nasmejao. Prvi pravi smeh te večeri iskrivio mu je usne i pružio Kendal priliku da vidi tu njegovu seksepilnu stranu na koju bi žena mogla da padne. *Neka druga žena*, gorko je pomislila. Ona je već pala na Rika.

„Znaš, vidim zašto se sviđaš Riku. Ako ti nešto zatreba dok si u gradu, samo me nazovi.“

„Hvala ti.“ Impulsivno, Kendal mu je dotakla ruku.

„A-hm.“ Zvuk Rikovog nakašljanja prekinuo je taj trenutak. Kendal je poskočilo srce pri pogledu na njega. Nije ni shvatila da joj nedostaje njegovo prisustvo, ali sad joj je bilo drago što je uspeo da se izvuče od policijskih poslova, telefona i ljudi koji su zahtevali njegovu pažnju - što je došao da stane pored nje.

Oho. Setila se Čejsovog upozorenja i sama sebi izdala strogo naređenje da postupa oprezno dok je ovde. Ali puls joj se trostruko ubrzao, a usta osušila; privlačnost je bila jača od racionalne misli.

„Šta se dešava?“ Rikov uporni pogled zadržao se na njihovom fizičkom kontaktu.

Toliko ju je ponelo oduševljenje što ga vidi da je zaboravila da joj je ruka ostala na Čejsovoj mišici, i uz trzaj je povukla ruku u isto vreme kad se Čejsu oteo osmeh po drugi put te večeri.

„Ljubomoran?“ upitao je Rika.

„Da me nisi vaspitao da budem džentlmen u prisustvu dame, sad bih ti rekao da zavežeš.“

Kendal je prigušila kikut mada su joj se dopadale mogućnosti koje je podrazumevalo Čejsovo pitanje. Uprkos zdravom razumu.

Čejs se ponovo okrenuo prema njoj. „Jednu činjenicu sam zaboravio da spomenem u našem malopredašnjem razgovoru, a to je da je posesivan kad je s tobom.“ Značajno ju je pogledao, a onda potapšao brata po leđima i otišao vrteći glavom i smeškajući se.

„Šta mu je to značilo?“ pitao je Rik, s namrštenim izrazom na svom lepom licu.

Kendal je slegnula ramenima, ne baš sigurna u to čije je interese Čejs štutio, njene, Rikove ili njih oboje. „Tvoj brat mi je samo dao prijateljsko upozorenje.“

„Malo previše prijateljsko, ako mene pitaš.“ Riku zaigra vilica, stegnuta od napetosti, što ju je dovelo u iskušenje da pruži ruku, pogladi tu izbrijanu kožu i opusti mu mišiće dok se i on ne opusti pod njenim dodirnom.

Stomak joj se zgrčio od neočekivanog uzbuđenja. Da li bi Čejs mogao da bude u pravu? Da li bi Rik mogao da bude ljubomoran? Na tu mogućnost, u glavi se vratila korak unazad da preispita sopstvena osećanja. Impulsivnost bi sada bila kobna i ona se prisilila da jasno razmišlja. Ljubomora bi značila zainteresovanost.

Zainteresovanost za koju je već znala da postoji nakon njihovog predašnjeg susreta u kući. Ali ovde je iznenađenje ležalo u spoznaji da ta emocija nije morala da predstavlja pretnju za Kendal niti za njeno srce. Kako bi, kad je čak i Čejs, koji poznaje Rika bolje nego iko, priznao da bi njegov brat pobegao pre nego što bi se obavezao na išta ozbiljnije? Baš kao što će Kendal otići pre nego što se bude povredila ili vezala?

Pošto su obe ove činjenice bile tačne, Kendal kao da je sve postalo jasno. Zašto se borila protiv te privlačnosti? Zašto sebi nije dopuštala da se upusti u nešto što je obećavalo da će biti najstrasnija i najsenzualnija afera koju će ikada doživeti? Nije bilo nikakvog razloga da *ne* prihvati tu priliku koju su oboje želeli.

Prišla je bliže. „Prijateljsko nije preteće, Rik.“ Nije htela da se on oseća kao da se takmiči sa starijim bratom. Prilazila je bliže sve dok više nije mogla da diše, a da ne udahne njegov muževan miris. Bez ikakve sumnje, znala je da želi da

njihova pogodba bude stvarnost. Želela je da bude njegova ljubavnica dok ne ode iz grada, i to ne samo zbog pogodnih okolnosti usled njihovog pretvaranja.

Nikada nijedan muškarac nije ostavio na nju tako dubok utisak, niti je tako brzo zapalio u njoj interesovanje kao što je on. Njene prethodne veze bile su poput njenih selidbi od grada do grada, kratke i udaljene. Samo se Brajan primakao bliže nego većina, jer je oboma trebalo nešto od onog drugog. U tom procesu postali su dragi jedno drugom, ali bliskost je tu oduvek nedostajala. Ništa nije nedostajalo u njenim osećanjima prema Riku. Seksualna privlačnost je strujala, emocionalna povezanost bila je sigurna i uzajamna.

Jednom je bio povređen. Nije znala koliko davno, niti ko ga je povredio, ali mogla je da mu pomogne da zaceli, isto kao što on pomaže njoj. Pružao joj je rame za plakanje od trenutka kad su se sreli i nudio joj utehu, kao što je budio i fizičku potrebu koja je predugo spavala. Očigledno mu je bilo dovoljno stalo do njenih osećanja da na brzinu organizuje ovo okupljanje. Kendal je verovala da je taj gest od srca, a ne iz potrebe da učvrsti ideju o njima kao ljubavnicima.

Bilo je mnogo drugih načina da se promovišu kao par - jedan od njih bio je i ona njegova parada u frizerskom salonu. Nijednom nije ni pokušao da izvede neki preterani izliv naklonosti ili pažnje.

Do sada.

Više nije brinula zbog toga što ga koristi da prebrodi težak period u svom životu, kad je i on očigledno želeo istu vrstu veze kao i ona. Kratku i slatku, ali takvu da ostavi uspomene i lepa osećanja koja će nositi u sebi zauvek. Izgleda da su njih dvoje bili srodne duše koje traže istu stvar. A on kao da joj je pročitao misli kad ju je povukao za ruku i odvuкао je u hodnik pozadi.

Rik je uživao u ženama, a ljubomora mu nije bila poznata emocija. Posesivnost još manje. Ali kad je video Čejisa zadubljenog u razgovor s Kendal i njenu ruku na njegovoj mišici, nešto ga je u stomaku jako zapeklo. Bez razmišljanja, povukao je Kendal niz Normanov stražnji hodnik.

„Rik?“

Za sada ju je ignorisao. Imao je mnogo toga da kaže, ali ne pred publikom. Iznervirano je zagundao i otvorio najbliža vrata, a ispostavilo se da ona vode do praznog ženskog toaleta. Hvala bogu.

„Rik, pričaj sa mnom...“

Prekinuo ju je tako što ju je privukao u zagrljaj i zapečatio joj usne svojima. Njena toplina istopila je sve one sate nemoći koje je pretrpeo ne bi li obezbedio da ona bude prihvaćena u njegovom malom gradu. Uzburkala je telesne potrebe koje je predugo zanemarivao. A možda ovako nešto nikada ranije nije ni osetio, ali prokleta sigurno sada jeste. Srce mu je ubrzano kucalo u grudima, a ispod farmerki od grubog teksasa osećao je pulsiranje u preponama, i sve to vreme

vodio je ljubav s njom svojim usnama, dok mu je jezik oponašao čin za kojim je žudelo njegovo telo.

Ona mu je uzvraćala poljupce, prateći svaki njegov potez, čvrstim i zahtevnim usnama na njegovima. Njeno žudno potčinjavanje raspršilo je svu njegovu nervozu i osećaj nemoći dok je u njemu gorela sve jača vatra. Plamen koji je zapalila ne samo da je tinjao nego se i rasplamsao u paklenu stihiju koju je jedva mogao da kontroliše. Ali ostao mu je tračak razuma - dovoljno da ga iskoristi i zabravi vrata toaleta.

Morao je da je ima nasamo i da potvrdi kako stvari stoje. Dok god bude bila u Jorkšir Folsu, želeo je da zna da je njegova. Jednu ženu je izgubio u životu jer je bio slep. Neće uprskati ovo kratko vreme s Kendal.

Doduše, priča je trenutno mogla da sačeka. Uvukao je jezik u njena vlažna usta i obrlio je dok mu se njena zadnjica nije našla u ruci. Zajejala je i bliže se privila; telo joj se tako savršeno uklapalo s njegovim da je želeo da joj spusti te kožne pantalone niz duge noge i zarije se duboko u njeno poželjno telo. A da ga želi, nije sumnjao u to.

Odjednom je podigla glavu. Oči su joj bile bistre, a usne vlažne i mokre od njegovog poljupca. „Moramo da razgovaramo.“

Mada je i on to mislio nekoliko minuta ranije, sada je imao erekciju i bolelo ga je, tako da ništa nije želeo više nego da se uvuče u njenu vlažnost i vrelinu i načini je svojom. Doduše, ne bi poslušao njihovu glad ovde. Kad bude vodio ljubav s njom, neće biti telefona, ni ljudi, ni ometanja.

U ovom trenutku, uprkos želji koja joj se caklila u očima, od brige su joj se nabrale obrve i Kendal je delovala odsutno. A to nije emocija koju je želeo da ona oseća. „Šta nije u redu?“

„Mislim da bi trebalo da raščistimo nešto.“ Oblizala je svoje ionako vlažne usne. „Znaš. Da postavimo parametre.“

„Okej.“ Dovukao ju je ovamo upravo iz tog razloga.

„Odlazim kad kuća bude spremna da ide na tržište.“

„Znam.“ To je predstavljalo uzrok komešanja u njegovom stomaku. Rik je bio u jednoj vezi gde ga je iznenadila žena koja ga je ostavila zbog drugog muškarca. Otada se držao na odstojanju od žena i govorio sebi da neće ponovo biti povređen na taj način. Ali sad, kad je video ovu zaprepašujuću reakciju na Kendal, uvideo je da nije morao mnogo da se trudi da bi zadržao druge žene na odstojanju. Nijedna ranije nije ostavila ovako jak utisak na njega.

A proklet bio ako ona nije bila jednom nogom na vratima i pre nego što je njihova veza uopšte i počela. Pa, ovog puta bar je mogao da kaže da je unapred upozoren. Trebalo bi da bude zahvalan što je Kendal odlučila da bude iskrena

prema njemu sad, pre nego što se naloži na jedan nemogući san. Ali svestan da ga ona s lakoćom privlači, shvatio je da će morati više da se trudi kako bi sagradio te odbrambene zidove i zadržao je izvan svog srca.

Počevši od ovog trenutka. Naterao se da opušteno slegne ramenima. „Ionako ne volim duge veze“, rekao joj je. A stomak mu se još jače zgrčio. To nije dobar znak.

Na te reči, u njenom pogledu je blesnula emocija. *Dobro*, pomislio je Rik. Možda je i ona pogođena više nego što je htela da on veruje. Barem bi onda bili na istom.

„Znači, slažemo se. Kratkotrajna afera.“ Ugrizla se za donju usnu.

Još jedan znak ranjivosti, pomislio je. Ovaj razgovor nije lako padao ni njoj i osetio je da želi da iznudi odluku.

Zarad oboje, pristaće na to. „Šta bismo drugo i mogli da imamo? Ja sam gradski plejboj“, vedro je rekao.

Trgnula se na taj izraz, a on je osetio neko perverzno zadovoljstvo u činjenici da joj njegov preuveličani status smeta. Ipak, nije želeo da je otera, nego da je privuče bliže i uzme ono što može dok može.

Ako namerava da ode kao što je obećala, želeo je sve vreme koje je mogao da ugura u njen boravak ovde, a nameravao je to i da joj kaže. Rukom ju je pomilovao po mekom obrazu. „Ali dok si ovde, tvoj sam.“

Ramena su joj se opustila, a telo nagnulo bliže njegovom. Oboje su bili svesni strujanja među njima. Dala mu je znak usnama, a on je sagnuo glavu da je još jednom omami poljupcem, ali pre nego što su njegove usne dotakle njene, dugotrajno lupanje oglasilo se s druge strane vrata.

Kendal je odskočila unazad i glavom udarila u aparat za sušenje ruku na zidu. „Jao!“

Pružio je ruku i prešao joj preko tek ošišane, razbarušene kose. „Jesi dobro?“

Klimnula je. „Samo sekund“, doviknula je osobi s druge strane vrata. A onda se okrenula prema Riku, sa upitnim pogledom u razrogačenim očima. „Šta sad?“

„Misliš šta ja hoću? Ili je to retoričko pitanje?“ Srce mu je snažno tuklo u grudima i telo mu je govorilo ne samo šta želi nego i šta mu je potrebno. Rik je bio mag dovtljivih odgovora, ali trenutno je mogla da prođe samo istina bez ulepšavanja. „Hoću da te vodim kući.“ Njenoj kući, njegovoj kući, nije mu bilo važno sve dok tamo ima neki krevet. Ispružio je ruku.

Kendal je stavila dlan na njegov. „Nadam se da je to poziv.“ Osmeh je zaigrao na njenim sočnim usnama.

„Vrlo intiman, lični poziv“, rekao je namerno razvlačeći.

Obrazi su joj porumeneli do jarkoružičaste nijanse. Uhvatio se za kvaku. Kad budu napolju, planirao je da na brzinu obave zahvaljivanje i pozdravljanje, a potom izađu na ulicu. Nisu uspeli da pređu ni hodnik. Čim su izašli iz toaleta, upali su u zasedu.

„Rik!“ Njegova snaja, Šarlot, stegla ga je u srdačan zagrljaj.

„Pa, ovo je iznenađenje“, rekao joj je u kosu pošto nije mogao da se ispetlja iz njenog snažnog zagrljaja. „Mislio sam da ste u Vašingtonu.“

„Bili smo.“ Iza Šarlot se začuo Romanov glas.

Rikovi brat i snaja stalno su putovali od Jorkšir Folsa, gde je Šarlot imala butik, do Vašingtona, gde je Roman bio zaposlen kao kolumnista u *Vašington postu*.

Šarlot je popustila stisak, uglavnom zato što joj je Roman sklonio ruke, a onda pogledala u svog muža. Rik bi se smejaio bratovom posedičkom ponašanju kao što je to činio u prošlosti, ali posle sopstvene reakcije na Čejsa i Kendal, sada je malo bolje razumeo svog mlađeg brata.

„Čuli smo da se kod kuće svašta dešava i došli smo čim smo uspeli.“ Šarlot se nacerila.

„Rejna vas je sazvala“, nagađao je Rik.

„Ne, samo je rekla da misli kako bismo voleli da dođemo i upoznamo tvoju novu prijateljicu. To su njene reči“, rekao je Roman. „Pretpostavljam da je to ona?“

Rik je bacio pogled na Kendal i uhvatio je kako okreće glavu tamo-amo u pokušaju da prati ovu trosmernu konverzaciju.

Pre nego što je stigao da počne sa upoznavanjem, Kendal ga je prekinula. „Ja sam ona.“ Odmahnula je glavom. „Mislim, to sam ja. Ja sam Kendal Saton.“

Roman se nacerio. „Drago mi je što smo se upoznali.“ Ispružio je ruku i Kendal ju je prihvatila.

„Takođe“, rekla je.

Šarlot je bila sledeća. „Znate da me Roman prvi put poljubio u ovom hodniku? Sećaš se?“ Šarlot se okrenula prema svom mužu i tako ga proždirla pogledom da su se Rik, Kendal i svi koji su mogli da ih vide, osećali suviše i nevažno.

U neko drugo vreme, Rik bi prevrnuo očima i nasmejao se. A opet, u ono vreme, pre braka i razvoda, pitao se da li će on ikada osetiti to jedinstveno privlačenje prema drugoj osobi. Kao što je njegova majka osećala prema njegovom ocu. Kao što je Roman sada osećao prema Šarlot. Posle razvoda, više vremena je proveo bežeći od veza i obavezivanja nego razmišljajući o njima. Ali sad, dok je gledao upravo venčane mladence, Rik je osetio jednu sasvim novu

emociju - zavist. Zato što je želeo da Kendal gleda njega tako požudno.

Sećao se doba kad je gledao svoju trudnu ženu i u njoj video više od prijateljice u nevolji. I uveren da je njegova, po zakonu i po datoj reči, dopustio je sebi da spusti odbrambene zidove, ni ne pomislivši da bi Džilijen otišla i ostavila ga samog.

Ono što je sada želeo od Kendal prevazilazilo je sve što je želeo od Džilijen onomad. A ovaj put Rik je unapred znao da ona nema nameru da se zadrži ovde. Sranje.

Rik je skrenuo pogled s Romana, koji ga je gledao kao da je izgubio razum, na Šarlot, koja je imala osmeh kao da je sve to zabavlja, pa na Kendal, koja je prosto izgledala zbunjeno.

„Mi upravo odlazimo“, rekao je Rik. Želeo je da izvede Kendal odavde i nastavi tamo gde su stali. Želeo je da se izgubi u telesnom i zaboravi emocionalnu privlačnost koju je emitovala - jer u blizini njegove blisko povezane porodice, emocije i prošlost uvek su bile previše blizu površine.

„Sad?“ pitala je Šarlot. „Ne možete da pobegnute sad kad smo mi tek došli.“

„A proketo brzo smo stigli“, dodao je Roman. „Najmanje što možete da učinite to je da ostanete još malo.“

„Zaustavio ga je samo jedan pandur.“ Šarlot je zvučala ponosno, a onda pogledala u Rika. „Mislim, zaustavio ga je samo jedan službenik policije koji je vršio svoju dužnost. I imao je vrlo valjan razlog što nas je zaustavio.“

„Sedela si Romanu u krilu dok je vozio?“ pitao je Rik.

Šarlot je pocrvenela. „Tako nešto.“

„Možemo malo da ostanemo.“ Kendal ga je povukla za majicu. „Možemo li, Rik? Želeo si da upoznam tvoju porodicu, a osim toga, toliko sam čula o Šarlotinom butiku. Volela bih da popričam s njom.“

„A i ona bi stvarno volela tebe da upozna. Osim toga, ja bih voleo da se ispričam s bratom.“ Roman se iscrerio.

Rik zagunda. Da se ispriča? *Proserava se*, pomislio je. Roman je proketo dobro znao da su prethodne večeri pričali preko telefona. Ali pošto je bio smarač koga je Rik oduvek voleo, Roman se znalački isprečio Rikovim planovima da ostane nasamo s Kendal. I proklet da je ako nije očigledno uživao u tome.

Ali Rik nije imao nameru da pusti brata da pobjedi. Sutra će za porodicu imati vremena na pretek, a nije imao pojma koliko će još vremena imati s Kendal. A večeras ju je i želeo i bila mu je potrebna.

„Siguran sam da je Šarlot iscrpljena nakon leta za Olbani i vožnje od preko sat vremena.“ Susreo se s pogledom svoje snaje i fiksirao je očima u nadi da će je podsetiti da mu duguje uslugu.

Kad se dešavalo sve ono s krađom gaćica, a Roman bio glavni osumnjičeni, Šarlot je otkrila da je Samson, gradski čudak, odgovoran za te krađe. Njegovi razlozi bili su bezazleni - stariji čovek je pogrešno umislio da nekako pomaže Šarlot tako što privlači pažnju na njen butik. Šarlot je obavestila Rika, ali odbila je da da zvaničnu izjavu i zarekla se da će poreći da išta zna ako Rik uhapsi čoveka. Rik je pustio zločin tog starca i obeležio slučaj kao nerešen. Tako da mu je Šarlot dugovala i sad je nameravao da naplati taj dug.

Izdržao je njen pogled dok prva nije trepnula. A onda je zevnula i istegla ruke pored sebe. „U pravu si, Rik. Gotova sam. Možemo li ipak sutra na doručak?“

Roman je prenaglašeno zagundao. „Dobro. Odvešću svoju ženu kući na malo odmora i rekreacije, a vas dvoje se vratite onome što ste radili pre nego što smo mi stigli.“ Značajno je pogledao prema ženskom toaletu iz kojeg su se izbavili.

Kendal je uzdahnula. „Ovo ne deluje baš dobro, ali kunem vam se...“ „Molim te, ne objašnjavaj“, rekla je Šarlot. „S obzirom na to da je Rejna u susednoj prostoriji, sigurna sam da ste samo potražili malo privatnosti.“

Kendal se nasmejala, ali Riku nije bilo zabavno, jer je želeo da bude nasamo s njom *sada*. Klimnuo je bratu i Šarlot. „Odlazimo.“ „Šta kažeš na doručak sutra?“ Šarlot je pitala Kendal dok ju je Rik odvodio niz hodnik.

„Meni odgovara.“

„U devet ujutru“, doviknula je Šarlot, sa osmehom u glasu, a Roman se kikotao zajedno s njom.

Rik se nije osvrtao, niti se zaustavljao dok nisu izašli na ulicu. „Bio si nepristojan prema Romanu i Šarlot“, prekorila ga je Kendal čim su se vrata Normanovog restorana zatvorila za njima.

„Oni su novopečeni mladenci. Razumeće.“ Jače joj je stisnuo ruku.

Koža mu je bila topla koliko je njeno telo bilo vrelo.

„Ja živim gore.“ Pokazao je na ulicu gde se na jednoj strani nalazio *Šarlotin tavan*.

Osvrnula se iza ugla. „Znala sam da živiš u gradu. Samo nisam znala gde.“

Klimnuo je. „Kad su se Roman i Šarlot venčali, preselio sam se u njen stan, a oni su kupili kućicu u novom naselju.“

Iako je čavrljao, Kendal je znala da su mu namere sve samo ne trivijalne. Ništa više nije rekao, i čekao je da ona napravi sledeći potez. Živeo je na vrhu tih stepenica i želeo je da zna da li će ona poći kući s njim. Spavati s njim. Voditi ljubav s njim. Polako ju je obuzimala drhtavica i širila se po celom njenom telu - duga, opuštena vibracija koja je počela kao grč u dubini stomaka, a završila se

kao jasno pulsiranje među njenim nogama.

Njegove prodorne oči susrele su se s njenim i zagrnula se. Nikada nije bila svesnija nekog muškarca niti njegovog zanimanja za nju kao ženu. Nikada nije toliko uživala u toj pažnji, niti tako uzvratila tu želju koja joj je ubrzavala puls. Nikada nije želela nekog muškarca u svom krevetu i u svom telu kao što je sada želela Rika.

Kendal je bila impulsivna, ali ovaj put promislila je o svemu. Nasmejala se Riku. „Povedi me.“

Rejna je gledala poznati dekor ptičjih kućica koje su ukrašavale zidove i ljude koje je nazivala prijateljima kako razgovaraju. Za to vreme, ona je ostala da sedi na svojoj stolici. Sama. „Prokletstvo“, promrmljala je.

Mrzela je da mirno sedi dok se život odvija oko nje. Ispred njenog nosa, Rik je odvuкао Kendal iz Normanovog restorana, očigledno nestrpljiv da budu nasamo. Izgleda da im nije bilo potrebno Rejnino uplitanje niti provodadžisanje. Pa zašto je onda izmislila bolesno srce, tu šaradu zbog koje nije mogla da se druži i bude u središtu zbivanja?

„Nešto nije u redu?“ pridružio joj se Erik i privukao stolicu.

„Bilo je krajnje vreme da se vratiš ovamo“, progundala je Rejna. Erik nije bio samo njen pratilac, nego i gradski lekar. Na njeno nezadovoljstvo, zastao je da porazgovara sa svakim prijateljem i pacijentom, dok je Rejna, koja je čekala u stražnjem delu prostorije, morala da bude na poslednjem mestu. Želela je da mu pritrči i zaokupi njegovu pažnju, ali nije mogla to da učini, a da ne privuče pažnju na sebe i svoju vitalnost koju nije smela da pokaže.

Od srca se nasmejao. „Osećaš da te ograničavaju te tvoje ludorije? Rekao sam ti da ništa dobro neće izaći iz pretvaranja da si bolesna.“

„Govoriš kao moj lekar ili...“ Glas joj je utihnuo. Nije bila sigurna u to kako da završi rečenicu.

„Govorim kao neko kome je stalo do tebe.“

Njegove reči zagrejale su joj srce, jer su izražavale isto što je i ona osećala prema njemu. Pružila je ruku, stavila je preko njegove i proučavala ga, zapanjena njegovom uglađenom pojavom. Zbog prosede kose i osunčanih crta lica bio je zgodan na neki grub način i izdvajao se među starijim samcima u Jorkšir Folsu. Prvi put za mnogo godina, Rejni je srce brže kucalo pri pogledu na nekog muškarca i želela je slobodu da se ponaša u skladu sa svojim osećanjima.

„Zar nije vreme da se ta šarada okonča?“ pitao je.

„I sama sam pomišljala na to.“ Od svih emocija koje su se uzburkale u Rejni, osećaj krivice bio je najjači. Krivice što zavarava svoje sinove i dopušta im da brinu zbog nje bez ikakvog stvarnog razloga. Mada, podsetila je sebe, njena navodna bolest spojila je Romana i Šarlot.

A tu je bio i njen srednji sin. Rikovi izgledi, koji su prošle nedelje delovali beznadežno, sada su cvetali od mogućnosti. Rejna je svaku poželjnu udavaču koje je mogla da se seti pogurala u pravcu svog sina, ali nikakve varnice nisu sevnule. Sve dok Kendal nije stigla u grad.

A ipak su se smuvali bez Rejnjinog provodadžisanja. „Možda si u pravu.“ Uzdahnula je. „Mogla bih da priznam...“

„I mogli bismo otvorenije da se zabavljamo umesto što se skrivamo okolo“, rekao je Erik.

„Nemaš pojma kako to divno zvuči.“

„Onda uradi nešto povodom toga.“ Njegove reči zvučale su kao izazov.

„Moraću da pronađem pravi trenutak.“ Da li će ikada nastati pravi trenutak da kaže sinovima da ih je izneverila?

„Oni te vole. Oprostiće ti“, rekao je Erik, čitajući joj misli.

„Nadam se.“ Ali nije bila tako sigurna.

„Hoćeš navratiti kasnije večeras? Iznajmio sam neke filmove.“

Susrela se s njegovim toplim pogledom, uživajući u njegovom interesovanju. „Volela bih. Dođi po mene da neko ne bi video da su mi kola parkirana ispred tvoje kuće.“ Nemirno je tapkala prstima po stolu, nije mogla da veruje da kuje zaveru kao kakva tinejdžerka kojoj je zabranjeno da izađe s dečkom. Ali kao žena kojoj je nedavno dijagnostikovano slabo srce, nije imala šta da traži kod Erika veći deo noći.

„Doći ću po tebe gde god hoćeš.“ Nagnuo se i nežno je poljubio u obraz. „Ali zašto te jednostavno ne bih odveo kući odavde pa posle vratio?“

„Zvuči kao dobra ideja. Samo da kažem Čejsu da više nije na dužnosti.“

„A time na dužnost stupam ja.“ Erik se nacerio. „Sviđa mi se ta ideja.“

Rejna se nasmešila i preplavilo ju je zadovoljstvo. Ako Rik i Kendal osećaju ovoliku toplinu i ošamućenost kao ona, Erik je bio u pravu. Bilo je vreme da prizna, jer njima uopšte nije bila potrebna njena pomoć.

Rik je držao Kendalinu ruku u vrelom stisku. Zakoračila je u njegov stan i odmah osetila kako je okružuje njegova suština. Sa svakim udahom, udisala je njegov muževan miris, koji je izazivao njena već pobuđena čula.

Bacio je ključeve na sto. Zvuk klepetanja uz lupu zatvaranja vrata i okretanje brave ovoj noći je podario erotski naboj iščekivanja i poslužio kao uvertira onome što sledi.

Okrenuo se prema njoj. „Nigde nije kao kod kuće.“

Slabašno svetlo dopiralo je iz stražnjeg hodnika, i dok se osvrtała okolo, mogla je da vidi samo tamno drvo i jedva nešto nameštaja, a to ju je toliko

podsećalo na Rika.

„I, šta misliš?“ upitao je, a njegove seksepilne usne iskriviše se u osmeh.

„Mesto baš liči na tebe.“

„Večeras će da liči na *nas*.“ Glas mu je zvučao kao potmulo režanje, a njoj se utroba zgrčila od gladi koju je dugo poricala.

Posegnuo je za njom i privukao je u naručje da bi joj dao spori, zavodljivi poljubac koji se uskoro pretvorio u pohotan. Sati koje su proveli kod Normana doveli su do toga da žudnja među njima poraste, i kad je zabio jezik u njena otvorena usta puna iščekivanja, Kendal je znala da je gladan i očajan kao i ona. Za osobu kojoj svet izmiče ispod kontrole, pomisao da nije sama bila je ohrabrujuća na neki čudan način.

Kad je prekinuo taj poljubac i odveo je u spavaću sobu, već je gorela od želje. Govorila je sebi da započinje aferu, ali više se plašila da ta osećanja među njima ukazuju na nešto mnogo dublje. Nešto o čemu nije imala šta da razmišlja ni sad ni bilo kad.

Prišao joj je s leđa, okrenula se i videla da je već skinuo košulju i ostao samo u farmerkama, već raskopčane dugmadi. Prsa su mu bila potamnela i mišićava, a kad joj se pogled spustio na njegove mestimične malje i tamne bradavice, grudi su joj se ukrutile.

„Sve vreme dok smo bili kod Normana, nisam mogao da dočekam da budem nasamo s tobom.“

„Znam na šta misliš.“ Nacerila se. „I ja sam se osećala isto tako.“

Njegove tamne oči prodorno su je pogledale. „Nisi bila od velike pomoći kad si navalila da ostanemo i pričamo sa Šarlot.“

„Deo mene hteo je da bude pristojan. A drugi deo hteo je da popriča o poslu.“ Dohvatila je reckavi rub svoje čipkaste košulje i izazivala ga polako je podižući. „Naterao si me da shvatim da i jedno i drugo može da čeka.“ Pre nego što izgubi hrabrost, povukla je košulju preko glave i pustila je da padne na odbačenu hrpu na podu. „Zadovoljstvo je mnogo važnije“, rekla je načinivši korak napred, i skoro gole grudi, pokrivene samo oskudnom potkošuljom, prislonila na njegove.

„Slažem se.“ Ščepao ju je za ramena i palčevimajoj milovao kožu kružnim pokretima. I njegovo telo preuzelo je sličan ritam, i kroz nežnu svilu bokovi su mu se ljuljali, a prsa njihala uz nju. „Vidi šta mi radiš.“

„Vidim.“ Njene ukrućene i osjetljive bradavice nadraživala je tkanina, čak i taj tanki omotač predstavljao je preveliku barijeru kad je ona želela samo kožu uz kožu.

„To nije sve.“ Pomerio je kukove kružnim pokretom i pustio da njegova sve jača erekcija pulsira uz njen stomak. Taj senzualni potez prodrmao je Kendal

do srži, fizički je dopirao do njenog Venerinog brega, a emocionalno je dodirivao dubine njene duše. Čvrsto je pritislula donji deo tela uz njega, želeći da vidi kako njegovo ukrućeno telo oživljava, i bilo joj je potrebno da oseti što više u pokušaju da blokira emocije koje su navirale u njoj.

Zastenjao je i spustio je pored sebe. Reči nisu bile potrebne dok su se brzo svlačili; pomama da osete kožu na koži obuzela ih je oboje. Rik ju je podigao i spustio na svoj krevet, a dok se spuštao na nju, našla je spas u iskričavom dodiru tela koji joj je toliko prijao. Uzdahnula je od zadovoljstva, a potom shvatila da taj zvuk odjekuje među njima.

Bez upozorenja se uspravio, njegovo krupno telo nadvilo se nad njom, a butinama joj je opkoračio stomak dok ju je prodorno promatrao. „Nikada nijednu ženu nisam želeo kao tebe.“

Srce joj je poskočilo na to priznanje. „I ja isto.“ Iskrenost ju je primoravala da progovori iako je upozorila sebe da se previše ne veže ni za tog muškarca ni za taj trenutak.

„Iskreno se nadam da nije tako.“ Prasnuo je u smeh.

Kendal je u glavi premotala film i shvatila šta su nagoveštavale njene reči. Vrelo rumenilo oblilo joj je obraze, ali bilo joj je drago što je raspoloženje iznenada postalo opuštenije. Trenutno ni jednom ni drugom napetost ne bi bila od koristi. „Mislim, nikada nisam osećala ovako nešto prema ijednom muškarcu.“

Nežno ju je pomilovao po obrazu. „Prokletu mi je drago.“

Ohrabrena time, nasmešila se. „Onda to i dokaži.“

„To i nameravam.“ Pružio je ruku i otvorio fioku na noćnom stočiću. Izvukao je kondom, a onda zastao. „Kendal...“

„Da?“

„Držim ovo iz navike, jer je Čejs rekao i Romanu i meni da, ako budemo nespremni, ne samo da ne poštujemo sebe, nego i ženu s kojom smo.“

Kendal oseti nalet emocija kad je uvidela kakvu snažnu porodičnu povezanost dele Čendlerovi, povezanost kakvu ona nikada ni sa kim nije osetila. Osim možda sa svojom tetkom, ali to je kratko trajalo, a lepe uspomene često su bile isuviše bolne za prisećanje u poređenju s prazninom koja bi usledila nakon toga.

„Za čoveka od malo reči, tvoj brat ih mudro bira.“ Misli joj se vratiše na Rika.

Rik je klimnuo glavom. „To je novinar u njemu. Ali nisam to hteo da kažem.“

„Nego šta?“

Mišić na obrazu mu zaigra. „Držim ih ovde, ali nikad ih ne koristim.“ Izvadio je celu kutiju i istresao je na dušek pored njih. „Jedanaest plus ovaj jedan

jednako je dvanaest.“ Držao je plastičnu omotnicu u ruci.

Nije morao ništa više da kaže, niti da joj priča šta znače njegove reči i njegova dela. Nikada ranije nije doveo neku ženu u svoj krevet i hteo je da ona to zna. Bilo je mnogo žena, Kendal je bila sigurna u to. Ali nijedna nije bila ovde. Progutala je knedlu.

Umesto da odreaguje, odlučila je da unese vedrinu u taj trenutak. „Pa, koliko misliš da možemo iskoristiti za jednu noć?“

Napeto ju je posmatrao jedan sekund u kojem se uplašila da će zatražiti njenu ruku ili uvid u emocije koje nije želela da podeli s njim.

Umesto toga, nasmešio se i prešao preko tog trenutka ozbiljnosti. „Zašto ne bismo otkrili?“ Gledala je kako se brzo pobrinuo za zaštitu, a potom raširio ruke preko njenih butina. Njegova snažna, osunčana koža pravila je kontrast belini njenog tela, a to je još više naglašavalo njegovu potentnost i muževnost.

Dlanovima joj je raširio noge, gurnuo glavić penisa u nju, a ona je uzdahnula. Čvrsto, a opet blago, vrelo, a ipak nežno, njegovo telo je skliznulo u njeno, otvarajući je i obuzimajući je. Kendal je udahnula vazduh, zapanjena jačinom osećanja koja je ovaj jednostavni čin pobudio. Ali ništa u vezi s Rikom Čendlerom ili njenim osećanjima prema njemu nije bilo jednostavno.

Pre nego što je stigla dalje da razmišlja, zaletao se u nju i sasvim je ispunio. Želja ju je uzela pod svoje, raspaljujući vatru koju je on već zapalio uvlačeći je u vrtlog iščekivanja i opojnih dodira.

„Rik...“ Niti je nameravala, niti je razmišljala o tome, ali uzviknula je njegovo ime, a njegove oči su potamnele od vreline i želje.

Tela su im se spojila u želji da što dublje zarone jedno u drugo, tako da je bilo nemoguće razlučiti koje je čije, a on je odjednom zastao, uzdržavajući se. Toliko se suzdržavao da su mu se ruke tresle.

„Zastao si“, promrmljala je. „Zašto?“

Nagnuo se i celom dodirnuo njeno čelo. „Kako to da se osećam kao da čekam čitavu večnost, a u stvari tek smo se sreli?“

Kendal bi volela da zna. Otvorila je usta da odgovori, a umesto toga nagrađena je poljupcem. Vrelim, zahtevnim poljupcem otvorenih usta koji joj je tačno otkrio kuda su se uputili. Nije im bila potrebna predigra. Predigra je bila svaki trenutak među njima otkako su se prvi put sreli.

Jezikom joj je prešao preko obraza dok usnama nije došao do njenog uveta. „Želim da budeš vrela i spremna“, rekao je hrapavim, muklim glasom koji ju je još više napalio.

„I jesam.“

„Znam.“ Tada je iskliznuo iz nje i pustio je da oseti kruti rub njegove želje, a potom se opet zaletao unutra, otkrivajući svaki glatki centimetar svoje napete

erekcije njenom telu koje je iščekivalo.

Svaki izazovni zalet iskušavao je njeno suzdržavanje i dovodio je sve bliže ivici, sve bliže vrhuncu. Ljuljajući se s njim, bokovi su joj se izvijali uvis, da ga primi što dublje kako bi postao deo nje, sve dok ih nije sustigao kovitlac koji je nastao onog dana kad su se sreli i podigao Kendal uvis, uvis, uvis i preko ivice - u vreli, slatki, blaženi zaborav.

Kad se vratila u stvarnost i povratila svest, Kendal je znala da se zauvek promenila, i to ne samo zato što je vodila ljubav s Rikom, nego zato što je on večeras uradio nešto što u njenom životu još niko dotada nije - odvojio je vreme da joj pokaže da mu je stalo. Ne samo jednom, i ne samo svojim telom, nego i srcem i dušom.

Neka ostane opušteno. Jednim pogledom, Rik je osmotrio Kendal i video unutrašnju borbu koja se odigrava u njoj. Razumeo ju je, jer je i on to osećao. Trebalo je da seks bude jednostavan.

Ovo s Kendal nije bilo.

Ali zarad oboje, učinio bi ono što su ga molile njene lepe oči. „Iskoristili smo dva kondoma“, rekao je. „Hoćeš da bude i treći? Ili da se sažalim na tebe i pustim te da malo odpavaš?“

Nasmejala se, opustila i sklupčala pored njega. „Zašto li mi se čini da koristiš obrnutu psihologiju i pokušavaš da okriješ mene kad si ti taj kome je potreban odmor?“

Sručio se na čaršav, iscrpljen. „Uhvatila si me na delu.“

„Okej, i ja priznajem. Izmorio si me.“

„Pretpostavljam da onda imamo vremena da porazgovaramo.“ Okrenula je glavu ka njemu. „O čemu?“

Slegnuo je ramenima. Iskreno, nije mu bilo važno. Sve što bude saznao o njoj jeste premija. Sve što objašnjava njenu jedinstvenu ličnost - zbog čega je bila lutalica, a opet čeznula za ljubavlju iako to nije znala niti priznavala. On je znao. Video je to večeras.

Video je zahvalnost u njenim očima kad je pomenuo zabavu, a kad su se našli tamo, gledao ju je kako, uprkos oprezu, upija toplinu i druželjubivost kao što sunder upija vodu. Proklet bio ako ga nije privlačila ta njena ranjiva strana isto koliko i seksepilna žena u uskim kožnim pantalonama.

„Želim da znam šta motiviše Kendal Saton. Kakvi su tvoji ciljevi, tvoji snovi? Šta planiraš? Ne mislim na čišćenje kuće, nego nakon što odeš dalje? Da li ćeš se još baviti manekenstvom u budućnosti?“ Prisilio se da te reči izgovori kao da za njega nemaju nikakav značaj. Nažalost, uviđao je da imaju.

Odmahnula je glavom. „Ne. To mi je bilo samo sredstvo do cilja. Sujeta mi nije izražena, sigurna sam da si to i sam shvatio kad si me video kako hodam

okolo s ružičastom kosom. "Nasmejala se, a on je osetio vibraciju kroz celo telo.

„Ali dizajniram nakit i...“ „Stvarno?“

„Zašto si tako iznenađen?“ Oslonila se na lakat i zagledala u njega. „Šta misliš, kako sam zarađivala za život?“

Ćebe je spalo i otkrilo njene gole grudi pa Rik na trenutak uopšte nije mogao da misli.

Uhvativši ga na delu, Kendal je povukla pokrivač. „Ponašaj se pristojno i odgovori.“

„Pa, znao sam da radiš kao manekenka. Ne verujem da sam razmišljao dalje.“

„Aaah. Okej. Koristila sam samo svoj izgled.“ Usne su joj se iskrivile u osmeh i otkrile one rupice na obrazima koje je obožavao.

Rik je znao da ga zeza i bio je zahvalan na tome što se odjednom tako opustila. „Lepa si. Zašto da ne iskoristiš to što imaš?“

„Nema tu ništa loše sve dok ne pomisliš da je to jedino što imam.“ „Zar bih ja bio tako plitak?“ Stavio joj je ruku na stomak, a onda pomerao dlan nagore i šakom joj obuhvatio dojku. „Znam da imaš još mnogo toga.“

Uzdahnula je, očigledno uživajući u njegovom dodiru. „Navedi šta.“ „A?“

„Navedi to što kažeš da imam. Dokaži da ne koristiš samo taj čendlerovski šarm da mi se uvučеш u krevet.“

„Ispravi me ako grešim, ali ti si već u *mom* krevetu.“

Ispustila je dug i napaćen uzdah. „Okej, da ne koristiš taj šarm da mi se uvučеш u gaćice - da se tako izrazim.“

„Opet, ispravi me ako grešim, ali tamo sam već bio.“ Na tu pomisao, prepone su mu se ukrutile i prevrnuo se na nju, zarobivši je ispod sebe.

„Da, ali ako hoćeš opet da budeš tamo, navešćeš te moje takozvane atribute.“ Uzvratila mu je pogled i nacerila se.

Smeh i čisto uživanje navirali su u njemu. Kad je poslednji put uživao u nekoj ženi u krevetu, u njenoj ličnosti, a ne u njenom telu? „Imam neki predosećaj da izbegavaš razgovor o sebi i svojim planovima za budućnost, ali udovoljiću ti za sada.“

„Samo napred.“

I nameravao je. „Kao prvo, lepa si. Računala ti to u atribute ili ne, ali tako je. Kao drugo, bistra si.“

„A to znaš po čemu? Po tome što sam zaglavila na putu u venčanici, gospodine šarmeru?“ Oči su joj blistale od zanimanja i želje. Uživala je u tom prijatnom zadirkivanju koliko i on.

„Topla si i saosećajna, a - pre nego što pitaš - znam po tome kako se ponašaš s mojom majkom koja se petlja u sve, i s mojom porodicom i prijateljima.“

„Znači, sviđam ti se, a?“

Prepone su mu pulsirale uz njeno meko telo kao odgovor na to. „Aha“, rekao je kroz promuklo režanje. „Sviđaš mi se. Sad prestani da izvrđavaš pitanja i reci mi ono što želim da znam.“ Bez obzira na to koliko je u ovom trenutku želeo da bude u njoj, bilo mu je potrebno da mu se ona još više poveri. Bilo mu je potrebno da zna da njegova sve jača osećanja nisu jednostrana, a potvrđivanje te emocionalne povezanosti bilo je početak.

Godinama je govorio sebi kako odbija da se emocionalno veže za neku ženu i verovao da time sebi uskraćuje mogućnost da opet bude povređen. Ali istina je bila da Rik nema nikakvu kontrolu nad onim što oseća ili ne oseća. Nikad nije ni imao. Otkako je upoznao Kendal, osećao se kao da je pokošen, i proklet bio ako mu nije bilo potrebno da se i ona tako oseća. Iako je sumnjao u to da će mu zbližavanje pomoći da se imalo bolje oseća kad se ona odveze u svojim malim crvenim kolima, nije mogao da kontroliše poriv da sazna više.

A pošto je ona pokušavala da svoje planove zadrži za sebe, ako je natera da ih otkrije, biće to kao da mu je dala deo sebe, zaključio je Rik. To njegova bivša žena nikad nije učinila, sad je shvatio. A to mu je bilo potrebno od Kendal.

Nogama joj je razmakao butine i gurnuo svoju erekciju u njenu vlažnu, ženstvenu vrelinu. „Sad pričaj.“

„Polijsko ispitivanje u najboljem izdanju.“ Glas joj je postao dubok od želje. „Mislila sam da odem na zapad, u Arizonu. U Sedonu. Neko umetničko mesto gde mogu da naučim više o dizajniranju i gde možda mogu da izgradim ime prodajom svojih radova.“ Uzdahnula je kao da je to priznanje mnogo košta. Kao da je otkrivanjem svog najskrivijenijeg sna rizikovala da se on ne ostvari.

I mada je znao da će patiti kad ona ode, sada je odgovorio na njenu potrebu. „Ako nešto dovoljno jako želiš, siguran sam da ćeš te snove i ostvariti. Na kraju krajeva, koliko još stvarno misliš da nam treba da sredimo staru kuću za prodaju?“ Ohrabrivao ju je da ode mada ga je srce sada izdavalo priželjkujući da ona ostane.

„Ako budemo radili zajedno, začas ćemo je završiti.“

Rik zaključio je da je umislio neku setnu notu u njenom glasu. Očigledno mu je bilo suđeno da bira žene koje odlučuju da odu. Kendal bi više volela da bude bilo gde u SAD nego da ostane u Jorkšir Folsu. Pa, do đavola, ionako nije ni želeo ozbiljnu vezu, zar to nije uvek govorio sebi? A sve do Kendal, u to je i verovao.

„Ja ću se pobrinuti za to da stigneš u Arizonu, Kendal.“ Zurio je u njene zacakljene oči i zario se duboko u nju. Njena vlažna vrelinu zgrčila se oko njega i ona je nežno zaječala od želje, dovodeći ga do ivice u nekoliko sekundi. „Ali do

onog dana kad budeš otišla, moja si.“

ŠESTO POGLAVLJE

Sutradan ujutro, Kendal je ušla u Normanov restoran pokušavajući da se ponaša kao da nije provela celu noć u krevetu Rika Čendlera. Ali telo joj je i dalje treperilo od vođenja ljubavi s njim i uspomena koje je pohranila duboko u srce.

Ugledala je Šarlot kako sedi u separeu u pozadini, sa olovkom zataknutom za uvo, i čita magazine, kataloge i brošure. Kose crne kao u gavrana i zelenih očiju, Šarlot je bila oličenje egzotike, i Kendal je bilo jasno zašto je Roman, veliki putnik - kako joj ga je Rik opisao protekle noći - pao na nju i odlučio da se skrasi.

„Zdravo.“ Kendal je spustila tašnu pored sebe i uvukla se u separe preko puta Šarlot.

„Zdravo i tebi.“ Zatvorila je magazin koji je čitala i odložila ga na stranu. „Samo pratim šta se dešava u industriji“, objasnila je. „Pa, dobro došla u grad.“

Kendal se nasmešila toplini druge žene. „Hvala ti“, rekla je i udobnije se smestila.

Šarlot je začikljala očima i proučavala je. Konačno, osmeh joj je zaigrao na usnama. „Ti blistaš.“

„A ti ne okolišaš.“ Ali Kendal je instinkt govorio da veruje Rikovoj snaji i nagnula se preko stola. „Valjda je tako.“

Šarlot se nasmejala. „To ti je šarm Čendlerovih. Kad ga usmere na tebe, gotova si.“

Može biti, pomisli Kendal. Ali ona uskoro ide odavde bez obzira na to, a Šarlot treba da zna istinu. „Mi smo samo privremeno...“, blago je rekla. „Riku je potrebna neka žena da odvrati gomilu.“

„Ah, da. Rejnina armija udavača.“ Šarlot zavrte glavom. „Skoro da mi je žao Rika.“

„Zato što se oko njega okupljaju legije žena? To baš i nije neka muka“, zajedljivo reče Kendal. Ali znala je da to govori ljubomora iz nje i da Rik mrzi što ga sa svih strana obasipaju pažnjom koju ne želi.

„Legije je pomalo prejaka reč. Ali ima ih dovoljno da mu zadaju glavobolju. S tim se slažem.“

„A on to mrzi.“

„Već ga dobro poznaješ.“ Šarlot se uozbiljila i zenice su joj se raširile. „Ti si divna osoba što si pristala na njegov plan. Roman mi je sve ispričao.“

„Rik mu je rekao?“ *Šta li je još Rik podelio s Romanom*, zapitala se Kendal.

Šarlot slegnu ramenima. „Nema mnogo toga što braća ne dele.“ Njene zelene oči proučavale su Kendal kao da mogu da joj pročitaju misli. „Pa, šta hoćeš za doručak?“ na kraju je upitala Šarlot i gurnula jelovnik preko stola.

Kendal je dohvatila papir presavijen na tri dela, zahvalna za promenu teme i mogućnost da zarone u hranu, a ne u njenu psihu. „Palačinke i kafu za mene.“

„Zvuči dobro. Izi?“ Šarlot je pozvala krupnu ženu koju je Kendal sinoć upoznala.

„Šta ćete vas dve ženske?“ Izabel je zastala pored stola s papirom i olovkom u ruci.

Šarlot je ponovila njihovu porudžbinu, izmenivši samo piće za sebe u sok od pomorandže.

Izi se nakezila. „Obožavam žene koje se ne plaše da jedu.“ Nažvrljala je nešto na papir, pokupila jelovnike i odšetala prema kuhinji.

Šarlot je prekrstila ruke ispred sebe. „A sada da se vratimo na ono o čemu želim da pričam s tobom. Pem je spomenula da dizajniraš nakit.“

Kendal je klimnula glavom, zahvalna i dirnuta time što je Pem preuzela inicijativu u njeno ime. „Imam portfolio...“

„Imaš li uzorke svojih radova?“ Istovremeno su progovorile. Kendal se nasmejala i iz torbe izvadila ukoričeni fotografski dnevnik svog rada. „Imam uzorke kod kuće, ali pošto sam ionako želela da pričam s tobom, ponela sam ovo.“

Dok je Šarlot listala plastificirane stranice, Kendal je objašnjavala svoju ponudu. „Nadala sam se da bi ti razmislila o tome da uzmeš moje radove u svoj butik. Da budem sasvim iskrena, malo sam u škripcu.“ Ugrizla se za donju usnu, mrzela je što priznaje svoje probleme, a opet znala je da nema izbora. „Radila sam kao manekenka u Njujorku kako bih pomogla tetki da plati negu u domu, ali poslednjih dana bolničarke su joj bile potrebne dvadeset i četiri sata dnevno i troškovi su se nagomilali. Onda sam došla ovamo očekujući da ću uspeti da prodam tetkinu kuću, i otkrila sam da je kuća potpuno propala. Trošim pare umesto da zarađujem. Ali ne očekujem da uzmeš nakit iz sažaljenja ili bilo kakve obaveze prema Riku. Samo bih želela da vidiš možemo li po tvom mišljenju da napravimo neki aranžman od kojeg bismo obe imale koristi.“

„Praviš predivan nakit.“ Šarlot je prstom prelazila preko fotografija nekih komplikovanijih žičanih komada nakita. „Da ti iskreno kažem, ne bih primila nešto što bi ugrozilo kvalitet robe koju ja prodajem. Ne samo da mislim da će se ovo prodavati, nego mislim i da ćemo napraviti lep profit. Moram lično da ih vidim, naravno, ali sumnjam da će to išta promeniti, osim što ćeš me možda ubediti da i sama kupim nešto za sebe.“

Šarlot se nasmešila i pesnica koja se stezala oko Kendalinog srca od trenutka kad je ugledala Kristalinu oronulu kuću konačno je popustila. „Ne mogu da ti opišem koliko to cenim.“

„Hej, nemoj da mi zahvaljuješ. Očigledno si nadarena, i ovaj dogovor je dobar za posao. Imam zastakljeni ormar pored kase u prednjem delu radnje. Mogu tu da izložim nakit, a ti i ja ćemo da razradimo kako da delimo procenat.“

„Divno.“

Izi je stigla s tanjirima u ruci. Šarlot je vratila album Kendal, a ona ga je stavila u torbu na sigurno i potom gurnula svoju podsetnicu preko stola. „Ovde je moj mobilni pa možeš da me pozoveš kad ti bude zgodno“, rekla je.

„Zvuči dobro.“

Izi je stavila hranu pred njih i miris palačinki ispunio je vazduh. Kendal oseti krčanje u stomaku. Nije bila svesna koliko je gladna. Ali Šarlot je bacila pogled na hranu i blago prebledela. „Znaš šta, Izi? Predomislila sam se. Daj mi čaj bez kofeina i suvi tost, molim te. Stvarno mi je žao.“

„Jesi li dobro?“ pitala je Kendal.

„Zависи od tvoje definicije dobrog“, procedila je Šarlot. „Dobro mi je, stvarno. Samo nisam tip koji doručkuje, ali tvoja porudžbina je tako dobro zvučala pa sam mislila da probam.“

„Nema problema, dušo“, rekla je Izi i nagnula se bliže. „Samson je napolju. Samo ću da mu spakujem u kesu i neću reći Normanu. Njih dvojica se i ne slažu baš uvek.“

„Hvala ti mnogo. Naplati mi, važi?“ rekla je Šarlot.

Izi odmahnu rukom.

„Ko je Samson?“ upita Kendal kad je Izi otišla.

„Gradski ekscentrik“, objasnila je Šarlot. „Nema ni porodicu ni prijatelje. Možda ima para, a možda i nema, to niko ne zna, ali izgleda da mu je potrebna pomoć. Dajem mu da mi tu i tamo učini poneku uslugu kako se ne bi osećao kao da prima milostinju. Mislim da je nadasve neshvaćen.“

Kendal klimnu glavom. Pogledala je Šarlot, i dalje zabrinuta zbog njene čudne reakcije na hranu, ali čim je tanjir ispred nje bio odnesen, izgledala je bolje. „Imali smo takvih u Njujorku koliko hoćeš. Razlika je u tome što ih tamo niko dvaput ni ne pogleda. To je tužno.“

„I u Vašingtonu. Hvala bogu, Jorkšir Fols je drugačiji. Ima više saosećanja. Bar kod nekih ljudi.“ Šarlot je pogledala u Kendalin tanjir i duboko udahнула. „Samo ti jedi pre nego što se ohladi. Ja ću da pričam o poslu dok moje ne stigne ako nemaš ništa protiv?“

„Pa...“

„Jedi“, navaljivala je Šarlot. „I slušaj.“ Nacerila se. „Evo šta treba da imaš na umu. Našla sam neke veze u Vašingtonu i razmišljam da tamo otvorim butik. Ako se tvoj nakit ovde bude prodavao, da li bi te zanimalo da odneseš svoje radove u grad?“

Kendalino srce poče brže da kuca. „Šališ se? Volela bih da dobijem takvu priliku. Hvala ti.“ Mislila je da će s novim početkom u Arizoni dobiti bolju podlogu i rezime. Nikad nije ni pomišljala na to da počne od velike metropole, ali Šarlot joj je nudila tu priliku.

Kendal je došla u Jorkšir Fols bez ikakvih očekivanja osim da proda kuću i ode. Za manje od nedelju dana, našla je ljubavnika po zvanju i u stvarnosti, više nego jednog prijatelja, osećaj porodice i početak stabilne karijere. Da Kendal nije znala da je drugačije, pomislila bi da se sprema da se skrasi.

Rejna je bacila pogled na štopericu na svojoj traci za vežbanje, a onda usporila ritam. Ostalo joj je još malo manje od pet minuta za svakodnevno brzo hodanje čemu se još više radovala sad kad joj je njena takozvana bolest ograničavala aktivnosti. Ali kad je pogledala kroz prozor, primetila je da se uz ivičnjak zaustavljaju kola i iz njih izlazi njen najmlađi sin.

„Prokletstvo.“ Roman je baš znao da izabere trenutak. Zakočila je traku za vežbanje, sručila se na kauč i pokrila ćebetom. Dohvatila je neki magazin i uverila se da joj je telefon u blizini. Telefon joj je služio kao interfon, i mogla je da uputi Romana da uđe, a da ne mora lično da otvara vrata. *Sve u ime šarade*, pomislila je.

Na njeno iznenađenje, zvono na vratima nije ni zazvonilo, a umesto toga čula je kako je Roman doziva. „Mama?“

Očigledno je sam ušao, što ju je iznenadilo pošto su sva trojica njenih sinova obično zvonila na vrata pre nego što bi ušla, čak i kad su koristiU svoje ključeve umesto da je teraju da ide do vrata. „U podrumu sam“, odazvala mu se.

Njegovi teški koraci lupali su po dugačkom stepeništu do preuređenog podruma, prostorije koja je služila kao igraonica dok su dečaci bili mali, a kako je vreme odmicalo pretvorila se u veliku sobu za gledanje televizije.

Prešao je preko sobe i stao ispred kauča. „Zdravo.“

Pogledom je preletela preko sina. *Brak mu je svakako prijao*, zadovoljno je pomislila. „Zdravo, Romane. Gde ti je tvoja divna nevesta?“

Njegove plave oči zablistашe na pomen njegove žene. „Doručuje s Kendal.“

„A ti si došao da vidiš svoju majku.“ Sklopila je ruke. „Tako si divan sin.“

„Zašto si silazila niza stepenice samo da bi mogla da ležiš u podrumu? Eno savršeno dobrog televizora u sobi u prizemlju“, rekao je, ignorišući njen kompliment. „Ne može biti dobro za tvoje srce da se pentraš gore-dole po stepenicama bez dobrog razloga.“

„Pa...“ Nije predvidela to konkretno pitanje, niti je smislila odgovor. Njeni sinovi su verovali da joj je rečeno da miruje. Verovali su da samo jednom dnevno

ide stepenicama iz svoje spavaće sobe do kuhinje u prizemlju. Podrum *bi trebalo* da bude zabranjena zona za nekoga sa slabim srcem.

Ispružio je ruku do njenog čela, dok se njegovo naboralo - od brige, činilo joj se - ali njegove sledeće reči brzo opovrgnuše tu emociju.

„Rumena si i bez daha. Pitam se zašto?“ Roman se sagnuo do kauča dok nije došao do njenog jastuka. „A i znojiš se kao da si istrčala maraton, mama.“

Njegov novinarski instinkt očigledno je otkrio da nešto nije u redu i stupio na scenu. Proklet bio njen najmlađi sin što je tako pronicljiv.

„To je perspiracija, žene se ne znoje“, uzvratila je, a potom uhvatila sebe kako se slaže s njegovom procenom. To nije dobra ideja u situaciji kad sebi ne može da priušti bilo kakvo prebacivanje. Morala je da se izbavi iz ove neprilike.

A onda, kad ona i njeni dečaci budu na okupu u jednoj prostoriji, moraće da prizna. Nije mogla da nastavi sa ovim. *To nije bilo dobro za njeno srce*, ironično je pomislila. „Gluposti, Romane. Ne znojim se. Samo mi je toplo pod ovim ćebetom, to je sve.“

„I meni bi bilo toplo da sam trčao na traci za vežbanje, a onda se svalio na kauč i pokrio vunanim ćebetom da me ne uhvate.“ Usne mu se izviše nagore u neki poluosmeh.

Nije marila za to što se on po svoj prilici zabavlja, nije joj se dopadalo njegovo optuživanje i srce je pojačalo ritam. „Uhvate u čemu?“

„Saterana si u čošak, a i dalje nećeš sama da se predaš.“ Potapšao ju je po ruci. „Okej, nacrtaću ti ja. Simuliraš da imaš problema sa srcem kako bi mogla da manipulišeš Čejsom, Rikom i mnome da radimo po tvome i podarimo ti unučad. Sad samo treba da priznaš da sam u pravu.“

Zapanjeno je udahnula. Nije ni mislila da je neki vrhunski manipulator - mada je verovala da je do sada obavila prokleta dobar glumački zadatak. Ali očigledno je bila isuviše samouverena. Nijednom nije ni pomislila da bi njeni sinovi mogli nešto da primete.

„Pretpostavljam da tvoje ćutanje znači - da? U pravu sam?“ Lagano joj je stisnuo ruku.

Rejna je uzdahnula. „Da“, priznala je, nesposobna da ga pogleda u oči. „Kako si to otkrio?“

Prevrnuo je očima kao da je odgovor očigledan. „Ja sam novinar. Znam kako da primetim znake koje bi većina ljudi zanemarila. Pored toga, živeo sam s tobom pre nekoliko meseci kad su te navodne smetnje počele. Čaj, lek protiv kiseline i antacidi na recept - siguran znak tegoba s probavom. Plus - penjala si se uza stepenice kao sprinter kad si mislila da ja nisam u blizini. Nije bilo teško povezati sve. Pogotovo kad sam u mašini za pranje veša našao tvoju odeću za vežbanje.“

Naterala se da ga pogleda u oči. „Ne zvučiš kao da si ljut.“ Iako su je njegove oči, oči njegovog oca, osuđivale.

„Recimo samo da sam imao vremena da se priviknem na istinu.“ „Ali nisi rekao braći.“ Mora da nije pošto su oni i dalje obigravali oko nje kao da bi svake sekunde mogla da se slomi, i zabrinuto se došaptavali kad god bi pomislili da ona ne obraća pažnju.

„Ne još.“

Čula je izvestan prizvuk u reči „još“ i znala je da su njenom pretvaranju dani odbrojani. „Zašto ih nisi obavestio?“

Rukom je prošao kroz kosu. „Iz gluposti?“

Dlanom mu je pokrila ruku. „Moraš da shvatiš moje razloge - i znaj da mi je žao što sam otišla u toliku krajnost.“

„Nije ti bilo dovoljno žao da bi sama priznala. Prokletstvo, mama.“ Zavrteo je glavom i konačno su počele da se naziru nemoć i ljutnja. „A što je najgore, znam da bi to ponovo učinila ako bi morala, je l' tako? Iz nekog razloga, prosto ne možeš da nas pustiš da živimo svoje sopstvene živote.“

Knedla joj se popela u grlo, krivica od koje se gušila tako dugo nadvladala je svako opravdanje koje bi mogla da ponudi. „Ako si toliko ljut, zašto nisi rekao Riku i Čeksu? Reci im, i već jednom završi s tim.“

Nemoćno je zagundao. „Kao da je to tako lako? U početku sam bio potpuno zaprepašćen. A onda, nakon što smo se Šarlot i ja venčali, pomislio sam - pa šta? Nek Rik bude sledeći, pa možda i on na kraju bude ovako srećan kao ja.“

Rejna coknu jezikom, jer nije nasela na taj konkretan izgovor. „Time ipak odaješ neko priznanje ovoj šaradi. A kad si shvatio šta sam uradila, sigurna sam da si bio besan. Ne bi ti krio ovakvu informaciju od braće samo da bi oni mogli da nađu žene i budu srećni na kraju.“

„U pravu si, time ti odajem priznanje. A možda i *jesi* pomogla da se ja spojim sa Šarlot, ali isto tako verujem i u sudbinu. Ionako bismo pronašli put jedno do drugog. Nije to bilo samo zato što si ti saterala svoje sinove u čošak da izaberu žrtveno jagnje koje će ti podariti unuča.“

Postidela se. „Nije to bilo samo zato što sam želela unuča. Želim da svi vi iskusite ljubav i sreću kakvu sam ja delila s vašim ocem. Hoću da znam da ćete imati nešto više od praznih stanova i praznih života kad mene ne bude bilo.“

Ali još uvek je pamtila kako se osećala kad je otkrila da su njeni sinovi bacali novčić. Trebalo je da *gubitnik* odustane od statusa neženje i svoje slobode kako bi se oženio i podario unuča njihovoj bolesnoj majci. Roman je izgubio - i završio kao dobitnik. Verovala je da mu ne bi godilo podsećanje na to. „Znači, ne želiš da mi odaš priznanje. Zašto onda nisi rekao Riku ili Čeksu?“ ponovo je

pitala, sigurna da njen najmlađi sin izvrđava odgovor, a nije mogla ni da zamisli zašto.

„Imam svoje razloge.“ Izbegavao je njen pogled.

„Ko sad krije nešto?“ pitala je, ali odlučila je da ne navaljuje. Nije zaslužila njegovo poverenje niti odlaganje koje joj je obezbedio time što je čuvao njenu tajnu. „Zašto mi sada odaješ da znaš istinu?“ upitala je.

„Zbog Rika. Kad si zvala da kažeš kako on želi da okupi porodicu i prijatelje, i kad si pitala da li možemo brzo da dođemo kući, pomislio sam da je našao pravu ženu. I želeo sam da se uverim u to da se ne petljaš u njegov život kao što si u moj.“ Ovoga puta ukrstio je pogled s njenim. „Pusti Rika i Kendal da sami krče svoj put. Inače...“ „Inače ćeš ispričati sve. Romane, dušo, trebalo bi da znaš da sam ionako nameravala da dignem ruke. Rik je sam pronašao Kendal, a meni postaje sve teže da održavam ovu farsu. Čak i Erik...“

„Ne.“ Roman je progovorio čvrstim, ozbiljnim glasom. „Sad nećeš reći ni Riku ni Čejsu.“

Trepnula je, potpuno zaprepašćena. „Zašto da ne? Mislila sam da to želiš.“

„Razmišljao sam ja o toj mogućnosti, veruj mi.“ Prebacio je ruku preko nje, oslonio se šakom na kauč i nagnuo dovoljno blizu da joj utisne poljubac na obraz. „Volim te i pratim tvoju vezu s doktorom Felonom. Vidim da ti je užasno teško da uklapaš privatan život s tim tvojim pretvaranjem.“

Uzdahnula je. Njen najmlađi sin oduvek je bio oštrouman. „Erik je dobar čovek i niko nije srećniji od mene što konačno nastavljaš sa svojim životom.“

Klimnula je glavom, svesna da je nekadašnja Romanova nesposobnost da ostane kod kuće u Jorkšir Folsu, ili se preda nekoj ženi, imala dosta veze upravo s tim pitanjem. „Ali?“

„Ali ako sada priznaš svoju zaveru, taman kad je Rik našao ženu do koje mu je očigledno stalo, pružićeš mu razlog da se povuče. Pored njegove prošlosti i posle Džilijen, pravo je čudo što gleda Kendal Saton tako kako je gleda. I ako se ti sad okreneš i pokažeš mu da žene mogu da kažu jedno, a urade drugo, ako uvidi tvoju manipulaciju, mogao bi da zaključi da žene nisu vredne truda.“ Roman je zatresao glavom. „Koliko god da ja ne bih imao ništa protiv da priznaš i snosiš posledice, Rik zaslužuje priliku da bude srećan. Kao što si i sama rekla“, promrmljao je Roman, očigledno zgrožen time što njenim porivima odaje ikakvo priznanje.

Rejni se to nije dopadalo, ali Roman je bio u pravu. Rik je verovatno bio na klizavom emocionalnom terenu i nije mu bio potreban izgovor da se preda svojim strahovima i odvoji od Kendal. „Čutaću.“

Iako je ćutanje garantovalo da će njena veza sa Erikom nastaviti da bude prilično teška i naporna, zaslužila je sva iskušenja koja je sada ispaštala. Roman

ju je nagradio čvrstim zagrljajem, a ona je najmlađem sinu uzvratila jakim stiskom. Poravnala je teško ćebe preko nogu. Rejna je sama sebi namestila postelju, što bi se reklo. Prosto će morati da leži u njoj.

Kendal je odlučila da sate posle doručka sa Šarlot provede u čišćenju ormara u gostinjskoj kući, jer je to bio još jedan od načina da osigura prodaju. *Neka prostor za skladištenje izgleda što veći i primamljiviji*, pomislila je.

Tek što se presvukla u odeću za čišćenje, zazvonilo je zvono, ulazna vrata su se otvorila i Perl je ušla bez poziva.

„Pa ti kao da si odavde, ostavljaš komšijama otvorena vrata.“ Starija žena je ušla unutra noseći u ruci paket umotan u foliju.

„Zdravo, Perl.“ Iako bi trebalo da se oseća kao da joj je narušen mir, Kendal je shvatila da se iskreno raduje što ima društvo. Još jedan čudan osećaj za nekoga ko je oduvek živeo sam. „Uđi i sedi.“ Mahnula joj je da uđe.

Kendal je već skinula presvlake i zaštitne prekrivače sa nameštaja, a Rik je dovršio zidove u hodniku i dnevnom boravku. Miris sveže farbe doprinomio je utisku čistoće i prijatnosti.

Perl joj se pridružila u boravku. „Evo ti ovo. Moji posebni kolači za posebnu devojkicu. Toliko me podsećaš na tvoju tetku.“ Nasmejala se i bore na njenim osunčanim obrazima postale su manje vidljive.

„To je baš sladak kompliment.“ Kendal je prihvatila domaću poslasticu, a od mirisa čokolade zakrčao joj je stomak.

„Daj nam nešto za piće i možemo da uživamo kao prave žene“, rekla je Perl, bestidno preuzimajući kontrolu i naređujući Kendal šta da radi.

Kendal je porumenela, svesna da nema mnogo šta da ponudi. „Imam vodu“, rekla je i slegnula ramenima. Prečišćena voda oduvek je bila njeno omiljeno piće. To je najlakše i najzdravije, uvek je mislila, ali malo ju je posramila činjenica da nema čime da ponudi Perl.

Perl je odmahnula rukom kroz vazduh, očigledno i sama odbacujući tu zamisao. „Toga sam se i plašila.“ Zaronila je u svoju torbu i izvukla teglu mešavine za ledeni čaj. „Ne možeš da živiš u predgrađu, a da ne popiješ malo dobre stare limunade ili ledenog čaja uz desert. Eldin mrzi limun tako da kupujem ledeni čaj za čoveka. Moraš da im udovoljavaš, ali ti to već znaš, je l' da, pored tako muževnog muškarca kao što je Rik?“ Odšetala je do kuhinje dok je pričala, raskomotila se kao kod kuće i celim putem čavrljala. „Pa šta znači ovoliko krećenje na sve strane?“ upitala je Perl.

„Pa...“

„Nemoj da mi kažeš. Ti i Rik ipak nameravate da se uselite ovamo. Rekla sam ja Eldinu, ali on je rekao ne, ti si sinoć prespavala kod Rika u stanu, a ova stara gostinjska kuća nije u tvom stilu, jer si ti iz grada i sve to.“

Kendal zatrepta. Nije znala šta ju je više zaprepastilo, Perlina objava da izgleda svi znaju gde je ona provela noć, ili brzina i doslednost kojom je govorila. Dok su Perl i njena usta tu, Kendal nije morala da brine o učestvovanju u razgovoru.

Ipak, morala je da se pobrine za to da sve što se ponovi bude tačno i od koristi Riku i njegovoj misiji. „Sigurna sam da si do sada shvatila da Rik i ja nismo venčani.“

„Još.“ Perl je ubacila komadić kolača u usta, a onda ga zalila ledenim čajem koji je napravila, istovremeno gurajući Kendalinu čašu prema njoj.

Sa uzdahom, Kendal se ućutkala kolačem i gutljajem ukusnog slatkog pića. Počela je da shvata na šta je Rik mislio kad joj je rekao da se ne trudi da ispravlja netačne pretpostavke ljudi. U tako maloj zajednici, verovali su u šta su hteli, nek se nose dokazi i tvrdnje da je suprotno. Zaprepastilo ju je što je otkrila da joj to ne smeta, nego je čak i uživala u Perlinom tvrdoglavom gledanju kroz ružičaste naočare.

„Pa, sređujem ovo mesto, a volela bih da započnem i sređivanje glavne kuće.“ Prilikom jedne posete Perl u toku nedelje, Kendal je otkrila da, iako je spoljašnjost oronula, jedini problem unutra izgleda da je bilo krečenje. Nije imala nikakvu želju da uvredi Eldina kritikovanjem njegove veštine ili predlogom da ponovo okreće zidove. Bilo je i drugih načina da se kuća osveži za prodaju.

„Stvarno? Kako to misliš sređivanje?“ pitala je Perl.

Kendal nije imala ništa protiv da odgovori na pitanje „kako“. Jedino još nije želela da zalazi u pitanje „zašto“. Što bi terala Perl da brine o premeštaju pre nego što Kendal bude imala priliku da se raspita o mogućnostima preseljenja za stariji par? To je bilo najmanje što je mogla da učini za prijatelje tetke Kristal. „Mislila sam da kupim neko cveće, Rik je rekao da će pokositi travnjak i oprati fasadu“, počela je da objašnjava.

„Baš si draga.“ Perl je naglo skočila i privukla Kendal u čvrst zagrljaj. „Pa, Eldin i ja ćemo za čas živeti u sjaju. Znaš da sami nismo mogli da priuštimo te popravke. Ne samo da si lepa kao tvoja tetka nego si i tako draga. A naravno da ćemo i Eldin i ja pomoći koliko god budemo mogli.“ Ponovo je sela, blistajući od sreće i zadovoljstva.

Kendal nije znala šta da kaže. Kako da uništi Perline iluzije i preplaši je pomišlju na premeštaj, a opet kako i da je ostavi u uverenju da Eldin i ona mogu da ostanu u kući njene tetke? Kendal je protrljala slepoočnice u kojima je iznenada osetila pulsiranje.

„Moram da kažem Eldinu!“ Perl je zgrabila torbu. „Zadrži kolače i tanjir.“ Uzbuđenje starije žene bilo je opipljivo.

Kendal je zagundala.

„Oh, ne brini. Doći ću ja drugi put da se ispričamo.“

Perl je opet sve pogrešno protumačila, a Kendal je nije ispravila. Kao prvo, već je naučila da je to uzaludno, a kao drugo, Perl joj nije pružila priliku. Otrčala je što je brže mogla i ostavila Kendal zanemelu i samu s tanjirom čokoladnih kolača.

Osvrnula se oko sebe i slegnula ramenima, a potom skinula foliju s poslastice i počela da utapa svoje probleme u čokoladi.

Nekoliko sati nakon što je Perl otišla, onako uzbuđena, kuhinja je blistala uzduž i popreko. Nakon što je bukvalno smazala ceo tanjir kolača, Kendal je odlučila da radom istopi kalorije. Kad je završila, svako ko bi pregledao i najzabačeniji ugao fioka ne bi našao ništa osim čistoće i praznog prostora. Sledeći su bili ormari, a svi su ionako bili prazni osim garderobera u hodniku. Nakon što se pozabavila time, Kendal je nakupila dovoljno krša za garažnu rasprodaju.

Iscrpljena, ali i dalje puna ambicija, bacila se na posao u svojoj spavaćoj sobi. Pošto je zamolila Brajana da joj iz Njujorka pošalje posteljину i ostale stvari, mala spavaća soba sada je odavala utisak doma u kojem se živi - od toaletnog stočića do unutrašnjosti ormara. Kendal se odmakla i prošetala od sobe do sobe, diveći se ogromnim poboljšanjima.

Iskalila je današnje frustracije na nešto konstruktivno, ali osećala je krivicu što je u pozadini njene želje da popravi kuću bila prodaja

-Eldinu i Perl ispod nogu.

Osećaj krivice u njoj rastao je. „Prokletstvo.“ Eto šta je Kendal dobila zato što je dopustila sebi da zavoli ljude. Ali kako je mogla protiv toga? To su bili prijatelji njene tetke i dopadali su joj se, isto kao što je uživala ovde u tetkinoj kući. Ali uskoro će doći vreme za odlazak.

Pošto još nije htela da se zamara odlaskom, Kendal je odlučila da razmišlja produktivno. Pogledala je na sat, a onda pokušala da pozove sestru. Opet se niko nije javljao. Ili nije bila u sobi, ili je mala bezobraznica imala identifikaciju poziva što je bilo verovatnije. Posle onog kratkog telefonskog razgovora pre neki dan, Hana nije odgovorila na milijardu Kendalinih poruka.

Kružnim pokretima pomerala je svoja napeta ramena i pokušavala da se opusti. Barem je znala da joj je sestra sada u školi na sigurnom. Trenutno, Kendal nije mogla ništa da učini povodom Hanine situacije. Ali bilo je mnogo toga što je mogla da učini povodom svoje.

Rik joj nije bio daleko od pameti celog dana. Njegov promukli glas, njegovo vitko, čvrsto telo i nežnost s kojom je vodio ljubav s njom vraćali su joj se u sećanje u najčudnijim trenucima ranjivosti u toku dana. Zatekla bi sebe kako odluta, a po povratku u stvarnost, u ruci bi joj bila neka prašnjava krpa, ali telo bi joj podrhtavalo kao da Rikove usne lutaju po njenoj osetljivoj koži. Čak i sada je

drhtala dok se prisećala kako su njegove ruke klizile po njenom golom telu i želela je da se to ponovi.

Njegova smena uskoro će da se završi i tačno je znala kako da ga zavede posle napornog dana. Nakon što se na brzinu istuširala, dohvatila je telefon i pozvala Čejsa da stekne još bolji uvid u Rika kao čoveka. Koja mu je omiljena hrana? Muzika? Osnovne stvari u životu. Naoružana odgovorima, uputila se u njegov stan.

Kao što je videla iz prve ruke, on je bio čovek koji brine za svakog, a opet retko misli na sebe. Nameravala je to da preokrene. Večeras je nameravala da se, za promenu, ona pobrine za njega.

Rik se vukao uza stepenice do svog stana. U njemu se glad borila sa iscrpljenošću i nije znao kako će pronaći energiju da potraži nešto za jelo u frižideru. Svratio bi dole da nešto prezalogaji, ali u Normanovom restoranu razgovor je imao istu važnost kao i hrana, a Rik nije bio raspoložen za priču. Ne nakon ovih nekoliko prethodnih dana. Iscrpeo ga je rad u smenama od po deset sati, organizacija iznenadnog porodičnog okupljanja kod Normana, a potom noć koju je proveo s Kendal samo da bi se probudio i otaljao još jednu desetosatnu smenu.

Zahvalan za samoću, ušao je u svoj stan i bacio ključeve na sto.

„Pa, niko ne može da kaže da nisi rob svojih navika.“

Prepoznao je taj nežan glas i nije mu nimalo zasmetalo što je njegova samoća upravo iščezla. „Kendal?“

„Ta sam.“ Doviknula mu je iznutra, iza hodnika.

Ušao je u dnevni boravak i zatekao je kako sedi na jednoj od njegovih barskih stolica za šankom koji odvaja kuhinju. Izgledala je opušteno i seksepilno u belim helankama i crnom topu, sa čašom vina u ruci i vrelim pogledom u očima.

Njegovo telo, koje je do maločas vapilo za snom, uz riku se probudilo. „Kako si ušla?“

Nasmejala se. „Pravi policajac. Zaboravi *drago mi je što te vidim, Kendal* i odmah pređi na ispitivanje. Ali da umirim taj tvoj napaćeni mozak, razgovarala sam sa Čejsom, i kad sam mu objasnila šta mi je na umu, priznao mi je da ima rezervni ključ. On mi je otvorio i evo me ovde.“ Širom je raširila ruke, pokazujući na stan.

Prvi put, Rik je primetio kutiju od pice na pultu i ukusnu italijansku aromu koja ga je okruživala. Očigledno se potrudila zbog njega, i to saznanje ublažilo je umor koji ga je obuzimao.

Zakoračio je napred i naslonio se laktom na šank da se nađu licem u lice. „Jesam li pomenuo da mi je drago što te vidim?“

Odmahnula je glavom uz osmeh koji joj je otkrio rupice na obrazima.

„Pa, jeste.“ Približio se, i dokje govorio, usnama je prešao preko njenih i okusio voćno vino i *nju*. Ali nažalost, njegov stomak je odabrao baš taj trenutak da jasno i glasno zakrči.

Nasmejala se i odmakla, prekidajući taj fizički kontakt. „Pretpostavljam da si gladan?“ Nevaljali osmeh zaigrao joj je na usnama.

„Nego šta. Gladan sam.“ Ne samo hrane, iako je znao da će morati prvo da jede ako hoće da ima snage za kasnije proždiranje.

„Donela sam ti picu s feferonima.“

Podigao je obrvu od iznenađenja. „Moju omiljenu. Pretpostavljam da si o tome diskutovala sa Čejksom?“

„Između ostalog.“ Poslužila mu je parče pice sa sirom, a potom otišla u kuhinju i vratila se s bocom njegovog omiljenog piva, otvorila je i dodala mu. „Za...“ Zastala je.

„Nas.“

„Večeras“, progovorila je u isto vreme kad i on.

„Za nas večeras.“ Nacerio se i kucnuli su se čašama.

Gurnula je tanjir ka njemu i potapšala stolicu pored svoje. „Dodi da jedeš. Mora da si do sada već na rezervi.“

Njena briga zagrejala ga je na davno zaboravljenim mestima i podsetila ga na snove od kojih je mislio da je odustao - da ima kome da se vrati kući uveče, a jednog dana možda i da ima čak i sopstvenu porodicu. Kendal mu je već rekla da neće, da ne može da ostvari te snove.

A ipak je ova ćudljiva žena svejedno vratila upravo te nade u život. Tu ćudljivost morao je da tetoši, a morao je da prizna i da je njeno sadašnje prisustvo ovde bio dobar znak. „Pa šta si ti radila u toku dana?“ Opušten pristup izgleda je bio njegova mantra koju je ponavljao s Kendal.

„Išla sam na poslovni doručak sa Šarlot.“ Otpila je još jedan gutljaj vina.

„Zar ti nećeš da jedeš?“

Pocrvenela je i rumenilo joj je oblilo obraze. „Već sam jela. Pun tanjir Perlinih kolača, ali to je druga priča“, rekla je kroz smeh.

„I želim da je čujem. Ali prvo, šta si postigla sa Šarlot?“ upitao je, a potom zagrizao dobrodošli zalogaj pice.

„Uzeće moj nakit da prodaje.“ Ponos i zadovoljstvo obojili su joj glas. „Komisiono.“

„To je sjajno! Znači večeras i slavimo.“ Rad joj je očigledno bio važan, a Rik je osećao da su razlozi zadirali dublje od njenih finansijskih potreba.

Kendal je klimnula glavom. „Pretpostavljam da slavimo, ali nisam to tako zamislila. Želela sam da ovo večer bude posvećeno tebi.“ Zahvalnost je kolala

kroz njega. „Pa, zadovolji moju radoznalost. To ti je isto kao i da mi ugađaš. Pričaj mi o svom nakitu.“

Namrštila se na njegove očigledne pokušaje da joj pomuti planove. „Radije bih slušala o tome šta *ti* radiš.“

Nasmejao se. „Okej, udovoljiću ti. Ja ću prvi.“

Spustila je pogled i shvatila da je pojeo ono parče pa mu je na tanjir stavila drugo.

Obrisao je usta salvetom. „Moj dan je bio tipičan. Uobičajena papirologija, patrola, ispitivanje i neka obuka u srednjoj školi.“ „Kakva obuka?“

„IZAZOV, obuka za nastavnike. Obuka otpora zloupotrebi droge.“ Objasnio je skraćenicu za koju je čula, ali do sada nikad nije znala šta znači. „Ja sam oficir za IZAZOV u školi.“

„Mmm. Blago klincima koje ti obučavaš. Nešto mi govori da zgodan tip poput tebe sigurno drži bar pažnju žena“, šaljivo je rekla.

„Kendal“, rekao je, upozoravajućim tonom. Iako se šalio s mnogim stvarima, IZAZOV nije bio jedna od njih.

„Ozbiljna sam. Toliko je važno da klinci budu svesni. Nadam se da u internatu moje sestre odrađuju upola tako dobar posao kao što sam sigurna da ti obavljaš ovde. A pošto se misli devojčica u pubertetu okreću prema suprotnom polu, ako im *držiš* pažnju, koga je briga što je to zahvaljujući dobrom izgledu? *Slušaće* te, i time si postigao veliki cilj za tu decu, njihove roditelje i društvo.“

Strasno je govorila o temi koja mu je bila bliska i njene reči su raspršile njegove malopredajne sumnje. Riku je došlo da se udari što je pomislio da bi ona omalovažavala nešto tako važno. Znao ju je bolje. To što je mogla da se poveže s njim na ovom nivou dokazivalo je ono što je duboko u sebi već znao. Odgovarali su jedno drugom po mnogo čemu.

„A šta je s momcima u programu?“ pitala je. „Kako održavaš njihovu pažnju?“

„Nije lako. Ali na osnovu tvog opisa, mora da pomaže to što držim pažnju devojaka. Oni hoće da budu tamo gde je akcija.“ Nasmejao se, zapanjen što njen ugao gledanja ima dovoljno smisla, i nameravao je da ga iskoristi u budućnosti.

„Pa o čemu se radilo na današnjem sastanku?“

„Pošto je leto, radili smo na obuci nastavnika za septembar.“ „Da li je dobro prošlo?“ Nagnula se napred i oslonila bradu na ruke.

„Koliko je moglo, s obzirom na to da je Liza Barton bila tu“, promrmljao je.

„Liza.“ Kendal je izgovorila to ime sa očiglednom antipatijom.

„Upoznala si je?“ oprezno je pitao Rik. Ko zna šta je ljubomorna nastavnica rekla ili učinila Kendal, njegovoj navodnoj devojci. Presabrao se, uvidevši da Kendal više nije navodna.

Bila je stvarna. Neverovatno, predivno stvarna.

Kendal je uzdahnula. „Nisam je baš upoznala. Bila je među onim ženama u frizerskom salonu koje su se prilično prezrivo ponele prema meni. Ali baš me briga za to.“

Mogao je da joj pročita u očima da laže. To ju je povredilo, a on nije mogao da veruje koliko želi ne samo da je zaštiti nego i da ukloni i najmanji nagoveštaj bola. „Liza nije vredna da brineš zbog nje. Samo jedna ljubomorna žena koja ne zna da prihvati 'ne' kao odgovor.“

„Ona je jedna od tih koje te proganjaju?“

Skoro da je rekao da ga sve proganjaju, toliko je jaka bila paljba. Ali u skladu s njegovim planom, sad kad je ceo grad znao da je on s Kendal, niko ga nije zaskočio danima. „Ako te Liza bude maltretirala, samo mi reci.“

Kendal podiže obrvu. „I šta ćeš onda? Da je uhapsiš zbog bezobrazluka? Molim te.“ Odmahnula je na njegovu zaštitničku zabrinutost. „Iskreno, bila sam u previše novih gradova. Ne sviđa se svako svakom i takav je život. Mogu ja da se nosim s njom. Ali ako stavi makar samo ruku na *tebe*, ne odgovaram za svoje postupke.“ Nacerila se i iskapila poslednji gutljaj vina.

„Malo si posesivna, a?“ Potapšao ju je prstom po vrhu nosa.

„Šta je moje, moje je.“ Opušteno je slegnula ramenima.

Vino je očigledno opustilo njene odbrambene mehanizme, i mada je govorila kroz šalu, bilo je i nagoveštaja ozbiljnosti u njenom tonu, a to je godilo Riku. Na njegovo beskrajno iznenađenje, kad je u pitanju Kendal, nije mu smetalo da bude prisvojen.

„Gotov si?“ upitala je.

Spustio je pogled, još jednom zaprepašćen što je pojeo ne samo drugo parče nego i celu trećinu, a da nije ni primetio. Razgovor i društvo bili su previše podsticajni da bi se koncentrisao na hranu.

„Svakako da jesam. Prejeo sam se.“ Počeo je da ustaje, ali zaustavila ga je njena ruka na ramenu.

„Radio si ceo dan. Ja ću da počistim. Dovrši pivo i opusti se.“ Pokupila je papirne tanjire i svoju praznu čašu od vina i uputila se u kuhinju.

Zbog otvora u zidu između kuhinje i dnevnog boravka gde su bile njegove barske stolice, Rik je mogao da nastavi s razgovorom i gleda Kendal dok radi. Imala je neverovatno telo, a njena odeća ocrtavala je svaku oblinu i uzbuđivala njegove najniže muške strasti uprkos malopredašnjoj iscrpljenosti.

Iako nije mogao da odlepi pogled s njenih uskih bokova i čvrste zadnjice - ipak je on bio muškarac - njeno srce i duh trenutno su ga najviše zanimali. „Pa, pričaj mi o svom nakitu.“

Bacila je papirne tanjire i zamotala preostalu parčad. „Da stavim ovo u frižider ili u zamrzivač?“ pitala ga je.

„U frižider. Sutra ću da živim na tome.“

„Okej. Imam dve različite vrste nakita“, rekla je kad se vratila poslu. „Nadam se da ću u Arizoni naučiti nove tehnike, pogotovo u radu na tirkizu, ali trenutno radim žičani nakit i perle. Imam još jednu zamisao, ali još je nisam isprobala. Imam samo skice i morala bih da ti pokažem...“ Očigledno je namerno prekinula. „Ovo je bilo glupo. Tebe ne bi zanimalo ženski nakit.“

U trenu je ustao i došao u kuhinju, zarobivši je između pulta i svog tela. „Ne bih pretpostavljao da znam šta mene zanima da sam na tvom mestu.“

Oblizala je usne. „A zašto?“

„Zato što bi mogla da propustiš nešto neverovatno ako budeš pretpostavljala. Sad, možda ja ne bih bio zainteresovan za ženski nakit, to je tačno. Ali ako se radi o nečemu što si ti stvorila, to je već druga priča.“

Ogrlica unikatnog izgleda nalik na čipkani okovratnik bila joj je oko vrata. Podigao ju je rukom i prstima prešao preko nekolicine malih i komplikovanih perli. Zadivljeno je proučavao taj komad nakita i zanatsko umeće. Kendal je imala dara da kaže što je manje moguće, i Rik je bio siguran da je Šarlot videla nakit inače ne bi pristala da ga primi u svoj voljeni butik.

„Ovo je prelepo“, rekao je Rik. „Kao i ti.“ Otkopčao je ogrlicu pozadi i položio je na pult pored sebe, a potom se nagnuo napred i usnama dodirnuo nežnu kožu gde je nekada bio lančić.

Udahnuo je njen miris i u preponama osetio pulsiranje od sve jače potrebe. Nespreman da utoli tu konkretnu želju, prvo je poradio na Kendalinom uzbuđenju. Jezikom je prešao preko blede crvene linije koja je ostala iza nakita i umirio joj kožu, a ako je njen nežni jecaj bio ikakav pokazatelj, postigao je svoj cilj.

„Rik...“

Njen promukli glas uticao je na njegove ionako osetljive nervne završetke, a spavaća soba u tom malom stanu delovala je predaleko.

„Rik, čekaj.“

Zarežao je i odmakao se. „Šta je bilo?“

„Večeras nije poenta u zadovoljavanju mene, a vidim da si ti krenuo u tom pravcu. Nije da imam išta protiv. U stvari, volela bih to, ali obećala sam sebi da će ovo biti *tvoje* večer.“ Podigla je ruke i obuhvatila njegovo lice. „Zasluzio si ga.“ Nežno ga je poljubila u usta. „Zasluzuješ to.“ Jezikom je prešla preko njegovih

usana dok mu je palčevima milovala vilicu. „A nema toga što ja želim više nego da ti ovaj put uzvratim. *To* bi me još više zadovoljilo.“

„Mmmm. Okej.“

„Dobro. Sad, imao si napornu smenu. Idi i opusti se u spavaćoj sobi dok ja pospremim ovo.“ Dok je govorila, masirala mu je ramena i pokazala mu tačno šta ima na umu.

Uložila je mnogo promišljanja u ovo veče i nije ni sumnjao u to da sledi još mnogo više od obične masaže njegovih bolnih mišića.

„Išlo bi brže kad bih i ja malo pomogao.“

„Bilo bi mi draže da ne pomažeš. Sad idi“, rekla je, tišim glasom.

Nikada niko nije pričao s njim tako nežnim, vatrenim glasom. Niko ga nije dodirnuo s toliko posebne pažnje. I niko nikada nije stavio njegove potrebe ispred svojih. A Kendal jeste. Očigledno je imala svoj sopstveni dnevni red. Zelela je da vodi ovo veče, htela je da, za promenu, ona daje njemu.

Nije mogao da kaže da ima išta protiv.

„Doći ću uskoro. Obećavam. Samo ne želim da ovde ostavim nered.“ Pokazala je prema spavaćoj sobi. „Hajde.“

„Nikad nisi pomenula da toliko voliš da zapovedaš.“ Nacerio se kad je zakoračio unazad.

„Zato što nikad nisi pitao.“ Namignula mu je i okrenula se da posprema.

Na trenutak ju je gledao u svojoj kuhinji pre nego što je otišao u spavaću sobu i ispružio se na krevet. Čim se opustio na dušek, njegovo telo se setilo koliko je prethodno bio iscrpljen. Bio je više nego zahvalan što ga je Kendal iznenadila i što je sada bila ovde s njim.

Ništa nije želeo više nego da ona bude pored njega u krevetu. A srce mu se popelo do grla kad se setio da ona verovatno neće ostati ovde još dugo.

SEDMO POGLAVLJE

Kendal je bacila bocu piva u Rikovu kantu za smeće, i nakon što je krpom osušila čašu za vino, vratila ju je u ormarić iz kojeg ju je i uzela. Pošto je ova noć bila posvećena njemu, nije želela da rizikuje i ostavi nered koji bi on na kraju morao da čisti kasnije. Kad je kuhinja bila besprekorno pospremljena, ugasila je svetlo i krenula unutra.

Dočekalo ju je prigušeno treperavo svetlo i znala je da je uključio televizor u spavaćoj sobi dok ju je čekao. Srce joj je lupalo u grudima u iščekivanju noći koja sledi. Ali kad je ušla u sobu, otkrila je da je za ono malo vremena dok je ona pospremla kuhinju Rik zaspao. Ležao je na prekrivaču, s patikama na nogama, što je svedočilo o tome koliko je bio umoran. Nasmešila se, prišla mu i sela na ivicu kreveta.

Lice mu se opustilo u snu. Bez stresa i umora, izgledao je još privlačnije. Rukom je prešla preko njegovog obraza, a on se okrenuo prema njenom dlanu. Zbog tog toplog, intimnog gesta poverenja, utroba joj se zgrčila od želje, potrebe i požude, ali priznala je da tu postoji i pozamašna doza emocija.

Sama činjenica da je večeras odlučila da dođe ovamo i pobrine se za Rika govorila joj je da oseća više od obične požude. Ali odbila je da paniči. Posle svega što je prošla, nameravala je da se drži devize *ovde i sada*. Trenuci poput ovih u njenom životu bili su isuviše retki.

Legla je, sklopčala se pored Rika i pustila da joj toplota njegovog tela prodire kroz kožu i greje je i spolja i iznutra. Sigurnost je, nažalost, bila još nešto što joj je nedostajalo u životu, a pored ovog čoveka osećala se ne samo poželjno nego i zbrinuto u nekom značajnom smislu. Nije bilo razloga da ne upija sve to dok je trajalo.

Zevnula je taman kad ju je obgrlio i privukao sebi, tako da je leđima svojski osetila erekciju za koju je bila sigurna da je ni on nije svestan. Nasmešila se znajući da će se pobrinuti za taj problem, kao i za sve ostalo što zahteva opuštanje, čim se on probudi.

Toplina se raširila Kendalinim telom kad joj je snažna ruka skliznula među noge i ispod njene odeće pronašla put do njenih intimnih, ženstvenih nabora. Bila je klizava od vlažnosti, spremna za njega, da se zabije u nju i vodi ljubav s njom. Ali izgleda daje on imao druge planove, jer je pomoću svojih veštih ruku i prstiju naizmenično nežno i izazivački klizio jednim prstom pa kružio dlanom po njenom Venerinom bregu. Izvodeći čuda, dovodio ju je sve bliže i bliže ivici orgazma.

Disala je plitko i dahtala dok su neverovatni osećaji obuzimali njeno telo. Izvijala je bokove uvis u jalovom pokušaju da ga što dublje uvuče u svoje telo. Talasi su bivali sve veći i veći dokje nisu potpuno preplavili, i

glasno je vrisnula u

trenutku kad se konačno u blaženstvu survala preko litice u najeksplozivniji orgazam koji je ikada doživela.

Kendal se probudila vlažna od vreline, Rikove ruke bile su joj oko struka, a njegova šaka - izvor onog izvanrednog zadovoljstva - mirovala je na njenom telu. Privijala se uz njega - grčevi su je još uvek drмали u toplim, eksplozivnim talasima sve dok mu nije klonula u zagrljaj. Bliže ju je privukao i nežno poljubio u vrat, a njoj je od toga zastalo u grlu.

„Ne igraš pošteno.“ Još jače se priljubila uz njega.

Njegov duboki kikot odzvanjao je kroz nju. „Nisi se žalila.“

„Spavala sam.“

„Onda mora da si sanjala neki žestok san pošto si vrisnula moje ime.“

Prevrnula se na stranu kako bi mu videla lice. „Pacove jedan.“ Ali smešila se. „Sećam se da sam negde pročitala kako su orgazmi koji se dožive u snu jači i prijatniji nego oni koji se dešavaju u budnom stanju.“

Oslonio se na lakat i spustio pogled na nju. „I, je li to tačno?“ Samozadovoljan osmeh zaigrao mu je na krajičku usana.

Bilo je to neverovatno iskustvo, i on je to znao, taj arogantni čovek. Kendal je odlučila da je vreme da se situacija preokrene. „Apsolutno tačno.“ Na neki način, ispravila se u sebi. Svaki orgazam koji je doživela u njegovim rukama ili dok je on bio u njoj bio je neverovatan. Sanjivo se protegla, telo joj je još uvek bilo osetljivo od uzbuđenja i želje.

Na njegovom licu osmeh je zamenilo mrštenje.

„Šta je bilo?“

„Jače i prijatnije dok spavaš, a? Mislim da ću prosto morati da nadmašim sebe dok si budna.“

Osetila je kako njegova ruka luta i zaustavila je taj pokret tako što ga je uhvatila za zglob. „Kao prvo, već si nadmašio sam sebe, a kao drugo, ovo veće bi trebalo da bude posvećeno *tebi*. Zašto ti je toliko teško da prepustiš kontrolu?“

Još dok je postavljala to pitanje, shvatila je da zadire sve dublje u njegovu psihu i ono što ga motiviše. Njegova potreba da štiti očigledno je sezala daleko u prošlost i ona je želela da sazna više.

„Jesi li sigurna da želiš da znaš? Odgovor bi mogao da potraje.“

„Sigurna sam.“

Slegnuo je ramenima i opustio se na jastuku, očigledno prihvatajući činjenicu da će prvo neko vreme da razgovaraju. „Već znaš da mi je otac umro kad sam imao petnaest godina. Video sam kako Čejs preuzima njegovu ulogu.

Pobrinuo se za to da novine nastave da izlaze i skinuo mami jednu brigu s vrata u tom užasnom periodu.“

„Žao mi je.“ Stisnula mu je ruku i ponovo se priljubila uz njega, više da njemu pruži utehu nego zbog sebe.

„Takav je život, valjda. Ali nemoj da žališ Čejša, jer on nikada nije zažalio zbog svojih odluka. A nemoj da žališ ni mene. Do sada sam dobro prolazio. Bilo je prepreka na putu, ali ne takvih s kojima ne bih mogao da se nosim.“

Nije poverovala u njegovu vitešku verziju prošlosti, ali nije nameravala da je osporava, ne dok joj se otvarao.

„Mama nas je sve brinula“, nastavio je. „I briga o njoj postala je naš posao.“

„Meni Rejna deluje prilično nezavisna.“ „Sada jeste.“ Podigao je pogled prema tavanici. „Možda je uvek i bila, ali kao tri muškarca u kući svi smo mislili da je naša dužnost da pazimo na nju.“

Kendal je klimnula glavom. Sva trojica braće Čendler bili su neverovatni muškarci. Svaka žena bila bi prava srećnica da upeca nekog od njih. Zadrhtala je i vratila se na stvar. „A onda? Kako se briga o majci pretvorila u posao u policiji?“

Pogledao ju je krajičkom oka. „Večeras si užasno radoznala.“ „Udovolji mi.“ Nije želela da prizna kako čezne za bliskošću koju su počeli da dele. „Otkud ti među predstavnicima zakona?“

„Zar svaki dečak ne želi da bude policajac?“

„Možda, ali ne ostvare svi taj san kad porastu.“

Nasmešio se. „Dobar način gledanja na to. Čejš se pobrinuo za to da Roman i ja dobijemo priliku da ostvarimo svoje snove. Romanovi snovi bili su jednostavniji. Oduvek je želeo da krene tatinim stopama, jedino što je on hteo da spoji posao i putovanja. Ja nisam bio tako siguran, ali Čejš je gledao da obojica odemo na koledž pre nego što budemo doneli bilo kakve životne odluke.“

Uzdahnula je. „Pravi si srećnik što imaš porodicu kojoj je toliko stalo do tebe.“

Bliže ju je privukao, kao da naslućuje osetljivu i bolnu prirodu te teme. „Upoznala si svoju majku. Očigledno postoje i prednosti i mane ovako bliske porodice kao što je moja“, zajedljivo je rekao. „Mene nije zanimalo izveštavanje o vestima, ali svi smo radili u novinama posle škole, bez obzira na to. Mrzeo sam to, i nakon što je moje izbegavanje zadataka prevršilo meru, Čejš me je ubacio kod šerifa Elisa. Mislio je, ako budem izveštavao o tome kako on trpa maloletne delinkvente u zatvor, popraviću se. Kao i obično, u svom maniru sveznalice, veliki brat je bio u pravu. Pronašao sam svoj poziv.“

Kendal se nasmejala. „Zvuči više kao veliki tata nego kao veliki brat.“ „Samo kad smo mi gledali. Čejš je imao svoj društveni život kad god je mogao da

nađe vremena. Iako to ne mogu da dokažem, svejedno sam siguran u to. Ali

insistirao je na tome da budemo časni, što i nije bilo tako teško, osim u slučaju Romanove pljačke ženskog veša.“

„Šta!?!“

Rik se nacerio. „Roman je izveo vrhunsku podvalu. Kad je imao šesnaest godina, ukrao je veš jednoj devojci. Mislim da si upoznala žrtvu. Teri Vajthol.“

„Ona nacifrana?“ Kad se setila izveštačene žene sa uštirkanom kragnom, Kendal se još jače nasmejala. „Znači to objašnjava zašto je okrivljen za krađe gaćica prošlog proleća.“ Izgleda da su braća Čendler bila deo tradicije ovog grada, i Kendal je čula mnoge priče prilikom svojih odlazaka u prodavnicu da kupi hranu ili sredstva za čišćenje.

Rik je klimnuo glavom. „Nema šanse da je to mogao da bude Roman. Mama ga je naterala da plati za svoj prestup još onomad. Morao je na ruke da pere svoje bokserice i veša ih na štrik u dvorištu ispred kuće da se suše. Devojke su dolazile da gledaju i smeju se. To ga je izležilo jednom zasvagda.“

Prevrnula je očima. „Vi Čendlerovi ste bili baš nestašni, je l' da?“ „Živahni, što bi rekla mama. Čejns je samo govorio da smo dosadni ko češa.“ Rik se zasmejao, svestan da je, uprkos svim prednostima i manama porodice Čendler, veoma srećan, kao što reče Kendal.

Ona očigledno nije bila te sreće. „Pričaj mi o svojim roditeljima“, rekao je.

„Pričaj ti meni o svom braku“, odvratila mu je.

Duboko je udahnuo. Nema šanse da raspravlja o svojoj bivšoj ženi s Kendal. Džilijen je bila njegova prošlost. Odavno ju je ostavio za sobom.

Ali ako je tako, zašto onda nije želeo sada da se poveri Kendal, pitao ga je neki prekorni glas u glavi. Zato što bi ga podsećanje na taj bol moglo primorati da podigne još barijera prema Kendal kako bi se zaštitio od toga da ne bude još gore povređen nego kad je Džilijen izabrala drugi život i drugog muškarca umesto njega. Kendal je već donela odluku da će otići, a Rik nije imao nameru da poteže prošla osećanja koja bi ga naterala da je isključi. Dok ona ne ode, želeo je da ih ništa ne razdvaja.

Prevrnuo se i prikovao je za krevet, dok je ležala na leđima, s rukama na dušek. „Vešt sam u ispitivanju“, rekao je sa osmehom. „Zar stvarno misliš da možeš mene da odvratiš?“ Nije mu promaklo da su mu prepone između njenih nogu i da je njegova želja očigledna uprkos barijeri u vidu odeće.

S naporom je uzdahnula, a to je zvučalo više kao ječanje od uzbuđenja. „Pa, ako ćeš da primenjuješ taktike mučenja, pretpostavljam da mi ne preostaje ništa drugo nego da pričam“, rekla je promuklim glasom, kao bez daha.

Bilo mu je drago što je uticao na nju, ali to nije menjalo ono što je hteo, a

za sada to je bila informacija. Koliko god da je bila nezavisna, Kendal, po sopstvenom priznanju, nikad nije imala stabilan porodični život. Kao odrasla, očigledno je i dalje bežala od nečeg. Bar je tako Rik gledao na stvari. Možda, kad bi razumeo od čega, mogao bi da poradi na menjanju njenih stavova. Nije se mnogo nadao, ali morao je da pokuša.

Rik Čendler se nikada nije predavao bez borbe. „Želim da znam kako je njihovo odsustvo uticalo na tebe“, rekao je misleći na njene roditelje.

„Nikako.“

Ali skrenula je pogled od njega i njene reči ličile su na laž u samoodbrani, kao što je i sumnjao. „Kendal?“ Pustio joj je jednu ruku i okrenuo joj bradu tako da nije imala drugog izbora nego da ga gleda u lice. „Pretpostavljam da je u tom detinjstvu vladala usamljenost.“

„Imala sam ja porodicu“, rekla je, previše odbrambenim tonom.

„Koliko si najduže živela s nekim od rođaka?“

„Dve godine, možda tri. Imala sam brojnu rodbinu pa sam mogla da biram“, rekla je isuviše vedro.

Odlučio se da je ne pita zašto joj niko od tolike rodbine nije ponudio stabilnost i ostanak za stalno. Cilj mu je bio da se njih dvoje zbliže, a ne da joj prouzrokuje bol.

Uzdahnula je. „Mislim da odvajanje mora da nam je porodični moto. Moja mama ima dve sestre i brata, moj otac ima brata. Svako je obavio svoju dužnost. Niko nije želeo da mu se tuđe dete stalno mota pod nogama.“

Iznenadila ga je time što je zagazila u temu koju on nije hteo da dira. Uviđajući kako mora da joj je teško da zaroni u sebe i otvori se, ćutao je i pustio je da sama otkrije više.

„Osim tetke Kristal.“ Kendaline oči zablistашe pri sećanju na njenu najvoljeniju rođaku. „Tada je bilo najbolje. Imala sam deset godina i ne sećam se mnogo čega, osim mnogo ljubavi. I kolača.“ Nasmešila se, a topao i nežan sjaj ozario joj je obraze. „Čak i nakon što sam otišla, zato što joj je artritis prvo napao ruke i znala je da neće biti u stanju da se brine o malom detetu, pisala mi je svake nedelje... ili sam ja mislila da mi piše. Kasnije sam shvatila da je diktirala pisma nekom prijatelju.“

„Poenta je u tome što joj je bilo stalo.“

Kendal je klimnula, a potom progutala knedlu. Jedna suza slila joj se niz obraz.

Nije želeo da poteže bolne uspomene, ali postigao je svoj cilj. Pustila ga je da pride. Palcem je obrisao tu kap s njenog obraza, a onda usnama zapečatio njene. Kao i obično, poljubac je u njemu zapalio vatrenu želju da bude u njoj, ali više od zadovoljavanja te fizičke potrebe, Rik je želeo da joj pokaže da mu je

stalo. Da oseti da je posebna i da joj stavi do znanja kako je želi na mnogo

različitih načina. Polako ju je svlačio, procenjujući je očima i obožavajući je rukama. Na brzinu se rešio sopstvene odeće i iz fioke dograbio pakovanje u foliji.

„Trošimo tu kutiju“, rekla je, očigledno zadovoljna.

„Takav je plan.“

Još nije ni otvorio pakovanje, a Kendal mu ga ote iz ruke. „Pusti mene.“

I dok je on gledao, učinila je ono što je prethodno i obećala - pobrinula se za njega - omotavajući njegovu čvrstu erekciju drhtavim rukama.

A onda je ponovo legla na krevet i raširila noge, čekajući ga. Saznanje da ga želi isto koliko i on nju žestoko ga je napalilo i umnogome pokorilo. Taj prizor mu je oduzeo dah.

Popeo se na nju i brzo se zaletio. Bila je mokra i vlažna, grčila se oko njega i primala ga sve dublje i dublje. Obavila mu je noge oko struka i sasvim ga usisala u sebe. Koža im je bila mokra od znoja, a tela su im se ljuljala u skladu, nije to bilo brzo i bezumno, nego polagano uklapanje, značajno spajanje dvoje ljudi koji ne samo da su ogoleli tela nego i duše.

Rik je mislio da je odavno shvatio razliku između seksa i vođenja ljubavi, ali kada se poslednji put sjurio u nju i oboje ih poveo preko ivice, konačno je uvideo tu razliku kao nikada pre.

Nekoliko minuta kasnije, dok su ga još uvek potresale posledice

-i dalje je teško disao - smestio se ispod pokrivača s Kendal u svom naručju. Osećaj mira i ispravnosti spustio se na njega, zajedno sa osećajem predstojeće propasti.

„Večeras je trebalo da se ja pobrinem za tebe“, prošaptala je dok su joj se kapci sklapali.

S naporom se nasmejao. „I jesi.“

„Drago mi je.“ Njen sanjivi glas obavio mu se oko srca.

Grlio ju je u tišini i sačekao da njeni udisaji postanu spori i plitki pre nego što je zatvorio oči. Lako bi mogao da se navikne na ovo, ali za razliku od sna da postane policajac, ovaj san o Kendal bio je mnogo uzaludniji.

Prodorna zvonjava probudila je Kendal iz dubokog, veličanstvenog sna. Nije želela da joj iko smeta sad kad se ušuškala u tu prijatnu toplinu, ali neka šaka drmusala ju je za ruku i nije joj preostajalo ništa drugo nego da otvori oči.

„Kendal. To je telefon u tvojoj torbi“, rekao je Rik.

Zagundala je i zarila glavu u jastuk pre nego što se okrenula i ustala iz kreveta. Vazduh iz klima uređaj ošinio ju je po goljoj koži i zadrhtala je. Kopala je po torbi, izvadila telefon i pogledala broj. Nije prepoznala ništa osim pozivnog

broja za Vermont. Hana, pomislila je, i shvatila da hladan vazduh koji bije po njenom golom telu predstavlja najmanji od svih njenih problema.

Pritisnula je zeleno dugme u nadi da nije propustila poziv. „Hana? Hana, jesi li još tu?“

„Naravno da sam još tu. Vermont je na drugom kraju sveta. Ne mogu daleko da otputujem bez para i auta.“ Iznervirani glas njene sestre odzvanjao je preko telefona.

„Nisam na to mislila.“ Kendal je prošla rukom kroz razbarušenu kosu. „Moramo da razgovaramo.“

„Aha, moramo.“

Kendal je skupila oči. Hana je danima izbegavala njene pozive, a sad se odjednom slaže s njom. „Šta se dešava?“

„Kao da je tebe briga.“

Kendal je ignorisala taj komentar. „Razgovarala sam s gospodinom Vankuverom...“

„On me mrzi.“

„Izgleda da si mu pružila dobar razlog.“

Njena sestra je frknula.

„Rekao je da si na uslovnom.“

„A... više nisam.“

Kendal je trepnula. „Više nisi na uslovnom? Kako si to uspela? Jesi li se izvinila, ili...“

„Otišla sam.“

„Kako misliš otišla?“ dreknula je Kendal, a Rik je skočio iz kreveta, prišao joj, uhvatio je s leđa i odvuкао je unatraske da sedne na dušek. „Gde si? I kako si?“ Naterala se da ne paniči. Još.

„Šta misliš kako mislim? Otišla sam. Ionako ovi nisu ni hteli da budem tu. Sigurna sam da sam im uštedela trud da me sami izbace.“ „Da te izbace?“ Iako je gospodin Vankuver saopštio da su takve posledice moguće, Kendal je bila sigurna u to da će on prvo sesti i porazgovarati s Hanom i njenim roditeljima, ili s Hanom i Kendal. Nikad ne bi ni pomislila da će njena sestra uraditi nešto što bi imalo tako drastične posledice.

„Hoćeš li prestati da ponavljaš sve što ja kažem? Važna stvar. Ova škola je sranje.“

„Pazi kako se izražavaš.“

„Nemoj ti da mi govoriš šta da radim. Nisi mi majka.“

Kendal se pognu zbog Haninog bezobraznog tona. Šta li se desilo njenoj

dragoj sestri i zbog čega li je pobjegla iz škole? „Gledaj, slučajno sam ja jedina odrasla osoba koja je navedena u tvom kartonu za hitne slučajeve. To mi daje

neka prava. A prvo pravo koje imam jeste da dobijem iskren odgovor.“ *Na najvažnije pitanje*, pomisli Kendal. „Kako si?“

„Kao da je tebe briga.“ Hana ponovo uzvratila onim drskim tonom. „Jeste me briga.“

„Svejedno. Dobro sam, i evo me na autobuskoj stanici blizu škole. Treba mi karta i saznanje gde se ti nalaziš. Pored tebe, mame i tate, to mu dođe kao da uopšte i nemam nikakav rod.“

Hanine reči bile su poput noža koji se zariva u Kendalino srce. Ona je živela baš takav život kakav je Hana upravo opisala, i to nije bilo zabavno niti ispunjeno toplim, ušuškanim trenucima. Njihovi roditelji su izabrali internat za Hanu ne bi li joj obezbedili više stabilnosti nego što je Kendal dobila. Ali može li stabilnost da zameni porodicu, pitao je neki prekoran glas u Kendalinoj glavi. „Hana...“ „Nemoj tu da mi pekmeziš. Samo me vodi odavde, važi?“ Kendal je trepnula. U njenoj sestri, očigledno su se preduboko ukorenili bol i odbojnost. A Kendal čak nije videla ni da tako nešto postoji. Toliko se zanela u brigu o tetki Kristal i rešavanje sopstvenih problema da je prosto pretpostavila da je Hana bezbedna i srećna u internatu. Ta pretpostavka će je očigledno sada koštati.

Ali prvo je trebalo da dovede Hanu kući. Kao da ijedna od njih ima kuću. Kendal je bacila pogled na sat. Već je bilo osam ujutru. Protrljala je oči. „Reci mi gde se tačno nalaziš i ja ću nazvati da ti kupim kartu za autobus. Imaš li neke lične dokumente kod sebe?“ Gestikulirala je Riku da joj doda olovku i papir.

„Aha.“

Rik joj je dodao ono što je tražila, a ona mu je usnama oblikovala: „Hvala“. „Kaži, Hana.“ Kendal je nažvrljala naziv autobuske stanice u Vermontu i pozivni broj, a onda tražila i dobila broj telefonske govornice. „Ja ću sve srediti i čekaće te karta. Sačekaću te kad stigneš ovamo.“

„Kako god.“

Kendal je videla dalje od te lažne hrabrosti - uplašenu devojčicu, samu na autobuskoj stanici. Ili je možda samo Kendal bilo potrebno da veruje da njena sestra nije toliko ogrubela i toliko bezosećajna kao što je zvučala. Na kraju krajeva, nedavno se bila čula s njom i tada je zvučala dobro. *Ali kad si poslednji put zaista odvojila vreme daje sashušaš*, pitao ju je isti onaj optužujući glas. Ne želeći da se suočava sa odgovorima ili krivicom, Kendal je usmerila pažnju na ovde i sada. „Čuvaj se, Hana.“

„Ne vraćam se više tamo.“ Hani je zadrhtao glas i Kendal je znala da ovaj put ne umišlja.

Kendal proguta knedlu koja joj je zastala u grlu. „Prićaćemo kad stigneš

ovamo, važi?“

„Samo mi obećaj da me nećeš ponovo poslati tamo.“

Moraće nekako da dođe do roditelja, ali nijedno dete ne bi trebalo prisiljavati da ostane tamo gde je toliko nesrećno. „Obećavam.“ Dugi uzdah olakšanja začuo se s druge strane linije.

„Pozvaću gospodina Vankuvera da mu objasnim da si krenula kod mene. Neću da zove policiju, niti da prijavi da si nestala.“

„Ne shvataj ozbiljno ništa što on kaže. Bilijarska kugla...“

„A to bi bio gospodin Vankuver?“ Kendal se usudila da pogađa. Hana je frkula umesto odgovora. „On nema nikakvog smisla za humor.“

„Ne bih ni ja imala da me zoveš bilijarska kugla“, zajedljivo je rekla Kendal. A nije bila ni sigurna da li želi da čuje za Hanin najnoviji nestašluk.

„Samo jednom sam ga tako nazvala u lice.“

Kendal je vrtela glavom, shvativši da će imati pune ruke posla kad Hana stigne. „Hajde da ja sad odem da kupim tu kartu. Želim da stigneš ovamo zdrava i čitava. Budi pored telefonske govornice. Zvaću te da ti javim detalje.“

Kendal je provela sledećih pet minuta pored telefona, kupila je kartu i uverila se da će službenik pripaziti na Hanu dok ne uđe u autobus, a onda je ponovo pozvala svoju sestru.

Naposletku je spustila slušalicu i okrenula se prema Riku. „Sešće na onaj u 10:45, moram da je pokupim u Haringtonu u 14:55.“ „Šta se dogodilo?“ Rik joj je uzeo mobilni telefon iz ruke i stavio ga na noćni stočić.

Kendal je drhtavom rukom prošla kroz kosu, a onda počela da se šetka po sobi. „Ne mogu da verujem.“

„Dođi da sedneš.“ Potapšao je dušek na kojem su vodili ljubav, a potom spavali u blaženom stanju zaborava - dok je njena sestra bila tako nesrećna.

A Kendal nije imala pojma. Nije ni slutila. Vrtela je glavom dok su joj se misli rojile po glavi. „Hana mora da je luda. Mislim, kako je mogla prosto da napusti školu? Kako je mogla da uradi takvu glupost i dođe na autobusku stanicu, a da ne zna kuda će. Ko radi nešto tako impulsivno?“

Rik se trgnuo. „Izвинi što navodim ono što je očigledno, ali ti radiš.“ Kendal je otvorila usta da to ospori, a onda shvatila da ne može. „Okej, dobro, to nam je porodična crta. Ali znaš li ti šta može da se desi četrnaestogodišnjoj devojčici, samoj na autobuskoj stanici?“ Stresla se od same pomisli na to. „Onom službeniku bolje bi bilo da pripazi na nju.“

Rik je podigao papir na kojem je ona maločas zapisivala beleške, a onda zgrabio telefon i okrenuo broj. „Halo?“

„Šta to...“

Ispružio je ruku da je učutka. „Ovde pozornik Rik Čendler iz policije Jorkšir Folsa u državi Njujork. Imate li tamo maloletno dete po imenu Hana Saton?“ Sačekao je odgovor, a onda klimnuo Kendal. „Dobro. Bio bih vam zahvalan ako biste se pobrinuli za to da ona uđe u pravi autobus i da joj ne smetaju nepoznati ljudi dok čeka. Mogu da vam dam broj značke ako vam je potrebno za identifikaciju...“ Ponovo je začutao i slušao. „Nije neophodno? Hvala vam. Cenim to. Zdravo.“ Spustio je telefon i nacerio joj se.

„Je l' možeš to da radiš?“

Slegnuo je ramenima. „Upravo sam uradio. Je l' ti bolje?“ „Mnogo.“ Onda se vratila u krevet i poklonila mu zahvalan zagrljaj. „Hvala ti. Ne mogu ti opisati koliko mi to znači.“

Rik nije mogao njoj da opiše koliko je ona počela njemu da znači. Ne, a da je ne uplaši. „Ići ću s tobom po nju.“

„Zar ne moraš da radiš?“

„Naći ću nekog da zamenim smenu.“

Toplina joj ispuni oči. „Stvarno cenim to. Znaš, koliko god da ja pričam o tome kako volim svoju sestru, nismo živele zajedno od moje osamnaeste godine. Ne znam šta da radim s tinejdžerkom. I to besnom.“ Stresla se zbog osećaja odgovornosti koji ju je očigledno preplavio. „Kako da doprem do nje?“

„Pa zvala te je, zar nije? Složićete se vas dve.“

Kendal odmahnu glavom. „Sigurna sam da joj nisam bila prvi izbor, ali nije imala koga drugog da pozove. Stekla sam jasan utisak da ona misli kako meni nije stalo. Stalo mi je, ali počinjem da shvatam - sama sam joj pružila razlog da veruje u to u šta veruje.“ Pognula je glavu, očigledno nije bila ponosna na sebe.

Podigao joj je bradu. „Kendal, ti si joj sestra, a ne roditelj. Živela si u svojim problemima. Sad češ joj se naći. Samo to se računa.“ Kako bi je umirio, rukom joj je prešao preko golih leđa, naslađujući se dodirom njene kože. Bliskost koju su delili bila je trenutak u vremenu. Nametala se stvarnost, u vidu četrnaestogodišnje devojčice. Riku je bilo žao i Kendal i Hane. Mrzeo je što će izgubiti vreme koje je planirao da provede nasamo s Kendal, ali biće uz nju i pomoći će joj u ovoj nevolji.

Nesigurno mu se nasmešila. „Hvala. Pretpostavljam da ću morati da saznam gde su mi roditelji, ako ih je uopšte moguće naći, što i nije baš izvesno. Na putovanju su, negde u Africi.“

„Tamo nema mobilnih, a?“

„Ne. Što znači da su sve odluke koje se tiču Hane moja odgovornost.“ Uzdahnula je. „A obećala sam joj da nema više internata u Vermontu tako da ću morati da je ispitam u kakvoj bi školi bila zadovoljna kad dođe jesen.“

„Zvuči kao dobar plan. Mislim, ti ne bi želela da se vežeš ni za koga i ni za

šta.“

Ukočila je kičmu i zagledala se u njega. „Šta to treba da znači?“

Rik odmahnu glavom. „Ništa.“ Proklet bio njegov dugačak jezik. „Samo, ostanak u Jorkšir Folsu je moguće rešenje Haninog problema.“ „O, ne.“ Odmahnula je glavom. „Ne. Njujork je bio moj poslednji trajni aranžman zadugo.“ Skrenula je pogled dok je to govorila, jer nije mogla da ga pogleda u oči.

Zato što se borila protiv poriva da ostane? Nadao se da je tako. Jer negde u toku noći, uprkos svojim dobrim namerama, ozbiljno je pao na Kendal Saton. Ma, do đavola. Pao je na nju istog trenutka kad ju je ugledao u venčanici pored puta.

Dolaskom njene sestre, Riku se pružala prilika da ubedi Kendal kako je Jorkšir Fols njen dom i kako je mali grad savršeno mesto da upiše Hanu u školu i skrasi se. *U njegovim snovima.*

Pa, bolje bi mu bilo da počne ponovo da gradi te odbrambene zidove ako misli da iz ovoga izađe nepovređenog srca.

Kendal je mislila da tinejdžeri valjda stalno brbljaju. Ali tišina u kolima bila je zaglušujuća. Čim je Hana izašla iz autobusa i izbegla njen pokušaj da je zagrlji, Kendal je znala da je u nevolji. Kad je Hana pogledala pored Kendal, u Rikovu uniformu, Kendal je shvatila da je napravila veliku grešku što je povelala njega na ovaj prvi susret.

„Šta će ovaj pandur tu?“ pitala je njena sestra, s krajnjim prezirom u glasu.

„On nije pandur, on je moj...“ Kendalin glas utihnu. Rik jeste bio pandur, samo nije bio ovde ni zbog čega što je Hana uradila. A Kendal nije imala pojma kako da okarakterise svoj odnos s Rikom ni pred sobom, a kamoli pred svojom četrnaestogodišnjom sestrom. Na kraju se odlučila za najbezazleniji izraz, po njenom mišljenju. „Dečko.“ „Oh, bljak.“

„Kad smo već kod bljak, šta si to uradila s kosom?“

Hana dohvati svoju ljubičastu kovrdžu. „Kul, a?“

Nije joj bilo lako da se ugrize za jezik, ali Kendal je uspela. Nije mogla sebi da dozvoli da još više udalji sestru od sebe. Sad su se svi vozili nazad u Jorkšir Fols u tišini, osim što je Hana neprekidno pucketala žvakaćom gumom.

„Pa, šta ima da se radi u ovom gradu?“

Kendal se okrenula prema Hani, a lice usmerila ka Riku koji je vozio. „Rik? Ti znaš više nego ja.“

Bacio je pogled iza sebe, s jednom rukom na volanu. „Klincima se dopada Normanov restoran, tu je i stari bioskop, a preko dana ima gradski bazen.“

Hana je prevrnula očima. „Vidiš šta se dešava kad pitaš pandura gde se

izlazi? Bolje mi je da ostanem kod kuće.“

„Prikladnije bi bilo da zahvališ nego da se žališ“, rekla je Kendal. „U stvari, nadala sam se da bih mogla da te naučim da praviš nakit od perlica, ili, ako te to ne zanima, mislila sam da zajedno crtamo.“ Hana ju je samo oprezno pogledala, kao da ne veruje Kendal na reč da želi išta da radi s njom.

Pa, Kendal će prosto morati da je uveri. „Videla sam tvoje umetničke radove i znam da imaš talenta.“

„Šta god.“

Hanine reči zvučale su ravnodušno, ali pogled je prikovala za Kendal i ulila joj nadu da je njenoj sestri samo potrebno malo vremena i strpljenja da bi promenila mišljenje.

„Čim stekneš neke prijatelje, bićeš ti dobro“, Rik je uveravao Hanu. „Rado ću te upoznati s nekim klincima tvojih godina.“ Kendal ga je pogledala sa zahvalnošću.

„Samo da nisu štreberi“, rekla je Hana i zavalila se na sedište, prekrstivši ruke preko svoje preterano kratke majice. Nakon što je komentarisala sestrinu kosu, Kendal je držala jezik za zubima na temu njene odeće. Ali nije bilo sumnje u to da joj sestra izgleda kao da su joj uzori Britni Spirs i Kristina Agilera.

Rik je dovezao kola do kuće i parkirao se. „To je to.“

Hana se uspravi i uhvati za naslon na Kendalinom sedištu da bi mogla bolje da vidi kroz šoferku. „Tetka Kristal je živela ovde?“ „Pre nego što je morala da se odseli u starački dom.“ „Ogromna je.“

Njena sestra razrogači oči i Kendal je na tren ugledala devojčicu koju je pamtila, a ne besnu tinejdžerku koju je pokupila na autobuskoj stanici. „Mi smo u gostinjskoj kući pozadi.“

Kendal se nadala da ta vest neće raspršiti spontano uzbuđenje njene sestre.

„Gostinjskoj kući? Kul!“ S trzajem je otvorila stražnja vrata na kolima, ali pre nego što je izašla, okrenula se. „Ko je u glavnoj kući?“ Pre nego što je Kendal stigla da odgovori, Perl i Eldin su sišli niz prilaz da ih pozdrave - Perl u punom sjaju svog kućnog ogrtača, a Eldin u isprskanom kombinezonu i s kapom.

„Mora da me zezaš?“ Hana izađe iz kola i zabljuje se taman kad je Perl ubrzala korak niz stazu.

„Oh, Eldine, gledaj“, rekla je Perl, pokazujući na Hanu. „Druga Kristalina nećaka.“

Dohvatila je Hanu u snažan zagrljaj, a onda je odmakla da je dobro osmotri. Kendal je pogledala u Rika i trgnula se, dok je on samo vrteo glavom i gundao.

„Nadam se da će Hana paziti šta govori“, promrmljala je Kendal. „Ne nadaj se mnogo, dušo.“ Izvukao je ključeve od kola iz brave. „Nisam siguran kojoj od

njih dve treba spasavanje, ali bolje da izađemo napolje.“

Kendal je klimnula, ali prvo ga je uhvatila za rukav. „Rik?“ Okrenuo se.

Sam njegov osmeh pružio joj je oslonac za koji nije ni znala da joj je potreban, i zato su joj sledeće reči još teže pale: „Znam da nisi pristao na ovo, i zato, ako hoćeš da se izvučeš sada, neću te kriviti.“

„Imamo pogodbu, zar ne? Ja nisam čovek koji ne poštuje dogovor, tako da si zaglavila sa mnom.“

Stomak joj se zgrčio na njegove reči. Kada se svela na običnu pogodbu u njegovim očima? Nakon prošle noći, pomislila je da među njima postoji mnogo više.

Ali ti si ga odgurnula, zar ne? Pitao je glas u njenoj glavi. Kad se setila svoje reakcije na njegovu zamisao da ostane u gradu, uvidela je da je on u pravu što se sad drži na odstojanju kako bi zaštitio sebe. Od nje. Nije ga krivila, ali nije joj se ni dopadala ta njegova iznenadna promena stava.

Ali koji god da su bili njegovi razlozi, sad je s njom, a obećao je da će i ostati. Neće ni tražiti ništa više kad već nije htela da mu da išta više zauzvrat.

Prisilila se na osmeh. „Okej, dobro, imao si priliku. Neću ti ponovo nuditi izlaz.“ Uхватила ga je za ruku i jako je stisnula, bio joj je potrebniji nego što je htela da prizna.

„Nema problema.“ Pogledao ju je u oči i zadržao pogled.

Iskoristila je priliku, nagnula se napred i zarobila mu usne poljupcem. Namenjenim da razuveri - koga? Pitala se. Nju? Ili njega? Pre nego što je uspela da pronađe odgovor, Hana je vrisnula.

Razdvojivši se, Kendal i Rik su izašli iz kola i došli do mesta gde su stajale Perl i Hana.

„Šta je bilo?“ upitala je Kendal.

„Osim što ova smrdi na naftalin i što me je zagrlila?“

„Hana!“ povikala je Kendal, postićena.

„Nije to naftalin, nego ljubičice u vrećici“, rekla je Perl, nepogođena. „I rekla sam joj da mi je baš drago što je došla. Mršava je i očigledno ne jede dobro u školi. Upravo mi se hladi tanjir čokoladnih kolača.“

Zanimanje je blesnulo u Haninim očima i Kendal je videla da se bori da ne pokaže želju za hranom i topline koje je Perl nudila.

Perl se nagnula bliže Kendal i svojim dramskim šapatom rekla joj na uvo: „Stvarno bi trebalo da joj nabaviš brushalter. Mlada je i čvrsto joj stoje, ali stvarno bi trebalo da nosi grudnjak.“

Hana zausti da nešto kaže, ali Rik joj rukom poklopi usta u znak upozorenja. „Ne sad.“

Perl se okrenula prema Hani taman kad ju je Rik pustio. „Otići ću po te kolače i odmah ću da ih donesem, važi?“ Nije čekala odgovor, nego se uputila u kuću.

„Ja sam Eldin“, rekao je stariji čovek i ispružio ruku prema Hani. „A Perl je dobronamerna.“

Hana je buljila dok joj Rik nije nežno gurnuo ruku laktom. Shvativši nagoveštaj, Hana je Eldinu protresla ruku i brzo je pustila.

Verovatno se plašila da će i on da je dohvati u medvedi zagrljaj kao Perl. Umesto toga, Eldin je jednom protresao Haninu ruku i pustio je. Zadovoljan, klimnuo je glavom i uputio se uz prilaz, sporije od svoje lepše polovine, verovatno zbog bolova u leđima.

Toplina je ispunila Kendal dok je gledala Rika kako ne samo preuzima kontrolu nad Hanom nego i ume s njom. Kendal je prosto bila u stanju potpunog šoka. Ali moraće to brzo da prevaziđe.

„Zdravo, Eldine.“ Hana je doviknula starijem čoveku, na Kendalino iznenađenje.

Možda će ona ipak biti dobro, pomisli Kendal.

A onda se Hana okrenula prema svojoj sestri. „Nema šanse da ću ja živeti u ovom seljačkom gradu s tvojim dečkom pandurom i dvoje starih ljudi. A ona matora mi bulji u grudi.“ Čvrsto je prekrstila ruke. „To je bolesno.“ Skupila je oči, a onda odjurila u pravcu gostinjske kuće.

Kendal je pogledala Rika i uzdahnula. „Prava je radost.“

On se nasmejao. „Tinejdžerka je. Video sam i gore.“

„Bože, pomози mi.“ Kendal je zakolutala očima prema nebesima. „Kosa joj je drečavo ljubičasta.“

Nakezio se. „Tvoja je bila ružičasta.“

„Da li bi prestao da ističeš sve sličnosti?“ Istina je izluđivala Kendal. Bacio je pogled na sat. „Koliko god mrzeo da te ostavim samu, moram na posao.“

„Verovatno osećaš olakšanje.“

„Kendal, Kendal.“ Pogledao ju je u oči. Videla je sukob koji se odigravao u njegovom pogledu dok se na trenutak borio protiv te privlačnosti pre nego što je zastenjao, pružio ruku, obgrlio joj potiljak i privukao je dovoljno blizu da može da je poljubi. „Šta ću s tobom?“ Dah mu je bio topao, a nagoveštaj mentola izazivao joj je čula i želela je da je već jednom poljubi. „Ne znam. Šta si imao na umu?“ „Da te ubedim da sam dobar momak, za početak. Da poveruješ da bi mogla malo i da se zadržiš ovde, bilo bi još bolje za kraj“, priznao je uz očigledno oklevanje.

Pre nego što je stigla da odgovori, usnama je prekrpio njene i počeo da je ljubi. Dok je jezikom kružio po njenim ustima, bio je još ukusniji nego što je

zamišljala.

„Mmm.“ Uzdah joj je izleteo bez dozvole, ali ne bi ga vratila čak i da je mogla, jer mu je telo zadrhtalo na to i bliže ju je privukao.

„Oh, zapuši mi usta!“

Kendal je odskočila i ugledala Hanu kako zuri u nju i Rika s grimasom na licu.

„Izvinite što vas prekidam, ali kuća je zaključana. Kako si mislila da uđem?“ pitala je.

Kendal je podigla obrvu gledajući Rika. Očigledno je medenom mesecu došao kraj i nastupila je stvarnost - u svoj svojoj tinejdžerskoj raskoši.

Kendal se presvukla u svoju omiljenu pidžamu - komplet koji se sastojao od majice i šortsa - zevnula je i zavukla se u svoj krevet. Jedva da nekoliko sati živi s tinejdžerkom, a već ju je savladala iscrpljenost. Hana nije izašla iz sobe koju je zauzela, čak ni na večeru, a Kendal je zaključila da je ona sama kriva za to. Ne samo da je osposobila gostinjsku sobu za stanovanje, nego se i pobrinula za to da u toku dana odu u grad po još jedan klima uređaj za njenu sestru. Sad nije mogla da računa ni na to da će vrućina isterati Hanu u civilizovano društvo. Ali čak ni tinejdžerka ne može da ostane u svojoj sobi zauvek. Sutra će Kendal naterati sestru da sednu i porazgovaraju.

Kendal zatvori oči. Otkako je došla u Jorkšir Fols, stekla je neku vrstu rutine. Rano bi uključila klimu i zatvorila vrata dok se soba ne ohladi kao Antarktik, a onda bi ugasila uređaj kad bi pošla na spavanje i svežina bi potrajala otprilike do ponoći kad je ponovo započinjala ceo proces. Sad je u tišini slušala zvuk mira, toliko drugačiji od njujorške žurbe i gužve koje je slušala poslednjih nekoliko godina. Cvrkut ptica i mir prirasli su joj za srce. U stvari, počela je da pronalazi utehu u iščekivanju zvuka... ničega. A kad je neuobičajena buka automobilskog motora razbila mir noći, zvučalo je tako blizu kao da je u njenom dvorištu, i Kendal se uspravila u krevetu.

Jasno je osećala da nešto nije u redu i imala je još jači predosećaj šta je to nešto. Otrčavši do prozora, podigla je staru roletnu taman na vreme da vidi kako njena crvena kola izlaze s prilaza na ulicu.

„Prokletstvo, Hana.“ Strah je obuzeo Kendal i bez razmišljanja je dohvatila telefon. Kendal nikad nije bila sjajna u pamćenju podataka i još nije bila zapamtila mnogobrojne Rikove brojeve telefona tako da je nazvala policiju. „Policajca Rika Čendlera, molim vas. Hitno je.“

Lupkala je prstima po noćnom stočiću dok je čekala.

„Ovde policajac Čendler.“

Rikov glas ulio joj je neku vrstu utehe. „Rik, Kendal je. Hana mi je uzela kola. Ima samo četrnaest godina. Ne znam da li zna da vozi i ne želim da doživi

neku nezgodu ili napravi saobraćajku i ne znam gde bi otišla. Mislim, ne poznaje nikoga u ovom gradu, niti zna za neko ovdašnje mesto.“ Kendal nemoćno prođe rukom kroz kosu. „Ja ne znam nikoga u ovom gradu niti neko mesto ovde. Dobro, znam više ljudi nego Hana, ali...”

„Kendal, prestani!” Rikov glas je prekinuo njeno bulažnjenje.

„Izvini.“ Trepnula je i zapanjeno shvatila da joj se suza sliva niz obraz. „Žao mi je. Večeras se zaključala u svoju sobu. Mislila sam da će tu i ostati. Ni na pamet mi nije padalo da sklonim ključeve od kola. Mislim, ona ima četrnaest godina.“

„Ja ću se pobrinuti za to, važi?”

Smrcnula je i klimnula glavom, shvativši da je ionako prekinuo vezu pre nego što je uspela da mu odgovori. Što je dobro. Bilo joj je potrebno da on traži Hanu, a ne da nju teši. A kad bude vratio njenu sestru kući, živu i zdravu, Kendal će je nesumnjivo zadaviti.

A čim sutra ustane, otići će u knjižaru ili biblioteku da potraži neki priručnik za vaspitavanje bezobraznih tinejdžera.

OSMO POGLAVLJE

Rik je upravo predavao smenu kad je stigao hitan poziv od Kendal. Iako je odlučio da se emocionalno ogradi kada je ona u pitanju, nikada nije nameravao da se fizički drži na odstojanju. Previše je uživao u njoj i previše mu je bilo stalo do nje.

Vozio se po gradu, ne u patrolnim, nego u svojim kolima, u potrazi za dobro poznatom Kendalinom crvenom džetom'. Iako nije dobro poznavao Hanu, umeo je da prepozna ljutitu klinku čim je vidi, a u toku obuke IZAZOV, video ih je mnogo. Nema šanse da dozvoli da se Hana i Kendal toliko udalje jedna od druge da bude prekasno da se popravi šteta.

Pošto nije znao ni za jedno posebno mesto gde bi potražio Hanu, počeo je od Prve avenije, a kad tu ništa nije našao, proširio je potragu na ulice bliže Edžmontu, odakle je Hana krenula. Osnovna škola nalazila se na blok i po od Kristaline, a sada Kendaline kuće, i nije ga iznenadilo kadje skrenuo na parkiralište i ugledao jedna jedina crvena kola dijagonalno parkirana između dva parking mesta.

Zaustavio se pored 'džete' i izašao. Jedino što je odavalo da je policajac bila je baterijska lampa koju je izvadio iz pregrade za rukavice. Upalivši bateriju, mahao je rukom i osvetljavao područje oko škole. Zastao je kada je primetio neko kretanje niz brdo pored Ijuljaški. Očigledno je Hana još uvek bila u velikoj meri dete, i tom željnom detetu Rik je nameravao da se obrati. Želeo je da ona pruži priliku svojoj velikoj sestri.

Dok je hodao niz travnati brežuljak prema Ijuljaškama, duboko je udahnuo. Miris pokošene trave i rose okruživao ga je i vraćao uspomene na vreme koje je proveo u školi. Nasmehio se na to ugodno podsećanje pre nego što je prešao na stvar.

„Zdravo, Hana“, doviknuo je, jer nije hteo da se ona uspaniči i pomisli da joj prilazi neko nepoznat. Nije ona ni Rika smatrala za najboljeg prijatelja ili osobu od poverenja, ali s njim je barem bila bezbedna.

„Šta hoćeš?“

Uperio je svetlost između njih. „Mislim da je to očigledno. Hoću da te odvedem kući.“

„Šta tebe briga?“ Nije usporila Ijuljanje, a noge su joj letele gore-dole kao da je mala, bezbrižna devojčica.

Ali Rik je imao neki osećaj da je prošla čitava večnost otkako se ona osećala kao mala ili bezbrižna devojčica. „Zato što sam prijatelj tvoje porodice, a tvoja sestra je zabrinuta za tebe. Toliko zabrinuta da me je zvala.“

Frknula je na njega, zarila stopala u prašinu i zaustavila kretanje. „Pre će biti da je zabrinuta za svoja kola.“

„Nije ni spomenula kola, Hana. Mogla je da prijavi da su ukradena i onda bih bio primoran da te privedem.“ A s obzirom na to da je bila maloletna, vozila bez dozvole i protivzakonito, trebalo bi da je privede u svakom slučaju.

„Ali jeste pozvala policiju.“

Odmahnuo je glavom. „Pozvala je *mene*.“ Naglasio je razliku. „Veruje mi, a i ti bi trebalo.“ Seo je na susednu ljuljašku.

Hana se okrenula da ga pogleda i skupila oči. „Imam samo četrnaest godina. Zar me nećeš uhapsiti što vozim bez dozvole?“ pitala je, očigledno ga iskušavajući.

Bez obzira na prkos u njenom mladom glasu, Rik je čuo i nagoveštaj straha. Bio je to strah koji je mogao da razume, strah zbog kojeg je pozeleo da je zagrlj i razuveri, ali nije mogao. Samo njena sestra mogla je to da učini.

Umesto toga, odlučio se da pokuša da izgradi poverenje. „Mogao bih da te uhapsim, ali neću.“

„Zašto ne? Zato što radiš ono s mojom sestrom?“

Nos joj se nabrao od gađenja, a on je prigušio smeh. „Ne, nego zato što mislim da Kendal zaslužuje priliku da se prvo pozabavi s tobom.“ „Znači vas dvoje ne...“

„Radimo ono?“ pitao je. „Mislim da tvoja sestra i ja zaslužujemo malo privatnosti povodom onoga što radimo ili ne radimo.“ „Shvatiću to kao da.“ Zašmrcala je i obrisala oči. „Svejedno, baš me briga. Rekao si da misliš da Kendal zaslužuje da se pozabavi sa mnom? A šta je sa onim što ja zaslužujem? Poslaće me u drugi internat prvom prilikom.“

Srce mu se steglo na tu Haninu izjavu, ne samo zato što je sumnjao u to da je u pravu i da je to Kendal nameravala, nego i zato što je klinka očigledno bila željna pažnje. Trebalo joj je mnogo više nego što može da joj pruži on ili izlet u zatvor ili neki drugi internat pun stranaca.

Ironija je bila u tome što je i Kendal bilo potrebno isto to, a kao starija sestra imala je mogućnost da sve sredi za njih obe. Samo kad bi ona to uvidela i promenila gledanje na svoj lutalački način života. I za Kendalino i za Hanino dobro, Rik se nadao da će Kendal promeniti mišljenje. Njegove potrebe su se podrazumevale.

Kendal je, izgleda, gospodarila nad sudbinama svih troje. „Je li rekla da će te poslati nazad u internat?“ pitao je.

Hana je odmahnula glavom. „Samo je rekla da me neće ponovo poslati u Vermont. Osim toga, ništa nije rekla.“

„Zato što ne može da priča kroz zatvorena vrata?“ ironično je pitao.

„Valjda.“ Uprkos samoj sebi, Hana se prvi put nasmejala.

A kad se nasmejala, Rik je ugledao nagoveštaj lepotice kakva će postati jednog dana, baš kao i sestra.

„Ali ona me ne želi“, rekla je Hana.

„Zašto to kažeš?“

Hana je čvrsto stisnula usne, a svaki trag onog osmeha nestao je. „Dakle?“

Podigla je pogled ispod svojih vlažnih trepavica i gustih šiški. „Prosto znam, a znaš i ti.“

„Ja to ne znam.“ Toliko je mogao da kaže sa sigurnošću. Kendalina zabrinutost za sestru, njena ljubav i briga, bile su očigledne. To što joj nikad nije palo na pamet da dovede Hanu da živi s njom, ne znači da to ne bi želela.

Kendal je nameravala da nakratko ostane i ode. Kad bi Hana bila tu, verovatno ne bi imala izbora nego da ostane preko celog leta. U tom slučaju Rik bi imao još dva meseca s Kendal. Dva meseca za njih dve da se suoče sa sopstvenom prošlošću i jedna s drugom. Kendal bi, pogotovo, morala da se suoči sa oboje, ako je Rik hteo da gaji ikakvu nadu da će odlučiti da ostane zauvek.

„Zašto si tako dobar prema meni?“ Hanin glas mu je prekinuo tok misli. „Mislim, mora da ti ja kvarim šemu.“

„Molim?“ Podigao je obrvu.

„Znaš. Ne možete...“ Udarala je po prašini svojom crnom čizmom na pertlanje. „Ne možete da radite ono dok sam ja tu.“

„Niko nije rekao da mi išta *radimo*.“ Nacerio se. „A ja sam dobar, jer mislim da si ti dobro dete, uprkos ovom incidentu.“

Uvideo je svoju grešku istovremeno kad je i Hana ispljunula: „Nisam ja dete.“

„Tako je. Nisi. Zato hajde da idemo kući, a ti se suoči s posledicama kao odrasla osoba kakva i jesi.“

Popreko ga je pogledala.

„Osim toga, cvokočeš zubima.“ I Kendal je izbezumljena od brige. „A ja slučajno znam da je tvoja sestra kupila toplu čokoladu i možda bi se dala nagovoriti da ti da malo. Ako se izviniš.“

„Razmisliću o tome“, promrmljala je. Ali ustala je i krenula prema parkiralištu.

„Hana?“

Okrenula se.

„Ključevi?“ Ispružio je ruku.

Uz dramatičan uzdah, tresnula ih je njemu na dlan. „Kendal može sutra da pokupi kola. U međuvremenu, imaš li nešto protiv da ti dam jedan savet?“

„Mogu li da te sprečim?“

Zavrteo je glavom i nasmejao se. „Kendal te voli. I mislim da bi trebalo da svojoj sestri pružiš priliku pre nego što budeš izvela još jednu ovakvu vratolomiju, ili pre nego što se budeš razbacivala optužbama.“

„Jesi li uvek tako pun saveta?“ pitala je.

„Obično jesam. A evo ti još jedne teme za razmišljanje. Sutra ne radim. Pobrini se za to da kažeš Kendal da ću vas obe pokupiti u devet. Program IZAZOV iz srednje škole organizuje ovde letnje pranje kola. Odvešću te da upoznaš neke klinge.“

„Oh, radosti.“ Pogledala ga je.

Ali kroz tu fasadu, Rik je primetio nagoveštaj zahvalnog osmeha i blesak zahvalnosti u njenim očima. Samo se nadao da će sačuvati nešto od te dobre volje i za svoju stariju sestru. Pošto je Kendal imala pune ruke posla s Hanom.

Sebično, i samo na sekund, Rik se zapitao kako će u Kendalinom životu sada ostati imalo vremena za njega. „Zapamti, sutra imamo sastanak“, podsetio je Hanu.

„Aha, važi.“

Kad se dovezao do njene kuće, Rik je znao da je Kendal sigurno izbeumljena. Ispostavilo se da ga predosećaj nije prevario kad se Hana popela uz prilaz, a Kendal širom otvorila vrata i privukla sestru u snažan zagrljaj, sa očiglednim olakšanjem.

Na Rikovo zaprepašćenje, Hana nije uzvratila zagrljaj. Ruke su joj ostale ukočene pored tela.

„Bila sam užasno zabrinuta“, rekla je Kendal i odmakla se jedan korak. „Mogla si da pogineš ili ubiješ nekog.“ Glas joj je drhtao dok je govorila.

„Pa, nisam.“

Rik je stajao iza Hane, prekrstio je ruke na grudima i čekao. Pošto je devojčica tvrdoglavo čitala, odlučio je da se umeša. „Ima li još nešto?“ pitao je Hanu.

„Izvini“, rekla je preko volje.

Kendal je uzdahnula. „Želim da ti verujem. I moraćemo da uspostavimo neka osnovna pravila, ali ako obećaš da više nikad nećeš ponoviti ovako nešto, razgovor može da sačeka, a ti idi da se naspavaš.“

„Nije mi zabranjen izlaz?“ oprezno je pitala Hana.

„Ovaj put nije.“

Video je u Kendalinim očima da se bori da ostane stroga, a ipak da nekako sestri stavi do znanja da joj je stalo.

„Nećeš me poslati odavde?“ Hana se ugrizla za usnu i izgledala više kao neko izgubljeno dete nego kao prkosna klinka.

Rik je opet imao osećaj da im je upravo odobren pristup do mesta gde stanuju Hanini najdublji strahovi, a mora da je to osetila i Kendal. Nabrala je obrve, a vilica joj se zategla. „Ostajem ovde preko leta, a i ti“, rekla je.

Rik se trgnuo. Kendaline reči bile su nešto najbolje što je mogla da smisli u tom trenutku, ali nikako nisu mogle da zadovolje Hanu više nego njega.

U svakom slučaju, devojčica se okrenula i otrčala u svoju sobu. Ubrzo potom, usledilo je zalupljivanje vratima. Kendal se stresla na tu buku pre nego što se okrenula prema Riku. „Hvala ti.“

Ma do đavola sa odstojanjem. Ispružio je ruke i ona mu je voljno prišla u naručje.

„Ništa ne valjam kao roditelj“, rekla je dok su joj se ramena tresla.

Ne bi trebalo ni da mora to bude. Taj posao je po pravu pripadao njenoj majci i njenom ocu. Ali život je retko delio ono što je pravedno. „Nemoj da se potcenjuješ. Mislim da ona sad prosto ne veruje nikome.“

„A pogotovo ne meni. Besna je i osećam se tako loše što sam je izneverila.“

Pomilovao ju je po kosi. „Prosto ćeš morati da zaslužiš to poverenje.“

„Kako?“

Tako što ćeš je prihvatiti i pružiti joj dom, pomislio je Rik. Tako što ćeš ostati na jednom mestu i obezbediti tu stabilnost koju nijedna od vas nikada nije imala. Ali nije bilo na njemu da govori Kendal šta on misli da ona treba da uradi. Šta on želi da ona uradi. To su zaključci do kojih će morati sama da dođe.

„Samo budi uz nju.“ Ponudio joj je najbolji savet koji je mogao.

Zabacila je glavu. „A ti ćeš biti uz mene?“ Zavrtela je glavom. „Zaboravi. Nisam imala pravo da to tražim.“

Podigao joj je bradu. „Ne može. Priznaješ da sam ti potreban.“ A on je bio slab na žene u nevolji. Rik je dosta naučio iz prošlih grešaka, ali očigledno ne dovoljno, jer se sad nije povukao. Kendal će možda i otići na kraju, ali bilo mu je isuviše stalo do nje da bi je izneverio. „Kakav bih ja bio momak da odbijem tvoj zahtev?“

„Pametan?“ Nacerila se.

„Kakav način da mi podigneš ego, dušo.“ Nasmejao se, kao i ona, topeći led koji je želeo da sačuva oko svog srca. Malo samozaštite nije bilo na odmet. „U stvari, imam predlog. Način da naša pogodba ostane netaknuta, a da se Hani istovremeno pruži neka stabilnost.“ Još jednom se pozvao na njihov dogovor, na

tu crno-belu neemotivnu pogodbu, iako je u tom trenutku osećao sve samo ne ravnodušnost.

Nabrala je obrve kad ga je pogledala u oči. „Šta imaš na umu?“

„Da nastavimo da se pretvaramo pred celim gradom. Da igramo ulogu jedne velike, srećne porodice, ti, ja i Hana. To će svakako učvrstiti utisak da sam zauzet.“ *Što je i želeo da bude*, mislio je Rik. Isključivo s Kendal. „A istovremeno, pružićemo Hani ono što joj treba, porodicu i dvoje ljudi kojima je stalo. Siguran sam da će ti to pomoći da dopreš do nje.“

Kendal je klimnula, širom raširenih očiju punih nade. „To zvuči sjajno.“

„Slažem se.“ Vrhom prsta pomilovao joj je obraz.

Kako nije uviđala da je taj dogovor samo sredstvo do cilja? Svim srcem, Rik se nadao da će, glumeći porodicu, Kendal shvatiti da ne treba da se plaši stvarnosti, nego da treba da joj se raduje. Da zajedno mogu da stvore nešto snažno i trajno.

„Hvala ti što činiš ovo za mene“, prošaputala je.

„Ne zahvaljuj mi“, rekao je glasom suviše grubim za svoj ukus. Učinio je sve za nju, ali ona nije bila spremna da to čuje. Osim toga, pristavši na njegov predlog, i ona je njemu nešto dala. Sad je imao ostatak leta s Kendal i njenom sestrom.

Ali on je rizikovao. Ako je procenio Kendal i njenu sposobnost da preda svoje srce, sam je sebe osudio na patnju. A taj bol, osećao je, bio bi daleko gori nego onaj koji mu je nanela Džilijen. Pame tan čovek bi se povukao kao što je ona i predložila. Hazarder bi se držao svog kursa.

Rik Čendler nikada nije bežao od izazova, ali ovog puta bolje mu je da pripazi ne samo na ženu u svom životu nego i na sebe.

Nakon nemirne, neprospavane noći, Kendal se probudila i uputila u kuhinju, a tamo je zatekla sestru, uveliko budnu, istuširanu i obučenu. To jest, ako bi se za Hanu u kratkom šortsu i topu koji otkriva stomak moglo reći da je obučena. Kendal je taman htela da pita ko bi nosio tako nešto, kad se prisetila sopstvenog izbora odeće prvog dana kad je došla u grad, nakon što se presvukla kad je skinula venčanicu.

Izgleda da je Rik dobro procenio Hanu. Sestra je ličila na nju više nego što je Kendal i sama uviđala, od napadne boje kose i odeće, do ozbiljnijih unutrašnjih emocionalnih potreba. Hanina napadna odeća i ponašanje bili su sredstvo samoodbrane. Bežala je od svojih osećanja, nije se suočavala sa sobom. A Kendal je znala i zašto. Na kraju krajeva, isuviše dobro je shvatala kako je biti neželjeno dete, i uprkos pokušajima roditelja da joj pruže više stabilnosti, Hana je očigledno patila od istih nemira.

Kendal je uzdahnula. Kad bi razumela Hanu, to bi joj mnogo pomoglo da se približi svojoj mlađoj sestri. Kad bi joj pružila ruku, pomoglo bi još više. „Dobro jutro, Hana.“

Njena sestra se okrenula, s tetrapakom soka od pomorandže u ruci i izdajničkim brkovima od soka na licu.

„Čaše su u ovom ormariću.“ Kendal je otvorila jedan od visećih elemenata koji je očistila neki dan ranije. „Nisu iz kompleta, ali poslužiće. Lično sam ih oprala tako da ne moraš da brineš da ćeš nešto zakačiti.“ Nasmejala se.

Hana je samo slegnula ramenima, a onda prihvatila čašu.

„Rano si ustala. Mislila sam da ćeš duže spavati posle onog sinoć.“

„Moramo li sada o tome?“ pitala je Hana.

„Mislila sam da pričam o ranom ustajanju, a ne o onome sinoć. Mada ćemo morati da uspostavimo neka osnovna pravila zajedničkog života.“

Automobilska sirena glasno je zatrubiła. „Stigao mi je prevoz.“ Hana je spustila čašu koju nije ni upotrebila.

Kendal je trepnula. „Tvoj prevoz? Još ne poznaješ nikog u ovom gradu.“

Hana se susrela s njenim pogledom, zureći u nju kroz oči pod teškom šminkom. Kendal je zažmirila. Je li to crni ajlajner ili tamnoljubičasta? Teško je reći, toliko se gusto zgrudvao. Kao i puder. Zahvaljujući manekenskim danima, Kendal je znala ponešto o šminkanju i, nakon što se probije kroz Hanine emocionalne zidove, možda bi mogla da joj odšteta i tu šminku s lica.

„Ko bi uopšte mogao da dođe po tebe?“ pitala je Kendal.

„Rik. Rekao je da imamo sastanak.“ Hana se brzo okrenula i izašla, zalupivši vrata za sobom.

„Zeza me“, promrmljala je Kendal. „Znam da me iskušava.“ Brzi pogled kroz prozor otkrio je Kendal da Rik zaista čeka Hanu. Jedan nula za njenu sestru, ali Kendal nije bila ni najmanje zabrinuta. Šta god da je Rik planirao, mora da je sinoć zaboravio da to pomene. Pošto nikome nije verovala više nego Riku, sad nije nameravala da trči za Hanom i pruži joj to zadovoljstvo.

Kendal je protrljala oči, a onda posegnula za svojom činijom na stolu.

„Kendal?“ Rikov glas ju je dozivao iz hodnika.

„U kuhinji!“ Okrenula se i videla ga kako ulazi u tu malu prostoriju. Nije bio sam.

Hana je išla ispred njega dok ju je on sve vreme gurkao napred.

„Šta se dešava?“ pitala je Kendal.

„*Neko* je imao da ti kaže da ću vas obe pokupiti jutros. A *neko* je propustio da to pomene“, rekao je.

„A da taj *neko* nisi ti?“ Kendal umilno upita Rika i nasmeja se.

„Zависи od tvoje tačke gledišta. Kad sam sinoć stigao kući, shvatio sam da sam zaboravio da ti kažem da ću jutros doći po tebe i Hanu. Ali pošto sam imao poverenja u nju da će preneti poruku, odlučio sam da ne zovem da vas ne bih možda obe probudio.“

Devojčica je prevrnula očima. „Pa zaboravila sam. Važna stvar.“

„Doći po nas zbog čega?“ pitala je Kendal.

„Rekao sam Hani da ću je odvesti na pranje kola u organizaciji programa IZAZOV da se upozna s nekim klincima njenih godina, a mislio sam da ti taman možeš tamo da pokupiš svoja kola.“ Rik je bacio iznerviran pogled na Hanu.

„Rekla sam da sam zaboravila. Tužite me.“

Kendal je prekrstila ruke na grudima, iznervirana kao i Rik zbog igara koje je Hana igrala. „Zaboravila si. Ali nisi zaboravila da mi kažeš da ti i Rik jutros imate *sastanak*, zar ne?“

Rik otvori usta da nešto kaže, ali kad mu je Kendal namignula iza Hane, ponovo ih je zatvorio.

„Selektivno pamćenje?“ upitala je sestru, ne suzdržavajući sarkazam. „Bockaš me, Hana, i hoću da znam zašto.“

„Ne želiš da budem ovde. Jedini razlog što me uopšte trpiš jeste taj što nemam kuda da odem. Inače ne bi ni pomislila na mene.“ Hanini komentari samo su učvrstili Kendalin prvobitni utisak da je njena sestra jedno usamljeno, napušteno dete. Krivica je ponovo izronila na površinu, zajedno sa osećajem da je trebalo više da misli na Hanin život i osećanja nego što je to činila ranije.

Ali Hanin bol nije opravdavao njen bezobrazluk i Kendal je udahnula da se smiri pre nego što je odgovorila. „Znaš šta? Idite vas dvoje na to pranje kola. Upoznaj Hanu s klincima. Ja ću da se istuširam i saberem. Večeras ćemo da porazgovaramo i objasnimo se. Da li ti je jasno?“ upitala je.

Hana se okrenula, kao da je nameravala da je ignoriše. „Pričaj s rukom“, promrmljala je.

„Koliko traje to pranje kola?“ upita Kendal Rika kroz stisnute zube. „Ceo dan. Izi i Norman će obezbediti ručak za klince.“

„Sjajno! Mislim da će Hani dobro doći malo dobrog starog rada. Naći ću se s vama kod Normana u pet.“

„Ne mogu da perem kola ceo dan!“ viknula je Hana, okrenuvši se i pruživši Kendal priliku da priča s njom licem u lice. „Mislim, polomiće mi se nokti i ispucaće mi ruke.“

„Bolje ti je da pereš kola nego da ti ja operem ta sarkastična, pogana, *zaboravna* usta“, prasnula je Kendal. „To je pravilo broj jedan. Ponašaj se prema meni s poštovanjem pa ću i ja prema tebi. Vidimo se na večeri.“ Po ugledu na

Hanu, Kendal se okrenula i izjurila, a jedini ustupak pristojnosti učinila je time što nije zalupila vrata za sobom.

Kendal je odšetala do škole da pokupi kola. Potom je nameravala da se vrati kući, napuni prtljažnik i sastane se sa Šarlot u njenoj radnji. Ali prvo je odlučila da pronjuška. Nije se javljala ni Riku ni Hani, samo je posmatrala njihovu interakciju. Hana se družila s klincima s kojima se očigledno slagala, a Rik je igrao ulogu roditelja kakav verovatno ni sam nije verovao da je postao.

Za čoveka koji je tvrdio da ne želi brak i decu, bio bi sjajan otac. Od te pomisli, zastalo joj je u grlu. Kad je prethodne noći videla kako se strogo poneo prema njenoj sestri, Kendal je stekla još veće poštovanje prema njemu kao muškarcu. A sad, kad ga je videla s tinejdžerima i shvatila koliko je omiljen u svojoj zajednici, kako da se bar malo ne zaljubi u njega?

Skrstila je ruke i zadržtala. *Toliko problema i pitanja bez odgovora*, pomislila je. Nije znala šta da učini za svoju sestru, nije znala zašto je Hana odlučila da usmeri svoj bes na nju, a ne na roditelje. Čak nije znala ni kako da pronađe pravu školu ili natera sestru da ode tamo kad je bude pronašla. A ponajviše od svega, nije znala šta znače njena osećanja prema Riku, ni za nju ni za usamljenu budućnost kakvu je oduvek zamišljala.

Oduvek je bila impulsivna, zato se stalno i seljakala. To što je bila u stanju da se pokupi i ode iz jednog mesta u drugo kad god joj se prohte, ulivalo je Kendal neki čudan osećaj sigurnosti. Nikada nije bilo moguće da je neko ili nešto zarobi. Ako stvari počnu previše da je guše, ona ode dalje. I mada nikada nije postigla neki ogroman uspeh, možda zato što nikad nije ni ostala u jednom mestu dovoljno dugo, finansijski je uspevala da se provuče, povremeno radeći kao prodavačica u zanatskim radnjama u kojima je mogla nešto da nauči, čitajući, gledajući i slušajući. Nameravala je to da uradi i u Sedoni dok bude učila nove tajne svog zanata. Ali Arizona više nije bila tako privlačna kao nekad. Nije razmišljala o tom mestu ni približno onako čežljivo kako je nekoć osećala.

Zato što je sad imala obaveze. Za ženu koja nikada nije pustila korene, sada ju je za ovaj gradić vezivalo previše veza. Posedovala je kuću i bila odgovorna za stanare koji nisu plaćali stanarinu, ali strahovala je od toga da ih iseli. Spremala se da započne posao u Šarlotinom tavanu i očekivala ju je mogućnost da nastavi saradnju s Rikovom snajom u Vašingtonu. Imala je emocionalno zahtevnu sestru koja nije imala kuda da ode i na koga da se osloni osim na Kendal. I imala je vezu s jednim posebnim momkom.

Momkom koji je igrao ulogu neženje, ali koji joj je govorio da ostane i posle leta, pa se povukao kad je ona odbila tu zamisao. Očigledno ga je jako povredila ta žena koja ga je ostavila, a znajući da i Kendal namerava da učini isto to, ponovo je oko sebe podigao zidove koje je izgradio prvog dana. Mrzela je barijere između njih isto koliko je shvatala i potrebu za njima.

I nije znala šta da radi. U vezi s bilo čim. Ispunjavali su je nemoć i strah pa je čvrsto stisnula pesnice boreći se sa suzama. A onda je duboko udahnula. Možda i nema plan, ali bila je nezavisna i bila je borac. Smisliće već nešto. Nekako.

Začkiljila je na suncu kad je neki klinac pozamašnom količinom vode poprskao oficira Rika - kako je primetila da ga zovu. On je ispraznio kofu vode u osveti, a povici veselja odjekivali su kroz vazduh. Hana se našla usred tog okršaja, i Kendal nije mogla a da se ne nasmeši.

Bez obzira na sve probleme koji su je okruživali, za sada, otkako je u Jorkšir Folsu, život je bio bolji nego pre. Bolji nego ikada.

A ta pomisao ju je na smrt uplašila.

Nekoliko sati kasnije, Kendal je sedela u Šarlotinom tavanu i osećala se kao da su joj Šarlot i njena menadžerka, Bet Hensen, odavno prijateljice. Žene su bile otvorene i predusretljive, a razgovarale su o devojačkim temama, i to je dovelo do one vrste ženskog zbližavanja koju je Kendal propustila kao tinejdžerka.

Sad je sve to uveliko nadoknađivala. Saznala je više detalja o Romanu, Šarlot, Bet i njenom dečku Tomasu nego što je ikada i pomislila da će joj poveriti.

Pošto je imala osećaj da je sledeća na redu, Kendal je namerno zadržavala temu na Bet. „Pa, koliko dugo se ti i Tomas viđate?“ pi tala je Kendal.

„Već četiri meseca“, Šarlot je odgovorila umesto Bet. „Hoće li neko još da ruča?“ Pokazala je na veliku grčku salatu koju je donela žena iz Normanovog restorana u susjedstvu. Salatu koju su Kendal i Bet progutale, a Šarlot samo probala.

Pošto je Kendal stigla taman na vreme za ručak, insistirale su da im se pridruži i nisu htele da prihvate odbijanje. Sada, sat vremena kasnije, mada još nisu bile prešle na posao, Kendal je bilo drago što su i nju uključile u to žensko zbližavanje.

„Ja neću. Najela sam se“, rekla je Bet.

„I ja isto.“ Kendal je ustala i počela da skuplja papirne tanjire.

Šarlot je pokupila konzerve od soka i flašu od vode. „Ne moraš to da radiš.“

„Naravno da moram.“ Pošto joj nisu dozvolile da plati, bar je mogla da im pomogne da pospreme.

Šarlot slegnu ramenima. „Pa, ako ćeš već završiti s Rikom, bolje ti je da se navikneš na pospremanje.“

„Ja nisam...“

„Trebalo je da vidiš kakav nered je Roman ostavljao za sobom“, rekla je Šarlot dok je hodala ka stražnjoj sobi sa smećem u rukama.

Kendal je pošla za njom, da baci tanjire i plastične viljuške.

„Dok ga ti nisi bolje istrenirala, je l' tako?“ nasmejala se Bet. „Da li je Rik bar malo bolji u održavanju reda, Kendal?“

Setivši se njegovog urednog stana, Kendal je klimnula glavom. „Mora da je to zbog disciplinovanog policajca u njemu.“

„Ili je to, ili je Vanda dolazila da čisti“, nasmejala se Šarlot. „Povezala sam ga s mojom kućnom pomoćnicom kad je preuzeo moj stan.“

„A to mu i treba. Rik baš i nije najurednija osoba“, rekla je Bet.

„A Bet sigurno zna. Ona i Rik su već dugo prijatelji.“ Šarlot je hodala pored Kendal dok su se vraćale do Bet koja je brisala mali sto za kojim su prethodno jele. „Je li tako, Bet?“ upitala je Šarlot.

„Tako je. Za razliku od budalastih žena koje mu se nabacuju, ja odmah prepoznam dobrog prijatelja u čoveku. Ne tako davno, pokušavala sam da prebrodim raskid veridbe i Rik mi je pružio rame za plakanje.“ Bet je izdržala Kendalin pogled i ubedila je u svoju iskrenost.

I rečima i delima, Bet je bila oličenje svega što je dobro u Jorkšir Folsu, i Kendal je osećala da je ona iskren prijatelj, a ne neko ko želi da izazove njenu ljubomoru. „Rik je dobar oslonac. Trebalo bi da su mu inicijali S. O. S.“ Kendal se nasmejala.

„U jednom periodu, ta zaštitnička crta uvalila ga je u nevolju“, rekla je Bet.

Šarlot je slegnula ramenima. „Džilijen je bila idiot.“

„Tako je“, rekla je Bet. „Nije trebalo ni da se udaje za Rika. To nije moglo da izađe na dobro. Znala je da se oduvek sviđala Riku i... Ups. Izvini, Kendal.“ Bet je pocrvenela. „Ponekad previše pričam.“ Kendal je odmahнула glavom, isuviše fascinirana tom informacijom. „Ne, u redu je. Dobro je steći uvid u čoveka.“

„Ali nije mi bila namera da te povredim ili zabrinem. Džilijen je toliko daleko u Rikovoj prošlosti da to više nije ni smešno.“

Kendal se nadala da je tako. Pošto je i samo slušanje o tome da je Rik gajio osećanja prema bivšoj ženi bilo poput oštrog noža koji joj para utrobu. Ali nije nameravala da podeli tu informaciju sa svojim saveznicama. „Stvarno ne morate da me ubeđujete u bilo šta. Rik i ja imamo dogovor...“ Dok su joj te reči izlazile iz usta, na jeziku je osećala njihovu gorčinu.

Ne samo zato što je dugovala Riku i morala da se drži svog dela pogodbe, nego i zato što je počela da oseća posednički poriv prema njemu uprkos tome što je tvrdila suprotno. *Oho.*

Šarlot je prasnula u smeh i prenula je.

„Šta je tako smešno?“ upita Kendal.

„Nisam sigurna da li je to tvoj izraz lica ili insistiranje na tome da između tebe i Rika nema ničeg ozbiljnog. Ali šta god ti kažeš, u redu je. Hajde da pričamo o poslu.“

„Meni odgovara.“ Osetivši olakšanje što Rik više nije tema, Kendal je izvukla putnički kofer koji je koristila za prikazivanje svojih kreacija i otvorila ga na stolu. „Ovo je moj žičani nakit. Iskustvo mi je pokazalo da se dopada raznim ženama. Koje su ti najmlađe mušterije?“

„U ranim dvadesetim', rekla je Bet. „Neke majke dovode i mlade kćerke, ali većina ih vodi u *Kej market* ili u tržni centar u Olbaniju.“

„Želite li to da promenite?“ upitala je Kendal. „Kad sam bila u Njujorku, nisam imala veze da ubacim svoje kreacije u popularne butike, ali uspevala sam da ih prodam u studentskim naseljima pri nekim koledžima, a studentkinje su obožavale ove komplete koji se slažu. Pogledajte.“

Izvadila je poslužavnik s tankim ogrlicama koje su išle uz vrat, izrađenim od staklenih perli iz zapadne Afrike, zajedno sa odgovarajućim visećim mindušama. „Ove su se dobro prodavale.“ „Drugačije su“, promrmljala je Bet sa odobravanjem u glasu.

„A kakve su ove?“ Šarlot je pokazala na crnu svilenu traku koja je visila ispod fioke.

Kendal je podigla fioku. „To je nešto novo što isprobavam. Upletene svilene ogrlice uz vrat.“

„Obožavam ih.“ Šarlot je proučavala komade. „I da, mislim da će ih klinke obožavati.“ Pucnula je prstima. „Oh, a znam i savršeno mesto za prvo prikazivanje. Ovog vikenda održava se ulična rasprodaja. Videću sa Čejсом može li da izmeni oglas koji smo dale u *Gazeti*. Da doda podatke o Kendalinom nakitu. Kako ti se zove firma?“ „*Kendaline kreacije*.“

Šarlot se nacerila. „Sviđa mi se aliteracija, a sigurna sam da ovo može obema da nam se isplati.“

Glas joj se podigao od očekivanja i uneo uzbuđenje koje čak ni Kendal nije mogla da potisne. „Trebalo da znaš da ne mogu da priuštim mnogo, ali voljna sam da priložim nešto za troškove tog oglasa.“ Kendal nije mogla da priušti ni tu ponudu, ali smatrala je to ulaganjem u budućnost.

Šarlot je odmahнула rukom. „Gluposti. Kao prvo, iako se tako ne ponaša, Čejс je slab na porodicu. A znam da te i Rejna i Čejс smatraju članom porodice. Zbog Kristal“, požurila je da razjasni. Ali njen osmeh govorio je Kendal da tu misli i na Rika. „Doduše, nemoj nikom da kažeš. To ti je jedna od povlastica koje dobijamo mi, Čendlerovi.“

Mi Čendlerovi. Kendal se stresla na tu pomisao, isuviše joj se dopalo to što

je i ona uvršćena pod tim imenom.

„Okej, da predemo na proviziju“, rekla je Šarlot, nesvesna nemira koji su njene reči izazvale u Kendal.

Kendal se na trenutak zamislila. Kad je reč o procentima provizije, uvek je uzimala u obzir vrednost materijala, rad i troškove, zajedno sa cenama konkurencije na tržištu. U ovom slučaju, izgleda da je bila jedina koja je nudila ovu vrstu robe u tom malom gradu, što je bila ogromna prednost.

Dohvatila je parče papira u nameri da napiše poštenu cenu, očekujući da je Šarlot obori na neku s kojom bi Kendal ipak mogla da živi. Umesto toga, Šarlot je prva nažvrljala cifru i dodala joj papir preko stola.

Kendal je spustila pogled. Svota koju je Šarlot ponudila bila je veća od onoga što je Kendal imala na umu. Nabrala je nos i pozelela da to raspravi. Nema sumnje u to da je Šarlotina velikodušnost u najvećoj meri poticala od Kendaline veze s Rikom, a ona to nije htela da iskorišćava. Ali koliko god mrzela da to prizna, finansijski nije bila u poziciji da raspravom sama sebi spušta cenu - kad je već Šarlotina ponuda bila više nego fer za obe.

Kendal se nasmešila i proželo ju je olakšanje. „Dogovoreno. E sad, znaš li da imaš samo šest sekundi da privučesh pogled potencijalne mušterije?“ Uzbuđeno se bacila na drugi deo svoje ponude.

„To je jedna od lekcija iz prodaje koju sam brzo morala da naučim, pogotovo u ovom gradu.“ Šarlot se nasmejala. „Na šta ciljaš?“

Kendal je duboko udahнула da se ohrabri. Nikada nije preuzimala inicijativu kad preda robu na prodaju u neku radnju. U većini dogovora, umetnik je zadržavao vlasnička prava, ali nije imao nikakvog udela u tome kako će roba biti izložena ili kako će se prodavati i reklamirati. Nakon pažljivog istraživanja i po principu pokušaja i pogreške, Kendal je dobro naučila pravila. Ali Šarlotin entuzijazam pobudio je njeno samopouzdanje i lavinu kreativnih ideja.

Bez rizika nema dobitka, pomislila je Kendal. Ako hoće da Šarlot uzme njenu robu i kad otvori radnju u Vašingtonu, mora da se dokaže ovde i sada, na manjem tržištu. „Predlažem da staviš ogrlice na svoje lutke. Preuredi izlog da ljudima skreneš pažnju i dodaj odgovarajuće ogrlice i prateće detalje.“

„Hmmm. Dobra ideja“, šapnula je Bet Šarlot.

„Hvala“, rekla je Kendal.

„Još nešto?“ pitala je Šarlot, a u očima joj je sijalo odobravanje.

Kendal je slegnula ramenima. „Samo to da su crvena i žuta boje one koje najviše privlače pogled. Ima li šanse da to iskoristiš?“ upitala je Kendal i otišla korak dalje u nameri da ostavi utisak na Šarlot i na ovaj grad. U nameri da učvrsti karijeru - a to stvarno nije očekivala na svom impulsivnom putovanju u Jorkšir Fols.

„Šarlot može da iskoristi sve što donosi zaradu. Samo pogledaj one heklane gaćice u uglu izloga, ručni rad. Sama ih dizajnira i pravi.“ Bet nije mogla da sakrije koliko se ponosi svojom prijateljicom i gazdaricom.

„Naravno da mogu“, rekla je Šarlot. „I svakako da ću iskoristiti sve što Kendal predloži. Ima dobro oko kao ti, Bet. Sad, koliko god da mrzim što prekidam ovaj zabavni sastanak, moram da se vidim s mužem.“

„Pa tek je prošlo...“ Bet je pogledala na svoj ručni sat. „Šta? Tri sata?“ Nasmejala se. „Tek venčani“, rekla je, prevrćući očima.

Šarlot nije ni porumenela. „O, a ti se ne viđaš s Tomasom istog časa kad uveče zatvorimo butik?“

Bet se nasmejala. „Nisam to rekla.“

„Da znate da vam zavidim.“ Reči su joj pobegle pre nego što je Kendal i postala svesna da ih je izgovorila.

Šarlot je naherila glavu na stranu. „Kako to?“ upitala je, a zvučalo je kao da je iskreno zainteresovana.

Za kratko vreme koliko ju je Kendal poznavala, Šarlot joj se mnogo dopala, i sada nije mogla a da ne bude iskrena prema njoj.

„Ti i Bet se odavno poznajete. Čak i čitate misli jedna drugoj kao sestre.“ Primitila je notu zavisti u svom glasu, ali nije mogla da je opozove. „Pored vas se osećam kao da vas i ja poznajem oduvek.“ A ipak Kendal je i dalje bila na spoljnoj strani, kao i uvek.

A onda ju je Šarlot povukla u topli zagrljaj i srušila sve preostale barijere. „To je sjajno u ovom gradu. Dodeš ili se vratiš ovamo, i automatski postaneš jedna od nas.“

„A nas je nemoguće rešiti se.“ Bet se nasmejala iza nje.

Na Kendalino iznenađenje to joj nije smetalo i zagrcnula se. Uzvratila je zagrljaj Šarlot, a ova se zatim odmakla.

„A sad odoh da se nađem s mužem.“ Šarlot je stvarno blistala. „Vas dve razradite ostale detalje.“ Mahnula im je i otišla, a nakon još dvadeset minuta sa Bet, otišla je i Kendal.

Izašla je iz Šarlotinog tavana na bleštavo sunce kasnog popodneva. Još uvek je imala da ubije mnogo vremena pre nego što se sastane s Rikom u *tinejdžerkom s drugog sveta*, zajedljivo je pomislila.

Uz malo sreće, možda će popodne s klincima njenih godina Hani popraviti raspoloženje i razveseliti je, pa će biti lakše razgovarati s njom. Iako Kendal i dalje nije imala pojma šta da kaže kako bi popravila odnos između njih, radovala se što će videti sestru, a nadala se da će joj vožnja do kuće pružiti neku inspiraciju. S koferom u ruci pošla je prema kolima koja je parkirala malo dalje

niz ulicu.

„Hej, dušo. Mogu li da te zainteresujem za jedno ljubavno popodne?“ iza nje je prošaputao poznati Rikov glas.

Okrenula se i ugledala ga kako se ramenom oslanja na izlog. „Šta ti radiš ovde?“ pitala je, oduševljena što ga vidi. Oduševljena što vidi da ju je potražio.

„Pet sati s dvadeset tinejdžera najviše je što mogu da podnesem odjednom. Zvanično sam razrešen dužnosti. I ne brini za Hanu. Rekao sam Džounsiju, policajcu i dobrom prijatelju, da je dovede kod Normana da se nađe s tobom. Vidiš? Sve sam pokrio.“

„Sigurna sam da je oduševljena što ima ličnu pratnju.“

Slegnuo je ramenima. „U stvari, bila je previše zauzeta da shvati da ima ličnu uniformisanu pratnju.“ Zasmejao se. „A sada, hoćeš li ti nastaviti da pričaš, ili ćeš doći ovamo da mi prekratiš muke?“

Zakoračila je napred bez oklevanja. Na pola puta ju je presreo, uhvatio za zglob i povukao u uličicu koja je vodila iza prodavnica do njegovog stana. Sledeće što je shvatila bilo je da se nalazi u njegovom naručju i da su njegove vrele i uporne usne na njenima.

Nedostajao joj je. Nije bila ni svesna koliko, sve do sada. Sve dok nije čula njegov glas, udahnula muževan, uzbudljiv miris njegove kolonjske vode i osetila kako njegove usne proždiru njene kao da nikako ne može da ih se zasiti. Zglavcima prstiju milovao joj je obraz i stenjao, pritiskajući svoje čvrsto telo uz njeno i pribijajući je uza zid, a njoj to nije smetalo, jer joj je toliko prijao.

Pripila se uz njega i pustila da joj se struk uklopi s njegovim, tako da je i kroz barijeru od odeće osetila njegovu želju za njom, krutu i spremnu, a zbog toga se osećala poželjnije nego što ijedna žena ima pravo da se oseća.

On je prvi prekinuo poljubac i pogledi su im se sreli, a u njegovom su se mešale želja i vrelina. „Prošlo je proketo mnogo vremena.“

„Znam.“ Plitko je disala i dahtala, a reči izgovarala teško i bez daha.

„Hajdemo onda gore.“

Njegov seksepilan osmeh, namenjen samo njoj, ispunio ju je nekom žestokom emocijom koju nije smela da dešifruje niti oseća, ne posle onog sveobuhvatnog osećaja pripadnosti koji je upravo bila pronašla uz njegovu porodicu i prijatelje. Lakše bi bilo nositi se s bezačajnim flertom.

Ništa u vezi s Rikom nije bilo jednostavno. Bio je satkan od nežnosti i želje, upakovanih u jedno divno ali opasno pakovanje. Opasno po njen duševni mir, njen neopterećen život i njeno srce.

Ali trenutno je nije bilo briga. Nedostajao joj je, bio joj je potreban, a imali su samo ovo malo vremena nasamo pre nego što se umeša stvarnost u obliku jedne buntovne tinejdžerke.

„Šta čekaš?“ pitala ga je. „Vodi me gore i vodi ljubav sa mnom.“

DEVETO POGLAVLJE

Nakon dana provedenog na pranju kola s dvadesetak tinejdžera, Riku je bilo potrebno društvo odraslih. Bilo mu je potrebno Kendalino društvo. Od toliko sati provedenih na suncu bio je vreo, a nakon toliko dana koje je proveo na poslu i bez Kendal, goreo je od nezadovoljene potrebe. *Samoodbrana nije daleko dogurala*, zajedljivo je pomislio.

S njenom rukom u svojoj, Rikje ušao u svoj stan i zalupio vrata za njima.

„Nekad smo imali vremena koliko god smo hteli, a došli smo dotle da moramo da nađemo koji trenutak kad dete nije tu. Sad znam kako mora da se osećaju novopečeni roditelji“, rekla je Kendal, a potom širom otvorila oči kad je shvatila u kojem su pravcu krenule njene reči.

„Ali vidi kako ti je život postao uzbudljiv.“

Opustila je ramena. To je bio deo njegove odluke. Da među njima sve ostane lagano i opuštено. Letnji flert, kao što su se i dogovorili.

„Volim uzbudjenja.“ Oči su joj zablistale od želje, a ta ista potreba odzvanjala je i u njemu. Ubrzano kucanje njegovog srca bilo je dokaz.

Gutala ga je pogledom, a puls mu se ubrzao. Žene su mu se i ranije divile. Kao samac u malom gradu, navikao je na žensku pažnju, pogotovo otkako je počela kampanja njegove majke za unuča. Ali Kendal ga je gledala drugačije i dopadalo mu se kako se oseća zbog njenog prostodušnog usredsređivanja na njega.

„Mokar si“, rekla je, očigledno upravo primetivši da mu se majica zalepila za kožu.

„Hoće to od tinejdžera s punim kofama i crevom.“ Povukao je natopljeni pamuk. „Klinci su imali svoje namere.“

„Divan si s njima.“ Ugrizla se za usnu, a onda priznala. „Posmatrala sam vas.“

Srce mu je preskočilo. „Nisam te video.“

„Zato što nisam htela da znaš da sam tu.“

„Aaa, špijunirala si me, je l' da?“

Slegnula je ramenima. „Bila sam radoznala zbog Hane, kako će se uklopiti. I bila sam radoznala zbog tebe. Kako ti izgledaju dani. Kakav si kad nisi sa mnom.“ Protresla je svoju preslatku čupavu kosu. „Ali nemoj da ti to udari u glavu“, rekla je, posramljeno se smejući.

„Kao da u mom telu postoji i zrno uobraženosti.“ Nacerio se i prešao s te teme što je ona očigledno i želela. Ali u sebi, bio je oduševljen što se potrudila. Ma, do đavola, bio je prosto srećan zbog bilo kakvog znaka zanimanja s njene

strane, jer to je značilo da je mislila na njega kad nisu zajedno, a bog zna da je on mnogo mislio na nju.

Zakoračila je napred i uhvatila se rukama za njegove mišice. „Mislim da bi trebalo da te izbavimo iz te mokre odeće.“ Oblizala je usne u očiglednom iščekivanju, a potom dlanovima prešla preko njegovih ramena pa niz njegove ruke pre nego što mu je na grudi spustila te šake koje su donosile uzbuđenje.

„Od mene nećeš čuti nikakvo protivljenje, dušo.“

Igrala se s donjim delom njegove majice i izazivala ga polako podižući tkaninu kako bi se uverila u to da mu njeni prsti lagano dotiču kožu vrelin, erotičnim dodirima.

Preplavila ga je bujica želje, žestoko i snažno. Njegova želja je prevazilazila seksualnu potrebu. Sad ni njena napast od sestre ni rok

za odlazak krajem leta koji je sama sebi nametnula ne bi mogli da ga odvrate ili spreče. Iako bi nad tom činjenicom trebalo da se zamisli, bili su nasamo, i proklet bio ako dozvoli da mu se išta ispreči. „Hoću da ta majica nestane s tebe“, promrmljala je.

„Onda to uradi.“ Podigao je ruke iznad glave i predao joj tu kontrolu od koje je, po jednoj njenoj izjavi, odbijao da odustane. *Odustao bi on od mnogo čega zbog nje*, mislio je Rik, istovremeno proklinjući sam sebe.

Pogledao ju je u oči dok mu je podizala majicu, a potom joj pomogao da je baci na pod. Prstima je grebala po njegovim grudima, a onda zastala, sagnula se i utisnula topli poljubac na njegovu uzavreću kožu. Još jedan dodir tih usana i možda neće ni stići do spavaće sobe. Uzbuđenje ga prostreli i on oštro udahnu.

„Zvuči kao da sam pogodila pravo mesto.“

„U ovom trenutku svako mesto koje pogodiš bilo bi pravo“, zajedljivo je rekao. „Ali koliko god da uživam, ceo dan sam bio napolju i dobro bi mi došlo da se prvo istuširam.“

Izazovan osmeh zaigrao joj je na krajičku usana. „Ja ne bih imala ništa protiv da se istuširam još jednom.“

Zavrteo je glavom i nasmejao se. „O, dušo, ti baš znaš kako da iskušavaš čoveka.“

Susrela se s njegovim pogledom. „Samo tebe.“ Kao u prilog toj tvrdnji, prstima je prešla na dugme njegovih farmerki.

Ko je on da se raspravlja? Još jednom ju je pustio da slobodno vlada i stisnuo zube kad ga je dlanovima prvo pomilovala po butinama, a onda je stegao pesnice kada je zastala i prešla rukom duž njegovog ukrućenja u nameri da ga sasvim oslobodi odeće. Imala je sopstvene ciljeve i sopstveni raspored, a on nije imao ništa protiv. Njene ruke na njegovom telu predstavljale su najjaču i najerotičniju predigru i mogao je u njoj da uživa ceo dan.

Zatvorio je oči, leđima se naslonio na zid i prepustio njenoj brizi. Krv mu je jurila kroz vene do ostalih delova tela, i kada je prvi put začuo zvonjavu, pomislio je da je to neki zvuk u njegovoj glavi. A onda se njena ruka umirila i shvatio je da je ta buka telefon. „Prokletstvo.“ Preko volje je otvorio oči.

„Bolje da se javiš. Možda je važno.“ Kendal je uzdahnula i pokazala prema telefonu na zidu.

Podigao je pantalone i ostavio samo jedno dugme otkopčano, a onda zgrabio telefon. „Bolje da bude nešto dobro.“

Kendal je podigla obrvu na njegov iznervirani pozdrav, a on joj je namignuo.

„Rik, ovde Liza Barton.“

Ljutito je zastenjao. Liza ga je do zla boga iznervirala na pranju kola u sklopu IZAZOVA. Njegov zauzeti status nije ju odvratio ovog popodneva, a sad još i zove. „Nije zgodan trenutak.“

„Ne bih zvala da nije važno.“

„Pa, ja bih pomislio i da je poziv policiji važna stvar.“ Ponestalo mu je strpljenja za igrice. Možda je iz njega progovarala čista muška frustracija, ili je možda sad, kad je znao koja žena ga zanima, želeo da žene poput Lize prihvate to i povuku se.

„Zovem u svojstvu pedagoškog radnika. Ovde pored mene je mlada devojka po imenu Hana koja tvrdi da si ti odgovoran za nju.“

Na njene reči, Rik se presabrao. „Ti si s Hanom? Šta nije u redu?“

Kendal mu je smesta prišla i stavila mu ruku na rame. „Da li je Hana dobro?“ upitala je.

„Dobro je“, rekla je Liza Riku.

„Pa šta onda radi s tobom? Ostavio sam je s Džounsijem.“ A ne s jedinom ženom s kojom nije želeo da ima ikakve veze.

„On je morao da ode. Taman kad si ti otišao, zvala ga je žena. Mislila sam da neće biti toliko teško pripaziti na još jednu tinejdžerku pa sam mu rekla da ću je držati na oku. Mislila sam da to nije velika stvar kao što i nije bila... dok nije stigao doktor Novicki.“

Oho. Rik je rukom prošao kroz kosu. „Šta je Hana rekla upravniku?“ rezignirano je pitao.

Kendal je glasno zaječala i pokrila lice rukama. „O, ne. Šta je sad uradila?“

Rik je rukom obujmio Kendal oko struka. „Sestra ti je dobro“, prošaputao joj je na uvo.

„O, tvoja devojka je s tobom? Logično“, frknula je Liza, očigledno uvređena. „Možda Hana ima i pravo što pravi gluposti. Izgleda da njena sestra

neće da se zamara s njom. A ti si ugrabio prvu priliku da budeš sa svojom novom prijateljicom.“ Liza je s mukom izgovorila te reči, kao da ju je ljutilo da prizna kako je izgubila ne samo bitku nego i rat za Rikovu pažnju. „Ostavio si jednu devojčicu samu u nepoznatom gradu. Nije ni čudo što traži pažnju.“

Rik inače ne bi pridavao mnogo značaja Lizinoj ljubomornoj i pristrasnoj proceni Hanine situacije, jer se ona ticala samo njega i Kendal. Na kraju krajeva, kad je ostavio Hanu, uspostavila je vezu s dve vrlo dobre devojke i bila je srećna - što mu je i bio cilj kad ju je poveo na pranje kola.

Ali s obzirom na to da je otišao kako bi bio nasamo s Kendal, osećao je krivicu uprkos tome što je verovao da je Hana zbrinuta. A bio je siguran da ni Kendal neće biti mnogo zadovoljnija nego što je on.

Ali pre nego što se suoče sa svojim osećanjima, morali su da pokupe Hanu. „Jeste li još uvek u osnovnoj školi?“ pitao je Lizu.

„U stvari, dovela sam je kod Normana. Rekla je da ovde mora da se sastane s vama.“

„Hvala ti, Liza.“ Progutao je ponos. „Nije mi bila namera da onako prasnem na tebe malopre. Odmah stižemo da je pokupimo.“ Spustio je slušalicu i okrenuo se prema Kendal.

„Šta je uradila?“ Pognula se kao da ju je strah da pita.

„Liza nije rekla. Ali sad nas čeka dole. Možeš i sama da je pitaš.“

„Zašto ti ne ostaneš ovde i istuširaš se kao što si i nameravao? Ja ću porazgovarati s Hanom, a ti možeš da nam se pridružiš kad budeš spreman.“ Zastala je. „Ili ne. Kao što rekoh, Hana nije tvoj problem.“

Zavrteo je glavom. Nije mislio da se ona povlači, samo je pokušavala da bude fer prema njemu, da mu ponudi izlaz - pre nego što ga sam pronade. „Samo ti idi, a ja ću sići za desetak minuta, suv i spreman da pomognem, važi?“

Klimnula je glavom. „Ako si siguran.“

Oklevanje u njenom glasu odalo mu je da ona nije. Da, koliko god puta da joj je rekao da nema nameru da ode, ona je čekala da on upravo to učini. Riku nije promakla ta ironija. Nije *on* bio taj koji odlazi. „Čitaj mi sa usana.“ Obuhvatio joj je lice šakama. „Siguran sam.“ Lagano ju je poljubio u usta. „Sad idi.“

Dobacila mu je osmeh i istrčala kroz vrata. Usledio je bat njenih koraka, sve slabiji, sve dalji. Baš kao Kendal.

Kao Džilijen pre nje.

Rik je šetkao po svom stanu u gradu u kojem je oduvek živeo. Pokušao je da razluči Kendalinu situaciju od Džilijenine, da se stavi na Kendalino mesto. Nikada nije imala roditelje na koje može da se osloni. Selila se od jednog doma do drugog, od jedne do druge porodice, nikad oko sebe nije imala ljude koje bi mogla da nazove svojim, uključujući i bliske prijatelje. A onda je došla u grad

gde su ljudi većinom onakvi kakvi i izgledaju i gde se prijateljstvo nudi bez ikavih obaveza, a sve zamke stabilnosti zamrsile su se ispred nje. Naizgled izvan domašaja - makar samo zato što se plašila da posegne za nečim što nikad nije imala.

Do đavola, on je imao sve - odrastao je u porodici punoj ljubavi, oženio se, a potom razveo, pa se i *on* plašio da sasvim ispruži ruku i opet bude povređen. Kako da krivi Kendal što nije sposobna da to učini?

Kendal je ušla u Normanov restoran i smesta spazila Hanu kako sedi u separeu s Lizom Barton. Kad im je prišla, Kendal se susrela s prkosnim pogledom svoje sestre, ali umesto da započne svađu pred tom ženom, Kendal je odlučila da ima takta i da upotrebi diplomatiju.

Prvo je pogledala u Lizu. „Mnogo vam hvala što ste doveli Hanu ovamo.“

„Nisam ni imala izbora, gospođice Saton. Bila je bez nadzora, a već je izlila kofu vode na upravnika.“

Kendal se trgnula.

„Nisam mogla da je ostavim samu kako ne bi izazvala još neku nevolju, a *vas* nigde nije bilo.“

Kendal je zažmirila. Čula je samo Rikovu stranu telefonskog razgovora, ne i Lizinu, i nije imala pojma zašto je taj njegov prijatelj Džounsi otišao. Ali Kendal je pretpostavljala da je imao dobar razlog i da se pobrinuo za to da Hana bude zbrinuta. Setivši se Rikovih reči od pre neki dan, mogla je samo da pretpostavi da je ljubomora bila u korenu Lizinog ponašanja, a Kendal je odbijala da toj ženi priušti to zadovoljstvo i pokaže joj svoje emocije.

„Hej, nemojte da krivite moju sestru, gospođice.“ Hana je progovorila pre nego što je Kendal uspela da smisli neki neutralan odgovor.

Kendal je zatreptala od zaprepašćenja. Hana se stvarno zauzela za nju. Čak ni neotesanost njene sestre nije mogla da spreči ponos i brigu koje su prožele Kendal na to. I mada je Hana zasluživala prekor za svoj dugačak jezik, kao i za taj incident prosipanja vode, Kendal nije želela da uništi mali pomak u njihovom odnosu koji se tek razvijao time što će je prekorigiti pred nastavnicom, i to pogotovo pred Lizom Barton.

„Hana“, počela je Kendal oklevajući, ali sestra ju je ignorisala, i dalje zureći u Lizu tamno našminkanim očima, zamrljanim od dugog dana provedenog napolju.

„Čula sam da ste rekli oficiru Riku kako biste mu rado učinili *svaku* uslugu koja bi mogla da mu zatreba“, rekla je Hana Lizi.

Kendal nije promaklo da je Hana naglasila reč *svaku* niti značenje koje je ta reč imala. Nije ni Hani, ako je suditi po izrazu *bljak* na njenom licu.

„Nepriстойno je prislušivati“, rekla je Liza oholim tonom učiteljice.

„A šta ćemo s tim što sam vas gledala kako to radite ceo dan? Gde god je bio Rik, bili ste i vi. S kim god da je pričao, i vi ste slušali. Šta je s tim?“ Hana je prekrstila ruke na grudima i čekala odgovor. Izrazito rumenilo oblilo je Lizine obraze. „Očigledno je da joj treba nadzor odraslih“, rekla je Liza uprkos posramljenosti.

Kendal nije znala koja je gora, Liza ili Hana, ali smesta je morala ovo da okonča pre nego što se razbukta. I Liza je sebe smatrala nastavnicom? Predstavljala je patetičan uzor.

„Pa, kao što rekoh, hvala vam što ste doveli Hanu kući.“ Kendal se nasmešila Lizi kroz stisnute zube, a onda se okrenula ka sestri. „Hana, Izi nam je sačuvala sto pozadi. Hajdemo.“

Na Kendalino iznenađenje, njena sestra se izvukla iz separea bez pogovora i stala pored nje.

„Rik je zauzet“, zasikta Hana na Lizu, a potom odjuri u stražnji deo restorana.

Kendal je vrtela glavom. Očigledno je još devojaka iz porodice Saton bilo slabo na Rika Čendlera.

„To dete je nevaspitano“, rekla je Liza.

Kendal je slegnula ramenima. „Može biti, ali takođe je u pravu.“

Bilo to maliciozno ili ne, nije mogla, a da ne stavi Lizi do znanja kako stoje stvari. Pošto je tek došla sa intimnog sastanka sa čovekom, Kendalina posesivnost prema Riku bila je na vrhuncu. Kao i zaštitnička crta, a nakon što je čula od Šarlot za Rikovu prošlost, Kendal je bila uverena u to da je žena poput Lize poslednje što Riku treba.

„Obe ste nevaspitane i sigurna sam da će Čendlerovi to uvideti na vreme.“ Liza je zgrabila svoju tašnu i krenula prema vratima.

„Hvala još jednom što ste mi doveli sestru kući“, doviknula je Kendal Lizi u leđa. Nasmehila se i mahnula publici koja se sastojala od posetilaca restorana.

Kendal se pridružila Hani za malim stolom u dnu, prekrstivši ruke ispred sebe. *Odakle da počne*, pitala se.

„Nemoj da pridaješ mnogo značaja tome što sam se zauzela za tebe. Prosto mi se ne sviđa što se ta žena muva oko Rika.“ Kao i obično, Hana je prva udarila.

Kendal je odlučila da ignoriše sestrin protest. Hana *se jeste* zauzela za nju i Kendal je nameravala da to iskoristi. „Ne sviđa se ni meni, ali Rik je odrastao muškarac i stručnjak za odbranu od žena. Ne treba mu nijedna od nas da to obavlja umesto njega.“ Ugledavši priliku da uspostavi bliskost sa sestrom, Kendal se nagnula na sedištu. „Ali baš je bilo zabavno pokazati joj gde joj je mesto, zar ne?“ Hana je oprezno klimnula glavom, a blagi osmeh iskrao joj se na licu. „Mi smo mu potrebne da pazimo na njega.“

„Ali sigurna sam da bi cenio kad bi imala, recimo, suptilniji pristup.“
„Možda razmislim o tome.“

Kendal je zaključila da je to najveći ustupak koji je mogla da izvuče. „Gde je Rik?“ pitala je Hana.

Očigledno je njena sestra bila slaba na srednjeg Čendlera, a to je Kendal lako mogla da shvati. „Mislim da se tušira. Sići će za nekoliko minuta. Hana, što se tiče upravnika...“

„Kunem se da je bilo slučajno.“ Hana je podigla ruke u odbrani. „Htela sam da vratim nekom tipu što mi je poprskao majicu, a on se brzo sagnuo. Nisam ja kriva. Doktor Novicki je dovoljno nizak da bude meta.“

U Haninim godinama, deca nikad nisu kriva ni za šta.

„Vidi, ko je tu!“

Kendal se okrenula i ugledala Rejnu i gradskog doktora kako prilaze njihovom stolu i spasavaju Hanu od predavanja u stilu *budi pažljivija sledeći put*.

„Zdravo, Rejna, doktore Felon.“

„Erik“, rekao je on. „Ovde nema potrebe za formalnostima.“ Kendal se nasmeši. „Erik. Volela bih da vas upoznam sa svojom sestrom Hanom“, reče Kendal, a u sebi se pomoli za Hanino pristojno ponašanje. „Hana, ovo je Rikova majka i doktor Erik Felon.“ Dodala je i vezu s Rikom ne bi li imala više sreće u pridobijanju sestrine dobre volje.

„Drago mi je što sam vas upoznala.“ Hana je počastila stariji par iskrenim osmehom.

Rejna je prišla Hani i rukovala se s njom. „I meni. Prava si lepotica, mlada damo.“

Na Kendalino iznenađenje, Hana je porumenela.

„Moram da porazgovaram s tobom, Kendal, a pošto ti je sestra tu, i njena pomoć će mi dobro doći.“ Rejna je bacila pogled na Erika. „Daj mi pet minuta, je l' važi?“

„Sve za tebe. Ali moraš da sedneš i odmoriš.“

Rejna ga je prostrelila pogledom, suženih očiju. Očigledno nije volela da joj se govori šta da radi.

„Zbog srca“, podsetio ju je Erik, tapšući se po grudima.

Starija žena je porumenela i klimnula glavom, ali Kendal se usredsredila na Erika. Da li joj se učinilo, ili je bilo sarkazma u njegovom glasu? Odmahnula je glavom. Nemoguće. „Rejna, Erik, molim vas, pridružite nam se.“ Kendal pokaza na prazne stolice.

Nakon što se stariji par smestio, Rejna je smesta prešla na svoj zahtev. „Planiram zabavu iznenađenja za Rikov rođendan. Ili bi trebalo da kažem da

svima delim poslove povodom zabave iznenađenja pošto su mi dnevne aktivnosti ograničene.“

„Riku je rođendan?“ pitala je Kendal. „Kad?“ Nikad ništa nije spomenuo. A ona se pitala zašto je uvređena što je od nje sakrio nešto tako osnovno.

„Pa da“, zapevušila je Hana. „Sutra. Ta ženska, Liza...“ „Gospođica Barton“, ispravila ju je Kendal.

„Ta ženska, gospođica Barton, rekla je da ima *saavršen* poklon na umu.“ Hana se stresla od odvratnosti.

Kendal uzdahnu. Neke žene nikad ne odustaju.

„Možeš li da zamisliš šta ona hoće da mu uradi?“ pitala je Hana, užasnuta. „Kendal, moraš da je držiš podalje od Rika.“

„Oh, baš volim tu omladinu.“ Rejna se nasmejala. „Hana je u pravu. Moramo da držimo Lizu podalje. Jasno mi je da sam je ja možda ohrabrila - pre nego što si ti došla u grad, razumeš“, obratila se Kendal. „Ali nisam znala da je tako uporna. U moje vreme, kad je žena bila odbijena, imala je više ponosa nego da nastavi s tim.“ „Mislila sam da su u davnim vremenima muškarci pozivali žene da izađu“, zapevušila je Hana.

„O gospode, Hana...“

Erikov gromoglasan smeh sprečio je Kendal da nastavi. „U pravu si, mlada damo. U davnim vremenima, većina žena bila je čednija i pasivnija pa su puštale muškarce da iznose ponude. Ali i onda, kao i sada, *neke* žene su bile drskije i mislile svojom glavom.“ Osmeh mu je bio sve širi, a pogled je odlutao ka Rejni, i bilo je očigledno da između njih ima ljubavi i pažnje.

Neki nepoznat čvor stegao se u Kendalinih grudima.

„Znači, gospođa Čendler misli svojom glavom?“ Hana je naslonila bradu na ruku i usredsredila se na Erika.

„Mislim da bi trebalo da se vratimo na razgovor o Rikovom rođendanu pre nego što se on pojavi“, reče Kendal. Pre nego što Hana izgubi svako poštovanje.

„Dobra ideja. Ali ne brini.“ Rejna se nagnula bliže Hani. „Ti i ja možemo da završimo taj razgovor neki drugi put.“ Potapšala je Hanu po ruci. A Hana je nije povukla.

Čudima nikad kraja, pomisli Kendal. Ključ do srca njene sestre izgleda da se vrteo oko Čendlerovih.

„U svakom slučaju, zamoliću Rika da sutra uveče dovede vas dve na večeru. Izi i Norman su rekli da će spremiti hranu i počistiti posle, tako da je to sređeno. Ne moram ni prstom da mrdnem. Vas dve ćete dovesti počasnog gosta, a ja sam već obavila neke telefonske razgovore, jedino to i mogu da učinim kako bih Riku priredila raznorazna iznenađenja.“

„Kakva iznenađenja?“ istovremeno upitaše Kendal i Hana.

„Želim da napravim neku varijaciju na temu *Ovo je tvoj život*. Da vratim Riku uspomene iz detinjstva.“ Pljesnula je rukama. „Biće baš zabavno.“

„Šta će biti baš zabavno?“ Rik je stigao i u maniru pravog policajca nije propustio ni razgovor ni priliku za ispitivanje.

„Pa, tvoja rođendanska večera, naravno.“ Rejna nije ni trepnula.

„Tvoja majka je pozvala mene i Kendal sutra na večeru. Zar to nije kul?“ upitala je Hana Rika.

Zbog bleska ljutnje u njegovim očima i još ponečeg, Kendal je imala neki osećaj da Rik misli kako će njegova rođendanska proslava biti sve samo ne kul. A jadničak je verovao da će prisustvovati samo porodica. Čekaj samo da shvati šta mu je majka spremila.

Brzo se sabrao i otišao do Hanine stolice. „Evo i bombe“, rekao je i prošašljio je rukom po još uvek ljubičastoj kosi.

Kendal se pitala šta mora da učini kako bi naterala sestru da to ispere i vrati prirodnu boju. Ali kad se Hana zakikotala na Rikov pokušaj da govori tinejdžerskim žargonom, Kendal je shvatila da u životu ima i važnijih stvari od toga kako njena sestra izgleda. Na primer, kako se oseća. Kad god je Rik bio tu, Hanin smeh je bio opušten i bezbrižan, kao u srećne klinke kakva bi trebalo da bude. Kendal je osećala kako joj srce cveta u grudima.

„Pravi si tenkre.“ Hana je prevrtala očima dok je ismejavalala Rika i ponovo Kendal skrenula pažnju na razgovor koji je u toku.

Rejna i Erik su sa iščekivanjem pogledali Rika, očigledno čekajući prevod.

„Kreten“, objasnio je on. „Rad s tinejdžerima proširio mi je vokabular.“ Iscerio se.

Hana se ponovo nasmejala, a iznad njene glave Rik je ulovio Kendalin pogled i zadržao ga. Toplina se prenosila između njih zajedno sa električnim podsećanjem na to koliko su intimni bili pre nego što je malo ranije u njegovom stanu zazvonio telefon.

Kosa mu je sada bila mokra od tuširanja i nije se obrijao, a pošto je malopre osetila tu čekinjavu bradu na obrazu, nota senzualnosti obojila je njenu reakciju na njegov robustan, seksepilan izgled. *Kasnije*. Kao da joj je tu misao prenosio potammelim očima. *I, oh, kako je samo želela da bude s njim*, mislila je Kendal.

Ali pored tog rođendanskog slavlja na koje je trebalo da ga odvede, i sestre koja ga je obožavala, Kendal se pitala kako li će naći vremena da nastave tamo gde su stali.

Jutro nakon što ih je Rejna u poslednji čas obavestila o Rikovoj zabavi, Kendal je šetkala po svom radnom prostoru na tavanu, dok je Hana pravila balone od žvakaće gume i odbijala svaki predlog rođendanskog poklona za Rika koji bi

Kendal iznela. Morale su da naprave nešto do kasnog popodneva pre nego što povedu Rika na ono što je on mislio da je porodična večera kod njegove majke.

Za ovo kratko vreme u Jorkšir Folsu, Kendal je dobro upoznala Rika, njegove izraze i sve što mu prolazi kroz glavu. I mada nije znala zašto, bila je sigurna u to da neće biti zadovoljan večerašnjim događajem. Razmišljala je da ga unapred upozori, a onda zaključila da nema prava da staje između majke i sina, ili da izdaje Rejnino poverenje i pokvari joj iznenađenje.

Kendal se umesto toga koncentrisala na njegov poklon. Ona i Hana su se složile da mu daju zajednički poklon - nešto posebno za Rika, što nikom drugom nikako ne bi palo na pamet. Od prošle večeri prebirale su po idejama uzduž i popreko. Bez uspeha.

„Ukrasnu dugmad za manžetne?“ Kendal je predložila.

Hana prevrnu očima. „Aha, kao da će to da nosi na majicama.“

„Broš za kravatu?“

„Ma daaaaj.“ Prekrstila je ruke na grudima. „Šta pokušavaš? Da ga pretvoriš u štrebera?“

Kendal je zagundala i podigla ruke uvis. „Okej, predajem se. Šta bi *ti* želela da napravimo za Rika?“ „Do sada su se složile jedino oko toga da će mu same napraviti rođendansko iznenađenje umesto da kupe nešto bezlično u prodavnici. Pošto nije imala ni keša ni kredita, Kendal je osetila olakšanje što se Hana složila s torn idejom.

„Pa, pošto me konačno pitaš, ja mislim da bi trebalo da mu napravimo ogrlicu. Ne neku ženskastu, nego kul. Možda upletenu od kože.“ Hana je hodala oko stola za bridž i pretraživala Kendaline plastične fioke s raznim kamenjem i perlama. „Hej, šta je ovo?“ Podigla je šaku punu okruglih perli.

„Rondele od hematita.“

„Važi. Kako bi bilo da govoriš mojim jezikom?“

Kendal se nasmejala. „Okrugle pljosnate perle. Sjajne su i crno-plave boje. A sve to vidiš samim pogledom na njih. Tehnički izraz za mineral koji se koristi u izradi nakita jeste hematit, a reč rondela opisuje oblik. Odatle proizilazi naziv rondela od hematita.“

Hana je zurila u nju razrogačenih očiju, a tračak zanimanja blesnuo joj je na licu. *Možda supronašle temu koja bi im mogla pomoći da se zbliže*, pomisli Kendal. Volela bi da nauči Hanu svemu što zna

o perlama i izradi nakita, a i sama bi rado naučila sve što može iz Haninog svežeg, mladalačkog ugla posmatranja. Počeće od toga što će sestri podići samopouzdanje.

Kendal ispruži šaku punu perlica, a Hana ih uze na dlan. Prstima je prešla preko tih glatkih, svetlucavih kamenčića i podigla ih do prozora, na svetlo. „Kad

bi se nanizale zajedno, to bi izgledalo muževno.“ Pogledala je u Hanu. „Imaš oko za ovo, znaš.“

Njena sestra pocrvene. „Okej, ove su stvarno kul. Rik će dobiti ogrlicu od hemoroida.“

„Hematita, pametnice.“

Hana se zakikotala. „Kako god. Iskoristićemo ove.“

„Znam koja bi perla razbila potpuno crnilo.“ Kendal je prebiralala po cevastim perlama od čistog srebra i izvukla svoju omiljenu. „Vidi ovu. Ima ručni rad sa spoljne strane. Na svakih dvadeset pet perli od hematita, dodamo po jednu ovakvu radi kontrasta.“

„Hajde da počnemo.“ Hana je protrljala ruke i privukla stolicu do radne plohe.

Kendal je bila oduševljena što vidi da njena sestra pokazuje zanimanje za nešto toliko blisko njenom sopstvenom srcu. „Zašto ti ne izvadiš najlepše perle, a ja ću da pripremim žicu?“

Polu sata kasnije, i dalje su bile zaokupljene poslom, a Hana se potpuno bila unela u biranje besprekornih perli i usput postavljala raznorazna pitanja. Prvi put od njenog dolaska, Kendal je osetila da je Hana spustila odbrambene zidove i time omogućila i njoj da to učini. Osećaj porodične bliskosti koji joj je oduvek nedostajao, sad se pojavio, i Kendal se jedva suzdržavala da ne privuče sestru u snažan zagrljaj i sve pokvari.

„Pa kako si počela da se baviš ovim?“ pitala je Hana.

„Ah. Pa, pored tolikog seljakanja, nisam imala mnogo igračaka ni stvari. Ali dok sam živela kod tetke Kristal, ona me je naučila da nižem makarone kao da pravim nakit. Koristile smo svakakve testenine i kačile ih. Pa smo bojile. Tetka Kristal je radila s pravim perlama i stvarčicama dok joj artritis nije pogodio ruke. Pretpostavljam da bi se moglo reći da je izrada nakita porodična crta.“

„Ona je verovatno pravila stvari za matore žene“, rekla je Hana onim prezrivim tonom koji je bio приметно odsutan celog jutra.

Kendal je suzila oči. „Kristal je imala talenta.“ Bacila je pogled na Hanin izbor perli. „A imaš i ti.“

„Ma važi. Kao da je toliko teško izabrati crne perle.“ Hana je zahvatila punu šaku perli i bacila ih tako da su se sve pomešale, a ona upropastila pedantan posao koji je prethodno obavila. „Evo ti. Gotovo.“

„O, Hana. Zašto?“ Dok je posmatrala taj nered, Kendal se steglo srce. „Obavila si tako sjajan posao, a sad si ih sve ponovo presložila.“ Sati sestrinog rada propali su bez ikakvog razloga.

Ili je postojalo neko objašnjenje za koje Kendal prosto nije znala? Ako i jeste, izgleda da Hana nije nameravala da zalazi u detalje. Sedela je stisnute vilice

i Kendal nije preostajalo ništa drugo nego da u glavi premotava njihov razgovor. Sestrino raspoloženje promenilo se istog trenutka kad je Kendal pomenula tetku Kristal, ali nije razumela zašto bi se Hana ljutila ili zavidela staroj rođaki koju nikada nije ni upoznala.

„Hana“, nesigurno počeo Kendal. „Jesi li ljubomorna na Kristal? Na vreme koje sam provela s njom?“

„Zašto bih ja bila ljubomorna na to što si imala vremena za nju, a za mene ne?“

„Nije bilo tako.“ Kendal je pružila ruku da je dodirne, ali Hana je izvila telo izvan domašaja.

„Neću da pričam o tome.“

A buntovnički položaj njene vilice otkrio je Kendal da se ne šali. Oteo joj se težak uzdah, jer je znala da je potrebno promeniti temu, i to brzo, ako hoće da se opet povрати ona bliskost koju su počele da dele. „Dopada li ti se izrađivanje nakita?“ upitala je Kendal.

Hana je slegnula ramenima. „U redu je.“

Ali kad se setila kako je mlada devojka gledala perle, Kendal je shvatila da je više nego u redu. „Znaš, ja sam nekad pravila nakit od testenine gde god da odem. Od jednog doma do drugog. Gde god da sam živela, nikom nije smetalo da se zanimam pravljenjem ogrlica. Samo da budem mirna i ne smetam im dok ne odem dalje.“ Kendal je slegnula ramenima, lepe uspomene mešale su se s ružnima. „Stabilnost je jedino što si ti imala, a ja nisam.“ Možda bi mogla naterati Hanu da uvidi pozitivne strane svog života.

„Velika stvar. Biti na jednom mestu, godinu za godinom. A porodice nigde u blizini. Prijatelji dolaze i odlaze, zavisno od njihove porodične situacije. Nije to tako sjajno kao što misliš.“ Hana je namrštila preterano nalickane usne.

Očigledno Kendal nije uspevala da dopre do sestre. „Pa...“ „Gde ste vi, dame?“ Perlin glas dopirao je odozdo. Ubrzo je usledio prigušeni zvuk njenih koraka dok se penjala stepenicama da im se pridruži na tavanu.

Više nisu bile same, i Kendal je izgubila priliku da porazgovara sa sestrom i možda, nekako, popravi stvar između nje i Hane i taj njihov previše krhki odnos.

Rik nije mogao a da ne primeti napetost kad je Kendal došla po njega da ih sve odveze do kuće njegove majke na večeru. Nije znao šta se dogodilo između sestara, ali očigledno su obe bile uznemirene i nisu imale šta da kažu jedna drugoj.

Njemu su imale da kažu mnogo toga. Barem Kendal. „Pa, kad si nameravao da pomeneš da ti je rođendan?“ pitala ga je i to ne prvi put.

„Aha, čak je i Liza Barton znala. Trebalo je da vidiš Kendalino lice kad je čula da Liza zna, a ona ne.“ Hana je likujući govorila sa zadnjeg sedišta.

„Sedi i ćuti“, prasnuli su Rik i Kendal istovremeno. Hana je namerno izazivala Kendal i trudila se da joj ide na živce, a on je morao da prizna da joj je odlično uspevalo da i njega iznervira.

„Osetljiva tema?“ pitala je Hana pre nego što je, na opšte iznenađenje, uradila ono što joj je bilo rečeno i sklupčala se u jednom kutku automobila.

Rik je zarežao. Klinka je bila u pravu, ni sama nije bila svesna koliko. Njegov rođendan svakako je bio osetljiva tema. Obeležavao je taj datum i trpeo majčine porodične proslave. Ali nije voleo da pravi veliku pompu oko toga. Zato što je njegov rođendan slučajno predstavljao i godišnjicu braka sa Džilijen, a tu bi priliku radije zaboravio nego pamtio.

Kendal se zaustavila ispred Rejnine kuće i Hana je izjurila iz kola. Kad je i Rik krenuo da to učini, Kendal mu je stavila ruku na mišicu i zadržala ga.

Okrenuo se prema njoj.

„Trebalo je da mi kažeš“, rekla je, i nije bilo nikakve sumnje o čemu govori.

„Nije to velika stvar.“

Ali bol u njenim blagim očima pričao mu je drugu priču. Nije namerno sakrio taj podatak, samo je odbio da ga prizna bilo kome, uključujući i samog sebe. Ali nije mislio da će ona prihvatiti ili ceniti tu razliku išta više nego što je njemu bilo do zalaženja u detalje oko toga zašto je ćtao. Kendal i njeni planovi da na kraju ode previše su ga podsećali na bolnu prošlost koju nije želeo da ponavlja.

Na njegovo ćutanje, s naporom je uzdahnula. „Idemo. Tvoja majka ćeka.“ Izašla je iz kola zalupivši vrata za sobom, i ostavila ga s jasnim utiskom da je tim svojim ćutanjem izdao nešto dragoceno i važno.

DESETO POGLAVLJE

„Iznenadenje!“

Rik je odskočio, preneražen gomilom ljudi koja ga je dočekala u majčinoj kući. Kad se osvrnuo oko sebe, shvatio je da je upao u zasedu. *Prokleta zabava iznenadenja*, pomislio je. Večeras bi radije bio sam, što je godinama bio njegov ritual. A majka je znala da je bolje da ne okuplja ovoliki narod.

Voleo je ljude, ali jedino u ovo vreme više je voleo da bude sam. U njegovu predstavu zabavne večeri nije se uklapalo da bude okružen narodom koji je verovatno dobro pamtio ovaj datum. Kendalina ruka neočekivano mu se nađe na ramenu u znak podrške. Lepo iznenadenje, s obzirom na to koliko je malopre bila povređena. Pretpostavljao je da ona i dalje očekuje neke odgovore, ali svejedno je cenio njenu uvidavnost i prisustvo.

„Srećan rođendan.“ Majka mu je polako prišla i poljubila ga u obraz.

Znajući da stres škodi njenom srcu i da se mnogo potrudila oko njega, prisilio se na osmeh. Pozabaviće se njome kasnije, kad ne budu imali publiku.

„Nije trebalo“, procedio je kroz stisnute zube.

„Gluposti. Ne puni moj srednji sin svaki dan trideset pet godina.“

„Započni predstavu!“ Norman je povikao iz gomile.

Ubrzo se prostorijom razleglo ritmično pljeskanje uz povike: „Predstava, predstava, predstava...“

„Kakva predstava?“ oprezno je upitao Rik nadvikujući se s bukom od povika koji nisu prestajali.

Osvrnuo se okolo i primetio da Roman i Šarlot stoje uz Čejsa pokraj zida u pozadini. Sve troje su slegnuli ramenima skoro pa istovremeno. Očigledno nisu nameravali da preuzimaju ikakve zasluge za Rejnino ludilo.

„Ni ja, u stvari, ništa ne znam“, prošaputala je Kendal. Poput njegove braće, ni Kendal izgleda nije želela da nosi teret krivice ili odgovornosti na svojim plećima. Učestvovala je u zaveri njegove majke samo toliko što ga je dovela ovamo.

Tihi zvižduk zaustavio je povike na jedan minut pre nego što su se opet začuli.

„Okej, smirite se.“ Rejna je rukama dala znak svima da se utišaju.

Rik joj je uputio zabrinut pogled i ona se brzo spustila u najbližu stolicu.

Kao da je to utišalo razuzdanu gomilu.

„Sad, svi znate da ja nisam sposobna da rukujem ovim stvarima“, blago je rekla. „Zato sam unajmila em-sija.“ Iskrivila je prst prema Riku i on se nagnuo bliže. „Pokušala sam da angažujem tvoju braću za taj posao, ali oni su odbili.“

„Njihov sam dužnik“, promrmljao je on.

„Pa, hajde da počnemo“, predložila je Rejna.

„A onda možemo da jedemo!“ reče neko iz pozadine.

Rik je suzio pogled na zvuk poznatog glasa i osvrnuo se da potraži tog usamljenika. „Samsone, jesi li to ti?“

Rik nije odmah spazio starijeg čoveka, jer je ovaj bio majstor utapanja u gomilu. Čovek patak, kako su deca zvala Samsona Hamfrija, provodio je dane džudžeći u parku pored Normanovog restorana, ignorisao je većinu ljudi i izgledao kao beskućnik, ali to nije bio. On je takođe bio i krivac za krađu gaćica, ali niko osim Rika, Šarlot i Romana nije to znao. Nije bilo u njegovom stilu da se pojavi među velikom gomilom ljudi. Osim ako...

„Naravno da jeste. Ne bi taj propustio besplatan Normanov sendvič s piletinom“ rekao je Norman.

„Prokleta tačno“, viknuo je Samson i potvrdio Rikove sumnje. „Ali ako si stavio onaj senf od meda, one dekoracije, ja ne jedem.“

Norman je zagundao iz dubine grla. „Ti, nezahvalni...“

Pre nego što je Rik uspeo da se umeša, Rejna je pljesnula rukama, verovatno ne bi li sprečila krvoproliće pre nego što počne. A onda, bez ikakvog upozorenja, niza stepenice je sišla ekipa.

„Ovo je tvoj život, Riče Čendlere“, rekao je Veliki Al, penzionisani srednjoškolski trener bejzbola, preko bežičnog mikrofona koji je tutnjao kao da ga nije briga što su u kući.

Rik je u neverici gledao kako njegova prošlost paradira pred njim. Eklektična mešavina njegovih nekadašnjih nastavnika, trenera i prijatelja obrazovala je krug u dnevnoj sobi njegove majke.

Stomak mu se zgrčio. „Nemoguće da se ovo događa.“

„Naravno da je moguće.“ Ponos njegove majke bio je ravan njegovom osećaju predstojeće propasti.

Uz Kendal pored sebe i Hanu koja se kikotala sa strane, shvatio je kako ga guraju kroz mnoštvo ljudi. Konačno je dobio sedište u prvom redu, okružen braćom, majkom, Šarlot, Kendal i Hanom. Ostatak gostiju okupio se oko njih.

„Neka zabava počne.“

Rik se trže na tutnjavu. Veliki Al je očigledno mislio da se vratio na stadion.

„Gospođa Pirson, koja se nedavno penzionisala nakon rada u osnovnoj školi Jorkšir Folsa, predavala je Riku u predškolskom. Navalite, gospođu Pirson.“ Al je dodao mikrofona pristojnoj, sedokosojoj ženi sa svoje desne strane.

„Proba, proba.“ Držala je spravu blizu usana i proizvela visok pisak od

kojeg su se svi u prostoriji stresli i zagundali. „Izvinite. Odavno nisam koristila ove zajebancije. Mislim, stvarčice. Otkako sam se penzionisala, puštam jeziku na volju.“ Nasmejala se. „U svakom slučaju, da nastavimo.“

„Nemojte, molim vas“, doviknuo je Rik.

„Ne budi šmizla, mali brate. Možeš ti to da podneseš.“ Čejs je prekrstio ruke na grudima i nacerio se.

Proklet bio ako mu se Rik ne osveti za ovo na njegov rođendan.

„Rik je bio maštovit dečak.“ Gospođa Pirson je progovorila svojim najboljim učiteljskim tonom. „I od početka je umeo da privuče ljude. Pravi mali preduzetnik, takođe. Sećam se jednog časa na igralištu kad sam primetila da sva deca - većinom devojčice - stoje u redu iza njega.“

„Rik je oduvek bio šarmer“, rekla je Rejna.

Rik je zavrteo glavom, osetivši kako mu rumenilo obliva obraze. Zar nije imao previše godina da bi ga majka naterala da pocrveni? Očigledno nije. Sranje.

„Polako, polako, bez prekidanja“, rekla je gospođa Pirson, ali na licu joj je bio osmeh, jer je uživala u tome što se vratila u centar pažnje, makar i nakratko. „Dakle, ispostavilo se da je mladáni Rik prethodno te nedelje išao kod doktora na pregled. Pokojni doktor Litl, sećate ga se svi?“

Po celoj prostoriji razlegao se potvrđan žamor uz: „Nek mu je laka zemlja“.

„Pa, izgleda da je doktor Litl rekao Riku kako su mu uši toliko čiste da kroz njih može da se vidi do Kine. A Rik, budući da je bio pametan dečak, poređao je klince i skupljao penije - od svih koji su želeli iz prve ruke da vide kako izgleda Kina.“

Gosti su aplauzom pozdravili gospođu Pirson kad je predala mikrofon gospođi Nikol, drugoj učiteljici iz osnovne škole, koja je ličila na Lusil Bol.

„Nadam se da neće ići ocenu po ocenu“, rekao je Rik.

„Ma ne, samo najzanimljivije stvari“, razuverila ga je Rejna i potapšala ga po ruci.

„Super.“

Kendal se nasmejala i predstava zvana *Ovo je tvoj život* se nastavila. Rik je pretrpeo ne tako strašnu priču od još uvek ridokose gospođe Nikol, podsećanje na školske nestašluke od još jedne nastavnice i ponižavajuće priče iz srednje škole o tome kako ga je trener hvatao da se vaćari s devojčkama ispod tribina.

Morao je da oda priznanje svojoj majci. Uspela je da unese vedrinu u ovo veće i čak ga natera da zaboravi šta predstavlja ovaj datum, bar nakratko. Kad je ulovio njen znalački osmeh, shvatio je da je namerno isplanirala sve ovo. Pre nego što je uspeo da zaključi da li je to dobra stvar, Kendal ga je uhvatila za ruku. Topla i nežna, njena koža skliznula je uz njegovu i podsetila ga koliko mu nedostaje da bude s njom.

Nagnula se i prošaputala mu na uvo: „Dobijam više informacija iz ove predstave nego od tebe.“

„Nikad te nisam isključivao.“ Kad je Kendal u pitanju, osećao je više i dao sebe više nego ikada pre. A na godišnjicu njegove najveće katastrofe, to ga je plašilo.

Kendal ga je plašila. A to nije lako priznati. *Tako da ne*, pomislio je Rik - osim te jedne uspomene koja gaje pogadala u živac, jer će i Kendal otići kao Džilijen - *uopšte nije isključivao Kendal*. Ako ništa drugo, ona se previše približila.

Pre nego što je Kendal mogla da odgovori, njegova majka je progovorila na mikrofon. „Kao što svi znate, ja imam najbolje dečake. Iako mi još nisu podarili unuča.“ Iza nje, Erik se nakašljao, očigledno nezadovoljan što ona koristi javni nastup da izrazi ovu konkretnu pritužbu.

Rik takođe. Razlika je bila u tome što je on navikao na njene pritužbe. Majka se susrela s njegovim pogledom i potapšala ga po obrazu. „Ali ozbiljno, imam divne sinove. Brinu se o meni u nevolji.“ Ruka joj je pala na grudi.

A pogled joj je odlutao u daljinu - kao kod osumnjičenog koji nešto krije. Ali ta pomisao nije imala nikakvog smisla.

„Dakle“, nastavila je Rejna, prekidajući mu misli, „zadovoljstvo mi je da ispričam omiljenu priču o svom srednjem sinu.“

„Mogu li ja sada da idem?“ zajedljivo upita Rik.

„Samo ako želiš da te dovuku nazad i vežu tvojim sopstvenim liscama“, doviknu neko.

Kendal je prigušila smeh, ali umesto toga, glasno je štucnula.

„Dobro, dobro, hajde više“, rekao je Rik.

Savio je ruku oko majčinih ramena, zahvalan što joj je dovoljno stalo da od njegovog rođendana napravi nešto posebno, i zahvalan što je još uvek bila tu, da slavi s njim. *Još uvek tu*. Ta pomisao ga je ohladila. Kao i jedini zahtev koji je Rejni u životu ostao neispunjen.

Unučad. Zamalo joj je to pružio kad se onomad oženio Džilijen. Rejna je, bog blagoslovio njeno velikodušno srce, s radošću očekivala i planirala Džilijeninu bebu kao da je Čendlerova krv. Za razliku od Džilijeninih roditelja koji su je se odrekli, Rejna je primila Džilijen u svoje srce. I baš kao Riku, i Rejni je srce bilo slomljeno. Ali nijednom se nije osvrnula u prošlost, čak ni kada je pričala o svojoj želji za unučićima. Nikad ga nije krivila, niti mu nametala tu temu kad on nije želeo da razgovara o tome. Zato što mu je bila majka i bezuslovno ga volela. I evo ih ovde, mnogo, mnogo godina kasnije, a Rejna i dalje nema unuča koje je želela. Čak ni od Romana, koji se oženio pre nekoliko meseci.

Unučad, ponovo je pomislio i pogled mu je odlutao na Kendal.

„Pa, moja priča seže u doba kad je Rik imao tri godine.“

Rejnin glas i uspomene iz njegovog detinjstva doneli su mu dobrodošao predah od misli koje je uzburkao njegov rođendan odnosno godišnjica.

„Mislio sam da smo već prošli i kroz njegove srednjoškolske dane“, rekao je Roman.

Poput Rika, i on je očigledno znao na šta cilja njihova majka, a to nije bilo ništa lepo. Rik je mlađem bratu uputio zahvalan pogled mada su obojica znali da se Rejna ne može odvratiti. Bili su u pravu.

Ignorisala je Romana i nastavila, izvila se na svom sedištu kako bi se okrenula prema publici i ostavila maksimalan utisak. „Pogodite šta je moje predivno dete želelo da bude za Noć veštica?“

„Pretpostavljam da nije ništa uobičajeno kao što je duh ili vilenjak?“ Kendal se privila uz njega, oslonivši grudi na njegovu ruku. Progutao je jecaj, a potom odmahnuo glavom. „Samo slušaj.“ „Čejs, Rik i ja smo bili u kolima kad je Rik objavio da za Noć veštica želi da bude dobra vila.“

Gomila je prasnula u gromoglasan smeh i prolomio se aplauz. Prokleta vrelina opet mu se popela u obraze. Prokletstvo, bio je prestar za ovo. Ali nije mogao a da se ne nasmeje na tu priču, kao i Kendal. Jako se smejala, nije prestajala ni kad ju je Rik lagano munuo laktom u rebra.

„Izvini“, rekla je dok se borila za vazduh. „Prosto ne mogu to da zamislim.“

Prevrnuo je očima. „Ni ja, ali ona se kune da je to istina.“ „Stvarno?“ Seksepilan osmeh iskrivio joj je usne kad ga je pogledala u oči, a teški damar senzualnog naboja pulsirao je među njima. Potpuno neprikladno, s obzirom na to koliko ljudi ih okružuje, ali u isto vreme i sasvim ispravno.

„Pričajte nam još o toj dobroj vili“, doviknu iz gomile neki glas koji je ličio na Samsonov.

Rik je zavrteo glavom. Tu nije mogao ništa osim da se smeši i trpi. Dok ga Kendal greje, a on razmišlja kako da je odvede u krevet, mogao je da se nosi sa bilo čim.

„Pa, kad već tražite...“ Rejna se zakikotala. „Riku je baka čitala Pepeljugu i odmah mu se dopala dobra vila koja ispunjava sve želje. Znala sam da bi ga Džon upisao u vojno predškolsko da je postojalo tako nešto, pa sam se zarekla da ću čuvati tajnu i obećala mu gomilu bejzbol kartica ako nikad ne kaže ocu.“

Usledio je aplauz. Rik je uzdahnuo, zapanjen što njegovi nestašluci iz detinjstva zabavljaju ove ljude, i dirnut što su se svi oni pojavili ovde zbog njega.

„Okej, predstava je gotova.“ Erik je uzeo Rejni mikrofon iz ruku. „Mojoj... pacijentkinji... potreban je odmor. Najbolja Normanova hrana poslužena je u

kuhinji. Raskomotite se, jedite, pijte i budite veseli.“ Podigao je čašu da nazdravi Riku. „Srećan rođendan, sine.“

Rik je trepnuo, nije bio siguran u to da je dobro čuo čoveka, i pomislio je da to njegovo *sine* predstavlja više izraz topline nego bukvalnu izjavu. Ali Riku je bio dovoljan samo jedan pogled u njegove oči da zna - ta reč je sadržavala obilje značenja, i za njega i za njegovu majku. Što se tiče Rejne, Erik Felon nije imao razloga za brigu. Rik je, kao i svi njeni sinovi, želeo Rejni zdravlje i sreću. Ovo drugo našla je pored Erika. Nakon dvadeset godina usamljenosti, Erik joj je pružio nešto posebno i Rik je osećao da mu duguje za to.

Mada nije imao čašu, susreo se sa Erikovim pogledom i sa odobravanjem mu klimnuo glavom u znak razumevanja između dva muškarca. Godinama, Rik nije imao oca, ali ako je iko zasluživao njegovu majku, to je bio Erik.

Rik je zakoračio napred da se rukuje sa starijim muškarcem, a potom se okrenuo prema Rejni. „Volim te, mama.“

„I ja tebe volim. I Rik...“ Nešto vrlo nalik na suze nakupilo joj se u očima.

„Šta je bilo?“

Otvorila je usta, a potom ih ponovo zatvorila pre nego što je pokazala na mesto gde je stajala Kendal. „Samo to da ona čeka. A znam da ti je stalo do nje. Takav pogled u očima nisi imao ni pored Džilijen.“

„Pa, ovde bar unapred znam ishod. A sad, zar ti ne treba da odmaraš?“ Doduše, nije izgledala baš tako umorno kao što je očekivao. Zbog slabog srca, što je gore od srčanog oboljenja kako im je objasnila nekoliko meseci ranije, lako se umarala i zdravlje joj je bilo ozbiljno ugroženo. Ali sad svakako nije tako izgledala.

„Ne znaš ti ništa“, rekla je Rejna, misleći na Kendal. „Kad nešto žarko želiš, moraš da se boriš za to.“ Potapšala ga je po obrazu. „Razmisli o tome. A sad, Erik je u pravu, moram da se odmorim.“ Uхватила je starijeg čoveka za mišicu. „Rekao je da večeras mogu da provedem noć u njegovoj kući kako bi zabava ovde mogla da se nastavi. Čak mi je ponudio da spavam u njegovom krevetu.“ Rumenilo joj se razlilo po obrazima. „Mislim, da mi pozajmi svoj krevet, a da on spava na kauču, dok zabava ovde bude trajala do sitnih sati.“ S molećivim pogledom okrenula se prema Eriku. „Vodi me odavde dok ne napravim budalu od sebe.“

„To se već desilo, dušo.“ Erik je odmahnuo glavom i nasmejao se. „Ali tvoja želja je za mene zapovest. Idemo, pre nego što se stvarno uvališ u nevolju. Odnosno, u još veću nevolju. Ne brini. Dobro ću se pobrinuti za nju, Rik.“

„Ne sumnjam u to da hoćeš.“ Rik je nagnuo glavu, neprimetno dajući svoj blagoslov, i posmatrao stariji par kako se probija kroz gužvu i izlazi na vrata.

Kakva noć. A još ni izdaleka nije kraj. Izgledalo je kao daje Kendal i dalje zauzeta svojom sestrom, pa se Rik uputio do sokova na jednoj strani stola u uglu. Kad je sebi nasuo 'koka-kolu', podigao je čašu i promrmljao: „Srećan mi rođendan, srećan mi rođendan. Srećan rođendan...”

„Uvek pevaš sam sebi?“ Kendal mu je prišla s leđa i obavila mu ruke oko struka.

Grudima mu je pritiskala leđa, a njena toplina prelivala se u njega, omekšavala mu srce i ukrućivala telo do tačke goruće potrebe. Nasmejao se. „Uhvatila si me na delu.“

„Baš mi se dopala ona pričica o dobroj vili.“

„Tebi i svima u prostoriji“, promumlao je.

„Prodao si se za paket bejzbol sličica.“ Provukla se pored njega tako da su se našli licem u lice, a ruke su joj i dalje bile oko njegovog struka. „Nisam znala da je tebe moguće kupiti, pozorniče Čendlere“, rekla je promuklim glasom.

„To su bila stara dobra vremena. I nisu bile važne sličice, nego žvaka.“ „Mislila sam da si rekao da se toga ne sećaš?“

Podigla je obrve i između njih se pojavila bora, a u njemu je porasla želja da je poljubi. „Ne sećam se. Ali pod pretpostavkom da je to istina, a ne proizvod bujne mašte moje majke, imao sam samo tri godine. Šta misliš, šta je bilo privlačnije, sličice ili žvaka?“

Zabacila je glavu i nasmejala se. „Dobar argument - koji mi govori da se daš podmititi.“

„Sad nam je do kršenja zakona, a?“

Napućila je usne i raspalila njegovu već probuđenu glad. „Ne, u stvari meni je do tebe.“

Iz njegovog grla začulo se muklo režanje. „E, to mi se već sviđa.“ Kendal se naterala da se osmehne. Nije znala koliko bi mu se svidelo kad bi znao šta se njoj mota po glavi. Nakon noći u kojoj je stekla uvid u Rikovu prošlost, otkrila je koliko toga ne zna o njemu. Koliko toga želi da zna. Kad mu je maločas rekla da je više informacija izvukla iz te predstave nego od njega, nije se šalila. Nije joj rekao ni za svoj rođendan. Uopšte ga nije spomenuo.

Rik Čendler - otvoren, živahan i pričljiv muškarac - ćutao je. A to je mrzela. Znao je o njenom životu više nego ona o njegovom. Dok večeras nije uvidela da se namerno tako ponašao.

Predstava je zagolicala njenu radoznalost povodom Rika, i bilo je vreme da sazna koliko je ovaj muškarac spreman da otkrije. „Pa, da se vratimo na podmićivanje. Da li hoćeš da mi kažeš kako ne postoji *ništa* što bih ja mogla da ponudim kako bih te podstakla da otkriješ skrivene tajne?“

Uprkos zabavi i gomili ljudi, on je gledao samo nju, uzavrelo i s potpunim razumevanjem u tim zatamnjenim dubinama. „Oh, siguran sam u to da ti možeš da ponudiš nešto što bi me nateralo da pošaljem svoje principe do đavola.“ Nije prekidao kontakt očima, istovremeno je hipnotišući i mučeći svojim vrelinim pogledom.

„Jesi li siguran u to da nećeš ugroziti svoj posao?“

„Nešto mi govori da bi vredelo. Šta nudiš u zamenu za informaciju?“ Bliže se nagnuo.

Osećala je na obrazu toplinu njegovog daha i telo joj je gorelo od želje i strasti. Ali on još uvek nije obećao da će progovoriti. Nije rekao da će otkriti ono što ona želi da zna. Svoj život. Svoju prošlost.

Svoj brak. Bilo je očigledno da je toliko usavršio veštine držanja na odstojanju i istovremenog odavanja utiska bliskosti da se pitala da li je uopšte znao drugačije da se ponaša. Da se otvori i rizikuje da bude povređen.

A ona?

Zadrhtala je pod njegovim pogledom, svesna da je do sada i njegovo odstojanje bilo dovoljno. Verovatno zato što je to odstojanje i za nju bilo sigurnije. Još uvekje. *Pa zašto se boriti protiv toga*, pitala se. Zašto navaljivati na njega da oda te informacije?

Bez upozorenja, mikrofon je opet zaškripao i ženski glas je prekinuo kratku zabavu i Rikovu i Kendalinu vrelu diskusiju. „Želela sam da sačekam dok Rejna ne ode pre nego što završimo s poslednjim Rikovim iznenađenjem za večeras.“

„Šta se dešava?“ Kendal se okrenula da bolje vidi, a Rik se ukočio iza nje.

„Liza“, promrmljao je. „Prokletstvo, odmah se vraćam.“

„O, ne. Ne bez mene.“ Kendal je htela da čuje taj razgovor iz prve ruke. Pratila je Rika kroz gužvu.

Nažalost, Liza je nastavila da priča. „*Ovoje tvoj život, Riče Čendlere*. A to ne bi bilo kompletno bez pregleda njegovih poslednjih godina. Primetila sam da niko nije pomenuo Džiljen Frenk.“

U prostoriji je zavladala tišina. Rik se popeo do žene. „Daj mi mikrofon i prestani da se ponižavaš.“

Spustila je mikrofon, ali nije ga ispustila iz šaka. „Ja sam nastavnica. Malo toga mene može da ponizi.“ A onda je podigla mikrofon i ponovo progovorila. „Samo sam htela da Riku poželim i srećnu godišnjicu.“

Kendal je duboko udahnula. „Šta?“ Nije nameravala da to kaže naglas, ali očigledno je otkrila zašto joj Rik ranije nije pomenuo svoj rođendan. Taj dan je bio previše bolan. Srce joj se steglo, od sopstvenog bola.

Hana je prišla Lizi. „Tako si patetična.“

Kendal je znala da od tog trenutka sve može da se odvija veoma brzo. Izgleda da je to znao i Rik pošto je pogledom potražio Romana, i nekoliko sekundi kasnije Roman i Šarlota odvucli su Hanu, koja je gundala, od Lize.

„Mi ćemo je pričuvati večeras“, doviknula je Šarlot preko ramena dok su mladu devojku izvodili na vrata. Hana je protestovala sve dok se vrata nisu zatvorila za njima.

Kendal je sa olakšanjem uzdahnula. Jedan problem manje. *Preostaje još jedan*, pomislila je, i ponovo se okrenula prema Lizi. Kendalinoj pažnji nije promaklo to da je ostatak grada stojeći jeo, pio i zurio, kao da su Lizino ponašanje smatrali sastavnim delom večerašnje zabave. Za njih, i jeste bilo tako.

Za Kendal, bilo je to užasno otkriće i nije htela da Lizi pruži satisfakciju da zna da ju je pogodila. Čak ni kad se Liza okrenula prema Kendal.

„Ti si verovatno jedina u gradu koja nije znala da je Rikov rođendan i dan kad se oženio svojom trudnom prijateljicom. Nije to ni važno, s obzirom na to da ga je šutnula zbog bebinog oca. Ali on to nikad nije preboleo. Nikad više nije se upustio u ozbiljnu vezu. Tako da nemoj da misliš kako ćeš ti to da promeniš...“

Rik joj je oteo mikrofon iz ruke dok je šerif Elis prilazio Lizi. „Izvini, Rik“, rekao je šerif ustima punim hrane. „Bio sam u kuhinji da probam Izine đakonije, inače bih stigao ovamo i ranije. Ova dama nije pozvana?“

„Naravno da nije“, promrmljao je Rik.

„Upad na tuđi posed, remećenje reda i mira...“ Šerif Elis izrecitovao je niz prekršaja i, zajedno s Rikom, odveo Lizu do vrata.

U međuvremenu, u Kendalinoj glavi su se rojile reči kojima nije mogla da pripoji značenje. Godišnjica. Trudna. Beba. Želela je uvid u Rikov um, u njegovu prošlost. Upravo te informacije dobila je na poslužavniku. Ali više bi volela da ih je čula od njega.

Kendal se uvrtao stomak dok je pokušavala da pojmi šta bi muškarcu poput Rika moglo da učini to što ga je ostavila trudna žena.

Muškarcu sa izraženim kodeksom časti. Muškarcu koji je bio voljan da se oženi trudnom prijateljicom. Rukom je protrljala slepoočnicu u kojoj je osećala bol. Nije ni čudo što se držao podalje od veza. Nije ni čudo što je bio na oprezu sa ženama. I nije ni čudo što je verovatno bio na još većem oprezu s Kendal, jer mu je ona na samom početku rekla da odlazi.

„Okej, narode, predstava je gotova.“ Čejs je pljesnuo rukama, a iz gomile se začuo žamor odobravanja. Potom se okrenuo prema Riku. „Ti baš znaš kako da prirediš zabavu.“

„Ako se sećaš, ja sam počasni gost. Da sam imao izbora, zabave ne bi ni bilo.“ Protrljao je mišiće na potiljku gde je osećao sve veću napetost.

„A sad znam i zašto.“ Kendal im je prišla. „Zašto nikad nisi spomenuo svoj rođendan... ni svoju godišnjicu.“

Čejs se nakašljao. „Da li se to sprema ljubavnička svađa?“

„To se tebe ne tiče“, Kendal i Rik istovremeno odgovoriše.

Čejs se nasmejao. „Kao kakav stari bračni par. Sećam se kako je mama imala običaj da dovršava tatine rečenice.“

„Idemo odavde“, rekao je Rik i zgrabio Kendal za ruku.

„Idem samo ako obećaš da ćeš pričati sa mnom“, prošaputala mu je na uvo.

„Pričaću, ako ćeš ti da slušaš“, obećao je Rik.

Kendal je prihvatila njegove reči kao izazov. Nakon svega što je čula večeras, nije ni sumnjala u to da će joj biti isto tako teško da ga sluša kako prepričava svoju prošlost kao što je njemu bilo da je proživi.

Rik nije bio bogzna kako pričljiv. Bez obzira na to što se stalno šalio, bez obzira na tolike prijatelje, izbegavao je ozbiljan razgovor o svom životu. Sve do sada, nije ni uvideo tu činjenicu o sebi. Ali kad je uveo Kendal u svoj stan, obuzeo ga je osećaj klaustrofobije i sav se preznjio.

Bacio je ključeve na policu i pogodila ga je inspiracija. „Pođi sa mnom.“

„Kuda?“ upitala je Kendal. „Mislila sam da smo stigli.“ Pokazala je na stan. „Četiri zida i spavaća soba, u koju, usput budi rečeno, odbijam da uđem dok se ne ispričamo.“

Rik je otišao do prozora koji su vodili do požarnih stepenica i podigao jedan od njih dovoljno visoko da čak i visoka osoba može da se sagne i provuče. Mahnuo je rukom napolje. „Dođi da mi se pridružiš na terasi.“

„Šališ se?“

„Jok. Kad je Šarlot iznajmila ovo, koristila je požarne stepenice kao neku vrstu palube. Odvojeno je i dvoje mogu da sednu.“ Sagnuo se i izašao napolje, a onda ispružio ruku da pomogne Kendal da izađe.

Čekao je dok se ona nije smestila na tvrdu čeličnu površinu što je udobnije mogla i sela povijenih kolena. „Nije raj, ali poslužiće.“ „U stvari, prilično je blizu.“ Podigla je lice u smeru toplog povetarca i oteo joj se zadovoljan uzdah. „Pretpostavljam da si se unutra osećao klaustrofobično.“

Ukočio se. „Zašto to kažeš?“ Čitanje misli nije mu bilo poznata igra, a oni su se poklopili već dva puta večeras. Nakon one Čejsove šale o bračnom paru, ovo je bilo dovoljno da mu bude prokletno neprijatno.

Presrela je njegov pogled. „Zato što sam tražila da pričaš. Da se otvoriš. A ti si se toliko iscimao da to ne uradiš pa sam pretpostavila da sad mora da se osećaš kao da si sateran u ćošak.“

„A ti znaš sve o tome kako je biti sateran u ćošak?“ Rizikovao je i tačno pogodio, svestan toga da je provela ceo život bežeći od nečeg što ju je sprečavalo da se zadrži na jednom mestu, šta god to bilo.

„Hoćeš li prestati to da radiš?“ Lupila je rukom o pod, od očigledne nemoći. „Jao. Prokletstvo.“ Protresla je ruku ispred sebe. Podigao je njen dlan i utisnuo joj poljubac na bolnu kožu. Istrgla je ruku. „Ne pokušavaj da mi skreneš pažnju. Previše si dobar u vraćanju teme na mene. Postavim ti pitanje, i nekoliko sekundi kasnije, ja tebi izdeklamujem sve umesto ti meni.“

Nacerio se. „Šta da kažem? Obučen sam za taktike ispitivanja.“ „Obučen za taktike izbegavanja, pre će biti“, promrmljala je. „Ti se sad osećaš kao da si sateran u ćošak, a ne ja.“

Rik je podigao pogled prema tamnom večernjem nebu. Došlo je vreme da otkrije svoju najdublju bol ili da zauvek ode od Kendal, pre nego što ona ode od njega. Što će verovatno ionako učiniti. „Džilijen i ja smo se znali otkako se doselila u grad. Bio sam nekoliko godina stariji od nje, postali smo dobri prijatelji, i tako je ostalo i tokom srednje škole.“

„Samo prijatelji?“ pitala je Kendal.

„Aha, samo prijatelji.“

„Ali ti si želeo više.“

Slegnuo je ramenima. „Bio sam tipično muško. Ona je bila lepa devojka. Naravno da sam želeo više.“ Rik je želeo da prođe kroz ovu priču što je lakše bilo moguće, bez ikakvih emocija i izmotavanja. „Završio sam srednju školu i putovao sam u Olbani na koledž, trenirao i pridružio se policiji. I Džilijen je putovala, završila je treću godinu koledža kad se tog leta vratila kući.“

„Trudna.“ Kendal mu je spustila ruku na mišicu i on ju je poklopio svojom.

„Četvrti mesec.“

Kendal je uzdahnula.

Iako je silom izvukla tu priču od njega, sad su mu njeno prisustvo i podrška mnogo značili. Ni sa kim drugim ne bi radije podelio svoju prošlost nego s Kendal. Ni sa kim drugim ne bi radije podelio ni svoju budućnost. Ta pomisao udarila ga je s većom silinom nego metak, i zaprepašćeno je uzdahnuo.

„Jesi li dobro?“

„Dobro sam.“ *Aha, važi.*

„Pa, završi priču“, nežno ga je podsticala.

Smogao je snagu negde u dubini duše. Više nije gajio osećanja prema Džilijen, u to je bio siguran. Dok je sada pričao svoju priču, nije se borio sa svežim emocijama ili izgubljenom ljubavlju.

Ali borio se s gubitkom. Gubitkom koji nikada ranije nije priznao. Zato što je Džilijenin odlazak predstavljao kraj života, života kakav je oduvek želeo. Pomirio se s tim da taj život nikada neće imati.

Ili je mislio da se pomirio dok nije sreo Kendal. Na neki način, ta lutalica u njemu ponovo je zapalila iskrnu želje za porodicom, a mislio je da je sve to iza njega. Ironija je bila u tome što je ona pothranjivala tu čežnju, a nije mogla da donese ispunjenje.

Ali Rik nije mogao da krivi Kendal kad je ona prema njemu od početka bila iskrena. Zato što je bila lišena ljubavi, brige i stabilnosti u životu, mislila je da nije sposobna da ostane na jednom mestu. Da veruje u nečije reči i dela. A opet umela je da pruži i probudi sva ta divna osećanja u drugima - u Hani i Riku. Samo se plašila da ispruži ruku i ugrabi isto to i za sebe.

„Rik?“ Oprezno je izgovorila njegovo ime. „Ako ne možeš ovo...“ „Mogu.“ Nije mogao da je natera da ostane, ali sada je mogao da joj se poveri i da i dalje gaji nadu da će se sama opametiti. Iskrenost koju mu je ona prethodno pokazala sada je zahtevala istu takvu istinitost. Presabrao se da objasni. „Džilijen je rekla ocu bebe da je trudna, ali on je tek bio diplomirao i nije bio spreman na obaveze.“ „Baš lepo od njega što je o tome obavestio i svoju spermu“, rekla je Kendal s gađenjem.

„Tu ne mogu da ti protivurečim.“ Gorko se nasmejao. „Trudnoća je bila previše odmakla za abortus, a roditelji su je izbacili iz kuće. Bila je to scena za televizijsku dramu, a ne stvarnost. Bar ne stvarnost u Jorkšir Folsu. Ali pojavila se na mom pragu. Tad sam iznajmljivao mali stan u gradu, u blizini stanice. Uselila se i sve je krenulo odatle.“

„Oho. To je previše strog opis. Previše crno-beo.“ Kendal se naslonila na ogradu i sumnjičavo ga gledala.

Proučavala ga je kao da bi mogla da otkrije ne samo šta on misli nego i šta oseća. I Džilijen ga je poznavala, ali nekako površno. Znala je da će je primiti i da je nikad neće razočarati. Ali nije ga razumela, niti se trudila da shvati kako on razmišlja. Njene potrebe bile su na prvom mestu, a taj šablon nastavio se čak i nakon što su se venčali, kad je panika neizvesnosti prošla.

Ali Kendal je sada bila tu i pitala ga je za prošlost i njegova osećanja. Očigledno joj je bilo stalo do razloga koji su stajali u pozadini njegovih dela. A želela je i da bude srećan. Po njegovom iskustvu, ta vrlina bila je retka i još više ju je cenio zbog toga. Niko ga nije poznao tako dobro kao što je osećao da ga Kendal već poznaje.

„To nisu bili samo hormoni, to što si osećao prema Džilijen, je li tako?“ upitala je Kendal.

Njene reči potvrdile su njegov predosećaj. Dobro ga je poznavala. Dovoljno dobro da pročita njegova osećanja prema njoj? Sumnjao je u to, makar samo zato što ih je do sada skrivao čak i od sebe.

Voleo ju je. A te emocije sad su izašle na videlo i on ih je prepoznao, priznao i osetio. Želeo ju je u svojoj budućnosti zato što je voli. A proklet bio ako zna šta da uradi povodom toga.

Kao policajac, Rik nije bio čovek koji stoji po strani, nego čim dođe do neke spoznaje, krene u akciju. Nije hteo da se osvrće u prošlost i kaže kako nije dao sve od sebe - bilo kojoj osobi, stvari ili situaciji. Ispružio je noge koliko god mu je to mali, ograđeni prostor dozvoljavao i zagledao se u Kendal.

Vlažni povetarac mrsio joj je kosu i blago je napućila našminkane usne ostavljajući mu vremena da sroči odgovor. Ali dok je Kendal sedela tu - tako ukočena i napeta - i čekala da čuje šta je onomad osećao prema svojoj bivšoj ženi, nije ni slutila da on ne može da razmišlja ni o čemu drugom osim o tome šta sada oseća prema *njoj*.

„Zašto misliš da sam prema Džilijen osećao išta više od potrebe da pomognem prijateljici?“

Kendal je slegnula ramenima, ali on je naslutio da se iza tog gesta krije više od običnog odmahivanja. „Ti si pravi vitez na belom konju, ali čak ni ti ne bi straćio život na brak s nekim koga ne voliš. Ne idu usluge i dobra volja baš tako daleko. Čak ni kod Rika Čendlera“, zajedljivo je rekla. „Nemoj pogrešno da me shvatiš. Verujem da bi ti pomogao Džilijen u svakom slučaju, ali da bi se oženio njome, moralo je da ti je stalo do nje.“ Duboko je udahnula. „Da je voliš.“ Rik je podigao obrvu, iznenađen što je unela tu reč u ovaj delikatan razgovor. „Bilo mi je stalo do Džilijen više nego do obične prijateljice“, priznao je. „Seksualna privlačnost je postojala oduvek. Lagao bih kad bih rekao da to nije umnogome olakšalo celu tu stvar s brakom.“

Kendal je zurila u njega razrogačenih očiju.

Da je morao da pogađa, rekao bi da joj je zastao dah. Prstom ju je pomilovao po nežnom obrazu. „Sad kad pogledam, mogao bih da kažem da sam voleo ideju o Džilijen. Ideju o životu koji smo mogli da imamo zajedno. Savršena porodična jedinica.“ Zavrteo je glavom kad se setio kako je mlad i naivan bio. I u kakvu bi mu se zbrku život pretvorio da se otac te bebe nije opametio, sad je shvatio. „Majka, otac, beba. Do đavola, skoro da sam nam kupio i psa da slika bude kompletna.“

Okrenuo se prema Kendal i na kolenima se nadvio nad nju da istakne poentu. „Bilo mi je dovoljno stalo da bih sebe ubedio da se oženim njome, ali nisam je voleo.“

Da li mu se to samo učinilo, ili se njoj zaista oteo uzdah olakšanja? Poželeo je da se nasmeši i poljubi te još uvek napućene usne, ali uzdržao se, svestan da

ima još toga da ispriča. „Taj život, za koji sam mislio da je tako savršen, bio bi mi omča oko vrata. Omča koje nikad ne bih uspeo da se rešim.“

Pogledala ga je svojim blagim očima. „Bila je prava srećnica što te je dobila. Ali u pravu si. Dvoje ljudi koji se venčaju iz pogrešnih razloga, na kraju unesreće jedno drugo. Ipak, nikad nije ni shvatila koliko je dobro prošla, zar ne?“

„U stvari, jeste. Dobio sam pismo na taj prvi Božić. Izvinjenje i zahvalnost u jednom. Živela je životom koji je želela i bila je srećna. To sam joj oduvek i želeo.“

„Ali ti si sve ovo vreme vukao taj bol?“

„Vukao sam ideju o gubitku. Sve do sada nisam shvatio da mi Džilijen ništa nije oduzela. Vratila mi je moju priliku za život.“ Čudo jedno šta priča može da otkrije čoveku. Priča s pravom osobom, ispravio se.

Sve barijere koje je izgradio srušile su se kao da ih nikad nije ni bilo. On je bio čovek koji zalazi u duboku vodu, ali nije imao drugog izbora nego da rizikuje.

„Znači više ne žališ što je otišla?“ pitala je Kendal.

Zavrteo je glavom. „Ne, do đavola.“ Ako ništa drugo, želeo je Džilijen svako dobro i u sebi joj je zahvaljivao što je otišla. „Da ona nije otišla sa ocem svoje bebe, šta bih, kog đavola, ja radio kad si ti upala u grad?“

Kendal se nasmejala, ali u tom zvuku nije bilo pravog veselja. „Jednom bi me pogledao, sa onom mojom ružičastom kosom i venčanicom, odbacio me do tetkine kuće i otrčao svojim putem.“

„Đavola bih.“ Tiho je zastenjao.

„Pa, ne bi ti bila potrebna lažna ljubavnica, to je sigurno. A svakako ti ne bih bila potrebna ja.“

Obuhvatio joj je lice šakama. Zar nije znala šta on oseća prema njoj? Zar nije mogla to da pročita u njegovim očima? Da čuje te reči iako ih još nije izgovorio naglas?

A možda se samo pretvarala da ne zna. I on je nju dobro poznavao. Znao je, kad bi se Kendal suočila sa činjenicom da je on voli ili da možda i ona oseća ljubav prema njemu, upala bi u svoj uobičajeni šablon ponašanja i pobešla.

Nema šanse da dozvoli da se to dogodi. Ako on tu išta bude mogao.

Dok je vagao svoje mogućnosti, pronašao je samo jednu. Čuti i zadržati je u blizini. Koristi malo obrnute psihologije i emocionalno se povuci. Igraj ulogu Kendalinog letnjeg ljubavnika i pusti je da se sama opameti.

Rik se upravo suočio sa svojom prošlošću. Kendal je zasluživala i vreme i priliku da se suoči sa svojom. Ali ako on suviše snažno bude navaljivao, rizikovaće da je izgubi. Do đavola, rizikovao je da je izgubi u svakom slučaju, ali uz strpljenje i uzdržavanje, bar je imao šansu. Oni su imali šansu.

Svakako da je imao potrebu za njom. Uvek će imati. Ali za sada, pustiće je da misli da je to čisto seksualna potreba dok bude davao sve od sebe da joj obezbedi sve što joj je nedostajalo u životu - osećaj porodice, sigurnosti, zadovoljstva i ljubavi. Sve ono što je ona pružila njemu, a da nije ni znala.

I moraće da se navikne da opet bude bez svega toga ako ne uspe, a Kendal odvede svoju jezičavu, preslatku sestru u Arizonu i ostavi Jorkšir Fols i njega za sobom.

JEDANAESTO POGLAVLJE

Kendal je gledala kako se napolju postavljaju tezge za rasprodaju na pločniku. Učestvovala su sve radnje, prodavci i školske sekcije. Ali ako se red za kafu kod Normana ne pomeri, Kendal će podaviti ljude ispred sebe. Bio joj je potreban kofein.

„Hvala bogu, sunce se pojavilo. Možeš li da zamisliš uličnu rasprodaju po pljusku?“ stresla se Šarlot. „Ove godine prvi put učestvujem, ali čula sam da su prošle godine postavili vojničke šatore, a voda se slivala s krajeva...“ Uхватила je Kendal za mišicu i protresla je. „A ti me uopšte ne slušaš, je l’ da?“

Kendal je trepnula i usredsredila se na Šarlotin zabrinut izraz lica. „Žao mi je. Šta si rekla?“

Šarlot se nasmejala. „U redu je. Zaokupljena si svojim mislima.“ Nakon one noći s Rikom, Kendal je svakako bila zaokupljena mislima i u problemima do guše. Njena osećanja prema Riku nastavila su da rastu. To što je otkrila njegovu prošlost, promenilo je stvari. Saznanje da je bio oženjen i umalo postao otac pogodilo ju je negde duboko unutra. Nije želela ni da pomisli da mu je bilo stalo do neke žene na taj način. A ako joj je tako nešto smetalo, Kendal je morala da natera sebe da počne da razmišlja u nekom novom i strašnom pravcu.

„Jesam li ti zahvalila što ste sinoć primili Hanu?“ upitala ju je da promeni temu. Možda će posle kofeinskog udara biti spremnija da se uhvati u koštac sa onim novim pravcem razmišljanja.

„Samo tri puta. Ona je prava srećica.“

„Pričamo li mi o istoj tinejdžerki dugačkog jezika i naporene ličnosti, sa čipom na ramenu?“ pitala je Kendal. „A to mislim u najlepšem mogućem smislu, koji samo sestra može da zamisli“, dodala je sa osmehom.

„U stvari, pričamo o onoj tamo pristojnoj, diskretnoj i korisnoj devojci.“ Šarlot je lupnula po staklenom izlogu i prstom pokazala na Hanu koja je pomagala Bet da složi i postavi predmete za prodaju.

„Pa, koji joj je to vanzemaljac zaposeo telo?“ Ali nije joj bilo važno sve dok je njena sestra bila zadovoljna. A sudeći po širokom osmehu i stalnom mrdanju Haninih usana, devojka je bila oduševljena što ovog jutra čavrlja sa Bet i pomaže joj.

„Mislim da to ima neke veze s tim što joj ja *nisam* staratelj pa mogu da vidim i njenu drugu stranu. Sećaš se kakva si ti bila pored svojih roditelja?“ rekla je Šarlot i smesta pokrila usta rukom. „O, bože, izvini. Zaboravila sam da mi je Roman rekao da si ti godinama živela kod raznih članova porodice. Ovo je baš bilo bezosećajno od mene.“

Kendal je odmahнула rukom. „Ne budi smešna. Prirodno je reći tako nešto, a potpuno je tačna i pretpostavka o tome zašto je Hana tako nepodnošljiva pored mene.“ Utešno je položila ruku na Šarlotinu mišicu. „Hvala ti što se trudiš da pomogneš u analizi situacije. Uvid može samo da bude od koristi.“

Šarlot je nahnula glavom. „U tom slučaju, bilo mi je zadovoljstvo.“ „Ali trebalo bi da znaš da njeno lepo ponašanje prema tebi ima, po mom mišljenju, više veze s tim što si Rikova snaja nego s bilo čim drugim.“

Širom je razrogačila oči. „Hana se zaljubila u Rika?“

„Ne, ne u tom smislu. Samo mu se divi.“ Kendal je uzdahnula. „Rik izgleda ume da dopre do nje i kada ja ne mogu. Iskreno, zahvalna sam što bar neko može.“

„Ja bih rekla da Rik ume sa svim ženama, ali to bi bilo previše neozbiljno za ovu situaciju. U stvari, Rik ume s tinejdžerima. Program

IZAZOV postigao je ogroman uspeh u našoj zajednici zahvaljujući Riku. Nastavlja sa aktivnostima i tokom leta, kad god ima slobodne dane, kako bi klinici ostali usmereni na program iako nema škole. On im je uzor.“

Kendal je klimnula glavom. I sama je to primetila. Očigledno mu je Džilijen svojim odlaskom uskratila mogućnost da bude otac. A kako bi divan otac bio, bilo bebi, detetu ili tinejdžeru. Privila je ruke na grudi, a onda shvatila kuda su krenule njene misli. Opet prema onoj novoj i strašnoj dimenziji. Ali to je bilo tačno. Rik bi bio izvanredan roditelj detetu bilo kojeg uzrasta.

Ipak, pomisao na bilo kakvo obavezivanje nije lako padala Kendal. Nikad nije zamišljala životni put koji uključuje odrednicu „zauvek“. A opet, niko joj nije ni uputio poziv za tako nešto.

„Izgleda da je Hana odreagovala na Rika kao svaka tipična tinejdžerka“, rekla je Šarlot.

Kendal je klimnula. „To je tačno. Hana i Rik su se razumeli od prvog dana.“ Baš kao što su se i ona i Rik razumeli iste sekunde kad su se sreli.

„Hana nije jedina devojka iz porodice Saton koja je pala na Rikove draži, je li tako?“ rekla je Šarlot šapatom, zbog gostiju koji su stajali pored njih u redu i prislušivali. „Znam da se ponašam drsko. Ali kad sam se ja zaljubljujivala u Romana, mogla sam da se poverim Bet, a zaključila sam da tebi, pošto si nova u gradu, nedostaje neko s kim bi popričala. Neko ko poznaje i tebe i Rika. I, eto, htela sam da se ponudim.“ Šarlot je pocrvenela. „Ako želiš.“

Kendal je otvorila usta da nešto kaže, ali reči su je izdale. Šarlotin gest, tako topao, saosećajan i pažljiv, zatekao je Kendal nespremnu. „Ja se ne zaljubljujem u Rika.“

Te uobičajene reči izletele su automatski, ali njeno srce smesta ih je poreklo.

Šarlot je podigla obrvu. Očigledno nije poverovala u to. Na usnama joj se pojavio poluosmeh. „Izvini, Kendal, ali ne verujem u tu priču. Sačuvaj je za nekog ko nije bio na tvom mestu u skorije vreme. Na istom mestu, samo s drugim bratom.“ Šarlot je lupkala nogama po podu, i prekinula je ritam samo da bi se pomerila u redu nekoliko koraka napred. „Možeš da poričeš koliko hoćeš. Sekundama, minutama, danima ili godinama. Jednog dana, sustići će te tvoja osećanja prema Riku. Baš kao što su mene prema Romanu.“

Kendal nije znala da li da se ljuti na Šarlot što je prodrla do njenih najintimnijih misli i pročitala ih, ili da ceni to što joj je bilo dovoljno stalo da je upozori. Kad je reč o osećanjima, Kendal je oduvek zadržavala emocije u sebi i sama se borila s njima.

Nužda ju je oterala u samoću u mladim godinama. Navika i stalno seljakanje sprečavali su je da išta podeli s drugima dok je odrastala. A sada je Šarlot pružala Kendal priliku da se poveri drugoj ženi. I što je još važnije, Šarlot joj je pružala priliku za onu vrstu iskrenog prijateljstva kakvo Kendal nikada nije imala.

Šarlot ni izdaleka nije mogla da pojmi značaj svoje ponude. Instinkt je govorio Kendal da Šarlotina toplina dolazi spontano i bez razmišljanja, dok se Kendal mnogo teže nosila sa željom da je prihvati. Mada je usamljena devojčica u njenom srcu umirala od želje da pruži ruku i prihvati taj gest prijateljstva, strah ju je sprečavao da to učini.

Kad se sabrala, susrela se sa Šarlotinim strpljivim pogledom. „Polaziš od toga da smo ti i ja slične. Nismo.“ Nisu mogle da budu.

Zato što, kad god je Kendal dopustila sebi da se približi bilo kome - tetki, roditeljima, nekom detetu u novom gradu - čim bi dozvolila sebi da prihvati taj osećaj sigurnosti, cebe bi bilo istrgnuto, a Kendal ostavljena u samoći. I tu je bila srž njenog straha, prvi put je shvatila. Osnova njene potrebe da beži. Ljudi koje je volela, ljudi do kojih joj je stalo, ostavili su je.

Roditelji su je napustili. Na svoj način, i tetka Kristal je učinila isto to, prvo kad je morala da pošalje Kendal od kuće, a potom kad je umrla. Po Kendalinom iskustvu, koje je vuklo korene iz detinjstva, uvek je gubila one koje je najviše volela. Kendalin život, kao i ljudi u njemu, bio je niz prolaznih zaustavljanja. Najviše je strahovala od toga da se zbliži s ljudima iz Jorkšir Folsa, s Rikom i njegovom toplom porodicom punom ljubavi, pa da ih onda izgubi. Šarlot je slegnula ramenima. „Okej, nismo slične. Ako ti tako kažeš.“ „Kažem. Ako sam dobro shvatila, ti si želela da ostaneš u Jorkšir Folsu. Ja nameravam da odem.“ Ali šta bi bilo kad ne bi otišla? *Šta bi bilo kad bi ostala ovde*, pitao je neki glasić u njenoj glavi.

Kendal je zadrhtala i stresla sa sebe tu pomisao. Nikada nije želela da pusti korenje na jednom mestu. Nikada nije imala osećaj pripadnosti. Svakako nije pripadala ovde, Jorkšir Folsu.

„Po čemu se još razlikujemo?“ pitala je Šarlot sa osmehom, jer ju je očigledno zabavljala Kendalina procena.

Kendal je imala neki predosećaj da joj ne treba sopstvena podsvest da bude glas njenih najdubljih želja. Imala je Šarlot da to obavi umesto nje. „Pa, ti se nisi protivila udaji. Ja sam toliko daleko od takvog stava da ne možeš ni da zamisliš.“

Ako je to istina, zašto si onda procenjivala Rikov roditeljski potencijal, pitao je onaj glasić u Kendalinoj glavi. Proklet bio ovaj gradić i Rikova topla porodica i prijatelji. Prokleti bili što su joj pokazali sve što je propustila u životu. Sve što bi mogla da ima da je nije strah da ispruži ruku i uhvati to što život možda nudi, a možda i ne.

Šarlot je zurila, kao da je bila svesna rata koji se odvijao u Kendalinoj glavi pa joj je davala vreme da se izbori u toj bici pre nego što je prekine. A onda se nakašljala. „Valjda sam se prevarila. S obzirom na to šta si upravo rekla, ti i Rik ste sušta suprotnost meni i Romanu. Mislim, za početak, Roman je bio lutilica, a ne ja.“ „Pretpostavljam“, promrmljala je Kendal, nesigurna na koju stranu sad naginje. Zašto li je imala neki osećaj da je Šarlot od početka imala nameru da je zbuni?

Druga žena je zavrtela glavom i nasmejala se. „Pa, ako išta sad pretpostavljam o tebi, to je da si ljudsko biće. A ljudska bića su komplikovana. Često ni sama ne znaju šta hoće iako misle da znaju.“ „Je l' imaš ti diplomu iz psihologije?“ nacerila se Kendal.

„Ne, samo iz posmatranja. Evo primera. Ja sam *mislila* da želim da ostanem u Jorkšir Folsu, jer je ostanak predstavljao sigurnost. Ispostavilo se da se za mene sigurnost može definisati na razne načine. A svaki način koji uključuje i Romana meni sasvim odgovara.“ Šarlot je slegnula ramenima. „Možda ti misliš da želiš da nastaviš da se seliš od mesta do mesta. A možda i ne.“ Zabacila je crnu kosu. „Kad bolje razmislim, u pravu si. Ne bi trebalo da pretpostavljam da znam išta o tebi. Ali ako ti ikad zatreba prijatelj ili neko da te sasluša, obećavam da ću sledeći put slušati bez pridikovanja. Važi?“

Pružila je ruku i Kendal ju je uhvatila. „Važi“, rekla je dok su joj se u glavi kovitlale Šarlotine reči zajedno sa igrom đavoljeg advokata koju je igrao njen sopstveni um.

„Sledeći! Šta da donesem vama dvema, dame?“ upitao je Norman i spasao Kendal razmišljanja o značenju onoga što je upravo čula.

„Za mene sok od pomorandže. Ledeni kineski čaj za Bet i...“ Bacila je pogled na Kendal i mahnula rukom da joj pokaže da je red na nju.

Betino piće zvučalo je zanimljivo. „Ja ću sve daprobam jednom. Ima li u tom čaju kofeina?“ pitala je.

Norman je klimnuo. „Dovoljno da te podigne, gospojice.“

Kendal se nasmejala. „Onda kineski čaj i za mene i veliki sok od pomorandže za Hanu.“

„Dva čaja i dva soka od pomorandže“, ponovio je Norman. „Još nešto?“

„Jok.“ Šarlot je insistirala na tome da plati račun bez obzira na Kendalino protivljenje, i nekoliko trenutaka kasnije, našle su se napolju, na uzavreloj ulici, a rasprodaja na pločniku ozbiljno je počela. Šarlotine ručno heklane gaćice bile su hit, zajedno s Kendalinim nakitom. Nakon sat vremena, žičani nakit se fenomenalno prodavao, a Šarlot je sakupljala kapare i spiskove od ljudi koji su zahtevali određene kombinacije boja ili ogrlice i narukvice sa imenima.

„Nisam očekivala ovoliki promet“, zadržljivo je rekla Kendal.

„Hej, ako valjaš, valjaš.“ Bet joj je podarila iskren osmeh. „Dobro došla kod nas, Kendal.“

Toplina joj je zatreperila u grudima i uspela je samo da joj uzvрати osmehom. Pogledala je preko ulice i primetila da njena sestra skakuće okolo s grupom lepuškastih devojčica. I Hana se izgleda uklapala među ljude u Jorkšir Folsu.

Nedoumice su opet počele da kruže po Kendalinoj glavi. Šta bi bilo kad bi se skrasila ovde? Šta bi bilo kad ne bi spakovala kofere i odselila se u Arizonu? Šta bi bilo kad bi trajno verovala sebi i drugima?

Kendal je odmahнула glavom. Navike koje je razvijala dvadeset sedam godina teško je bilo odbaciti za jedan dan. Za sada je samo želela da uživa u vedrom, sunčanom danu i osećaju pripadnosti bez stresa od donošenja odluka ili razmišljanja. Bila je zahvalna kad je, nekoliko sekundi kasnije, Tomas Skaliya došao da flertuje s Bet. Posmatranje tog para barem je skrenulo Kendal misli sa sopstvenih uzleta mašte. Kao da bi ona zaista mogla igde da pripada. Ali *ovo ovde* delovalo je tako ispravno...

„Gospođice Saton?“

Kendal se okrenula na pomen svog imena i našla se licem u lice s privlačnom brinetom.

„Ja sam Grejs Makiver“, rekla je žena. „Moja kćerka se zove Džinet. Džini i vaša sestra su se brzo sprijateljile.“ Pokazala je rukom preko ulice gde su se devojčice smejujile. Skupile su se u grupicu, a u blizini se okupila ekipa momaka.

Kendal je prigušila smeh.

„Džini je ona s crnim konjskim repom. U svakom slučaju, obećala sam joj da ću voditi nju i jednu njenu drugaricu na popodnevnu filmsku projekciju u

Harington, a posle na večeru. Verovatno ćemo otići na kinesku hranu i vratiti se kući uveče. Volela bih da povedem Hanu, ako se vi slažete.“

„Baš lepo od vas što ste to ponudili.“ Hana je više puta pomenula Džini otkako je bila na pranju kola, a kad je Kendal pitala Rika

kakvu je to drugaricu našla, on ju je uverio da su Makiverovi divni ljudi. „Naravno da se slažem. U stvari, biću vam večno zahvalna.“

„Divno. Devojke će biti oduševljene.“

Kao po komandi, Hana i Džini su dotrčale, obe pričajući u isto vreme. „Mama, je li može Hana da prespava kod nas?“ pitala je Džini.

„Kendal, moram da isperem ovu ljubičastu boju iz kose“, istovremeno je rekla Hana. „A Pem je rekla da ima pravi rastvor za to i rekla je da može sad da me ubaci. Ne znam na šta sam mislila, ali Greg mrzi devojke s veštačkom kosom, tako da moram ovo da skinem. Mogu li, Kendal, molim te? I stvarno želim da prespavam kod Džini. Znaš da Greg živi u susednoj kući do nje?“ Hana je rekla, pitala i objasnila, a da nijednom nije udahnula vazduh.

Njena sestra je htela da ispere boju iz kose? Ovde joj se dovoljno dopadalo da bi prestala da se skriva? *Zašto da ne*, pitao je onaj glasić.

I ti si, prisetila se kako je isprala ružičastu boju ubrzo po dolasku, jer je želela da bude svoja. Kendal je trepnula, zapanjena sličnošću između sestara. I to pozitivnom, ovog puta.

„Pa, Kendal?“

Hanin glas ju je prekinuo u mislima i Kendal je pogledala sestru. „Da, da i ne.“

Širom je otvorila oči, očigledno uznemirena. „To je *tako* nepravедno. Samo zato što sam sinoć spavala kod Šarlot ne znači da ne bi trebalo da mi se dozvoli da opet spavam van kuće večeras, a zaradila sam pare tako što sam pomagala Šarlot celo jutro tako da...“

„Au.“ Kendal je podigla ruku i prekinula sestru. „Da, definitivno možeš da ispereš ljubičastu boju iz kose. Ja častim. Da, možeš da spavaš kod Džini *ako* se njena majka slaže.“ Zastala je, jer joj je nešto palo na pamet. „U stvari, zašto vas dve ne biste spavale kod nas, da se njeni roditelji malo odmore posle filma i večere? I ne, nisam znala da Greg živi u kući do Džinine“, završila je Kendal kroz smeh.

Hana je porumenela. „Izvini.“

„U redu je.“ Hana se barem ponašala kao tipična tinejdžerka, a ne kao ljutita mlada devojka. „Pa, šta mislite svi?“ pitala je Kendal za ideju da devojke prespavaju u njenoj kući.

Devojke su prvo pogledale jedna u drugu, a potom u sirotu Grejs Makiver.

„Molim te, mama, molim te, mogu li da spavam kod Kendal?“ Džini je vukla majku za rukav. „One su u staroj gostinjskoj kući gospođe Saton. Hana je rekla da je tamo baš kul. Ima svoju sobu, a tamo je i tavan gde je Kendal postavila sav svoj nakit. Hana kaže da je super. Molim te?“

Hana je rekla da je bilo šta u vezi s Kendal ili kućom *super*? Kendal je treptanjem pokušavala da zaustavi suze. Okrenula se i obrisala oči, u nameri da okrivi sunce ako je iko išta upita.

„Ja se slažem, devojke. Svratićemo do kuće pre nego što krenemo u Harington pa možeš da pokupiš stvari.“

„Kul!“ Devojke su se zaverenički nasmešile jedna drugoj kao da su postigle neki tajni cilj.

„Ne zaboravi ćebe ili neku vreću za spavanje“, rekla je Kendal Džini. „Nemamo viška kreveta ni nameštaja.“

„Duplo kul!“ rekla je Džini dok su Grejs i Kendal žvrljale svoje brojeve mobilnih telefona kako bi mogle da ih razmene. Potom se Grejs izvinila i otišla da kupuje dalje. Devojke su se okrenule da otrče nazad do svojih drugara, ali Hana se predomislila, naslonila preko stola i pogledala Kendal u oči.

„Hvala.“

Zahvalnost u Haninim očima govorila je Kendal više nego išta što bi njena sestra mogla da kaže. „Zadovoljstvo mi je.“ Zavukla je ruku u džep farmerki, našla neki sitniš i dala sestri. „Mudro ga potroši“, našalila se.

Hana je zabila novčanice u prednji džep. „Kendal?“

„Da?“

Hani zastade u grlu.

„Hana, dolazi. Čekaju nas“, doviknula je Džini.

„Ja... volim te. Ćao.“ Pre nego što je Kendal stigla da odgovori, Hana se okrenula i otrčala da se pridruži svom društvu.

„I ja tebe volim.“ A ovaj put, suza je zaista kanula i slila joj se niz obraz.

Kako se ulična rasprodaja bližila kraju, tako se bližila kraju i Rikova smena. Bio je slobodan da radi šta god mu se sviđi, a viđanje s Kendal mnogo mu se sviđalo. Stigao ju je dok je izlazila iz Šarlotinog tavana, s koferom u ruci.

Išao je u korak s njom. „Hej, ti.“

U očima joj je blesnuo iskren pozdrav. „Hej i tebi.“

„Uspešan dan?“ Pokazao je na kofer.

„Sjajan. Prodala sam veći deo onoga što smo izložile i dobila još desetine

specijalnih porudžbina za nakit.“ Zapanjeno je zavrtila glavom. „Bilo je prosto sjajno.“

„Znam kako da bude još bolje.“

Zastala je i okrenula se prema njemu. „Ma nemoj?“ Osmeh joj se pojavio na usnama.

Nakon ozbiljnog razgovora od prethodne noći, namerno je održavao opuštenu atmosferu među njima, i sudeći po tome kako ga je dočekala, ta taktika mu je uspevala. Umesto da se uplaši i pobegne, prilazila je sve bliže.

Želeo je da mu bude još bliže. „Jesi li se ikada ljubakala u bioskopu na otvorenom?“ pitao ju je. Razvukla je usta u osmeh. „Ne mogu da kažem da sam imala to zadovoljstvo, a zašto?“

„Večeras je godišnja projekcija. Održava se svake godine kad i ulična rasprodaja. Od stadiona naprave privremeni amfiteatar i prikazuju istoriju grada. Nije baš najuzbudljivije za gledanje, ali svi dođu bez obzira na to. A ja slučajno znam za jedno zaklonjeno mesto s najboljim pogledom. Hoćeš da ideš sa mnom?“

„Ti ne radiš?“

„Zvanično nisam na dužnosti i tvoj sam“, rekao je i nagnuo se još bliže.

„Sviđa mi se kako to zvuči.“

Glas joj se spustio do neke promukle oktave, a njemu se to još više dopadalo. Ali pre nego što se usredsredi na večeras, morao je da porazgovara o nečemu s Kendal. „Svratio sam do majke jutros kad sam išao na posao.“

„Je li sve raščišćeno posle zabave?“

Klimnuo je. „Osim gomile poklona koja je ostala. Nisam imao pojma da su svi koji su se sinoć pojavili doneli poklone.“ Glupo se osećao što prima poklone za rođendan i najviše bi voleo da može sve da ih vrati.

Sve osim jednog. Povukao je kragnu košulje i otkrio tanki crni komad nakita koji su Kendal i Hana izradile za njega. On nije bio tip koji nosi nakit, ali ovo nije bio običan komad nakita. Bio je dovoljno muževan i nenametljiv da bi mu bilo prijatno da ga nosi. Ali što je najvažnije, ta ogrlica je bila poklon od srca. Kendalinog srca.

„Dopada ti se?“

Iznenadilo ga je oklevanje u njenom glasu. Kad je njen nakit bio u pitanju, imala je samopouzdanja, ili je bar tako delovala dok ju je izdaleka posmatrao celo popodne. Nije želeo da je prekida, niti da joj zbog njega propadne prodaja. Što više uspeha bude imala u Jorkšir Folsu, to bolje za njega.

„Dopadaju mi se i ogrlica i ti.“ Približio joj se i zagradio je između sebe i ciglastog zida najbliže zgrade. Njegovo telo je reagovalo, i to joj očigledno nije promaklo, jer joj se oteo tihi jecaj, a to ga je još više uzбудilo. „Moram da ti zahvalim kako treba.“ Podario joj je bezobrazan osmeh. „Na kraju krajeva, majka

me je vaspitala da budem džentlmen.“

„Vaspitala te i da ovakve stvari radiš iza zatvorenih vrata.“ Rejnin specifičan glas i smeh prekinuli su zavodničku čaroliju koju je počeo da plete.

„O, bože.“ Kendal se sagnula ispod njegove ruke.

Prokletstvo. Želeo je da Kendal sa uzbuđenjem iščekuje veče koje sledi, a ne da je dovede u nepriliku i obruka. „Zdravo, majko“, rekao je kroz stisnute zube i odmakao se da se Kendal sabere.

„Zdravo, Rik.“ Rejna se nasmešila. „Kendal.“

„Mislio sam da se odmarаш kod kuće“, rekao je Rik.

„Odmarala sam se. A onda je Čejs poželeo u zadnji čas da napravi nekoliko fotografija i ja sam ga zamolila da i mene povede da na brzinu obidem rasprodaju. Još nisam propustila nijednu, pa nisam htela ni ove godine.“

„A sad kad si videla rasprodaju i bila viđena?“

Prevrnula je očima. „Otići ću kući da se odmorim za večeras, naravno.“

Rik ju je prostrelio pogledom koji je govorio: *Mora da se šališ*. Ona večeras opet izlazi?

„Nije nezdravo sedeti na ćebetu pored doktora.“ Rejna je porumenela, ali ispravila je ramena kao da ga izaziva da ospori taj argument. „Hoćete li ti i Hana ići na projekciju?“ upitala je Kendal, u očiglednom pokušaju da skrene pažnju sa sebe.

Upalilo je. Umesto na majčino zdravlje, Rik je usmerio pažnju na Kendal. U želji da bude s njom, shvatio je da je potpuno zaboravio na Hanu.

„U stvari, Hana ide s drugaricom u bioskop i na večeru.“ Kendal je stala pored Rika. „Ne očekujem da se vrate do jedanaest, a potom će prespavati zajedno“, rekla je Kendal, koja se očigledno oporavila od poniženja što ih je njegova majka uhvatila na delu kao kakve tinejdžere.

„Da li je ja poznajem?“ pitala je Rejna.

„Džini Makiver.“

Rik je sa olakšanjem odahnuo. Grejs Makiver je bila poznata po tome što su vrata njene kuće uvek otvorena za prijatelje njene dece. Pošto devojke spavaju tamo, on će imati još jednu noć da pusti Kendal da se navikne na njegovo prisustvo - u njenom životu, a nadao se i u njenom srcu.

„Devojke će večeras spavati u gostinjskoj kući kod mene. Ja nikad nisam prespavala kod drugarice dok sam bila klinka, pa sam pomislila da Hani pružim to iskustvo tamo gde se ona oseća kao kod kuće, znate?“ pitala je Kendal Rejnu.

„Naravno.“ Rejna je rukom dotakla Kendalin obraz. „Ti si tako slatka devojka.“

Trebalo je da zna da nije pametno da donosi preuranjene zaključke o bilo čemu, pogotovo kad je reč o njegovom ljubavnom životu. Zavrteo je glavom i nasmejavao se.

„Šta je smešno?“ pitala je njegova majka.

„Ma ništa“, zajedljivo je rekao. Prosto će morati da uživa u Kendalinom društvu pre nego što ona posle ponovo preuzme svoje roditeljske dužnosti. Dužnosti koje je očigledno prigrlila mnogo lakše nego što je ijedno od njih dvoje očekivalo.

Iako su Hana i ona imale teške trenutke, Kendal je posedovala neki urođeni osećaj za potrebe svoje sestre. Bila je u stanju da toj mladoj devojci podari poseban život, samo kad bi se odmakla i to uvidela i prihvatila. Bila bi sjajna sestra. Bila bi neverovatna majka. Ta pomisao je ohladila kao udarac u glavu.

Pogledao je Kendal i Rejnu koje su se pored njega zadubile u razgovor o iznajmljivanju video-kaseta i mogućnosti da Kendal pozajmi rikorder za to veče kako bi zabavila devojke. Po majčinom širokom osmehu, video je da ona sa odobravanjem gleda na Kendal, u to je Rik bio siguran. Iako nikad u životu ne bi dozvolio da mu majčin sud diktira izbor žene za sastanak ili vezu, umirilo ga je što zna da ju je obradovao, a ne nasekirao ili naškodio njenom slabom srcu. U stvari, usrećio ju je. Time što je odabrao Kendal.

Kakva neverovatna ironija. Započeo je vezu s Kendal da bi odvratio svoju majku i žene koje je okupila ne bi li ga oženila i dobila unučad. A na kraju, on želi sve to za sebe sa ženom koju je iskoristio da majci pomrsi planove. Kad bi samo i Kendal želela to isto.

Kad bi samo.

Kendal je parkirala kola iza gostinjske kuće i otišla do ulaznih vrata. Dugo nije doživela ovako zabavan dan. *I uspešan*, pomislila je i nasmešila se. Dok je otkopčavala torbu, do ušiju joj je doprlo tiho cviljenje. Osvrnula se okolo, ali nije primetila ništa i nikoga. Slegnula je ramenima i spustila kofer da može da potraži ključeve u torbi, kad je već napravila glupost i ubacila ih u torbu kako bi mogla da iznese stvari iz kola.

Prvo na šta je naišla bila je podsetnica koju joj je dala agent za nekretnine, Tina Roberts. Ta mlada žena naručila je narukvicu sa imenom, a onda pokušala da započne posao tako što je upitala Kendal šta namerava da uradi s tetkinom kućom, i ne sačekavši odgovor, ponudila se da navrati i proceni kuću ukoliko ona odluči da je proda. Navela je i svoja brojna postignuća i razloge zašto bi baš ona bila savršen agent. Bez oklevanja, bez stida. *Nije ni čudo što je bila agent meseca*, zajedljivo je pomislila Kendal.

Ali nije mogla da proda kuću skuplje od njene tržišne vrednosti ako ne vredi tih para, i ta podsetnica ukazala joj je na jednu važnu stvar. Kendal se

danima nije potrudila da išta uradi na kući. A nije porazmislila ni o tome da kuću oglasi na prodaju.

Jedino što *jeste* odlučila bilo je da se Perl i Eldin usele u gostinjsku kuću i da njihovo besplatno stanovanje bude preduslov za prodaju. Nije znala ko bi prihvatio takve uslove, ali nije bilo šanse da Kendal sasvim iseli stari par. Samo se nadala da će biti srećni u manjoj kući, ali zbog Eldinovih bolesnih leđa, možda bi im bilo i bolje u jednospratnici koja se lakše održava.

Posle ovog neverovatnog dana, Kendal prosto nije bila spremna da razmišlja o prodaji kuće. Ne sad, kad je upravo počela da razmišlja i o drugim mogućnostima u životu, osim bežanja. Ne sad kad je počela da se igra igre *Šta bi bilo...*

Imala je vremena. Kendal je vratila podsetnicu u torbu i nastavila da napipava dok prstima nije naišla na ključeve, kad se onaj žalosni zvuk ponovo oglasio, ovaj put iz veće blizine.

„Zdravo“, rekla je Kendal i oprezno prišla.

Kad je kujica ujednačeno počela da maše repom, Kendal je videla da nema opasnosti i sagnula se da je pomiluje. Krzno joj je bilo ućebano kao da se niko nije brinuo o njoj godinama, ali ponašala se prijateljski i toplo. Nije se plašila Kendal, i nakon nekoliko minuta češkanja po glavi, očešala joj se uz noge, a već u sledećem trenutku prevrnula se na leđa da se mazi po stomaku i celom svetu pokazala intimne delove.

„Pa, izgleda da sam se prevarila, Gospodine Muško. Ti si dečak.“ Kendal se nasmejala. Opipala je krzno oko njegovog vrata. „Nema ogrlice ni identifikacije. Šta da radim s tobom?“

Ustala je, a pas je pošao za njom. Vratila se u dvorište ispred kuće, a on je išao za njom. Dvadeset minuta kasnije, - nakon što mu je dala činiju vode, počistila nered koji je napravio ispred vrata, jer ona nije shvatila da, kad on jednom zalaje, to znači da mora da obavi svoje, i pozvala Šarlot da čuje ko je lokalni veterinar - Kendal i pas bili su u ordinaciji doktora Sterlinga.

„Nisam znala šta ću s njim“, objašnjavala je Kendal dok je doktor završavao pregled.

„Pa, drago mi je što ste zvali. Nikad mi nije teško da sidem zbog napuštenog ljubimca.“

„Ne mogu vam opisati koliko sam zahvalna.“

Doktor Sterling je prijateljski potapšao psa po glavi, a Kendal je podario isto tako ohrabrujući osmeh. Sve što je činio pojačavalo je prvi utisak koji je

stekla o njemu kao o ljubaznom čoveku. Izgleda da je bio u kasnim pedesetim godinama - zgodan čovek plave kose bez sedih, lica potamnelog od sunca i blage naravi.

„Nisam htela da vas zovem na pejđžer, ali Šarlot je rekla da nećete imati ništa protiv.“

„I bila je u pravu. Šarlot ima dobre instinkte.“ U njegovom glasu bilo je neke topline.

Šarlot je spomenula da je lokalni veterinar bio zaljubljen u njenu majku. Ali En Bronson mu nije uzvraćala osećanja. Umesto toga, trudila se da popravi propali brak sa Šarlotinim ocem. Doduše, to odbijanje nije se mnogo odrazilo na doktora Sterlinga.

„Evo šta mogu da zaključim o ovom vašem prijatelju ovde“, rekao je doktor. „Izgleda kao mekodlaki vitonski terijer. Vidi se po bež ili pšeničnoj boji krzna i glavi terijera. Po njegovoj težini, rekao bih da je odrastao, ima dve-tri godine, najviše. A po njegovoj veselosti u društvu nepoznatih ljudi, rekao bih da nije bio maltretiran.“

„Hvala bogu.“ Kendal se oteo uzdah koji je susprezala, a da nije bila ni svesna.

Sterlingje klimnuo glavom. „Mahanje repom je jedan znak. Vitoni ostaju štenad zauvek što se tiče ličnosti, tako da ovo radosno raspoloženje neće minuti u skorije vreme.“ Spustio je psa na sto i prevrnuo ga na leđa. „Vidite kako me pušta da ga mazim po stomaku i pregledam? Ne plaši se ovog podređenog položaja. Dobar je to pas, prijateljski nastrojen. Bez brige. Možete slobodno da ga držite u kući.“

„Ali...“

„Nemam nikakvih podataka o nestalom psu, a nakon što ste me vi nazvali sa opisom, raspitao sam se kod nekih prijatelja i u azilima iz okolnih gradova. Ni tu nisam imao sreće. Ali svi su uzeli podatke i rekli da će pozvati ako čuju bilo šta.“

„Doktore Sterling, ja nisam...“ *Nisam ovde za stalno.* Zastala je, reči nisu izlazile tako lako kao što bi izašle donedavno.

„Da?“

„Nisam sigurna da mogu da ga zadržim. Šta je sa azilom?“ Još dok je postavljala to pitanje, ta ideja joj nije sela. Bio je previše sladak i ljubak da bi ga poslala tamo. Ali šta da radi s njim kad ode? Ako ode...

„Azil dolazi u obzir samo ako želite da rizikujete da ga uspravaju. Haringtonski azil je prepun. Oni će ga primiti, ali mali psi prvi nađu dom. Rizično je smestiti ga tamo.“

Kao da je razumeo, pas je zacvileo i počeo jače da maše repom. *Preklinjao*

je da ga odvede kući, pomislila je Kendal. Kod nje. Nakon što je čula doktorov opis, nije bilo izbora. „Okej, ništa od azila.“ „Mogao bih da se raspitam, da vidim da li neko hoće psa, ali pošto ste se vi i Rik verili i sve to, ne vidim u čemu je problem. Rik voli pse. Kad je bio mali, dovodio je kući svakakve lutilice. Izluđivao je svoju majku.“

Znači, Rik je još tada bio spasilac. „Pitam se koliko je ženki bilo među životinjama koje je spasao“, zajedljivo je rekla.

Doktor Sterling se nasmejao. „Samo jaka žena može da se nosi s nekim od Čendlerovih. Bićete vi i Rik sasvim dobro.“

Tada je shvatila da nije rekla doktoru Sterlingu da nisu vereni, niti je ispravila njegovu pretpostavku da će ona biti tu da se nosi s Rikom Čendlerom. Ne zato što on ne bi slušao, kao i većina ljudi u ovom gradu, nego zato što je pomisao na brigu o Riku, na to da je ona žena koja će se nositi s njim, bila vrlo privlačna. Privlačnija nego što je ona sebi htela da prizna sve do sada.

„Naravno da ću postaviti obaveštenja u slučaju da nekome nedostaje ovaj momak“, rekao je doktor Sterling, nesvestan njene unutrašnje borbe. „U međuvremenu, biće mu potrebno kupanje, a sutra kad dođe moj asistent, možemo ga vakcinisati, za svaki slučaj.“ Pod pretpostavkom da će ga ona zadržati.

A hoće, pomislila je Kendal, donoseći odluku u afektu. Naravno, moraće Hani jasno da stavi do znanja da će biti primorane da ga vrate ako se javi vlasnik i zatraži ga. Ali ako se to ne desi, dobila je psa. Odgovornost i obavezu kakvu nikada ranije nije preuzela.

Oprezno je pogledala u doktora Sterlinga. „Ne znam ništa o držanju ljubimca. A nemam ni šampon za pse ni hranu ni...“

„Opustite se. Kao kod dece, ni uz pse ne dobijamo priručnik sa uputstvima, ali baš kao i bebe, sami vam daju do znanja kad nisu zadovoljni. Vole da ih kupate, hranite i volite. Siguran sam da vi to možete. Uz to, i ja ću vam biti na raspolaganju. Kao i Rik.“ Osmehnulo joj se u znak ohrabrenja, nesvestan da ju je pogodio u najosetljivije mesto.

Kako je mogla da veruje bilo kome da će biti uz nju? Nikad nije verovala nikome, nikada se nije oslanjala ni na koga osim na sebe. Oh, bio je tu i Brajan, ali njegova saradnja joj je bila zagarantovana, jer je i njemu trebalo nešto zauzvrat. A što se tiče Rika... prevaziš su nivo pogodbe i Kendal se osećala kao da pada bez sigurnosne mreže.

„A sad, što se tiče detalja“, nastavio je doktor, „bilo kakav blagi šampon sasvim lepo će poslužiti za njega, a ja ću vam dati kesu hrane za početak. Sačekajte ovde“, rekao je i nestao iza vrata prostorije za pregled.

„Šta ću s tobom?“ promrmljala je psu koji je samo veselo mahnuo repom. Samo pola sata ranije lutao je ulicama, a sada gleda u Kendal, pun poverenja da će se ona pobrinuti za njega. Izgleda da će oboje izvesti taj skok poverenja.

Njegov repić se mrdao napred-nazad. Srećno. Izgleda da mu je to trajno raspoloženje. „Okej, Srećko. Mislim da si pronašao ime za sebe.“ Ponovo ga je pomilovala po glavi, a on joj je polizao slobodnu ruku i Kendal se pomalo zaljubila. Još jedan skok u onaj novi način razmišljanja.

„Evo jedne knjige. *Kako uspešno istrenirati psa za sedam dana.*“ Doktor Sterling se vratio u sobu sa hranom za pse pod miškom i knjigom u ruci. „Imam neki osećaj da će vam zatrebati.“

Nasmejala se, jer je prvo što je ispričala doktoru bila ona nezgoda na ulazu. Rekao joj je da donese uzorak kako bi proverili ima li neku bolest. Stresla se na tu neprijatnu uspomenu i obuzeo ju je neki predosećaj da će biti još takvih nezgoda pre nego što ona završi sa Srećkom. „Hvala, doktore.“

„Denis, molim vas. I nema na čemu. Vidimo se sutra. Pozovite u devet da zakažete. Bar kuća vaše tetke ima veliko dvorište po kojem može da se istrči. Rik može s njim da se igra hvatanja. Vitonima je potrebno svakodnevno vežbanje.“

„Nisu za stan?“ pitala je, setivši se svog uobičajenog načina života, kad nije u Jorkšir Folsu. Načina života koji je počinjao da deluje mnogo samotniji i zatvoreniji nego što je ikada zamišljala. A opet, kako ogroman autoput i beskrajne mogućnosti pred njom mogu da deluju samotno? Odgovor je ležao u ovom gradu, ljudima u njemu i njenoj vezi s Rikom. A da li je sposobna da ima poverenja u sve to, bilo je nešto sasvim drugo.

„Stan je izvodljiv, samo nije bolje rešenje. Uvek podstičem ljude da se zapitaju šta je pravedno prema psu. Ovaj momak ima skoro šesnaest kila, ali nije uhranjen. Ugojiće se ako se budete lepo brinuli o njemu, a on je tip psa za napolje. Potreban mu je prostor.“

Baš kao i Kendal. Bar je mislila da je tako. U njoj je zavládala pometnja. U poslu je ostvarila veliki pomak, njena sestra je stekla prijatelje, a ona je nasledila psa.

„Hoćemo li se videti na večerašnjoj projekciji?“ pitao je doktor Sterling.

„Doći ću.“

„Dobro. Ako budu iskrsla ikakva pitanja, možete tamo da me pitate.“ Nasmešio se i otvorio fioku iz koje je izvadio ogrlicu i povodac. „Trebaće vam i ovo. Možete mi vratiti kad nabavite svoje. Nema žurbe.“

Kendal je klimnula glavom, omamljena. U jednom kratkom danu, još više se zacementirala u gradu ovog malog grada. Nije znala da li je spremna za Jorkšir Fols išta više nego što je Jorkšir Fols spreman za nju.

Rik je došao po Kendal u pola devet i zakucao na vrata kao i obično. S druge strane vrata, pozdravio ga je glasan lavež. Ako pseći lavež nije bio dovoljno iznenađenje, još se više zaprepastio kad je ugledao Kendal kako otvara vrata sa čupavim kućetom na povocu obmotanom oko njene ruke.

„Ulazi pre nego što on izađe.“ Pas se meškoltio da pobegne iz pritvora, a Kendal se borila da ga zadrži unutra.

Rik je ušao i zalupio vrata za sobom. „Otkud sad on?“ Nije ni dovršio pitanje, a četvoronožac je skočio i stavio mu obe prednje šape na grudi.

Kendal se nasmejala. „Sviđaš mu se. Srećko, dole!“ Jednim trzajem odvojila je psa od njega.

„Srećko?“

„Pogledaj kako maše repom. Možeš li da zamisliš bolje ime za takvog psa?“ Slegnula je ramenima. „Ne znam koje mu je pravo ime pošto nije nosio ogrlicu kad sam ga našla.“

Kendal je uvela psa lualicu u dom u kojem nije nameravala da se zadrži i još se smeškala na to? Rik je zaključio da je odradio previše dugih smena pa mu se sad svašta pričinja. „Našla si ga?“ zabezegnuto je pitao.

„U stvari, on je našao mene. Napolju. U svakom slučaju, mislim da je moj. Doktor Sterling kaže da će još pokušati da ispipa situaciju, ali nakon preliminarnih poziva, nije se pojavio niko kome je nestao ljubimac.“ Dok je pričala, rukom je odsutno trljala Srećkov vrat. Očigledno je to već radila i usavršila pokret, jer je znala baš pravo mesto, a pas se skoro prevrnuo od sreće i oduševljenja.

Srećko je apsolutno obožavao da ga Kendal rukom masira po telu. „Tačno znam kako ti je, čoveče“, promrmljao je Rik.

„Šta?“ upitala je ona.

Odmahnuo je glavom. „Tvoj je?“ upitao je, ponavljajući njene reči odmalopre.

„Aha. Doktor Sterling mi je dao hranu, a pozajmila sam od tvoje majke neku korpu iz podruma na povratku kući.“ Spojila je ruke iza leđa i izgledala kao da je vrlo zadovoljna sobom.

iSrećko je izgledao kao da je vrlo zadovoljan njome pošto se smestio na njene bosc noge.

„Kako si znala da moja mama ima korpu u podrumu?“

„Doktor Sterling mi je rekao da si ti voleo lualice, a trebalo je to da znam s obzirom na to da si našao mene.“

Nacerila se i poželeo je da je poljubi u taj osmeh na usnama.

„Jesi li spreman da krenemo na projekciju?“ upitala je.

Ispružio je ruku i stavio joj dlan na čelo. „Ne deluje mi da je vrelo.“

Nabrala je čelo, zburnjena. „Šta nije u redu?“

„Kendal, šta nameravaš da uradiš s tim psom kad odeš?“ Prisilio se da postavi to pitanje bez obzira na to što je mrzeo i samu pomisao na to.

Ozbiljno ga je pogledala. „Ja jesam impulsivna, ali nisam glupa. *Razmislila* sam o ovome. Malo.“ Ugrizla se za donju usnu.

„I?“ pitao je on zadržavajući dah.

„Nisam baš sigurna da ću uopšte nekuda da idem.“ Prebrzo se okrenula da se ne bi sreła s njegovim pogledom.

Očigledno nije bila sigurna u svoje reči, ali sama činjenica da ih je izgovorila podarila mu je neki blesavi nalet nade.

Potapšala se po nozi, a pas je ustao i krenuo za njom kad je pošla u drugu sobu.

„Šta to radiš?“ pitao je kad je nestala u kuhinji i ostavila ga da se koncentriše na njene farmerke, tesno zategnute preko zadnjice, i koketno ljuljanje njenih kukova.

„Idem da zaključam Srećka pa da krenemo. I da sebi obezbedim malo prostora pre nego što dobijem napad panike“, doviknula je preko ramena.

„Nisi planirala da priznaš da bi mogla i da se skrasiš ovde, a?“

„Sve se dešava brzo, Rik. Samo mi daj vremena da još malo razmislim.“

Klimnuo je glavom. Može on to. Na kraju krajeva, uz brigu o kući, psu i sestri, neće ona izvoditi nikakve impulsivne tačke nestajanja u skorije vreme.

DVANAESTO POGLAVLJE

Svež vazduh, tamnoplavo noćno nebo i Rik pored nje. U tako savršenoj atmosferi, Kendal je bila u stanju da sasvim lepo diše dok su se približavali stadionu. Prvi put u životu, dozvolila je sebi da se prepusti ideji o pripadanju negde i nekome - i da uživa u tome bez straha da će joj išta od toga biti oduzeto.

Pogledala je oko sebe. Kao što je Rik i obećao, ogromno platno prekrivalo je nekadašnju tablu za rezultate, a ljudi s prostirkama okupili su se na travi. Držeći je za ruku, prošao je kroz gužvu bez dužeg zaustavljanja od ponekog pozdrava na brzinu.

„Gde ćemo?“ upitala ga je.

„Videćeš.“ Vukao ju je za ruku i vodio prema tribinama koje su takođe bile prepune ljudi.

„Za sada me nivo privatnosti baš i ne impresionira“, zadirivala ga je.

Zaobišli su tribine i zavukli se ispod gde ih je samo odjek koraka po metalnim pločicama odozgo podsećao na to da nisu sami. Našao im je malo privatnosti usred te gužve. „Dobro, sad sam impresionirana.“

„Hej, rekao sam ti da tražim zaklonjeno mesto gde možemo da budemo sami.“ Toplina je odzvanjala u njegovom glasu i drhtavoj vrelini njegovog tela kad joj je obavio ruke oko struka i privukao je bliže.

Olakšanje što je konačno u njegovom naručju, zajedno s mogućnošću da ih neko uhvati kako se ljubakaju poput tinejdžera, podiglo je u njoj nivo uzbuđenja i strasti. Srce joj je ubrzano treperilo u grudima, a usijane vatrene strelice strujale su joj kroz vene. Uvek je bilo ovako s Rikom. Bilo da je samo mislila na njega ili stvarno bila s njim, obuzimala ju je vrelina.

„Pa, našao si savršeno mesto za nas.“ Zabila je nos u toplinu njegovog vrata, između ramena i uveta, a zauzvrat je dobila jasan uzdah zadovoljstva. „Ne znam kako ćemo da gledamo projekciju, a u ovom trenutku, i nije me briga. Ali sami smo, kao što si obećao.“ „Ja ću uvek održati reč, Kendal.“

„Onda ćeš morati da nađeš neko drugo mesto za blejanje“, doviknuo je poznati muški glas, „jer smo mi prvi došli.“

„Romane?“ upitao je Rik.

„Ko bi drugi bio?“

„Sranje“, promrmljao je Rik.

Kendal nije mogla da priguši smeh. „Toliko o originalnosti.“ „Kao što rekoh, mi smo prvi došli.“

Rik je frknuo s gađenjem. „I misliš da ti to daje stanarsko pravo?“ „Da li se ovo zove rivalitet među braćom?“ Kendal nije znala pošto nije odrastala s bratom

ili sestrom u kući dovoljno dugo da iz prve ruke iskusi taj fenomen. Ali uprkos neželjenom prekidu, uživala je u toj uzavreloj ali ipak duhovitoj razmeni reči između braće.

„To se zove muško obeležavanje teritorije“, Šarlot je objasnila, smejući se zajedno s Kendal. „Osim toga, ni Roman ni Rik ne mogu da svojataju ovo mesto. Po gradskim pričama, Čejš je prvi ovde ostavio trag Čendlera.“

„Molim te, pričaj.“ Kendal nije mogla ni da zamisli ozbiljnog Čejša kako upada u nevolje. Međutim, iako se Kendal više dopadala Rikova otvorena priroda, mogla je da razume kako mnoge devojke padaju na Čejsovo snažno i tiho držanje.

„Pa, ja sam čula da su Čejša uhvatili s nekom devojkom ispod tribina dok je ovde išao u školu. Pobjegli su sa časa i Čejš je suspendovan“, rekla je Šarlot.

Kendal se gromko nasmejala. „Šališ se.“

Rik je odmahnuo glavom. „To je poslednja klinačka priča koju znamo o Čejšu pre nego što je preuzeo ulogu glave porodice.“

„Pre nego što je postao moralan i strog brat kakvog znamo i volimo“, dodao je Roman.

„Pitam se šta je potrebno da se ukroti jedan Čendler“, mozgala je Šarlot.

Roman je tiho zarežao. „Ja sam jedini Čendler kojeg ćeš ti da krotiš. A vi sad bežite, Rik. Bez uvrede, Kendal.“

„Ne vređam se.“ Nasmejala se. Kako da se ne nasmeje? Dopadalo joj se kako Roman zvuči posesivno kad pomisli na Šarlot. I cenila je to što je Šarlot ukrotila svoju lutalicu i verovala da je neće izneveriti kao što je njen otac izdao njenu majku. Zbog svega toga, Kendal se pitala kako bi bilo kad bi ona načinila taj vrhunski skok poverenja prema jednoj osobi.

Prema muškarcu.

Prema Riku.

Bila je tako blizu, znala je. Tako blizu da poveruje da i ona može imati srećan kraj i stabilnost koju je uvek gledala sa strane.

Ali ostalo je još mnogo pitanja. Kao na primer, šta da radi s tim sveobuhvatnim strahom od napuštanja i izdaje? Gde da odloži uspomene na to kako je bila ostavljena, i kako da prevaziđe godine koje je provela učeći sebe da je za njeno srce bezbednije da bude sama i seli se od mesta do mesta?

„Idemo“, promrmljao je Rik i prenuo je iz razmišljanja. Uhvatio ju je za ruku i krenuo prema fudbalskom terenu. „Duguješ mi mnogo, mali brate.“ Očigledno nije bio srećan što ga je Roman oterao.

Deset minuta kasnije, uzeli su cebe iz kola i pridružili se gomili ljudi na terenu. Uprkos činjenici što su bili okruženi ljudima, Kendal se mazila s Rikom na cebetu. Muzika se čula iz zvučnika oko njih, a ona nije mogla da bude

zadovoljnija. Projekcija je konačno počela prikazom slika Jorkšir Folsa iz doba osnivanja.

Rik je bio u pravu. Iako su mnoge slike i neki delovi priče bili zanimljivi, ljudima su više privlačili pažnju intimni trenuci pod zvezdama nego film. Ipak, Kendal je videla zašto je to postalo gradska tradicija i bilo joj je drago što zna da je deo nje.

Rik ju je privukao bliže, obavio joj ruke oko struka i zario lice u kosu. „Jesi li stvarno mislila ono što si rekla ranije?“ pitao je.

Mogla je da se pretvara da ne zna na šta on misli, ali to ne bi bilo pošteno, ne sada kada je znala za njegovu prošlost i shvatala njegove pritajene strahove. Okrenula se da ga pogleda u lice i susrela se s njegovim ozbiljnim pogledom. „Misliš, o ostajanju ovde?“

Klimnuo je bez reči. Ali gledao ju je s toliko čežnje i želje da se sva naježila. Čekao je da odgovori s mnogo strpljenja i razumevanja, takav je Rik.

A dok je čekao, njegove snažne ruke penjale su se i mrsile joj vlasi, povlačile je za kosu i proizvodile istovremeno i erotsku senzaciju i neki osećaj bliskosti i poverenja koji se probijao kroz njene strahove i oprez.

Zbog toga je poželela da prvi put veruje. „Rik, ja...“

Stavio joj je prst na usne. „Pre nego što odgovoriš, moraš nešto da znaš.“

Nije morao ništa da kaže. Sve što joj je trebalo da vidi ili čuje bilo je ispisano na njegovom izražajnom licu. Ali očigledno je morao da govori. „Šta?“

Dlanovima je obuhvatio njene obraze. „Volim te, Kendal.“ Njeno srce je skoro prestalo da kuca. Taman kad je postigla taj probni sporazum sa samom sobom, on joj je ponudio krajnji, trajni izraz poverenja i posvećenosti. Nije bila sigurna kako da uzvрати, jer joj to niko nikada nije pokazao.

Ali želela je. On je bio poseban muškarac koji toliko zaslužuje od života, a sve to predugo mu je uskraćivano. „Rik, ja...“

Glasni uzdasi sa svih strana prekinuli su je u onome što je htela da kaže. Kendal se okrenula da vidi šta bi moglo da bude uzrok tog komešanja i izvila se u smeru velikog platna na kojem su samo nekoliko sekundi ranije bile prikazivane crno-bele, a potom i žučkaste fotografije grada. Ali umesto zamućenih, dosadnih fotografija, sada je tamo stajala ogromna, uvećana fotografija koju je Kendal dobro znala.

I trebalo bi pošto je pozirala za nju. Onomad, kad joj je bio potreban novac da smesti tetku u najbolji dom, i pre nego što joj je Brajan pronašao otmenija snimanja, Kendal je pozirala za katalog donjeg veša u raznim kombinacijama. Neke su bile i od kože. Na ovoj slici držala je krznene lisice i svileni šal. I mada nikad ne bi nosila proizvode u kojima je pozirala, u to vreme nije se postidela nijedne od tih fotografija, niti je osetila poniženje. Do sada.

Zato što je u to vreme te slike gledala u prodajnom katalogu, a ne u toku onoga što je trebalo da bude prikaz gradskog ponosa. Ta pomisao ju je vratila na okolinu i shvatila je da je skoro gola na ekranu, izložena da je vidi ceo grad. Pred ljudima koji su poštovali pozornika Rika Čendlera i ostatak njegove porodice. Nije samo njegova reputacija bila u pitanju, nego i njihova.

„O, bože. Moram da odem odavde.“ Istrgla se iz Rikovog naručja i ustala, ali kad su se sve oči okrenule prema njoj, smesta je uvidela grešku.

Svi koji se behu usredsredili na fotografiju, sad su preusmerili pažnju na predmet fotografije lično. Pokazivali su prstom, došaptavali se i smejali. Kendal je smesta postala predmet sprdnje. Lice joj se zajapurilo i preplavio ju je talas mučnine. Kako se ovo dogodilo?

Rik joj je obavio ruku oko struka i pokušao da je gurne napred. „Kendal, idemo.“

Ali njegov glas jedva je dopirao kroz maglu koja ju je iznenada okružila. Kad se osvrnula za sobom, videla je da je onu fotografiju smenila neka novija slika Prve ulice. Dokaz je nestao, ali šteta je pričinjena, Kendal je morala da prizna. „Mislila sam...“

„Kasnije možeš da mi ispričaš šta si mislila. Daj da te prvo odvedem kući.“

Osetila je kako je ponovo gura ne bi li se pokrenula, ali ona se ukopala u mestu. „Mislila sam da konačno mogu negde da pripadam.“

Ali, očigledno, *pripadanje* nije bila reč koju će ikada imati pravo da upotrebi. Taj smeh, zaprepašćeni uzdasi i prigušeno došaptavanje ljudi koje je upoznala i za koje je počela da mari, i dalje su joj odzvanjali u ušima i podsećali je na onaj prvi dan u frizerskom salonu kad su joj jasno stavili do znanja da je autsajder.

Uvek će i biti.

„I *pripadaš*“, rekao joj je Rik, u nadi da će njegove reči dopreti do nje. Pripadala je ovde, ovom gradu i njemu.

Rik je dobro poznao ljude u Jorkšir Folsu, i većim delom to je bio narod pun dobrodošlice, topline i praštanja. Osim nekoliko izuzetaka. Njihova reakcija na fotografiju izražavala je zaprepašćenje, ali niko ne bi kažnjavao Kendal zbog njenog izbora manekenskih poslova, u to je bio siguran.

Ipak, nije uzeo u obzir neposredni uticaj fotografije. Slika je bila snimljena u svrhu mamljenja kupaca - muškaraca i žena koji su naginjali krajnje žestokom, seksepilnom ukusu i raznoraznim igrama u spavačoj sobi. I dobro je obavila posao. Kad je Rik zatvorio oči, video je Kendal u kožnom korsetu i uzbuđivao ga je njen bujni dekolte, a mamio njen ravan stomak. I premda joj niko u gradu ne bi uzeo za zlo tu fotografiju ili taj posao, isto tako neće baš brzo ni zaboraviti šta su videli.

Do đavola, ne bi ni on zaboravio prizor kakav je predstavljala Kendal u svoj toj koži. Kroz glavu mu prođe da je kožni komplet poslednji put video na - Lizi Barton. *Dođi da ti pokažem svoje rekvizite*, rekla je tada i mahnula mu krznenim lisicama. *Kučkin sine*, pomisli Rik.

„Pripadam?“ upitala je Kendal kroz histeričan smeh. „Pitaj ove ljude da li sam jedna od njih.“ Odmahnula je glavom i on je shvatio da joj celo telo drhti.

Stavio joj je ruku preko ramena. „Idemo kući.“ Koliko god želeo da jednom zasvagda izravna račune s Lizom, prvo je morao da se pobrine za Kendal. „Ne znam zasigurno ko je ovo uradio“, rekao joj je. „Ali imam neki predosećaj. Moraš da shvatiš da je sada teško, ali to ne znači baš ništa.“

Istrgnula se iz njegovog stiska i sumnjičavo zurila u njega razrogačenih očiju. „Je l' ti to ozbiljno? Znači sve.“

Stomak mu se zgrčio od siline njenih reči. Očigledno je verovala da ovo menja sve, što se tiče nje. Što se tiče njih.

Ne samo da se povukla, nego je video kako nastupa onaj mehanizam bežanja koji se u njoj ukorenio u prošlosti. Kad bi postalo gusto, rođaci su je slali od jedne kuće do druge. Kad bi joj se kao odrasloj život uzdrmao, uskočila bi u kola i pobjegla. Zbog ove fotografije, Kendal se suočila sa svojim najvećim izazovom - da li će skupiti hrabrost da ostane i bori se?

Ili će nastaviti da uzmiče od njega sve dok ne pomisli da je odlazak opravdan?

„Neću se sada objašnjavati s tobom.“ Povukao ju je za ruku, silom odvuкао od radoznalih očiju i ne tako prigušenog šaputanja i poveo do kola.

Nije mogao da je prisili da opet ne pobjegne. Prosto je morao da je podseti na osećanja koja je izrazio pre te proklete uvećane fotografije. Voleo ju je, i proklet bio ako joj to ne kaže ponovo, kad bude bila spremna da sluša. Trenutno su šok i bol bili suviše sveži. Nakon što ona s vremenom prevaziđe ovo poniženje i suoči se s njim, on će još jednom razotkriti svoja osećanja.

Ako posle toga ode, bar će moći sebi da kaže da joj je pružio sve što ima da ponudi. Baš kao što je već jednom učinio s Džilijen.

A sada je na kocki bilo mnogo više.

Zaustavili su se ispred njene kuće i Rik je krenuo da izađe iz kola.

Kendal se okrenula prema njemu s neodređenim i praznim pogledom u očima. „Ne moraš da me pratiš unutra. Osim toga, potrebno mi je malo samoće.“

Stomak mu se zgrčio na te njene jasno izgovorene reči. „Da se još više udaljiš?“

„Stvarno bi trebalo da obideš Rejnu“, rekla je umesto da mu odgovori. „Šok zbog one slike sigurno nije dobar za njeno srce.“

„Jedina posledica ove večeri po srce moje majke jeste ta da će patiti zbog tebe. Siguran sam da može da se izbori sa ovim.“ Stisnuo je pesnice na bokovima.

„Svejedno bi trebalo da je obideš.“

Nije mogao to da ospori, kao što neće moći ni da dopre do Kendal večeras. Njeni zidovi su se protezali miljama uvis, a on je stajao izvan njih. „Zvaćeš me ako ti zatrebam?“ pitao je.

Klimnula je. Ali kad je bez reči izašla i zalupila vrata za sobom, znao je da ga neće zvati večeras, niti bilo koje druge večeri u skorije vreme.

Rejna je šetkala po kuhinji. Okruživali su je nevoljni zaverenici u njenoj zdravstvenoj obmani. Erik je sedeo pored nje, za belim stolom s plastificiranim stolnjakom, dok su Roman i Šarlot stajali pored visećih elemenata na drugom kraju prostorije. Sastali su se ovde nakon večerašnjeg fijaska, i mada niko nije ni video ni čuo Rika otkako je Kendalina slika bila razvučena na platnu da je vidi ceo grad, svi su bili zabrinuti.

Jedino je nedostajao Čejs. Pošto je jedan od njegovih zaposlenih pratio projekciju za novine, propustio je celu akciju i sada nije bio tu. Hvala bogu, jer Rejna večeras nije bila spremna da se suoči sa svojim najstarijim sinom i sopstvenim lažima. Večeras je želela da pomogne detetu kojem je bila najpotrebnija.

„Ovo večeras bila je sramota“, rekla je Rejna. „Potpuna sramota. Ne mogu da verujem da bi neko učinio tako nešto.“ Namrštila se kad se setila šta je videla na platnu.

„Po mom mišljenju, poziranje za katalog donjeg veša teško da se može nazvati sramotom“, Šarlot je branila Kendal. „Zar nije tako, Romane?“

On se nakašljao. „Slažem se. Iako... ovaj... rekviziti jesu bili pomalo nastrani, mislim da je Kendal izgledala seksepilno.“ Šarlot je laktom munula muža u rebra.

„Sjajno. Mislim, Kendal je izgledala sjajno“, ispravio se Roman uz izveštačeni jecaj. A onda je pružio ruku i privukao svoju zlovoljnu ženu u zagrljaj. „Znaš na šta sam mislio. Obožavam te, ali čovek bi morao da bude mrtav da ne gleda.“

Rejna je prevrnula očima.

„Prestani dok si još u prednosti, sinko“, konačno se ubacio Erik.

„Nije se osramotila“, rekao je Roman.

„Slažem se.“ Erik je naslonio lakat na sto.

Rejna se nasmešila. Zналаčki je izmerila temperaturu u sobi i ona je pokazivala visoko u Kendalinu korist. „Okej, sad kad smo svi na istoj talasnoj

dužini, šta ćemo učiniti da pomognemo Kendal? Bog dragi zna koliko je jedna žena povređena."

„Najviše što možemo to je da presečemo svaki trač koji čujemo i podržimo je. Osim toga, sigurna sam da bi volela da se cela stvar zaboravi“, rekla je Šarlot.

„Zaboravi?“ rekla je Rejna, besna u Kendalino ime. „Kao prvo, neko je smestio jednoj devojci.“

„I na njoj je da otkrije ko je to uradio“, rekao je Roman strogim glasom koji je trebalo da upozori Rejnu da gleda svoja posla.

Valjda prepoznaje taj ton, s obzirom na to da je nedavno doživela onaj njegov ispad. Ali ona ga je rodila i to joj je davalo nekakvo starešinstvo i pravo da nastavi sa svojim razmišljanjem. „Kao drugo, ona je poput porodice i sigurna sam da bi Rik cenio ako bismo...“

„Svi mi gledali svoja posla“, dovršio je Erik umesto nje.

Rejna ga mrko pogleda. S obzirom na to da su se zblížili u proteklih nekoliko meseci, on je razumeo s kolikim žarom ona želi unučad i srećne brakove za svoje sinove. Ništa od toga neće se desiti ako se Kendal sad preplaši i pokuša da pobjegne.

„I ja se slažem, Rejna. Koliko god da volite Rika i Kendal, ne možete da odlučujete umesto njih i ne možete da promenite ono što sprema sudbina“, Šarlot je progovorila nežnim ali molećivim glasom.

„Ne bih se složila. Ako se sećate, jedna takva sitnica kao što je lažno oboljenje srca naterala je moje sinove da učestvuju u onom blesavom bacanju novčića, i poterala Romana da traži ženu. Ako zanemarimo sitne probleme, vas dvoje ste veoma srećni. Ja bih to nazvala menjanjem sudbine.“ I premda se i dalje osećala loše zbog laganja, cilj i krajnji rezultat bili su pozitivni, bogu hvala. Da joj se pruži prilika da sve uradi iznova, postupila bi drugačije. Ipak, nije mogla da poretne da je upalilo.

„Gledaćeš svoja posla, mama.“ Romanove tamnoplave oči, iste kao u njegovog oca, prodorno su se zagledale u njene.

Oteo joj se težak uzdah. „Šta je toliko loše u pružanju podrške ljudima koje voliš?“

Šarlot je prešla preko sobe i spustila Rejni ruku na mišicu. „Slušajte. Razgovarala sam s Kendal, i po onome što sam ja uspela da zaključim, Rik je imao pune ruke posla da je zadrži u gradu i pre nego što ju je neko izložio svima na videlo. Biće mu potrebna vaša podrška, ali ne i petljanje. Moraćete da mi verujete što se toga tiče.“

„Ja bih voleo da neko veruje meni“, rekao je Rik.

Rejna je uzdahnula i svi su se okrenuli na neočekivani zvuk Rikovog glasa.

„Ne znam da li da se više uvredim što vi ovde raspravljate o *mom* životu, ili

što čuvate tajne.“ Ušao je u kuhinju s prekrštenim rukama na grudima i prekornim izrazom na licu.

Rejna ga nije čula kako ulazi u kuću, a sudeći po zaprepašćenim izrazima lica oko nje, nisu ni ostali. Naslonio se na dovrtak delujući iscrpljeno i zabrinuto. Poraz nije postojao u rečniku Čendlerovih, ali bilo je očigledno da to što se dogodilo između njega i Kendal nije dobro prošlo.

A sudeći po njegovom očiglednom neraspoloženju, ni ovde stvari neće ići mnogo bolje. „Koliko dugo već stojiš tu?“ pitala je Rejna. Ali osećaj težine u dnu stomaka već joj je pružio odgovor.

„Oh, stigao sam otprilike kad si pomenula lažno oboljenje srca.“ Vilica mu se stegla od nesumnjive ljutnje, a oči su sevale od bola i izneverenosti.

„Rik...“

„Nemoj sada, važi? Večeras sam već dosta toga preturio preko glave. Ne moram da se nosim i s tim. Drago mi je što si zdrava. U stvari, oduševljen sam.“ Vrteći glavom u neverici, okrenuo se da ode.

„Rik.“ Roman je zakoračio prema bratu.

Rik se nije osvrnuo. „Ako ne nameravaš da mi kažeš kako nisi imao pojma da se mama pretvara, nemamo o čemu da pričamo.“

„Šarlot, vodim brata na piće. Erik će se pobrinuti da stigneš kući.“ Roman je pogledao u čoveka koji je klimnuo glavom u znak prećutnog pristanka.

„Radije bih pio sam“, promrmljao je Rik.

„Ne brini za mene. Vas dvojica morate da porazgovarate.“ U Šarlotinim plavim očima blesnulo je saosećanje i briga za novostečenu porodicu. „Rik, znaš da te volimo.“

„Svi to pokazuju na prilično čudan način.“

„U pravu si. I nema opravdanja, ali...“ Rejnin glas je utihnuo.

„Ja ću to da sredim, mama. Ti se samo opusti i naspavaj, važi?“ Roman joj je položio ruku na rame. Bila je zahvalna za njegovu brigu. Iako nikada nije odobravao njeno pretvaranje, sad se nije okrenuo protiv nje i ona je cenila tu odanost. Volela je svoje sinove i previše, iako je njihov bol bio krajnji rezultat njenih dobrih namera.

„Gde je Kendal?“ Šarlot je postavila to neizgovoreno pitanje koje je, po Rejninom mišljenju, svima bilo na pameti.

„Kod kuće. Verovatno se pakuje“, promrmljao je Rik.

Rejna se trgnula. „Ako bi pomoglo, mogu da se odvezem tamo da porazgovaram s njom.“ Još dok je to izgovarala, a Roman joj signalizirao da čuti, znala je kakav će biti odgovor njenog sina.

„Zar ne misliš da si dovoljno učinila?“ upitao je Rik.

Njegovo razočaranje probolo joj je srce, organ koji je iskoristila da manipuliše njime. Poetska pravda, uvidela je Rejna, ali ta pomisao nije joj donela utehu nego ogromnu bol.

I Rik je patio, usled kombinacije Kendalinog povlačenja i otkrića o Rejni. Njena sopstvena osećanja i neprilike sada su bledele u poređenju sa agonijom koju je sigurno osećao njen srednji sin.

Bez obzira na to da li će joj Rik oprostiti ili ne, Rejna je morala da pomogne njemu i Kendal da ponovo pronađu put jedno do drugog. Nažalost, pojava nije imala odakle da počne.

Kendal je nekako preživela tu noć pored dve tinejdžerke, novog psa i sopstvenog bola. Devojke su pomogle da se Srećko okupa, a ta aktivnost je Kendal zaokupila misli i skrenula ih sa poniženja koje je pretrpela - zbog koga, pitala se, po milioniti put.

Iako je Rik nagovestio da ima neki predosećaj ko bi mogao da bude krivac, Kendal nije imala pojma ko je toliko mrzi da izloži fotografiju na kojoj je skoro gola na platnu veličine bilborda. Jedina osoba koja otvoreno nije volela Kendal bila je Liza Barton, a Kendal nije mogla da zamisli da bi nastavnica rizikovala da izgubi posao ili sopstveni ugled kako bi izvela tako detinjastu ludoriju.

Kad je kikitanje devojaka uminulo, a one zaspale, nesvesne onoga što se desilo na projekciji, Kendal je došla do zaključka da nije važno ko joj je smestio. Činjenica je da joj je ta osoba učinila uslugu. Pružila joj je dokaz da njeni snovi nikada ne mogu postati stvarnost i pokazala zašto Kendal Saton ne pripada ovom gradiću, pored dobrog, čestitog čoveka kao što je Rik Čendler.

Dok se jutarnja svetlost nije probila kroz njene i dalje otvorene šalone, Kendal je iznova i iznova u glavi premotavala tu projekciju i fotografiju. Nije se stidela svoje nekadašnje karijere pa čak ni te slike koja je bila prikazana. Koliko god da joj je bio potreban novac, Kendal nikada ne bi pristala na posao kojim bi srozala vrednost svoje ličnosti ili porodice. Ali ostajala je činjenica da je polugola prikazana celom gradu, i to je moglo da utiče na ljude koji su bili dobri prema njoj.

A Čendlerovi to nisu zaslužili. Od Šarlot, koja je vodila firmu, preko Rejne koja je imala stila, morala i bolesno srce koje nije moglo da podnese stres, pa do Rika koji je imao besprekornu i neukaljanu reputaciju dobrog policajca. Dok se nije spandao s Kendal.

Odmahnula je glavom, prišla prozoru i pogledala napolje u travu pod jutarnjom rosom. Prvi put otkako je odrasla, dopustila je sebi da poveruje u mogućnosti. Pitala se da li da ostane, da li bi mogla da postane deo Rikovog grada, Rikove porodice. Sinoć je dobila odgovor, prikazan u živim bojama, a one

mogućnosti su joj oduzete. Baš kao što su je naučili u detinjstvu, sinoć je ponovo saznala da porodica i stabilnost postoje za druge ljude, ali ne za nju.

Hvala bogu što je Hana propustila projekciju. Kendal će morati da je obavesti pre nego što Hana to čuje od nekog drugog. Ništa ne bi bilo veće poniženje za tinejdžerku, i Kendal bi najviše volela da može sasvim da poštedi sestru, ali nije mogla. Najviše što je sada mogla da učini bilo je da ublaži udarac kad bude objašnjavala da je bila na duplerici u toku projekcije o istoriji grada.

A onda će ona i Hana otići na zapad, daleko od ovog grada, pre nego što se ijedna od njih još više veže - ili pretrpi još razočaranja.

„Dobro jutro, Kendal.“ Devojke su doskakutale u kuhinju sa oduševljenjem tipičnim za tinejdžerke koje hrle u susret novom danu.

Kendal je samo želela da se zavuče nazad u krevet, ali prisilila se na osmeh. „Dobro jutro, devojke. Da vam napravim nešto za jelo?“

„Neee. Možemo da napravimo pahuljice“, rekla je Hana.

„Kakva je bila projekcija? Sinoć smo bile toliko zauzete oko Srećka da sam zaboravila da pitam.“ Džini je potapšala psa po glavi. „Moja mama obično ide, ali toliko su joj se smučile stalno iste slike starih zgrada koje se prikazuju godinu za godinom da je rekla da će umesto toga da nas vodi u bioskop.“

Kendal nije imala nameru da pred drugaricom objašnjava Hani šta se dogodilo. „Bilo je... zanimljivo. Pa, kakvi su vam planovi za danas?“

Kendalin mobilni telefon je zazvonio i sprečio devojke da odgovore. „Dala sam ovaj broj prijateljima tako da ću ja da se javim“, rekla je Hana dok se saginjala po telefon na stolu. „Halo?“

Kendal je čekala, u nadi da Rik nije odlučio da je zove čim ustane. „Ko je to?“

„Ko je to, moliću lepo?“ Kendal je oblikovala reči usnama, a onda prigušila gundanje. *Ima da se Hana nauči lepom ponašanju, ili će ona umreti trudeći se, zajedljivo pomisli Kendal.*

„Ne. Ne. Ne! Ova kuća nije na prodaju i neće ni biti na prodaju. Ne, ne možete da pričate s vlasnicom, jer ću ja lično da popričam s njom.“ Hana je prekinula vezu i okrenula se prema Kendal. „Kako si mogla?“ Oh, ovo joj sada nije trebalo. „Nisam oglasila kuću, Hana.“

„Još ne. Čula sam tu žensku, Tinu Roberts, preko telefona. Hoćeš da je oglasiš i prodaš. I šta onda? Ja idem u novi internat? Kako si mogla?“ opet je zacvilela, zašmrkala i rukom protrljala suzne oči.

Kendal se steglo srce zbog sestrinog bola. Isuviše dobro je znala kako je to kad se osećaš napušteno i neželjeno i bila je odlučna u nameri da zaštiti Hanu od toga da ikada više oseti upravo te emocije.

Džini je lutao pogled od Kendal do Hane i sasvim se unela u porodičnu svađu. Kendal tu ništa nije mogla. Ovaj put svakako nije mogla da zadrži sestru dok ne budu nasamo.

Zakoračila je napred i rukom čvrsto uhvatila sestru za mišicu. „Neću te poslati u internat.“

„Nećeš?“ Hana je podigla pogled prema njoj, razrogačenih očiju punih nade.

Kendal je odmahнула glavom. „Definitivno.“ Kendal nije bila sigurna u mnogo toga u ovom životu, ali nakon ovih nekoliko nedelja sa sestrom, nije mogla, nije htela da je opet pošalje od kuće. „Stupiću u vezu s mamom i tatom, da ti postanem zakonski staratelj i da mogu da se brinem o tebi i donosim prave odluke u tvoje ime.“ „Znala sam“, oduševljeno je ciknula Hana.

A onda je obgrlila Kendal oko vrata i čvrsto je stegla, a Kendal je tako prijao dodir njenih ruku.

„Znala sam da me nećeš poslati od kuće“, rekla joj je Hana na uvo.

Kako brzo tinejdžeri menjaju mišljenje. To je žensko pravo, naravno, ali i tinejdžerski kapric. Hana se odmakla i pogledala Kendal s ljubavlju i toplinom koje je nosila u srcu. Kendal je zastalo u grlu, osećanje da je nekome potrebna pretilo je da je uguši. Nije želela da se upušta u viku i dreku sa sestrom, niti je želela da dozvoli da je obuzme strah od toga da će nekako izgubiti Hanu. Pošto su bile u krvnom srodstvu, a Kendal bila starija sestra, ona je imala veću kontrolu nad situacijom.

Nije to bilo isto kao s Rikom ili Jorkšir Folsom, u koje je *ona* polagala poverenje. Ovoga puta radilo se o Hani koja je položila poverenje u Kendal, a ona je bila rešena da je ne izneveri. „Nigde te neću poslati, Hana. Zadržaću te pored sebe, gde god da odem. Mi smo tim, ti i ja.“ Osmehnula se sestri, srećna što su bar imale jedna drugu.

„Kako misliš, gde god da odeš?“ Hana se odmakla i prekrstila ruke na grudima. „Mislila sam da ćemo ostati ovde. Našla sam društvo. Sviđa mi se ovde. *Tebi* se sviđa ovde, a Rik te voli.“

Volim te, Kendal. To je stigao da kaže sinoć, a onda je ona prokleta slika blesnula na platnu. A ona je bila toliko zaokupljena svojim zaprepašćenjem i očajem, odlučna da poveruje da ne pripada, da nije ni pomislila na njegove reči. Voleo ju je, ali kako se osećao nakon odjeka koji je izazvala ona slika, mogla je samo da nagađa.

Okrenula se prema sestri koja je zurila u nju, a ljubav i zahvalnost u njenim zelenim očima zamenila je izneverenost. „Zašto misliš da me Rik voli?“ Na kraju

krajeva, Hana sinoć nije bila s njima.

„To je očigledno svakom ko ga pogleda. Baš kao što je i meni očigledno da tebi nije stalo ni do koga osim do sebe.“ Odmarširala je do Džini koja je i dalje stajala i zurila otvorenih usta. „Idemo.“

„Kuda?“ upitala je Džini.

„U grad. Tvojoj kući. Svejedno mi je, samo da odem odavde“, rekla je Hana.

Kendal je uzdahnula. „Hana, nemoj. Nismo još gotove.“

„O, jesmo. Radije bih bila u internatu nego da živim s tobom. Tamo se barem ljudi ne pretvaraju da im je stalo kad nije. Oдох ja.“ I, kao da želi da dokaže svoju poentu, Hana je zgrabila Džini za ruku i odvušla je iz kuhinje. Nekoliko sekundi kasnije, ulazna vrata su se zalupila za njima.

Taj zvuk se poklopio s krčanjem u Kendalinom stomaku, a njena sestra je izjurila iz njenog života.

TRINAESTO POGLAVLJE

Rik je osećao ukus pamuka u ustima, u glavi mu je tutnjalo, a opet mu je bilo daleko bolje nego dok je sinoć gledao Kendal kako se udaljava od njega.

„Ustaj i blistaj.“ Šarlotin preterano veseo glas dopirao je do njega s drugog kraja kuće.

Nakon što ga je napio, ali ne i naterao da priča, Roman ga je doveo u svoju kuću u gradu da prespava. Rik je i dalje bio ljut na brata, ali što se tiče zajedničkog opijanja, Roman je obavio svoju dužnost.

„Ustaj, spavalice.“ Šarlot je ušla u sobu i otvorila žaluzine na prozorima dnevne sobe.

Sunce mu je prvo pogodilo oči i Rik je naglas zagundao. „O, bože, Šarlot, imaj srca.“ Prevrnuo se na drugu stranu i pokrio lice šakama.

Prišla je i stala pored njega. Iz svog položaja, okrenut potrbuške, licem nadole, video joj je samo bose prste na nogama. Nažalost, zvučala je kao da je pričvrstila limene konzerve za stopala.

„Imam ja srca. Vidi šta sam ti donela.“ Nagnula se dole i stavila čašu na sto pored njega.

„Šta je to?“ Začkiljio je na tamnu tekućinu kroz poluspuštene kapke.

„Nešto jestivo. Htela sam da ti napravim jedan stari lek mog oca u koji ide sirovo jaje i mleko.“

Stomak mu se prevrnuo, ali uspeo je da ne povrati.

„Ali sažalila sam se na tebe i umesto toga donela ti čistu 'koka- kolu. A donela sam ti i aspirin.“ Ispružila je dlan i pokazala mu dve tablete, a on ih je zgrabio sa zahvalnošću. „Hej, jesi li popio onu vodu što sam ti dala sinoć?“ upitala je.

„Ne sećam se.“ Odgurnuo se od kauča i nekako uspeo da ustane uprkos tome što mu je u glavi sve odzvanjalo. Prvo je progutao pilule, a onda 'koka-kolu' da napuni prazan stomak koji je krčao.

A kad se prisilio da se usredsredi, susreo se s njenim radoznalim pogledom. Bila je blistava vizija za svakog muškarca u rano jutro. Uz to, dala mu je lek za mamurluk, a da nije morao sam da se snalazi. Nijednu ženu ne bi mogao više da ceni.

Osim Kendal, ali to je bio problem za kasnije, kad se još malo oporavi. „Jesam li ti ikad rekao da je moj brat prokleta srećan čovek?“

„Reci mi sam i prestani da namiguješ.“ Roman je ušao u sobu bez ikakvog obzira prema tihom kretanju ili Rikovom očiglednom mamurluku.

„Ko kaže da vidim dovoljno dobro da bih namigivao? Sve mi je mutno“, promrmljao je Rik.

„Što znači da je vidiš duplo. Blago tebi.“ Romanov glas jasno je odavao da ga ovo zabavlja. Prišao je Šarlot, rukom je obujmio oko struka i privio uza se.

„Nemoj da mi se podsmevaš posle svega što si učinio.“ Dok je govorio, Rik se prisetio onog osećaja poput udara u stomak kad je čuo majčino priznanje da se pretvarala da ima problema sa srcem. Setio se olakšanja pomešanog sa izdajom, poriva da je zagrlji i udavi u isto vreme i neverovatnog osećaja neverice u to da bi njegov brat podržao majčinu spletku. „Kako si, kog đavola, mogao da me puštiš da verujem da je mama bolesna?“

Roman je privukao fotelju, a Šarlot se smestila na tapacirani naslon za ruke pored njega. „Dugujemo ti objašnjenje“, rekao je Roman, a onda zastao kao da sabira misli.

Rik je čekao. Želja da nervozno tapka nogom po podu bila je jaka, ali zaključio je da tutnjava u njegovoj glavi zaslužuje bolji tretman.

„Komplikovano je.“ Roman je zavrteo glavom u očiglednom očajanju. „Prvo ti nismo rekli zato što smo bili u Evropi na medenom mesecu.“ Potražio je Šarlotinu ruku i ona mu je položila dlan u šaku.

Rik je skoro odustao od svog sna da će ikada imati to drugarstvo, taj osećaj da je jedno s nekim, pogotovo s Kendal. Zato je sada s gorčinom gledao svog brata i njegovu ženu. Rik protrlja bolne slepoočnice. „Mogao si da nazoves“, rekao je u pokušaju da se usredsredi na porodične probleme, a ne na svoj još zbrkaniji ljubavni život. Imaće on još mnogo praznih dana i noći pred sobom da otkrije gde je pogrešio.

„Mogao sam. Do đavola, verovatno je i trebalo to da uradim. U Šarlotinu odbranu moram reći da me je molila da te nazovem i da ti kažem.“

„Pa zašto nisi?“

„Nema opravdanja koje bi se održalo na sudu“, zajedljivo je rekao Roman. „Bio sam previše obuzet srećom. I zaključio sam da još nekoliko nedelja ćutanja nikome ne može da naškodi. Do đavola, čak sam sebe zavaravao i dotle da sam pomišljao da će mama možda uspeti i tebi da pronađe nekog tako divnog kao što je Šarlot. Onda bi i ti bio srećan kao ja na kraju. Uprkos maminom petljanju.“

Rik je podigao obrve, ignorišući bol koji mu je zaparao lobanju. „Treba te ubiti.“

Roman slegnu ramenima. „Verovatno si u pravu.“

„Šta se desilo kad ste se vratili u Ameriku? Šta te je onda sprečavalo da ispovrneš maminu tajnu?“

Roman se trznuo, a onda se uz gundanje zavalio u fotelju, ali i dalje je držao Šarlot za ruku. Verovatno mu je bila potrebna njena podrška pošto je

prokleta pogrešio i sad je bio sateran u ćošak. Kako će opravdati svoje postupke, Rik nije imao pojma.

„Pa, moraš da se prisetiš da nismo bili tu mesec dana“, nastavio je Roman. „Nisam hteo da joj dajem toliko vremena, ali Šarlot i ja smo bili zauzeti nameštanjem stana u Vašingtonu, a ja sam se navikavao na novi posao. Moraš da priznaš da su te u početku zabavljali ti njeni pokušaji da nađe pravu ženu za tebe.“ Slegnuo je ramenima. „I tako sam pustio da se sve odvija samo od sebe. Duže nego što je trebalo.“

„To je prokleta tačno.“ Rik je nagnuo glavu na stranu i smesta zažalio zbog te greške kad je unutra opet počeo da svira limeni orkestar. „Pa šta te je *onda* sprečilo da isteraš sve na čistac?“

„Obojica znamo da je razlog za ovo mamino pretvaranje delimično i u tome što je želela da se srećno udomimo, ali takođe je želela i...“

„Unučad“, rekao je Rik ono što svi znaju. Naposletku, Rejna im je čitavu večnost utuvljivala tu zamisao u glavu.

„Tako je. A ja sam mislio da posle pretvaranja da je bolesna ne zaslužuje da se ta želja njenog srca - unučad - ispuni tako lako. Želeo sam da se malo preznojava. Da sam joj rekao da je Šarlot trudna, računam da bi...“

„Sjahala s mene i Čejsa?“ pitao je Rik. „To bi bila logična pretpostavka, je li tako? Pa zašto joj nisi rekao da je dobila ono što je htela, da je Šarlot trudna? A potom razotkrio njenu prevaru i podario meni i Čejsu malo mira?“

„Zato što Rejna nije kao većina majki i zato što ne možeš da praviš logične pretpostavke kad imaš posla s njom. Slučajno znam da ona želi da se *svi* skrasimo i budemo srećni. Ne samo jedan od nas. Kad bi znala da je Šarlot trudna, samo bi bila još ubeđenija da zna šta je najbolje za sve nas i još žešće bi se okomila na tebe i Čejsa.“ Kad se setio Lizinog kostima domine, bez sumnje nadahnutog majčinim rečima ohrabrenja, Rik je žestoko zavrteo glavom. Video je sve zvezde. Prokletstvo, mora da prestane to da radi. „Nisam siguran u to da bi mama mogla još žešće da se okomi“, promrmljao je. „A da živiš ovde, znao bi.“

Roman je skrenuo pogled. „Pa nisam znao koliko je gadno postalo. Pa sam rekao mami da je meni i Šarlot potrebno da provedemo malo vremena sami pre nego što počnemo da radimo na porodici. Tako sam hteo da je nateram da se malo preznojava.“

Ako se Riku vrtelo u glavi i pre ovog objašnjenja, sad je bilo još gore. Ali jedno mu je napokon došlo u glavu. Šarlot je bila trudna i nosila je prvo unučće Čendlerovih. Ponos i zadovoljstvo zbog malog brata zagušili su ga zajedno s priličnom količinom zavisti, što je po njegovom mišljenju bilo normalno pa je odbio dalje da analizira. Umesto toga, pogledao je svoju snaju. Osim što su joj obrazi blistali, nikad ne bi pogodio. Krenuo je da ustane, da je zagrlji i čestita joj, ali njegova glava odbila je saradnju.

Prišla mu je, strogo mu položila ruku na rame i rekla kroz smeh: „Čestitaj mi posle. Prvo se oporavi.“ A onda se smestila pored njega. „Rik, nismo ćutali samo da bismo naterali vašu majku da plati za svoje manipulacije. Znam da je trebalo da ti kažemo. Ali kad smo se vratili kući, videla sam da je mentalno zdravlje moje majke još uvek nestabilno. Njena depresija...“ Zavrtelaje glavom. „Lekovi još nisu bili počeli da deluju. I ja sam poželeva da sačekam koji mesec pre nego što objavim da sam trudna. Dok ona ne bude u stanju da se obraduje na tu vest. Tako da sam onda *ja* zamolila Romana da sačeka malo pre nego što ikome kaže za Rejnino zdravlje. Ili moju trudnoću.“

Rik se okrenuo prema ovoj ženi koja je upotpunila život njegovom bratu. Zurila je u njega krupnim zelenim očima, a na licu su joj se ocrtavali žaljenje i kajanje. Kako da se i dalje ljuti na nju? Zagundao je i utešno spustio ruku na njeno rame. „Ne krivim te.“ Zahvalno mu se nasmešila. „Ipak smo pogrešili.“

Roman je klimnuo glavom slažući se s njom. „A kad smo bili spremni da ti sve ispričamo, ti si već sreo Kendal. Nije bilo šanse da ti tad kažem kako se mama pretvara da ima slabo srce.“

„Zašto ne, kog đavola?“

Roman je prevrnuo očima kao da je razlog očigledan. *Kao da je išta u ovoj situaciji moglo da bude očigledno*, pomislio je Rik prilično isfrustrirano.

„Nisam mogao da ti kažem kad si upoznao Kendal, jer je ona bila prva žena kojoj si poklonio poverenje posle Džilijen. Prva koja te je stvarno zainteresovala. Izgledalo je da ti se pruža prilika da ostvariš ovo što i mi.“ Roman je rukom mahnuo između sebe i Šarlot. „A nisam nameravao da ti dam lak izgovor da potvrdiš nepoverenje prema ženama i povučesh se od Kendal, kad je već bilo toliko očigledno da si se zaljubio preko glave. Tako da, kad je mama želela da ti kaže istinu, ja sam je sprečio.“

Rik je vrteo glavom u neverici. „Mama je želela da prizna?“ Roman je podigao ruke uvis. „Šta da kažem? Smučilo joj se da se pretvara kako je bolesna, jer joj to otežava društveni život. Ja sam joj rekao da drži jezik za zubima. Zaključio sam da joj je prinudni nastavak pretvaranja da je bolesna prokleta dobra kazna što se meša u naše živote.“

Rik se uštinuo za nos. Hvala bogu što je aspirin počeo da deluje i ona tutnjava se stišala dovoljno da može da se opusti i jasnije razmišlja. „Ne verujem. Izigravao si psihologa i provodadžiju.“ Poželeo je da zadavi Romana.

Ali kao braća, oduvek su se razumeli, i kad je pomislio na celu tu zbrku, Rik je pretpostavio da razmišljanje njegovog mlađeg brata ima smisla. Na neki naopak i budalast način. „Jasno ti je da nisi ništa bolji od naše majke?“

Roman je stvarno pocrveneo. „Lako je posle bitke biti general“, promrmljao je.

Šarlot je uzdahnula i stavila ruku na Rikovo rame. „I evo gde smo.“ Rik je zagundao. „Aha. Evo gde smo. Znate li vi da biste vas dvoje mogli da izazovete glavobolju i kod treznog čoveka?“

Roman se nasmejao, a uprkos svom pretećem pogledu, i Rik se pridružio bratu. Kad je sabrao sve deliće i logiku, nije mogao da smatra Romana odgovornim za situaciju koju je stvorila Rejna a on verovao da nema drugog izbora nego da je večno podnosi. Na kraju krajeva, braća Čendler su se držala zajedno kad god su mogla. Ništa ne bi uspelo to da promeni - osim žene. U Romanovom slučaju, to je bila Šarlot, a znajući šta bi on učinio za Kendal, Rik nije nameravao da osuđuje mladeg brata.

„Pretpostavljam da je porodični sukob okončan?“ pitala je Šarlot, zureći u Rika sve dok nije bio prisiljen da se susretne s pogledom njenih bistrih očiju.

„Razmisliću o tome.“ *Nek se Roman još malo prži*, mislio je Rik. Dok god traje njegov mamurluk, na primer. To je Riku delovalo kao pravedna razmena, s obzirom na to da ga je glava i dalje pakleno bolela. „Precrtaj to. Danas nema razmišljanja.“

Roman se nasmejao. Očigledno je čitao Rika kao knjigu i znao je da je među braćom opet sve u redu. „Moram da obavim neke poslove po gradu pre nego što Šarlot i ja sutra krenemo u Vašington. Popij sok, uzmi taj aspirin i odbaciću te do kuće.“

Rik je podigao čašu i iskapio piće skoro u jednom gutljaju, a i aspirin zajedno s njim. „Tako je već bolje.“ Napravio je korak prema vratima, kad mu je kroz zbrku u glavi sinula jedna misao. „Moramo Čejsu da kažemo za mamu.“

I Roman i Šarlot su se trgnuli. Rik je shvatio. Ako najstariji brat otkrije dokle majka ide u tim svojim igrama, to neće biti lepo. Ni sam nije bio oduševljen, ali iscrpljenost, bolovi u telu i ostale boljke mamurluka sprečile su ga da se previše usredsredi na Rejnine ludorije. Uostalom, da je bio sposoban da se usredsredi na bilo šta u ovom trenutku, to bi bila Kendal.

Dvadeset minuta kasnije, osećajući se isto onako kilavo kao kad se probudio, Rik je izašao iz Romanovih kola, zaobišao zgradu i uputio se prema svom stanu.

Na njegovo iznenađenje, kad je stigao, čekala ga je poseta. Hana je sedela pognute glave, dok joj je kosa visila preko lica. Zastao je na stepenici ispod nje. „Šta je bilo?“ upitao je, zabrinut što se pojavila tako iznenada i čekala ga da dođe kući.

Podigla je prema njemu uplakano lice iskrivljeno od bola. „Kendal će prodati kuću i otići iz grada.“ Glas ju je izdao na toj poslednjoj reči.

Rik nije ni znao da i dalje gaji neku nadu u zajedničku budućnost s Kendal dok nije čuo konačnost u Haninom glasu. I mada je bol bio veliki, njene reči nisu bile nikakvo iznenađenje. Umesto šoka, osetio je da je izneveren. Razočaran u

Kendal i njenu odluku da ne ostane, da se ne bori sa svojim demonima, da se ne bori za njih.

Rik je proveo prethodnu noć utapajući emocije u piću, a jutros je saznao kakva je situacija u porodici. Ni sa čim se još nije pozabavio, ali to je moglo da sačeka. Trenutno je Hani bio potrebniji. Kleknuo je pored mlade devojke i pozeleo da može da joj pruži utehu iako je znao da utehe nema.

Ni za Hanu ni za njega. Nakon što ju je zagrlio, bliže ju je privukao. „Sestra te voli, znaš.“

„Ma da.“ Frknula mu je na uvo, a to se završilo šmrcanjem.

Uprkos razočaranju u Kendal, Rik je znao da je za Hanu najbolje da joj prikaže pozitivne strane ove beznadežne situacije. Rik se inače nije predavao bez borbe, ali Kendal mu nije ostavila drugog izbora. Dao je sve od sebe da joj pokaže kakav život bi mogli da imaju njih dvoje. Ona je ta koja odlazi. I mada je mislio da se pripremao za ovaj trenutak još od Kendalinog dolaska, vatra u stomaku govorila mu je da se prevario.

Bez obzira na to šta oseća prema njemu, Rik je bio uveren u to da Kendal obožava svoju sestru. Ali pre nego što je mogao da pomogne Hani da uvidi istinu, morao je da zna šta Kendal namerava. „Pa, šta ti je rekla sestra, gde ćeš *ti* kad ona ode?“ Stomak mu se zgrčio dok je izgovarao reči koje označavaju kraj njihovog boravka u Jorkšir Folsu.

Hana je uzdahnula. „Kendal je rekla da će me povesti sa sobom, ali ja ne želim nigde da idem.“ Glas joj se izgubio u dugom uzdahu.

Očigledno je želela više nego što je Kendal bila voljna da pruži. *Dobro došla u klub*, pomislio je Rik u sebi. Ali saznanje da je Kendal dobra prema Hani, ispunilo ga je olakšanjem i popustilo stege oko njegovog srca. Ako Kendal odustaje od usamljeničkog lutanja, onda je počela da se suočava sa svojim strahom od obavezivanja i stabilnosti. Borila se jače nego što je on mislio da je sposobna, ali nije se zavaravao da će naćiniti i sledeći korak i biti dobra prema sebi. Bar je otvorila svoje srce i svoj život sestri u trenutku kad je toj mladoj devojci bila najpotrebnija. Po Riku, i to je mnogo vredelo.

Pogledao je Hanu krajićkom oka. „Znaš kako razmišlja tvoja sestra. Ona ne poznaje ništa drugo osim lutalačkog načina života. Za nju je čak i to što vodi tebe sa sobom ogroman korak. Moraš da ideš. Da se zbližiš s njom. Da je razumeš.“

Duboko je udahnuo i prisilio se da tu turobnu situadju predstavi tinejdžerki tako da izgleda sjajno. „Osim toga, ćujem da je u Arizoni sjajna klima, nema vlage i moći ćeš da ućiš jahanje“, rekao je, računajući da Kendal namerava da se uputi na zapad kao što mu je nedavno rekla. „Pogledaj me.“

Podigla je pogled, ali umesto uzbudjenja video je oćajanje u njenim detinjim oćima. „Moraš pokušati da je sprećiš“, rekla je, bestidno ga preklinjući.

Hana mu je prirasla za srce kao rođena porodica i učinio bi sve za to dete. Sve što je mogao, ispravio se Rik. Nažalost, u to nije spadalo i ono što je ona želela od njega najviše od svega. „Ne mogu.“ Trepnula je i okrenula se od njega, a onaj tvrdoglavi buntovnički trzaj bradom ponovo se pojavio. „Zato što ni tebe nije briga da li ćemo otići ili ostati.“ Tvrđoglavo izigravanje hrabrosti pokleklo je pred glasom kojim je izgovorila te reči.

„To nije istina i ti to znaš.“ I dalje ju je čvrsto držao bez obzira na to što je pokušavala da se otrgne kako bi bili na odstojanju. Očigledno je želela da okrivi njega, da ga natera da podeli breme njene Ijutnje.

„Pa zašto onda nećeš da mi pomogneš da nateram Kendal da ostanemo?“

Zato što Rik nije hteo da na svojim ramenima ponese teret Kendalinih impulsivnih postupaka. Očigledno se nije suočila sa svojim osećanjima, a Rik nije nameravao da joj to imalo olakšava. Nije zaslužila. Ako njena mala, nevaljala sestra bude htela malo da je muči, možda će biti primorana da se pozabavi svojim odlukama i njihovim posledicama.

„Zato što je Kendal odrasla žena“, objasnio je blagim tonom, ali čvrst u svojoj nameri. „Ona zna šta misli. Ne mogu ja da nateram tvoju sestru da uradi nešto što ona ne želi da uradi, Hana.“

„Aha, važi. Hvala ti ni za šta.“ Istrgla se iz njegovog stiska i ustala. Rik je uradio isto to i stao na stepenicu iznad nje. „Obećaj mi nešto?“ „Možda.“

Voleo je to dete, uprkos njenom pametovanju. Odmahnuo je glavom i prigušio osmeh. „Samo pomisli na ovo što sam ti rekao i pruži sestri priliku. Ona te voli.“

„To ti kažeš.“ Okrenula se i počela da silazi niza stepenice. „Hana, čekaj.“

Mlada devojka se okrenula prema njemu. „Da?“

„Samo želim da znam kuda ćeš.“ Nije mogao a da ne pazi na nju. „Kod Normana, na sok. Džini je tamo, a pošto ne znam kad će Kendal odlučiti da krene, želim da se družim s njom što više mogu.“ Rik je klimnuo glavom. „Trebaju li ti pare?“

Hana je odmahнула glavom. „Zaradila sam nešto juče. Ali hvala, u svakom slučaju.“

Zazvonio mu je mobilni i prekinuo njihov razgovor. „Čekaj malo.“ Otkopčao je telefon sa opasača i javio se na drugo zvono. „Čendler.“ „Zdravo, Rik.“ Nije mogao da ne prepozna nežni glas na drugom kraju.

„Kendal.“ Srce je počelo ubrzano da mu kuca, a u glavi su mu se uskovitlala pitanja. Da se nije predomislila? Odlučila da ostane? Da joj nije potreban prijatelj da je sasluša?

Da joj nije potreban on?

Sve to, nadao se. „Šta ima novo?“ pitao je.

„Jesi li video Hanu?“

Njegove nade su se sunovratile, a zdrav razum je nadvladao. Ovo je bila Kendal, a ona ne želi da ostane u gradu ili s njim. Nikad nije ni želela. Mora joj se priznati, bar je od početka bila iskrena u svojim namerama. Nikoga drugog nije mogao da krivi što je upao u zamku zavaravanja, do samog sebe.

Na kraju krajeva, već je to jednom uradio, sa Džilijen. „Sestra ti je ovde.“ Pokrio je slušalicu i pokazao Hani da priđe bliže. „Ako bude htela da priča s tobom“ šapnuo je.

„Nemam šta da joj kažem“, rekla je Hana i napućila usne - *trajno*, zaključio je Rik.

„Čula sam to“, rekla je Kendal, sa očiglednim razočaranjem i bolom u glasu.

I taj bol ga je dotukao. S obzirom na to da mu je ta žena slamala srce, ne bi trebalo da ga je briga. Ali jeste. Previše.

„Možeš li je dovesti kod Normana da se nađe sa mnom?“ pitala je Kendal, zadržavajući strogo poslovan ton između nje i Rika. Kao da nikad nisu vodili ljubav, kao da on nije izjavio da je voli.

Progutao je knedlu. „Naravno.“

„Hvala. Vidimo se sve troje za nekoliko minuta.“ Prekinula je vezu i otpisala ga kao da joj ništa nije značio.

Navikni se na to, druškane. Rik se okrenuo prema Hani. „Moramo da se nađemo s tvojom sestrom kod Normana.“

Ona prekrsti ruke na grudima. „Nisam gladna.“

Prevrnuo je očima. „Onda nemoj da jedeš. Osim toga, ionako si nameravala da ideš tamo. Siguran sam da Kendal samo hoće da razgovara i zato pokušaj da joj izađeš u susret, za svoje dobro.“ Stavio joj je ruke na ramena i pogledao je u oči. „Znam da nije lako i znam da nisi srećna. Ali ovo je tvoj život i samo ti možeš da ga popraviš.“

„Čoveče, baš si preterao.“

Podigao je obrvu, svestan da ne sme da joj dozvoli da ode dalje. „Molim?“

„Baš si preterao s tim mudrostima, pozorniče Čendler.“

Nacerila se i u njenom prelepom osmehu ugledao je odraz njene sestre. Hana će uskoro biti prava lepotica. Već je bila na dobrom putu. Samo se nadao da će imati više poverenja u svet oko sebe nego Kendal.

„Pucam od mudrosti.“ Rik je odmahnuo glavom, i uprkos haosu u svom životu, nasmejao se. „Znači tako. U tom slučaju, i ti si prilično preterala. Sad mi daj minut da se presvučem i vidimo se dole.“

Hana ga je oficirski pozdravila, okrenula se i uputila niza stepenice. To će da uradi i Rik. Otići će s Hanom kod Normana, sastaje se s Kendal, pretvaraće se da nema ništa protiv njenih odluka, a potom će se izgubiti odatle.

Već je precrtao svoj prvobitni plan. Nema šanse da još jednom kaže Kendal da je voli. Rekao joj je jednom. Pokazao joj je na razne načine. Zašto da se namešta da ga opet zgazi?

Možda voli Kendal, ali krajnje je vreme da više misli na sebe. Krajnje vreme da ponovo izgradi zidove oko *svog* srca.

Da nije bilo njene sestre, Kendal ne bi svojevolejno ušla kod Normana dan nakon onog razotkrivanja na projekciji. Ne bi svojevolejno nazvala Rika. Ali nije bila toliko glupa da sama ide da traži Hanu, ili da je moli da dođe kući dok ne porazgovaraju. Hana je bila povređena i ljuta.

Poslednji put kad je postupila na osnovu tih emocija, uzela je Kendalina kola. Ovaj put, Kendal se nadala da će uspeti da zaobiđe neku veću katastrofu. I nadala se da će uspeti da izbegne scenu time što će se sastati sa sestrom na javnom mestu.

Kad je Kendal parkirala kola i ušla unutra, Hana i Rik su već bili zauzeli sto u pozadini. Duboko udahnuvši, Kendal je visoko podigla glavu dok je prolazila pored ljudi za stolovima. Ponovo je čula šaputanje i primetila pokazivanje prstom. Nije umišljala da je u centru pažnje, znala je, ali sada nije imala vremena da brine o tome.

Dok njena sestra nije htela ni da je pogleda u oči, Rik jeste. Te predivne oči zurile su u njene. Na prvi pogled izgledao je kao da nije dobro spavao. Brada mu je bila neobrijana i imao je tamne kolotove ispod očiju. Izgledao je tako užasno kao što se ona osećala, i mrzela je što je baš ona uzrok tome.

„Zdravo.“ Osmehnula se na silu.

Nije uzvratilo. „Zdravo i tebi.“

Kendal nije znala šta da mu kaže. Izgleda da je taj osećaj bio obostran pošto je nastupila tišina. Zgrčio joj se stomak, a živci su joj treperili. Bez ikakvog upozorenja, Hana je ustala od stola i uz škripu gurnula stolicu što je izazvalo mnogo buke i prekinulo tu prećutnu i naelektrisanu vezu između Kendal i Rika.

Bez reči, Hana je počela da se udaljava od stola.

„Kuda ideš?“ upitala je Kendal.

„U toalet. Muka mi je od vas dvoje.“ A onda je pogledala u Rika. I namignula.

Kendal je uzdahnula. Ta mala izdajica je namerno otišla, da Rik i Kendal budu malo nasamo. Pre nego što je uspela da je zaustavi, Hana se sjurila prema hodniku u dnu sale.

„Nisam je ja nagovorio na ovo.“ Rik se zavalio u sedište.

„Nisam ni mislila da jesi.“ Kendal je bila svesna toga da ga je sinoć isključila iz svog života i da sad ne bi nameštao priliku da ostane nasamo s njom.

Na glupiranje njene sestre, u Rikovim očima je blesnuo osmeh, ali kad se usredsredio na Kendal, lice mu je postalo bezizražajno. Navukao je kapak na svoje emocije, a ona je ostala napolju. Iako je zaslužila zid koji je podigao zauzvrat njoj, mrzela je tu napetost među njima, a još više je mrzela to što ga je upravo ona naterala da bude na odstojanju. Prosto nije znala kako da se nosi sa svim tim.

Ispružio je ruku preko naslona svoje stolice, opuštenim i muževnim pokretom koji mu je istegao mišiće na rukama i zategao majicu preko grudi. „Reče mi Hana da prodaješ kuću i odlaziš iz grada.“ U njegovom glasu nije bilo ni nagoveštaja emocije niti brige.

Posle onolike intimnosti između njih, preko puta nje sada je sedeo pravi stranac. I to je mrzela, a u grlu joj je zastala knedla i tu i ostala. *To si htela, Kendal*, podsetila je sebe. *Bez obaveza, bez zbližavanja, bez vezivanja. Samo slobodu da se spakuješ i odeš kad ti se prohte. Nikoga dovoljno bliskogda te ostavi ili odbaci.* Nikoga ko bi uopšte imao moć da je povredi.

Upravo takav život oduvek je birala, i za njega se opet opredelila prethodne noći. Ali ako se vraćala načinu života koji više voli, zašto se sad oseća tako užasno? Kendal je naslućivala, ali odgovor ju je toliko plašio da nije htela da se suoči sa zagušujućim emocijama koje su joj izmicale pod rukom.

Koncentriši se na ovozemaljske stvari, rekla je sebi. „Nisam je još oglasila, ali zvala je Tina Roberts i ona misli da mogu dobiti lep iznos za kuću i imanje. Malo manje zbog uslova na kojem sam insistirala, ali dovoljno da Hana i ja počnemo iz početka. Negde.“ Sopstvene misli i reči pretile su da je uguše i morala je silom da proguta knedlu u grlu pre nego što je nastavila. „Verovatno će naše sledeće odredište biti Arizona.“

Klimnuo je glavom i stisnuo vilicu, očigledno odbijajući da joj pruži zadovoljstvo da ugleda neku emocionalnu reakciju na njene reči. „Kakvog uslova?“ upitao je.

„Da se Perl i Eldin usele u gostinjsku kuću i tamo besplatno žive. Dok god budu održavali kuću, nadam se da će neko pristati. Ne mogu da ih iselim.“ Nije mogla da zamisli da taj stari par koji živi u grehu stanuje bilo gde drugde osim u kući tetke Kristal.

„Jesi li im rekla?“

Odmahnula je glavom. To je još jedna stvar s kojom nije mogla da se suoči. Ali bez obzira na svoja osećanja, dugovala je Riku objašnjenje za ovo iznenadno hladno ponašanje. Bio je tako dobar prema njoj i njenoj sestri i mnogo je propatio u prošlosti. Nije želela da pomisli da je nešto uradio ili da je bio uzrok njene nesposobnosti da ostane. „Rik, slušaj. Samo želim da znaš...“

„Nemoj.“ Iz njegovih očiju sevnule su varnice ljutnje, a bol i izdaja ocrtavali su mu se u pogledu i napetom izrazu lica. „Nemoj da se izvinjavaš, niti da mi govoriš koliko ti je stalo.“

„Čak i ako jeste?“ Protrljala je ruke o farmerke.

Slegnuo je ramenima. „Kakve koristi imam ja od toga? Ili ti, kad smo već tu? Uostalom, odmah si mi rekla da nećeš ostati. Samo sam mislio da će ti ovaj grad i ovi ljudi prirasti za srce. Da ću ti ja prirasti za srce.“

Treptala je da odagna suze. „I jesi.“

Njegov strogi izraz lica nije se izmenio. „Pa šta? Tvoje reči ne menjaju ništa. Nisi sposobna da se vežeš, nećeš da se suočiš sa svojim strahovima.“ Bez upozorenja, ustao je i nadvio se nad nju.

Gigant –i po stasu i po snazi emocija. „I znaš šta?“

„Šta?“ prošaptala je.

„Razočarala si me.“

Njegov pomućeni pogled potvrdio je njegove reči i ona se žacnula. Kendal je očekivala mnoge emocije od Rika, a pre svega ljutnju. Nije očekivala ovoliko razočaranje, niti je mogla da veruje u to koliko se jaderno i poraženo oseća što ga je izneverila.

Svako iskustvo koje je doživela otkako je došla u ovaj grad bilo joj je nepoznato i novo. Strašno za nekoga ko nikad nije imao ni stabilnost ni porodicu. Kako se Rik usuđivao da je zbog toga osuđuje? „Pa, mnogo mi je žao što sam te razočarala, pozorniče Čendler. Ali kao što si rekao, nije da nisam bila iskrena s tobom od prvog dana.“

„I potvrdila si svoje reči delima. Čestitam.“ Polako je zapljeskao rukama. „Došla si ovamo bežeći od situacije u Njujorku, a odavde ćeš otići na isti način. Bežeći od mene.“ Spustio je dlan na sto i nagnuo se bliže. „Ali zapamti nešto, Kendal. Ne možeš pobeći od sebe i svojih osećanja. Jednog dana, sigurno će te sustići. Izvini što neću čekati da svane taj dan.“

Ispravio je ramena i zadržao pogled na njenim očima. „Oprosti što će zvučati kao kliše, ali mogli smo da imamo sve.“ Odmahnuo je glavom, okrenuo se i otišao.

Nijednom se nije osvrnuo dok je izlazio iz restorana. Ali njegove reči zadržale su se dugo nakon što je on otišao i odzvanjale joj u glavi dok je nije zabolela.

„O, bože.“ Naslonila je čelo na ruke.

„Uprskala si, je l' tako?“ Hanina osuda stigla je uskoro po Rikovom iznenadnom odlasku.

Kendal je podigla pomućen pogled i osvrnula se nakolo pre nego što se pozabavi sestrom. Svi okolni stolovi bili su puni ljudi koji su prisluškiivali u želji da uhvate suštinu Kendalinog sledećeg sukoba. *Do đavola*, pitala se, *da ne hvataju možda i beleške*.

Pošto je dan izgleda postajao sve bolji i bolji, sada je mogla slobodno da se suoči i s Hanom, pomislila je i susrela se sa sestrinim pogledom punim iščekivanja.

„Pa? Jesi li uprskala s Rikom ili nisi?“

„Pretpostavljam da to zavisi od toga šta za tebe znači 'uprskati'.“

Hana je očigledno popravila šokantno ružičasti ruž dok je bila u toaletu, i njene pune, obojene usne povile su se nadole od mrštenja. „Ostavila sam te nasamo s njim. Sve što je trebalo da uradiš bilo je da kažeš da ćeš ostati. Da kažeš da ga voliš. Da kažeš bilo šta. Ali nisi, je li tako? I sad je otišao“, rekla je, a glas joj se pojačavao zajedno s histerijom.

„Hana, molim te.“ Kendal je stegla pesnice i borila se s plimom poniženja. Bilo joj je stalo do toga šta misle ovi dobri ljudi. „Možeš li da sniziš ton?“

„Zašto?“ Hana je bukvalno vikala. „Svi te ionako gledaju. Što me podseti - čula sam u toaletu da je neko pomenuo tebe i neku sliku od sinoć. Kakvu sliku?“ Jedva da je zastajala da udahne vazduh. „Šta sam propustila? I koliko si upropastila stvar s Rikom?“

Kendal je zastenjala, zarila glavu u šake i protrljala bolne slepoočnice. Vrtelo joj se u glavi i obuzimala ju je sve veća mučnina.

„Kendal?“ upitala je Hana, ovaj put malo tiše.

„Mmm?“ Jedva je podigla pogled dok joj je odgovarala. Bolela ju je glava i bila je emocionalno uništena, ali Hana je imala cilj od kojeg nije htela da odstupi.

„Jesam li pomenula da sam zapušila Normanov toalet i da je tamo poplava?“

„O, bože.“ Od toga je Kendal ponovo proradio adrenalin pa je skočila i pozvala Izi.

„Samo trenutak“, doviknula je starija žena.

„Ali...“ Kendal je pokušala da je uhvati, ali Izi je nestala u kuhinji pre nego što se vratila s hranom na poslužavniku i uputila u suprotnom pravcu.

„Nisam ja kriva. Mislim, bilo je slučajno, kunem se“, nastavila je Hana u punoj brzini.

„Slučajno? To mi kaže devojka koja je zapušila toalete u zbornici škole Vermont Ejkers?“

Njena sestra je morala da pocrveni pre nego što je nastavila da objašnjava zbrda-zdola. „Kante za smeće bile su pune, a papirni ubrusi kojima sam brisala

ruke stalno su mi ispadali na pod.“ Divljački je mahala rukama. „Inače me ne bi bilo briga, znaš? Ali ti mi uvek govoriš da budem pristojna i da počistim za sobom pa sam ih bacila u šolju i pustila vodu. Vidiš? Slučajno.“ Slegnula je ramenima, malo previše nevino po Kendalinom mišljenju.

„Izabel?“ Normanov glas je dopirao iz hodnika u stražnjem delu. „Prokleti toalet je poplavljen!“ vikao je vlasnik restorana izuzetno besnim glasom.

Kendal se ponovo spustila na stolicu. Neuspešno je pokušala da treptanjem zadrži suze, a kad to nije upalilo, zarila je glavu u šake kako bi mogla na smenu da plače i histerično da se smeje.

Njen život se pretvorio u totalni haos. A na osnovu Haninog ponašanja, njenih isledničkih pitanja i navaljivanja da se Kendal pomiri s Rikom, stvari se neće uskoro popraviti.

ČETRNAESTO POGLAVLJE

Kendal se dovukla kući posle one epizode kod Normana. Dozvolila je Hani da ode sa Džini i njenim roditeljima, a ona je ostala dok nije stigao vodoinstalater, i uspjela je da isposluje da njoj pošalje račun. Popela se na doksat ispred kuće i zastala kad joj je prepoznatljiva aroma čokolade zagolicala čula i podarila preko potrebni nalet energije.

Kleknula je ispred tanjira pokrivenog folijom na doksatu, podigla belu poruku zalepljenu odozgo i pročitala je naglas. „Draga Kendal. Tvoja omiljena hrana za utehu u trenutku kad ti je uteha najpotrebnija. To je najmanje što porodica može da učini. Ignoriši tračeve i brzo će im dosaditi. Vole te i grle, Perl i Eldin.“

To je najmanje što porodica može da učini. „Porodica.“

Izgleda da je ta reč stalno iskrsavala da joj se ruga. Dok se nije doselila ovamo, Kendal je sebe smatrala više usamljenikom nego osobom koja ima veze, pogotovo porodične veze. Sve je držala na periferiji svog života, čak i Hanu. *I obe su platile za taj propust*, tužno je pomislila Kendal.

A opet, tu su bili Perl i Eldin koje je tek upoznala, brinuli su za njena osećanja i primili je u svoj život jer im je bilo stalo. Baš kao Rejna Čendler, kao Šarlot i Roman, Bet... spisak ljudi kojima je bilo stalo do Kendal kao da se protezao u nedogled. A opet, nije li i ona isto tako marila za njih?

Obrisala je suzu sa obraza, nije bila svesna ni da ju je pustila. *A šta je s Perl i Eldinom*, pomislila je uzimajući kolače. Kako je mogla da im kaže da moraju da se presele iz velike kuće u manju samo da bi ona mogla da proda njihov dom njima ispred nosa?

Isto kao što je rekla svojoj sestri da je vodi iz Jorkšir Folsa, eto kako. I isto kao što je ignorisala Rikove reči. *Volim te*, rekao je. A ona je otišla bez obzira na to. Zadrhtala je uprkos vrućini i shvatila da i dalje stoji na tremu.

Sa uzdahom je pokupila tanjir kolača i ušla unutra. Srećko je pravolinijski dotrčao kroz kuću da je pozdravi na vratima. Mašući repom, skočio je na nju i prednjim šapama skoro pogodio tanjir.

„Srećko, dole.“

Njen strogi glas je upalio. Pas se smestio pored njenih nogu, u sedećem položaju, ali i dalje je mahao repom od sreće. „Bar je nekome drago što me vidi danas.“ Nakon što je ostavila stvari u kuhinji, pružila je psu pažnju za kojom je

žudeo, a on joj je uzvratilo i jedva je uspjela da se izbori s njegovim krznom i jezikom koji je mlatarao na sve strane.

On ju je bezuslovno voleo, a zauzvrat je tražio samo da i ona njega voli. Uprkos činjenici da je do juče bila potpuni stranac za njega, imao je poverenja u nju da će mu pružiti sigurnu luku i ljubav koju je tražio.

I hoće. Pa zašto onda i ona isto tako ne može da ima poverenja? *Kada li joj je život postao tako komplikovan*, pitala se Kendal. Otišla je do prozora, dok ju je Srećko pratio, i pogledala u dvorište, na zelenu travu i drveće koje je pamtila od detinjstva. Taj prizor ju je vratio na one čajanke s tetkom Kristal kada su plišane životinje bile gosti. Kendal je sad znala da je tetka Kristal koristila te životinje kao opterećenje da im ćebe na kojem su sedele ne odleti na vetru. Ali nije joj bilo važno. Životinje su pile njen čaj i nisu se brecale na nju, niti su prekidale njene priče.

Nije ni tetka Kristal, setila se. Osmeh joj je zaigrao na usnama zbog te divne uspomene. Uspomene koja joj nije nanosila bol, nego donosila utehu. Privila je psa bliže. Ta uspomena pružila joj je odgovor na prethodno pitanje. Kendal nije mogla slepo da pokloni poverenje poput Srećka, jer je bila ljudsko biće. Imala je uspomene, i dobre i loše, a one su oblikovale ličnost u kakvu se razvila. *Praznu, nepoverljivu osobu*, pomislila je s tugom.

Čak i Rik, koji je jednom bio strašno povređen, otvorio je svoje srce. A ona je uništila svu ljubav i poštovanje koje je nekada osećao.

Nisi sposobna da se vežeš, nećeš da se suočiš sa svojim strahovima, rekao je. I razočarao sam se u tebe.

Njegove reči bile su poput udarca u stomak, i tad i sad. Imale su istu emocionalnu težinu kao i reči tetke Kristal kad joj je rekla da ne može da ostane u Jorkšir Folsu. Istu težinu kao što je imao drugi odlazak njenih roditelja, onog dana kad su Hanu poslali u internat i opet otišli u nepoznate krajeve. Kendal je obavila ruke oko struka, pokušavajući da prevaziđe podsećanje na taj bol.

Rik je bio u pravu. Nije bila sposobna nikome da veruje, jer se nije suočila sa svojim strahovima. Nije se suočila sa svojom prošlošću, eli evo sada se suočava. Zato što je već izgubila Rika, bila je na ivici da izgubi i Hanu, a shvatila je, verovatno prekasno, da više ne želi da bude sama.

Ironija je bila jasna. *Baš onaj život od kojegje bežala bioje život za kojim je u potaji čeznula*. Ta zapanjujuća pomisao projurila joj je kroz glavu. Mala devojčica koja je obožavala čajanke podsvesno je sanjala o tome da ima sopstvenu porodicu. Ljude koji je vole. Ljude u koje ima poverenja da će biti pored nje i u dobru i zlu.

Ali pošto njeni roditelji nisu bili ti ljudi dok je odrastala, a tetka Kristal to nije mogla da bude, Kendal se ogradila da izbegne još patnji, bola i razočaranja. Prvi korak bio joj je da ubedi sebe kako se do osamnaeste godine, kad su njeni roditelji opet otišli, već toliko otuđila da je nije bilo briga kuda idu i šta rade. Ali lagala je samu sebe, sad je shvatila.

Gubitak roditelja na bilo koji način, u bilo kojem dobu, jako boli. Ona je svoje izgubila dva puta, oba puta zato što su više voleli da putuju nego da budu s njom, a na njenu psihu to je imalo poguban uticaj. Bežala je od sopstvenih emocija toliko daleko da je pravo čudo što je Rik uopšte mogao da se probije do nje.

Ali jeste. Volela je i ona njega. Zagrcnula se, bol u grudima i čvor u grlu bilo je teško podneti. Volela ga je, a ipak ga je odgurnula. Vraćajući se starim navikama i obrascima, povredila je čoveka koji se odvažio na najveći rizik i otvorio se prema njoj uprkos ranama iz prošlosti.

Nije bilo nikakve šanse da bi Rik ikada mogao da joj oprost, niti da pojmi šta ju je teralo da ostane u bezbednoj samodovoljnoj čauri. Nažalost, više se nije osećala tako bezbedno i zaštićeno. Naprotiv, osećala se istrgnuto i izloženo, a to ju je jako bolelo. Ali ako je i bolelo, osećala je. Prvi put.

Što je značilo da za nju možda ipak ima budućnosti.

Rejna je sedela u dnevnoj sobi Erikove kuće, dok se on zanimao ko zna čime. Nije joj smetalo, nego je uživala u tim trenucima samoće u njegovom domu. Odavno nije uživala u zvucima koje muškarac pravi dok petlja nešto pored nje i naslađivala se tim osećajem. Uskoro će oko nje biti još članova porodice, kad stignu Erikove kćerke i njihova deca.

Rejna je jedva čekala da bude s njima i srce joj je bilo puno što je uključuju i prihvataju. Erik je isplanirao mirno popodne kod kuće i večeru kod Normana iz poštovanja prema njenoj šaradi. Nije odobravao što se pretvarala da ima slabo srce, ali prihvatio je to, pod jedinim uslovom da ne laže ako ga njeni sinovi ikad budu direktno pitali.

I zato je njegov saradnik, doktor Lesli Gejns, sada bio njen zvanični lekar. Lični i profesionalni život ionako treba odvojiti mada u ovom trenutku to i nije bilo toliko važno. Roman je znao, Rik je upravo saznao, a nema sumnje u to da im je sledeći korak da obaveste i Čejlsa.

„Izvini što si me čekala“, rekao je Erik kad joj se pridružio u dnevnoj sobi i seo pored nje na beli kauč.

Dobro je izgledao u prugastoj polo majici i kaki pantalonama. Srce bi joj zatreperilo svaki put kad bi on ušao u prostoriju. Još se nije navikla na taj osećaj nakon što je provela dvadeset godina kao udovica, ali svakako je uživala u njemu. Zbog Erikove pažnje osećala se mnogo mlađe i svakog dana je zahvaljivala bogu na toj drugoj prilici za sreću - sreću kakvu je želela i za svoje sinove.

„Morao sam da sredim neke papire. Ali sad sam tvoj do kraja dana“, rekao je sa zadovoljnim osmehom na licu.

„To je divno.“

„Zašto onda zvučiš tako tužno?“ Okrenuo se prema njoj i uhvatio je za ruku.

Zavrtela je glavom. „Nisam tužna. Samo sam malo zabrinuta za Rika i Kendal.“

Uzdahnio je. „Jasno mi je. Ono prikazivanje pre neko veće bilo je sasvim neumesno. Da li je Rik išta bliže saznanju ko je zamenio slike?“

Iz poštovanja prema srednjem sinu koga su povredili njeni postupci, Rejna se trudila iz petnih žila da se više ne upliće i da mu ne postavlja previše pitanja. Ali na ovo je znala odgovor. „Ima neki predosećaj da je Liza Barton, ali ne može ništa da dokaže.“

„Liza?“ Erikje razrogačio oči. „Baš šokantno. Pretpostaviću da je ljubomora bila motiv, ali ne mogu da verujem da bi ona išla u toliku krajnost da traži informacije o Kendalinoj prošlosti. Morala je duboko da kopa, kako bi inače pronašla tako nešto da obruka sirotu Kendal?“

„Pa, možda nije morala da kopa preduboko. Liza navodno ima neki nastrani fetiš za koji mnogi ljudi ne znaju.“

„Kako onda ti znaš?“ pitao je Erik.

Rejna se zakikotala. „Tu i tamo načujem ponešto. Rik nije jedini koji je doneo taj zaključak o Lizi. Izgleda da je onoj Mildred iz pošte smesta bilo sumnjivo, jer joj je godinama ubacivala te *gnusne* kataloge donjeg veša u sanduče. Mildred je tako rekla, razumeš.“

„Naravno. Tragaš za informacijama kojima bi se iskupila kod Rika.“ Vrteo je glavom i coktao jezikom u isto vreme. „Rejna, Rejna. Kad ćeš me poslušati i početi više da se baviš svojim životom nego životima svojih sinova?“

Uzdahnula je. „Nemoj opet o tome. Dobro znaš da jednom nedeljno čitam deci u bolnici, vežbam kad ne strahujem da će me uhvatiti i vidam se s tobom kad god ne radiš. Moj život je veoma ispunjen i bogat.“ *Vrlo bogat* zaista, pomislila je zureći u njegove tamne oči.

„Ma, je li? Kako bi bilo da ga još više obogatimo?“ Pružio je ruku do stolića pored kauča i dohvatio malu kutijicu koju pre toga nije ni primetila.

S obzirom na to da se bližila šezdesetoj, Rejna je imala iskustva i predosećala je koja se vrsta nakita nalazi u toj kutiji. Pošto joj se puls trostruko ubrzao zahvaljivala je bogu što zaista nema slabo srce, inače bi se u ovom trenutku strovalila na pod. Kad joj je dodao kutiju, prihvatila ju je drhtavim rukama.

„Malo je drugačije kad se iznenađenje priredi tebi, zar ne?“ promrmljao je.

Susrela se s njegovim radoznalim pogledom. „Ne znam šta da kažem.“

„To je presedan“, ironično je rekao. „Onda ne govori. Otvori je.“

Glatka tkanina klizila joj je pod prstima dok je podizala poklopac, a ispod njega otkrila je prsten sa okruglim safirom koji je svetlucao na tradicionalnom platinastom postolju. „On je... spektakularan.“ Treptala je da zadrži suze, svesna da ne zaslužuje nešto tako lepo i dragoceno.

„Mislio sam, pošto nam je oboma ovo drugi put, da možemo da zaobiđemo ono što se očekuje i opredelimo se za malo ličniji pristup. Safir me podseća na tvoje plave oči, rekao je, a glas mu je odjednom postao hrapav i promukao. Neočekivano se spustio na kolena. „Hoćeš li mi učiniti tu čast da postaneš moja žena?“

Lepota prstena i tog poteza zatekla ju je nespremnu i emocije su joj navrle u grudima tako da joj je bilo teško i da diše, a kamoli da govori.

„Čutiš.“ Erik je malo sačekao, a onda je uzeo za ruku dok mu se u očima ocrtavala strepnja. „Mogu li to da shvatim kao zaprepašćeni pristanak?“

Nekako je uspela da potreseno klimne glavom. „Da. Da.“ Pre nego što je stigla da pokaže svoja osećanja i baci mu se u zagrljaj, zazvonilo je zvono na vratima i prekinulo taj trenutak.

Čučnuo je. „Kakav izbor trenutka“, promrmljao je. „Mora da su to moja deca.“

„Ne možemo još da im kažemo.“ Sa strahopoštovanjem držala je kutijicu u rukama, zureći u prsten koji je predstavljao početak sasvim novog života. Srećnog života u paru, kad bude žena čoveka kojeg voli.

„Ne, reći ćemo svoj našoj deci zajedno. Možda bismo mogli da organizujemo neku večeru.“

Na trenutak je preplavi toplina. „Oh, porodična večera. Mogla bih da kuvam i da ih sve pozovem da dođu...“ Nakon što Čejs bude saznao da je savršeno zdrava. „Ali treba mi vremena. Dok se prvo Rik i Čejs ne skrase. Molim te, Erik. Moći ću da budem potpuno srećna tek kada moji dečaci nađu sreću.“

Zvono na vratima opet se oglasilo.

„Čekajte“, doviknuo je Erik. „Stižemo.“

Pogledao ju je kroz trepavice. „Znaš šta? Čekaću dok se ovo s Rikom i Kendal ne reši ovako ili onako. Dobro ili loše. A onda, bez obzira na to šta bude, objavljujemo ovo.“

Znala je da će morati da se cenjka s njim i bila je zahvalna što je uopšte shvatao njenu potrebu da sačekaju. Ali takođe je shvatao i njen poriv da se uveri u to da se njeni dečaci ne lišavaju najboljih stvari u životu.

Unučad će uslediti uskoro nakon toga, pretpostavljala je. Podarila mu je širok osmeh. „Volim te što me prihvataš.“

Spustio joj je nežan poljubac na usne - u stomaku joj je zatreperilo od mešavine novine i prepoznatljivosti u isto vreme - a onda se odmakao i nasmešio. „Prihvatanje je najmanje što mogu da učinim s obzirom na to da ćeš i ti s vremenom upoznati moje mane.“ Nasmejao se širokim, zadovoljnim osmehom. „Uostalom, ja te volim, Rejna.“

Uzdahnula je, srce joj je bilo ispunjeno sa više sreće nego što jednoj osobi po pravu pripada u ovom životu. „I ja tebe volim. Sad pusti svoju kćerku i njenu porodicu da uđu s trema.“

Uspravio se uz grimasu.

„Ne brini, dragi. Ja ću te održavati u mladosti.“

Zasmejao se, a onda joj uzeo plišanu kutijicu iz ruku. „A ja ću ovo da zadržim dok ne budeš spremna da razotkriješ našu malu tajnu.“ Stavio je kutijicu u džep. „To ti je dodatni motiv da ubrzaš vremenski rok.“ Namignuo je i krenuo prema vratima.

„Ne znam čak ni da li mi je taman“, pomislila je i dozvolila sebi jedan trenutak da se duri. Ali znala je da mu nije ostavljala izbora. Kad je videla prsten i ljubav u Erikovim očima, tako jako je poželela da ga nosi i da ceo svet sazna kakva je srećnica što je voli ovaj čovek.

Drhtaj uzbuđenja prozeo ju je na tu pomisao. Želeo je da ona ubrza vremenski rok, i to će i učiniti. Tako što će pogurati Rika i Kendal u pravom smeru.

Kendal je pocepala podsetnicu agenta za nekretnine u paramparčad i pustila da sitni komadići popadaju u đubre. Neće se seliti, neće napustiti Jorkšir Fols, neće bežati. Arizona bi bila samo bekstvo, a njena budućnost je ovde. Prvi put u životu suočila se sa svojim strahovima i posegnula za neizgovorenim snovima. I mada ju je ta ideja na smrt plašila, nikada ni u jednu odluku nije bila tako sigurna.

Zazvonio joj je mobilni telefon i prekinuo je u mislima. Prvo što će učiniti da učvrsti svoj status stalne stanovnice biće da uvede trajnu telefonsku liniju i pravi telefon, odlučila je dok je otvarala svoj slični telefon na preklop. „Halo?“

„Zdravo, Kendal. Ovde Rejna. Nemam mnogo vremena za priču i zato me samo saslušaj.“

Kendal se nasmešila. Volela je Rikovu majku i nenametljivost s kojom je rešavala stvari. „Je li sve u redu?“ upitala je Kendal.

„Nije mi svojstveno da se petljam“, rekla je Rejna pa onda brzo povukla reč. „U redu, jeste mi svojstveno da se petljam, pa mi oprostite što ću to opet učiniti. Čak i ako odlaziš iz grada, mislim da bi želela da čuješ neke informacije koje imam.“

Kendal je duboko udahnula. „Rejna, ne prodajem kuću tetke Kristal.“ Samo, Rik to još nije znao, a nije ni njena sestra. Nije videla Hanu koja je odlučila

da prespava kod Džini umesto da bude u Kendalinom društvu. A s Rikom se još nije suočila. Nikako nije mogla da zna koliko ga je povredila. Pogazila je srce muškarca koji joj se otvorio iako je već jednom bio izneveren.

Kendal je vrtela glavom. Nije zaslužila ni njegov oprostaj ni njegovu ljubav, mada je želela i jedno i drugo. A čak i ako je Rik odbije, Jorkšir Fols je njen dom i to još otkako ju je tetka Kristal onomad prihvatila. Šteta što joj je toliko trebalo da prizna istinu. Mogla je svima da štedi mnogo bola.

„Kendal, čuješ li me? Rekla sam da je predivna vest što ne prodaješ kuću! Tvoja tetka bi bila tako srećna“, rekla je Rejna dok su njene iskrene emocije i oduševljenje putovali kroz telefonske linije.

„Hvala vam.“ Kendal je izdahnula, zahvalna za toplinu i saosećanje starije žene. „Ali možete li, molim vas, pustiti mene da kažem Riku?“ „Naravno. A sad, kad to znam, moje informacije deluju još važnije.“ Rejnine reči zagolicala su Kendalino interesovanje, što je starijoj ženi nesumnjivo i bila namera. „Šta ste to saznali, Rejna?“

„Saznala sam ko je zamenio fotografije na projekciji pre neko veče. Ko ti je smestio. Čekaj. Evo me u hodniku kod Normana, neću da me iko prisluškuje.“

Dok je Rejna ćutala, Kendalino iščekivanje je raslo. Sad kad je planirala da izgradi život za sebe, počevši od odluke da ostane ovde, morala je da odluči kako dalje. Obračun sa osobom koja je očigledno želela da je otera iz grada predstavljao bi sjajan početak. A onda će se suočiti s Rikom.

„To je bila Liza“, prošaputala je Rejna.

Kendal je odmahнула glavom. Rik je nagovestio to isto, ali i dalje joj je bilo teško da zamisli da jedna nastavnica ide u takvu krajnost zbog bilo kojeg muškarca. A opet, to bi imalo smisla, i za Kendal bi bilo podnošljivije da je u pitanju Liza, koja nije skrivala prezir, nego neko iz senke ko nema razloga da je mrzi. Lizina ljubomora bila je vidljiva od samog početka.

„Doduše, to deluje apsurdno“, izrazila je Kendal svoje sumnje pred Rejnom. „Ne sumnjam u to da ste dobronamerni, ali ne mogu da se obračunavam s nekim bez dokaza.“

„E, pa šta kažeš za ovaj dokaz: Mildred iz pošte je ubacivala... kako to da kažem fino? Godinama je ubacivala kataloge probranog donjeg veša u Lizino sanduče“

Kendal je duboko udahnula. „Da li je Mildred pominjala neki određen veš?“

Rejna se nasmejala. „Znala sam da ćeš me to pitati pa sam, naravno, detaljnije ispitala Mildred. Izgleda da Liza prima sve od *Viktorija sikreta* preko kataloga *Feminin endflirti* do *Riski biznisa*. Je li ti neki od tih zvuči poznato?“

„Da.“ Ona fotografija s projekcije došla je pravo iz *Riski biznisa*. Kendal je

pročistila grlo dok se mirila s tim. Barem je neprijatelj imao lice i razlog. „Hvala, Rejna. Lepo od vas što ste mi ispričali sve ovo.“ Druga žena je uzdahnula. „Pa, nisam bila sigurna da li bi ti bilo bolje da ne znaš, ali kad sam ušla kod Normana i videla Lizu kako se ponaša onako nadmeno, kao da je tako savršena... pa, zaključila sam da ne zaslužuje da se tek tako izvuče. I stidim se što sam je uopšte ohrabrivala da zavodi mog sina. Morala sam da se iskupim. Sad moram da idem da se pridružim Erikovoj porodici.“

„Hvala vam još jednom, Rejna.“

„Nema na čemu, Kendal. Znaš da je meni tvoja tetka bila kao član porodice. A i ti si. Zdravo, zdravo.“

Nekoliko sekundi kasnije, veza se prekinula, a Kendal je odmakla telefon od uвета. Spustila je pogled i shvatila da se trese, ne od straha nego od besa. Besa na sebe i na Lizu.

Kendal je sama izazvala razdor s Rikom. Nije mogla da krivi nikog drugog. Liza Barton ne bi mogla da se umeša između njih da se Kendal nije uplašila. A imala je neki osećaj da bi, sve i da Liza nije razvukla njeno polugolo telo na platno pred celim gradom, i sama našla nekakav izgovor da pobegne. To je bio njen uobičajeni način postupanja, na kraju krajeva. *Ali više nije*, pomislila je Kendal, konačno ponosna na sebe.

Ipak, Liza bi trebalo da odgovara za svoje postupke, i nije imala pravo da sabotira godišnju projekciju grada, kao što nije imala pravo ni da javno ponižava i maltretira Kendal zbog ljubomore. Kendal možda trenutno i ne polaže prava na telo Rika Čendlera, ali on je bio jasan prema Lizi. Ni ona nije imala nikakva prava na njega. I nikad i neće.

Ako Kendal namerava da ostane u gradu, bilo je vreme da se postavi kao osoba s pravima, osećanjima i ličnim ciljevima - od kojih je jedan uključivao i Rika Čendlera.

Što znači da je morala da kaže Lizi Barton da odstupi.

Rik je ušao kod Normana. Kad ga je majka nekoliko minuta ranije pozvala u stanicu i zamolila da dođe i pridruži se njoj i Erikovoj porodici posle posla, nije mogao da odbije uprkos činjenici što je još uvek bio proketo ljut zbog njenog pretvaranja da ima problema sa srcem.

Ali znajući da joj njegov interes leži na srcu bez obzira na to kako je izopačeno to pokazivala, nije nameravao da se okrene i povredi i on nju. Bila mu je majka i voleo ju je.

Čim je ušao u restoran i susreo se s majkom, dohvatila ga je u čvrst zagrljaj, sa očiglednom zahvalnošću i olakšanjem. „Tako mi je drago što si došao. Hvala ti.“

Uzvratio joj je zagrljaj i u sebi zahvalio bogu što je zdrava mada bi više

voleo da nije baš tako sklona spletkarenju. Potom se odmakao. „Pa, gde je Čejs?“ Rik je pretpostavio da je Rejna i njega pozvala na večeru sa Erikovom porodicom. Roman će verovatno biti na redu kad se Šarlot i on vrate iz Vašingtona.

„Tvoj brat će doći“, rekla je ona izbegavajući Rikov pogled.

Rik još nije rekao Čejsu za Rejnino pretvaranje. Čudno, s obzirom na to da je i sam prekorevao Romana što je to tajio od njega, ali Čejs je bio zauzet zbog rokova i sastanaka i nije bilo vremena da mu Rik saopšti novosti. Sad je opet morao da se bori s majkom, a ona je ponovo pokazivala znake nestašluka.

Ova večera je odjednom zamirisala na nameštajku. „Pa, gde je Erikova porodica?“ upita Rik, pitajući se da li su uopšte tu.

„Eno ih, sede tamo za onim okruglim stolom.“ Pokazala je preko ramena na veliku grupu ljudi u uglu. „Ali mislim da bi trebalo da znaš, kad je Kendal ušla...“

Rik zastenja. Majka je upravo potvrdila njegove sumnje. Na prevaru ga je dovukla kod Normana. O, želela je ona da on dođe na večeru sa Erikovom porodicom, ali ta ideja joj verovatno nije ni pala na pamet dok nije ušla i videla Kendal. Duboko u srcu, njegova majka je bila izvanredna provodadžika.

Kendal. Stomak mu se zgrčio na pomen njenog imena, a znao je da će s tim osećajem morati da se nosi još nekoliko nedelja. Ili bar dok se ona ne spakuje i ode iz grada. Spustio je čvrstu ruku majci na rame u želji da je natera da se povuče. Odustao je od nade da će se naći s Kendal na pola puta ili bilo gde, kad je već kod toga. Morao je da nastavi sa svojim životom bez majčinih pokušaja da se umeša.

Lagano joj je stisnuo rame, da se uveri u to da joj je privukao pažnju. „Gde Kendal ide i šta radi jeste njena stvar. Mi smo završili, ona odlazi iz grada i neće da joj se ja petljam u život. Neka ostane na tome.“

Rejna se namrštila. „U redu, ako ne želiš da se pobrineš za to da se Kendalin obračun s Lizom ne pretvori u žensku tuču u stražnjem hodniku Normanovog restorana, to je tvoja stvar.“ Posle te objave, okrenula se i uputila prema stolu za kojim je sedela Erikova porodica.

Rik zagunđa. Da li će ikada uspeti da izbegne majčinu zamku? Namamila ga je i on je to znao. Ali bila je u pravu. Ako je Kendal u stražnjem hodniku s Lizom, neko je morao da bude sudija. A bolje bi mu bilo da taj neko bude on.

Čim je zašao iza ugla prema stražnjem delu, jasno i glasno je začuo Kendalin glas. „Ako me ikada više budeš maltretirala, tužiću te“.

„Za šta?“ pitala je Liza, s dosadom u glasu.

„O, počecu od nečeg jednostavnog kao što je namerno nanošenje emocionalnog bola, a onda ću da pređem na podnošenje prijave policiji. Zbog maltretiranja, za početak. Nisam sigurna da je to uopšte važno pošto je Jorkšir

Fols tako mali grad, a ljudi dugo pamte.“

Rik nije hteo da rizikuje i izađe na videlo samo da bi provirio, ali čuo je radost u Kendalinom glasu dok je Lizu, koja je samo napaćeno uzdahnula, učila pameti.

„Ja ovde živim duže i imam besprekoran ugled, a osim toga, ne možeš dokazati da sam išta uradila“, odgovorila je Liza.

„Jesi li sigurna? Imam jednu prijateljicu u pošti.“

Rik je začkiljio.

„A znaš kako kuće koje izdaju magazine stavljaju ime i adresu na prednju stranu paketa? U svakom slučaju, ta prijateljica ne bi imala ništa protiv da sledećeg meseca pocepa prednju stranu tvoje pošiljke *Riski biznisa*. Znaš, onu prednju stranu koja dokazuje da imaš pretplatu na isti onaj magazin za koji sam ja pozirala?“ U Kendalinom glasu jasno se čulo likovanje. „Nisam advokat, ali to bi trebalo da bude dovoljno da se dokaže prilika. Svi u gradu znaju da se ložiš na Rika, tako da motiv nije problem. Veruj mi, Liza. Bolje ti je da se ne kačiš sa mnom oko ovoga. Odbij.“ Završila je dubljim glasom.

Rik je trepnuo od zaprepašćenja. Nikada nije čuo Kendal da govori tim strogim tonom, čak ni sa svojom sestrom, tonom *ne kači se sa mnom*. U grudima mu je rastao ponos, zajedno sa spoznajom da se nešto u Kendal promenilo. Očigledno se suočila s nekim demonima iz detinjstva i iz tog iskustva izašla jača.

Voleo bi da je mogao da pronađe neku nadu u toj pomisli, ali strast za lutanjem tekla je Kendal kroz vene. Čak i ako je strah bio motiv njenog bežanja, a izgleda da je nešto od tog straha nestalo, on se previše puta opekao da bi sebi dozvolio da poveruje u to kako se možda predomisli i odlučila da ostane. S njim.

Ali bilo mu je drago što zna da će, kad ode iz grada, otići uzdignute glave. „To je moja mala“, rekao je upola glasa, a onda shvatio da ona to nije i nikada neće biti.

„Jasno ti je da će Rik zaboraviti na tebe kad odeš“, rekla je Liza, za udarac na rastanku.

Rik je zakoračio napred, jer ga je instinkt primoravao da ispravi Lizu i zaštititi Kendal. Ali Kendal je prva odgovorila i dokazala mu da joj nije potrebno da on pazi na nju. Oduvek se lepo snalazila i sama.

„Hajde da prvo raščistimo neke stvari“, rekla je Kendal. „Prvo, mene je nemoguće zaboraviti. Drugo, nigde ne idem. I treće, drži se podalje od Rika. On je moj.“

Rik se nasmejao u isto vreme kad su se začule Kendaline reči i onaj varljivi zračak nade ipak se probio do njega. Kendaline reči poput *nigde ne idem* i *on je moj* podstakle su mu adrenalin i sumnje. Ali nije uzeo te njene reči zdravo za

gotovo.

Okrenuo se i ušao u hodnik da se lično suoči s Kendal. Liza je projurila pored njega i on ju je pustio. Kendal je rekla sve što je trebalo da se kaže - i više. Ali bilo je pitanje da li će to ponovo reći, ovaj put njemu u lice, ili će se okrenuti i pobeći?

Pogledao je prema njoj. Naslonila se na zid i zatvorila oči. Rik je znao da suočavanje nije bilo njen omiljeni vid rekreacije, ali bila je dobra. Bio je ponosan na nju. Nije znao da li je Liza izvela svoju poslednju smicalicu, ali bar ju je Kendal upozorila. Sledeći put biće posledica.

Kendal je duboko disala. Grudi su joj se podizale i spuštale ispod žute majice koju je nosila. Jedna tanka bretela spala joj je s ramena i otkrila glatku kožu, a u njemu je rastao poriv da poljubi svaki otkriveni delić njenog tela.

„Polako“, tiho je rekao Rik. Pred njima je bio dug put pre nego što se on prepusti bilo kakvom ljubljenju sa ovom ženom koja je držala njegovo srce u rukama. Najbolje mu je bilo da počne od osnovnog. „Čestitam.“

Ona širom otvori oči. „Rik.“ Zatreptala je. Očigledno se prenula, ali nije bila nezadovoljna što ga vidi ako se moglo suditi po nesigurnom osmehu na njenom licu. „Čestitaš na čemu?“

„Ukrotila si vešticu“, rekao je, misleći na Lizu. Osmeh mu je zaigrao na usnama. „To zaslužuje aplauz.“ Zapljeskao je rukama da potvrdi svoju poentu, ali i da preseče napetost među njima.

„Ne znam da li sam je ukrotila.“ Kendal se nasmejala, a oči su joj blistale. Prošlo je samo nekoliko dana, ali bože, kako mu je nedostajala ta svetlost u njenim očima i njen opušteni smeh. „Ali jesam joj objasnila neke stvari.“

Klimnuo je glavom. „Čuo sam.“

„Prisluškivao si?“ pitala je, očigledno iznenađena.

„Slušao na javnom mestu.“

Prevrnula je očima. „Velika razlika. Pa... koliko si čuo?“ upitala je i ugrizla se za usnu premazanu sjajem.

I on je želeo da gricne. „Koliko bi ti želela da znam?“ uzvratio joj je pitanjem.

Uzdahnula je i premestila se s noge na nogu. Bilo je očigledno da joj je neprijatno. „Rik, ne želim da se upuštam u beskrajnu igru pitanja.“

„Ni ja.“ Takođe nije želeo ni da stoji tu i čezne za ženom koja će ga samo ponovo odbiti. „Pa kako bi bilo da ti samo odgovoriš na moje pitanje? Reci mi šta god ti hoćeš da znam.“ Prišao je bliže, preuzimajući najveći rizik u svom životu. Ali ako ju je dobro čuo, i ona je konačno preuzela rizik. Ako nije, ovo je bila poslednja stanica Rika Čendlera. „Pričaj mi.“

Kendal je zurila u Rika, upijala njegovo voljeno lice, ozbiljan izraz i zanosna usta. Sad kad je stajao pred njom, nije znala šta da kaže pa se opredelila za istinu. „Plušim se“, priznala je.

Pružio je ruku i pomilovao je po obrazu. Od njegove ogrubele kože zatreperilo joj je celo telo, i to ju je podsetilo na njihovu ne samo fizičku nego i emocionalnu povezanost. Ta veza je očigledno opstala uprkos njenim pokušajima da ga isključi, i malo ju je umirilo olakšanje koje joj je poteklo kroz vene. Ovo je Rik, a njemu je mogla da kaže sve.

Dok ga je gledala u oči, shvatila je koliko toga zavisi od njenog odgovora. Ironija je bila u tome što se bojala da će je odbaciti isto koliko se plašila i da će je prihvatiti. Život koji je oduvek želela i kojeg se u isto vreme i plašila bio joj je nadohvat ruke, i ne bi bila ljudsko biće kad ne bi priznala da je prestravljena.

Nakon što je duboko udahнула, načinila je veliki skok poverenja u nadi da će je Rik uhvatiti. „Ipak ne odlazim iz Jorkšir Folsa.“ „Stvarno?“ Podigao je obrvu. „Samo nastavi.“

Neodoljiv osmeh zaigrao mu je na usnama i Kendal je znala da je čuo ceo razgovor s Lizom. Ali ipak je zaslužio da to čuje iz prve ruke, mnogo drugačijim tonom i stilom nego što je razgovarala s tom vešticom, kako je Rik prikladno nazvao Lizu.

„Ja...“ Kendal je zastala i pročistila grlo, skoro paralisana od nervoze. Šta ako se on okrene i ode? Šta ako se ne okrene?

Kao da je osetio njenu dilemu, pružio je ruku, uhvatio njenu šaku i čvrsto je stegnuo. Da je ohrabri. Da joj olakša. „Nastavi.“

Prisilila se na osmeh koji je postajao sve opušteniji i stvarniji dok je govorila. „Odlučila sam da prestanem da bežim.“

„Zašto?“

Jače joj je stisnuo ruku i bila mu je zahvalna za taj znak podrške dok je nada u njoj rasla. „Ne znam zašto. U jednom trenutku gledala sam tu uvećanu fotografiju i ubedila sebe da je vreme da odem. Da ti i tvoja porodica zaslužujete nešto bolje.“

„Da li ti je iko od nas rekao da hoćemo nešto bolje?“ progundao je, a umesto osmeha, na licu mu se pojavio mrki pogled. Očigledno nije bio zadovoljan.

„Pa, ne.“ Niko joj nije utuvio tu zamisao u glavu.

„Ali ti si odlučila da umesto nas doneseš tu odluku. Hvala ti lepo.“ Zavrteo je glavom.

„To mi je bio izgovor da pobegnem.“

„To ti je bio izgovor da pobegnes', rekao je on u isto vreme. Nasmejala se, a knedla u grlu je nestala. „Tako me dobro poznaješ.“ „To pokušavam da ti kažem sve vreme.“ Glas mu je postao dubok, ozbiljan i još privlačniji ako je to uopšte bilo moguće.

„Volela bih kad bih mogla da ti obećam da će ovo biti lako.“ Rukom je mahnula između njih. „Da neću imati problema s prilagođavanjem.“

„Da sam hteo lako, bio bih s Lizom.“ Nacerio se, lupio se po butini i gromko nasmejao sopstvenoj šali.

„Baš smešno.“

„I ja mislim“, rekao je, a onda slegnuo ramenima. „Ozbiljno, dušo, sve što želim to si ti, na jednom mestu. Sa mnom. Ostalo će doći prirodno, obećavam. Možda će biti nekih neravnina na putu, ali svaki bračni par pre ili kasnije mora da naiđe na to.“

„Bračni?“ Uzmakla je od iznenađenja i udarila u zid iza sebe. Krenuo je za njom ne ostavljajući joj prostora za povlačenje. „Možemo ovo da odradimo na jedan od dva načina. Polako i lako, ili brzo i teško.“ Naslonio se jednom rukom na zid iznad njenog ramena. „Ne želim da te guram u nešto za šta nisi spremna, ali moram da stavim svoje karte i namere na sto da ne bude zabune.“

Klimnula je. I ona je to želela. Iskreno, otvoreno, bez zabune, bez iznenađenja. Bez povlačenja.

„Želim da se oženim tobom.“ Drugom rukom joj je pomilovao obraz. „Želim s tobom da provedem ostatak života. Želim da ti pomognem da podigneš onu svoju nevaljalu sestru zajedno s nekoliko naše dece. I želim to da uradim ovde, u Jorkšir Folsu.“ Primakao je glavu, čelo mu je dodirivalo njeno, a njegov topli dah osećala je na obrazu.

Duboko je udahnula i osetila se kao da je stigla kući. „I ja želim sve to.“ Glas joj je pukao, a suza kanula niz obraz. „Ali šta ako se uspaničim? Nikad nisam dugo živela u jednom mestu, nikad nisam gledala u budućnost. Na prvi nagoveštaj problema, moj nagon je da bežim - da odbacim osobu ili mesto pre nego što oni odbace mene. Sad to vidim. Šta ako...“

„Šššš.“ Stavio joj je prst na usne. „Nema tu 'šta ako'. Ne sad, kad si shvatila zašto bežiš. Ako te obuzme panika, ja ću znati. Ili ćeš ti znati i obratićeš se meni, jer to rade ljudi koji se vole. A ja ću ti uz razgovor pomoći da to preguraš“, rekao je i svojim usnama zapečatio njene, a obećanje i ljubav očitavali su se u širokom zamahu njegovog jezika i posesivnosti kojom je zagospodario njenim čulima.

Poznavao ju je, razumeo i prihvatao uprkos svemu. Podigla je ruke i dlanovima mu obuhvatila lice, da ima bolji, dublji pristup vlažnoj toplini njegovih

usta, pre nego što se konačno odmakla. „Nikad nisam ni pomislila da ću pronaći dom“ prošaputala je.

„Dom je ovde, dušo.“ Njegove usne lebdele su nad njenima. „Pored mene.“

„Mmm.“ Uprkos tome što je znala da će provesti još vremena boreći se sa strahom koji je i dalje visio nad njom, Kendal se osetila bezbedno, voljeno i željeno prvi put u životu. Taj osećaj će preneti na svoju sestru i sopstvenu decu. Toplina joj je ispunjavala grudi i širila se kroz nju.

„Ludilo!“ Hanin uzvik odjekivao je u hodniku. „Džini, dolazi ovamo da vidiš ovo! I dovedi gospođu Čendler. Mislim, Rejnu. Dovedi Rejnu. Opaaa! “

Kendal je osetila kako crveni, vrešina joj je brzo i žestoko oblivala obraze, dok se Rik samo uspravio i nasmejao. „Pretpostavljam da mi je bolje da se naviknem na ovo ometanje, a?“

„Možda će naučiti da kuca?“ upitala je Kendal s nadom. „Ostajemo? Je li? Ostajemo?“ upitala je Hana, širom otvorenih očiju punih nade.

Kendal se nacerila. „Ostajemo.“

„Gde ćemo da živimo? Možemo li da se preselimo u glavnu kuću? Perl je rekla da bi Eldinu, zbog leđa, mnogo bolje odgovarala gostinjska kuća, ali nije htela da ti kaže dok ti je onaj skandal bio na pameti“, nepovezano je brbljala Hana.

Kendal je podigla pogled prema Riku, a u glavi joj se vrtelo. „Nismo još stigli dotle, mala“, rekao je on Hani.

„Okej, dobro, u redu. Možemo o tome kasnije. Hoću da moja soba bude ljubičasta. Možeš li da okrečiš sobu koju ja dobijem u ljubičasto, Rik?“

Kendal je zaprepašćeno zurila u svoju najednom veselu sestru. „Porazgovaraćemo o ljubičastoj sobi drugi put. Kako si uopšte dospela ovamo? Zar ti Norman nije rekao da ne želi da te vidi ovde do sledećeg stoleća?“

„Jeste, ali ja sam ga šarmirala“, rekla je Hana, vrlo koketno.

Rik se okrenuo prema njenoj sestri. „A kako si to uradila?“ „Jutros sam mu pomogla da opere nekoliko tanjira i bio je kao plastelin u mojim rukama. Da li ovo znači da mogu da te zovem tata? Ili čika Rik? Ili ej, pandur?“ Hana se zakikotala, srećnija nego što ju je Kendal ikad videla.

„Ne znam kako da ga zoveš, ali bolje ti je da mene zoveš bako“, rekla je Rejna, koja se pojavila iza Hane. Susrela se s Rikovim pogledom. „Vidiš? Rekla sam ja da me u budućnosti očekuje unučad.“ Zagrlila je mladu devojkicu, čvrsto je stisnula i grlila sve jače.

„Ne mogu da dišem“, zacvilela je Hana.

„A ne može ni da priča. Samo ti nastavi da je grliš, mama.“ Rik se smeja

dok ga je Hana popreko gledala, ali lice joj se opet razvuklo u veliki osmeh čim ju je Rejna pustila.

„Da li to znači da ćeš pustiti Čejsa na miru?“ pitao je Rik. „Roman i ja smo se skrasili. Mislim da bi trebalo da odemo u *Gazetu* i zajedno mu kažemo istinu.“

„Kakvu istinu?“ pitala je Kendal, izgubljena i radoznala.

„Reći ću ti kasnije“, šapnuo joj je Rik na uvo. „Kad budemo goli i sami“, dodao je još nežnijim glasom. Golicao ju je nosom po obrazu dok je pričao.

„Bljak“, rekla je Hana dok ih je gledala. Ali osmeh joj nije silazio s lica.

A kad se Kendal susrela s Rikovim vrelinim pogledom, tačno je znala kako je njenoj sestri. U sebi je osetila ushićenost, sreću, nevericu i neverovatnu količinu ljubavi kad je pomislila na svoju budućnost. Sve je to moguće zato što se suočila sa svojom prošlošću.

Kendal je u bekstvu došla u ovaj grad, a na kraju je pronašla život iz svojih snova i dom i porodicu koje nikada nije imala. Ukrotila je i svoje lične demone i gradskog plejboja. Nije loše, morala je da prizna.

O AUTORKI

Nagrađivana autorka bestselera Karli Filips, pravница je koja je odbacila pravne spise da bi pisala vrele, žestoke ljubavne romane za izdavačku kuću *Harlequin and Warner Books*. Od prvog prodatog romana 1998. godine, Karli je rasprodala osamnaest naslova. Živi s mužem, dve kćerke i živahnim viton terijerom koji misli da je dete broj tri. Kad ne provodi vreme s porodicom, Karli je zauzeta pisanjem, promocijama i igricama na internetu!